

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات للحريري

92
E29

H A R I R I I

ELOQUENTIÆ ARABICÆ PRINCIPIS
TRES PRIORES CONSENSUS.
E CODICE MANUSCRIPTO

BIBLIOTHECÆ LUGDUNO-BATAVÆ
PRO SPECIMINE EMISSI,

A C

NOTIS ILLUSTRATI

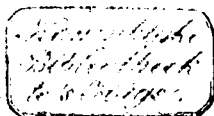
A B

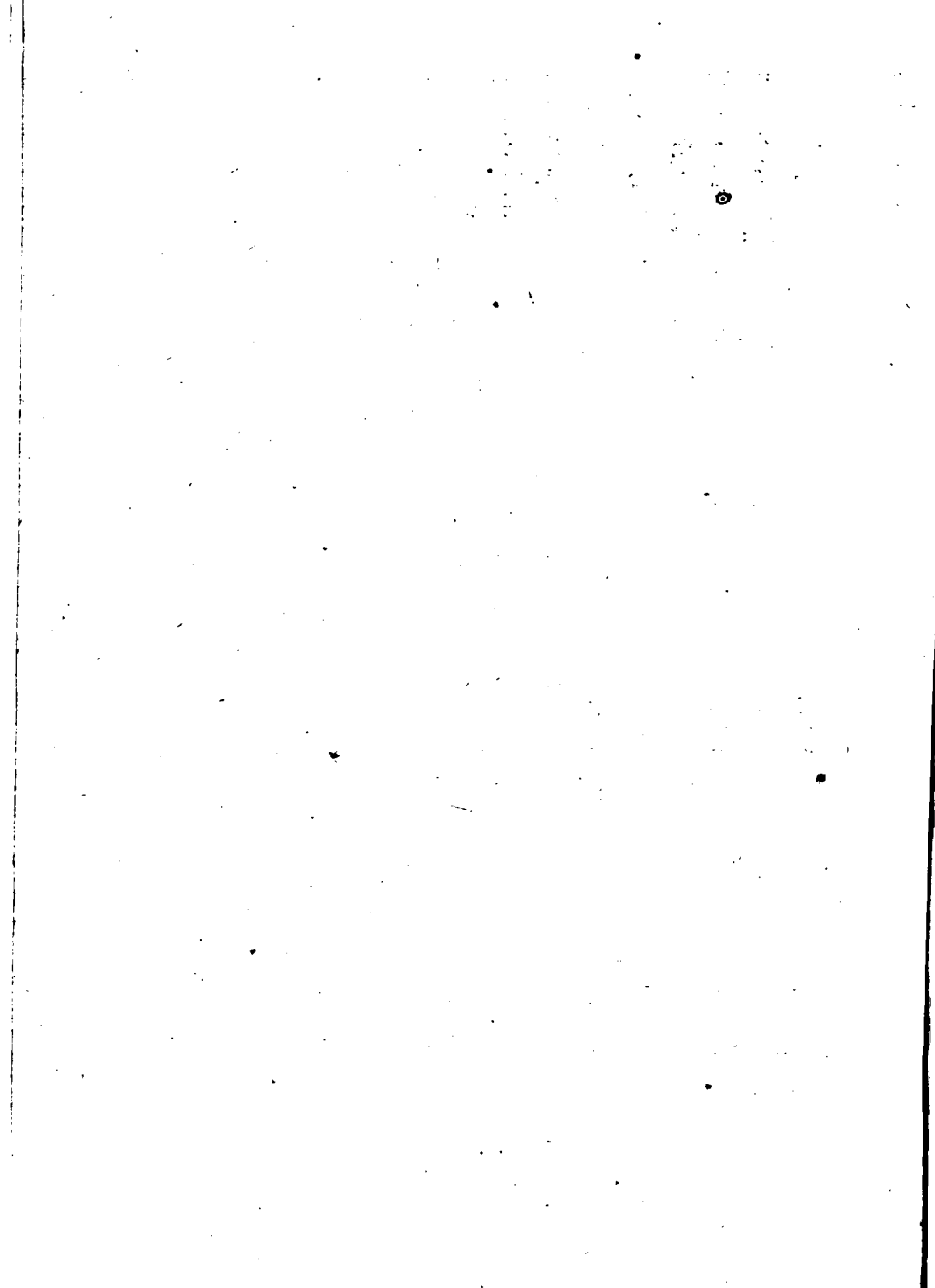
ALBERTO SCHULTENS.

F R A N E Q U E R Æ,

Ex Officina WIBII BLECK Bibliopolæ, 1731.

PERILLUSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DOMINO ET COMITI
JOHANNI HENRICO
WASSENARIO.

BARONI AC DOMINO WASSENARIÆ. OB-
DAMI. HERSBROEKÆ. SPIERDYKI. QUID-
WYKI. KEMHEMI. LAGÆ. etc. etc. etc.
EQUITI ORDINIS JOHANNITICI. EQUES-
TRIS HOLLANDIÆ ORDINIS MEMBRO
SPLENDIDISSIMO. EJUSDEMQUE PROVIN-
CIÆ NOMINE CELSIS AC PRÆPOTEN-
TIBUS FOEDERATI BELGII ORDINIBUS
ADSCRIPTO etc. etc. etc.
ACADEMIÆ BATAVÆ QUÆ LUGDUNI EST
CURATORI PRIMO etc. etc. etc.

ALBERTUS SCHULTENS.

DEDICATIO.

PAtere, *Illustrissime Comes*, ut
paucis Te in publico venerer.
Potentissima me Tibi obstrin-
gunt vincula, in æreque tum Tuo,
tum Domus Tuæ splendidissimæ,
sum totus. Excellentissimus Tuus
Genitor, quum speciosum illud Aca-
demiæ hujus curandæ munus, quod
nunc humeris quoque Tuis tam apte
pulcreque sedet, sustineret, nascenti-
bus meis studiis adspiravit, atque im-
mortali me beneficio beavit, quum
aditum mihi patere jussit ad Orienta-
les illas Gazas, quibus Bibliotheca
publica merito caput effert.

In-

DEDICATIO.

Incubantem istis thesauris , atque cum maxime insudantem, ad Ecclesiæ *Wassenariensis* , tum forte vacuefactæ, curam me admovit, peregrinum licet, eadem illa munifica manus, voluntasque prolixa Illustrissimi Tui Patris. Hac in statione, quæ me a deliciis meis haud plane avellebat , sed suavissimum mihi cum iis commercium ex propinquo relinquebat, asseverare Tibi possum, *Excellentissime Domine* , lucidos mihi soles ivisse: neque ullum unquam diem liquidæ sinceræque illius tranquillitatis dulcedinem esse deleturum , quam ibi sub Magnæ Tuæ Domus umbra hausi, intimisque sensibus percepi.

Hæc me nunc causa potissimum im-

DEDICATIO.

pellit ad gratae devotaeque mentis tabellam hanc, publicamque testificationem, tacitis cogitationibus jam ante biennium Tibi destinatam, *Perillustri Tuo Nomini* dicendam.

Quæ recens Tuus in me congeffit favor, ut ampliora adhuc sunt, atque cumulatora, ita patientiorem desiderant campum, quem mihi brevi, spero, aperiet Opus Tuo, Illustriumque Collegarum Tuorum, qui Rem Academicam tutamini, jussu auspiciisque in dias luminis oras evulgandum. Diu Te fospitem Res cernat sentiatque Publica. Dabam Lugduni Batavorum ipsis Kalend. Decembribus Anno MDCCXXX.

P R Æ F A T I O.

IN lucem tandem prodire jubeo, minore licet forma, quam a principio destinaram, specimen hocce dissertationum *Haririi*, cujus opus quinquaginta *Confessibus*, ut eos vocat, sive potius *sermonibus frequenti in Confessu habitis* contextum, ut *Minerva Phidia*, consecrari meruit; atque in arce apud Arabes collocari. Viri ætatem, merita, alia quæ ad notitiam tum auctoris, tum operis pertinent, cum Erudito orbe jam communicavit *Celeb. Golius*, edita prima dissertatione *Sananensi*, atque brevibus ad marginem notis illustrata. Extat ea in auctiore *Grammatica Erpeniana*, unde quum adolescentulus jam tum singulari harum literarum flagrans amore, primoribus labris libassem, ingens continuo per venas gliscere sitis, meque subinde pungere atque extimulare, ad fontes tam uberes copiososque propius adundos, pectusque inde, si pote, inbuendum, atque adeo commadefaciendum.

Eum in finem in *Academiam Batavam*, cujus apparatissimam *Bibliothecam*, inter the-
sautos

P R Æ F A T I O.

sauros Orientales, hunc quoque eximium scriptorem recondere compertum habebam, altera vice me transfero, jam gradum in Theologia, post ultimam manum studiis Academicis *Lugduni* impositam, in urbe patria adeptus: atque ad Gazophylacia illa viam aditumque affecto. Subnixus commendatione Vener. ac Celeb. *Fabricii*, favoreque mihi per eam parto Illustris Amplissimique *van den Bergii*, quibus publicas pro immortali beneficio grates nunc rependo, a viris Illustrissimis, qui istoc tempore curam gerebant Rei Academicæ peto, impetroque, ut accessus mihi ad scrinia Orientis pateret, excerptumque vel exscribendi quæ in usum meum forent, potestas fieret. Persarum tunc rege, ut Lyricus ait, beatior vigebam, atque opima orientis spolia legere, domumque deportare me posse serio triumphabam.

Admissus hæc ad sacra, *Haririum* e vestigio sub oculos, sub manus, sumo, nitide et explanate scriptum, eundemque brevi, sed dilucido glossario scholiastæ illuminatum: assumpto

P R Æ F A T I O.

• sumto insuper fusiore Commentario *Teblebii*,
• qui verborum antiquissimas origines, phrasi-
umque natales ex intimo linguæ sinu eru-
ens, incredibilem mihi lucem prætulit, pri-
musque viam emunivit ad discrepantissimas
• significationes, quibus radices Arabicæ in
Lexicis laborant, ad concordiam concen-
tumque suavissimum revocandas. Hæ faces,
quicquid tenebrarum stilus *Haririi* grandiso-
nus, ac mille floribus figurisque variegatus,
offundebat, discutere, laborem, quem in eo,
a capite ad calcem, describendo impende-
bam, compensante summa animi voluptate;
eo quod hoc in scriptore reperirem id, quod
spe atque cogitatione præceperam, eminen-
tem et expressam imaginem priscæ illius gran-
diloquentiæ Orientalis, qua Liber *Jobi* exara-
tus est, quæque in *Psalmis*, in *Proverbiis*, in
• reliquo corpore Bibliorum, poetico præser-
tim, ac prophetico, tam magnifice, tamque
insignite se exerit.

• Hoc vero illud erat, ad quod inde a pri-
mo in hoc curriculum ingressu anhelaram,

* *

quod-

P R Æ F A T I O.

quodque mihi tanquam unicum intensissimi studii scopum præfixeram, ut nempe Linguae sanctæ indelibatam illum florem honoremque, cui seculorum labentium injuria, Rabbinicæque nationis incuria multum detriverat, inde quoque pro virili restituere allaborarem, unde viros doctrina, ingenio, auctoritate principes multa felicissime illustrasse deprehendebam, ita tamen ut plura adhuc posteritati illustranda reliquerint, atque exemplo suo commendarint.

Hic si aliquid forte effeci, vel deinceps effecturus sum, id Generosissimis illis studiorum Altoribus Fautoribusque debere me profiteor, qui per aliquot annos hocce tanto munere atque beneficio me maâtarunt, ut non tantum integrum *Harinium*, cum Commentatoribus, meo commodo transscribere potuerim, verum etiam alia complura volumina, Linguae Arabicæ opulentiam affluentiissimam simul, simul eloquentiam potentissimam admirabiliter pandentia. Horum e numero sunt, septem *Muallékân* illustrium poetarum, qui
ante

P R Æ F A T I O.

ante *Muhammedem* florere, Carmina cedro digna, atque Meccano in delubro propterea *suspensa* (id sonat vocabulum *Moallekât*) æternitatisque consecrata. Anthologia item veterum poetarum, quæ *Hamasâ* inscribitur, id est, *bellica virtus*, quod in fortium virorum facinoribus celebrandis potissimum versetur: *Diwan Hudeilitarum*, sive collectio amplissima carminum, quæ principes *Hudeilitica* tribus, aliquot seculorum decursu, ad palmam gloriæ in gente Linguae suæ studiosissima auferendam, panxerunt: Poema *Ibn Doreidi* musco lepore tinctum, antiquasque Arabiæ Gratias ac Veneres unice redolens.

Ad hæc in usus meos derivanda non tantum me accendebant luculentissimi Commentarii, eruditione Critica referti; verum etiam *Sianharî*, præstantissimi Arabum Lexicographi, perpetua horum Fontium citatio ad verborum vetustissimas significationes adstruendas. Quicquid præterea in *Originibus* meis ex *Sianbario* illo, quicquid ex *Phiruzabadio*, quicquid aliis ex Codicibus Manuscriptis protuli

P R Æ F A T I O.

exemplorum, ad linguæ Hebrææ proprietatem e penetralibus Orientis revocandam, id omne ferme ex Bibliothecæ nostræ opulentissimis Gazis hauustum atque expromptum est. His quum me anno præterito Illustrium Academiæ Curatorum, Amplissimorumque hujus Urbis Consulum favor, propius admotum voluerit, publicoque vinculo curam meam obligarit, ut quantum alterius quoque provinciæ mihi demandatæ rationes permetterent, iis in lucem proferendis interpretandisque me applicarem, sane quam opportunissimum nunc cadit, quod *Saladini Vitæ rebusque gestis*, sub prælo cum maxime sudantibus, tanquam primitias quasdam novi muneris, præmittere liceat tres priores *dissertationes Haririi*, in usum collegii Arabici, dum in illustri *Frisiæ* Academia stationem obtinerem, typis mandatas; adjunctis notis perpetuis, quibus interior vis ac medulla linguæ gustanda præbetur.

Per has si saliva moveatur Philarabibus, Academicæque nostræ juventuti, ad plures venustissimi scriptoris Confessus a me efflagitandos, desiderio isti, quam primum me *Saladinus* absolverit, respondere studebo, atque, ut ab initio deliberatum fuerat, numerum saltem denarium horum sermonum complebo. Restat ut verbulo moneam, primi Confessus accuratam et perelegantem versionem Clar. *Golio* deberi. In duobus posterioribus convertendis quod elegantix deest, fidelitate pensavi, Geniumque Orientis qua potui accurate repræsentavi. Dabam *Lugduni in Batavis*, ipsi Kalendis Decembribus, Anno MDCCXXX.

ABI MUHAMMED ELKASIM
BASRENSIS
VULGO DICTI
HARRI
DISSERTATIONES
IN USUM
COLLEGII ARABICI
E MANUSCRIPTO
EDITÆ
ET NOTIS
ILLUSTRATÆ.

الْقَامَةُ الْأُولَى الصَّنَاعِيَّةُ

حَدَّثَ الْحَرْتُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ لَمَّا أَقْبَعَدْتُ غَارِبَ الْأَعْتَرَابِ
وَأَنَاتَنِي الْمَتْرَمَةُ عَنِ الْاَعْتَرَابِ طَوَّحْتُ بِي طَوَائِحَ الرَّمَنِ
إِلَيَّ

NOTE IN CONCESSUM PRIMUM.

1. أَقْبَعَدْتُ. Est prim. sing. præter. in oct. conj. a verbo قَعَدَ *sedit, confedit*. Cujus derivatum قَعُون *Camelus jam infessui idoneus*. peperit novum verbum *أَقْبَعَدْتُ* quod secundum *Scholias* proprie valet *أتخذه قعودا* cepit camelum infessui aptum, *summe* que *conspendit iter* facturus. Accuratus adhuc *Febrizii ad Hamasa* أقنع أي أتخذ من كمن ويقال القعود الذكر والقعود الانثى من شواب *Verbum in 8 est capere momentum vectorium*. Diciturque قعود *esse marem*, *في قعود* *fœminam e junioribus camelorum*.

2. غَارِبٌ. Est accus. sing. in stat. constr. demta Nunnatione, & proprie signat *gibbi camelini verticem*, idque forma part. præf. in prim. conjug. a verbo غَرَبَ *occidit sol*. Absuit longius ac recessit *in suis*. *Peregrinatus est*. Quasi dicas *peregrinantem vel peregrinatorem*;

est enim *gibbus Camelinus* vere *peregrinator*, absque quo nulla itinera Orientales ineunt. Diligentius adhuc vim finit *Scholias* غارِب *مقدم سنم العبر و اعلي الظهر* Est anterior pars *gibbi Camelorum* *في* *summa dorsi pars*. Consentit *Febrizius ad Hamasa* الغارب ما قدم السنم ثم استعبر حتي قبل لاعلي كل شي غواره وقالوا علم غوارب الماء والسيل *Vocatur غارب* *anterius gibbi Camelini*: indeque translatum est *eo usque*, ut *cujusque rei verticem summum* hoc vocabulo *gibbi* adfecerint; dicentes, *gibbi aquæ aut fluxus elati fuerunt*. Hinc lux non tantum figuræ *Pf. 68: 15.* הרים *montes gibbosi*, id est edito vertice prædit; sed & *Pf. 48: 3.* *ubi* *יפה נור* *pulcher tractu* vulgo, respondendum est *pulcher gibbo*, id est, *vertice*: nam *נור* *in quo dissentiunt Viri Docti*, Arabibus est *Cameli gibbus elatior*; quam vim isti loco alibi latius adstruemus.

3. الْأَعْتَرَابُ. Est infinit. conj.

CONSESSUS PRIMUS.
SANANENSIS.

ARRABAT Harit filius Henmammi, inqui-
ens: Cùm infidissimæ camelî dorsum peregrinandi
ergo, atque procul abduxisset me egestas ab æ-
qualibus meis; jactârunt me fluctus fortunæ

8. in genit. casu, cum artic. emphat. a rad. غَرَبَ, quæ respon-

det Hebr. 27. Occident. fol. 9

غَسْرِبٌ غَسْرِبٌ *vespera* غَسْرِبٌ

salix. מצרים Occidens,
Hine fingerix potestas

222. Hinc successit potestas Occidentem petendi, longius peregrin-

Locutio autem & structura ad

verbum expressa sic exit, *inje-*
gibbum peregrinationis longioris,
quam C. Galius bene ad genium

Latii accommodavit.

4. *Atque procul ab-* وآناتني

durisset me. Constat e tribus, aff.
 & præf & 2 sèm præf in

quarta Conj. a themate نسي

procul discessis
عجلا. Articulus

præpositus amisit suam vocalem,
signo *Wells* superscripto ut ne

deretur cum voci præcedente hæcce nostra. Eius vim & origi-

nem sic pandit Scholaster. متبرقة

وغير ربيها فليصف صاحبها
Egestas ita appellata est بالترايب

إِلَى صَنْعَاءَ أَلَيْسَ فَدْخَلَتْهَا خَاوِي الْوَقَاصِ بَادِي
 الْإِنْفَاصِ لَا أَمْلَكَ بَلْعَةً وَلَا أَجَدَ فِي جِرَائِي مَضْغَةً طَفَقَتْ
 أَجُوبَ طَرَقَاتِهَا مِثْلَ أَلْهَائِي وَأَجُولُ فِي حَوْمَاتِهَا جَوْلَانِ
 الْحَايِمِ

tuna. Proprie impulserunt me
 impellentes casus temporis. Est
 طَوَاجٍ plur. fract. a sing.
 طَاجِة, quod est part. fam. Verbi
 طَاج ex quiescentibus med.
 Vav, unde etiam præcedens
 طَوَاج, quæ est 3 fam. sing.
 præf. in sec. conj. solet autem
 verbum singulare nominibus plu-
 ralibus subungi, ut חכמה בגוה
 Prov. 14:1. & alibi sæpe. Proprie-
 tatem radicis enarrat Scholiastes.
 يقال طَاج السهم إذا خرج
 علي غير قصد وتلاه عن
 غرضه dicitur de sagitta quum nul-
 lo certo fine exit, atque a scopo suo
 divagatur. Apparet cum تَاج
 collationem institui, quod & Go-
 lius fecit; cujus vis est in errore vago
 ac confuso. Hinc תָּוַח Hebræorum,
 cujus thema fuit תָּוַח, quamvis
 & תָּוַח assumi possit, non
 intelligens fuit, ut lex vitio-
 so Codice Golius, sed غَول va-
 go & confuso more egit, ut Pocock.
 in not. Misc. jam submonuit.

خَاوِي الْوَقَاصِ Vacuus lo

culos, prius est part. præf. in 1. arad.
 Collapsa fuit & inanita
 خوي domus, itemque inanis & collapsus
 fuit Venter, quam principem duco
 notionem a complicando & convol-
 vendo desumptam, quod est in
 خوي per Ha-literam, nam A-
 rabes ventrem vacuum & longa in-
 edia collapsum dicunt Complicari ac
 convolvi. Sic طَوِي Complicatio
 & figurate Fames, Inedia; quiain-
 quit Scholiastes Hariri viscera sibi
 oppleta sese explicant, vacua autem
 complicantur, & alia super alia
 convolvuntur. Hinc intelligetur
 quid sit Danieli 6: 19. בת שוה per-
 noctavit jejuns vulgo, proprie
 complicatus; convolutus intestinalia.
 Alterum vocabulum وَفَاض
 plur. fract. a sing. وَفَضَة phre-
 tram coriaceam, & peram pastoralem
 signat, adeoque pulchre extulit
 Hariri collapsus & convolutus peras
 coriaceas, ut ad summam inopiam
 redactum describat.

بَادِي الْإِنْفَاصِ Conspicuus

inopía, proprie Manifestus excussio-
 nis, Est autem بَادِي part. præf.

usque Sanaam Arabiæ Felicis. Eamque ingressus fui vacuis loculis, conspicuus inopiâ, haud possidens diarii quicquam, nec réperiens in marsupio buccellam. Ideoque institui peragraré vias ejus instar errabundi, & obire vicos ejus ambitu sitientis avis; quærens per tractus quò prospiciebam, perque compita, quibus ibam & redibam, liberalem aliquem, cui perfrictâ fronte exponerem necessita-

A 3

tem

in prim. conj. a verbo بدو apparuit. Alterum انفاض est infin. conj. quart. a themate انفضى *quassit. Concussit, excussit* ٧٥; ut in *originibus* editis demonstravi. *Scholiastes* فقر انفاض وفي الحقيقة نفاذ الراد وقد انفض الرجل اي فني مراده وهو من النفض ان ينفض ٧٥١١ *infin.* انفاض *inopiam designat, vere tamen & stricte defectum viatici: & cujus commeatus exhaustus est, is vero ٧٥١١, quod est tractum ab excussione, quum exentit aliquis viatici sui loculum.*

انفاض طغى أجوب institui pera-

grare; ad verbum, *cœpi* secabam. Est enim radix جاب proprie secuit. Unde improprie trajecit, pertransiit. Ut apud Latinos *secare* viam. *Carpere* iter, & similia.

انفاض مثل الهام instar errabundi

prius respondit Hebr. כשל poste-

rius est part. præf. a rad. هام med. *Te, attonitum vagari, mentis impotem discursare.* præsertim præfisi. Illustratur hinc Biblicum ٧٥١١.

وَأَجُولُ جَوْلَانِ لِّلْحَايِمِ

Et obire ambitu sitientis avis. Proprie. Et gyrabam gyratione circumvolitantis super aqua avis. Prius verbum in fut. prim. Conj. est a radice جال Med.

Vav, ٧٥١١ Hebr. *cujus gaudium exultans debetur primitivæ notioni gyrandi, unde gyros, orbis, choreas, inter cantum saltumque, ducere, assumtum fuit.* Secundum جولان est actio verbi, sive

gyratio quaecunque. Tertium جاي est part. præf. in prim.

Conj. ab جام Med. Vav, *ram circumlatus fuit, præsertim volatu ut avis sitibunda & aquam appetens, nec tamen attingens.* Ab eadem radice est etiam جومة *cujus plur. sanus*

cum aff. جوماتها *Vicos ejus hic habemus, proprie cumulos aremosos.*

أَتَحَاتِي وَوَلَدُونَ فِي مَسَارِحِ لَمَحَاتِي وَمَسَارِحِ غَدَوَاتِي
وَمَرَوْجَاتِي كَرِيمًا أَخْلَقَ لَهُ دِيَاغَاتِي وَأَبْجَحَ إِلَيَّ
بِحَاجَتِي

وَأَلَدُونَ فِي مَسَارِحِ

لَمَحَاتِي *Querens per tractus*

quo prospiciebam. Arabismus accurate expressus præbet. Et pabular per pascua vibraminum meorum. Primo مراد Med. Vav, cujus fut. in prim. adest, notat *pedere pabulum vel aquam, pabulum aquamve Fedi*, a primigenia vi utro citroque commeandi & discurrendi. Heb. מר. secundo, *مسارح*, est plur. fract. a

مَسْرَح, quod in Gelio omis-
sum, locus quo pastum educitur
grex, pastum amplius & luxurio-
sus; a سرح libere dimisit
pecus, suis luxuriare & pascere
pro lubitu. Hinc explanandum

thema Hebræum מר. pulcherrime
مسرح العين pas-
cium oculi formarunt Arabes,
prout Latinis *pascere oculos* pro-
curum. Pro oculis porro Orator no-
ster لَمَحَات *Vibramina* extulit
plur. san. a لَمَح *Vibratio*, a لَمَح
micuit fulmen. Unde ad oculum
magno & multo usu translaturum,
Vibrantem notat intuitum, prout
nictantia fulmina pepererunt oculis
nictantes Latinorum. Referantur
hæc ad ea quæ de مراد producta
sunt in Originibus nostris. Scholiaster.

مَسَارِحِ لَمَحَاتِي أَي
مَوَاضِعِ تَسْرَحِ عَيْنِي فِيهَا
بِالنظر *Pascua vibraminum meo-
rum sunt loca ubi oculus meus con-
templando libere pascitur*. Multo
venustissime poeta Arabs a Tebri-
zio citatus ad Hamasa.

وَإِنَّا سَرَحْنَا الطَّرْفَ جَوْلَ قَبَائِهِ
لَمْ نَخْلُقْ إِلَّا نِعْمَةً وَجَسُودًا *

Quod si oculum libere pastum dimiseris circa ejus tentoria

Nil obviū habes nisi Opulentiam & Invidos

وَمَرَوْجَاتِي | وَمَسَارِحِ غَدَوَاتِي *perque compita*

qui-

tem meam; vel literatum, cujus conspectus discuteret incro-
rem meum, cujusque oratio restingeret ardentem sitim me-
am.

quibus ibam & redibam. Ad ver-
bum, perque spatia postum meo-
rum matutinarum ac vespertino-
rum. مسايح est plur. fract.

a مساحة spatium quo
quis excurrere & evagari possit; a
verbo ساج Med. Je, buc
illuc evagari & obire terram. For-
ma hæc in Galia non prostat.

مُدَوَات est plur. sanus a sing.

غَدَوَةٌ quod est pro غَدَوَةٌ

a them. غدا matutino tempore

exiit, oppos. رَاجَ vesperti-

no tempore rediit. Unde رَوَحَةٌ

actio, cujus plur. san. hic adeit.

Est autem formula غدا وراح

Mane exiit & vespere rediit, qua

vite functiones omnes exprimunt,

indeque apud Galium لا ترك من

ابيه مغدا ولا مراجا Per omnia

similis est patris: proprie, Non de-

ferit patrem usque in ita matutino, nec

in vespertino reditu. Sic Hebræi tre

redire נָסַח נָסַח usurparunt

pro functionibus omnibus. Conf.

Deut. 28: 6. & 31: 2. & 1 Reg.

3: 8. & præsertim Num. 27: 17.

unde liquet tum in pastore, tum

in grego locum invenire.

أَخْلَفَ لَهُ دِيْبَاجَتِي

Cui frontem meam perficarem.

proprie, Cui pannum meum serici-
cum desererem. Est autem دِيْبَاجَةٌ

vestis serica, a دَبَجَ finxit pinxit-

que figuris, honeste translata ad ge-
nas, & frontem mollem atque inge-
nuo pudore præditam, quam ele-
ganter inducit detritam in eo qui

rogatorem & mendicum agere

cogebatur. Radix خَلَفَ levis,

glaber fuit, media Dammata; &

inde trita fuit vestis. In quart.

خَلَفَ detrivit vestem, unde fit-

tur, nostrum. Probe tamen no-

tandum proprietatem thematis si-

tam esse in glabro & levi, quale

est Saxum اَخْلَفَ undique læve,

glabrum, nitidum, fissura, fractu-
ra, cavitatis expert, ut Critici

declarant. Similis est vis & ratio

in خَلَافَةً lapillus levis,

cujus plur. san. خَلَاقَات

est in Diwan Hudeilitarum,

مُخْلَوَلَفٌ etiam, partic.

duod. conj. ab Ibn Doreid adhi-

betur pro Saxo glabro undique &

lubrico. Ex quibus jam quid He-

bræis proprie fuerit p̄m & p̄p̄m

ad liquidum perducitur potest. Et la-

pillo levi, qui p̄m, succrevit no-

tio dividendi parvi undique, per

sortem proprie & وَفَو: dein latius.

Sed hæc longiorem discussionem

requirunt.

بِحَاجَتِي أَوْ أَدِيَا يُفَرِّجُ رُوَيْتَ غُمَّتِي وَتُرَوِّي رُوَايَةَ
 غُمَّتِي حَتَّى أَدْتِي خَاتَمَةَ الْمَطَافِ وَهَدْنِي فَانْحَاجَ
 الْأَطَافَ إِلَيَّ بِإِدَارِجٍ مَحْتَوٍ عَلَيَّ بِرَحْمٍ وَنَحِيْبٍ
 فَوُاجِحٍ

نَفَرَجُ رُوَيْتَ غُمَّتِي

cujus conspectus discerneret moerorem meum. Prius نَفَرَجُ in fut. act.

sec. conj. est a rad. فرج fidit,

& findendo aperuit. Inde Metaph. discussit anxietatem, qua veluti obstruebat. Et praecludebat spiritum. Ea utique est vis voculae غمة mo-

ror angens و prefocans, a غم

moerore oppressit intercluso spiritu,

ex deficientibus secunda radicali.

رواية Waw pro Eliph posito ob

praecedens Damma, est a rad. رأي vidit رأي.

وَتُرَوِّي رُوَايَةَ غُمَّتِي

cujusque oratio restingeret ardentem sitim meam. Verbum روي

ex quiescentibus tert. ejusdem est

indolis ac روي irriguus, potu ex-

pletus fuit. Et transitiva notione

satiavit potu, rigavit. Inde signi-

ficatio 4 apud Golium nata, retu-

lit aliquid, & aliunde hauritum de-

rivavit ad aliquem eum recreaturus. Id est رواية, proprie appor-

tatio aqua aliunde haurita, ejusque

propinatio. Figurata Oratio facunda, narratio delectabilis. Pulcherrime luditur in رواية تُروي

Oratio facunda quae irriget. غلة

fitis ardor ac vehementia est a غل

ex def. 2 rad. cujus 6. sign. apud

Golium ponitur forma passivi, Ar-

dente siti laboravit. & 4 sign. acti-

va sitivit non expletus potu, quo

pacto incidit in eandem potesta-

tem cum عل, quod est Hebr.

عل; quo de Origines nostrae ade-

antur.

Extremum خاتمة المطاف

circuitsus. Est proprie part. fæm.

a خاتم figillans, cujus ra-

dix ختم obsignavit. jam

qui aliquid obsignat, is finem rei

imponit, unde invaluit خاتمة

Rei cujuscunque ob-

signatorum, sive actio obsignans

pro extremo: ut schol. monet.

Sic | Cocc. sumisit Dan. 9: 24.

Ad eum modum Mubammed semet

خاتم النبيين

Sigillum Prophetarum insignivit

Alcor. Sur. 33: 40.

فَانْحَاجَ

am. Donec tandem adduceret me extremum circuitus, & perduceret anspicium blandæ percunctationis ad conventum amplum, constantem mutuâ hominum compressione & ejulatu. Cum itaque intrassem intimum turbæ, ut cognoscerem causam illius fletus; conspexi in medio cycli hominem

B

فَاتِحَةُ الْأَطَافِ *Auspicium*

blande percunctationis. Prior vox iterum est in part. præf. foem. a فتح *aperuit*, quasi, *aperiens actio* cujuscunque rei, *initium latum*, *auspicium.* *أَلْ* *إِ* *فَاتِحَةُ* *Aperiens*, *Auspiciens* dicitur, *prima Corani Surata*, unde *usus latus sese diffudit.* Posterior vox *الاطاف* est genitiv. infinitivi 4 conj. a *themate لطف* *subtilis fuit cum elegantia*; unde *الطف* *subtiliter* *ف* *blande rogavit.* Sic explicatur a *Teblebio*, quo usum esse etiam *Cl. Golium* ex brevibus Scholiis, animadverto: Is enim monuit quoque, alios legere per *Phata*, *الاطاف*, ut sit *لطف* *جمع* *plurale* *لطف* *gratia.*

مَحْتَوٍ عَلَيَّ بِرَحْمَةٍ

وَنَحِيْبٍ *Constantem mutuâ com-*

pressionem *ف* *ejulatu.* Ad genium Arabismi perspicendum verti deberet, *complicatum*, *convolutum*, *ف* *in se collectum super compressione*

ف *ejulatu.* Radix *حوي* *convolvi compingi cum convoluzione.* Inde *حوي* *pudore affectus fuit*; ab illa *convoluzione*, qua in *Alcorano* est *أحوي* *quisquiliæ convolutæ, aridæ, fuscæ.* Alio canali *حي* *vixit*, *vivax fuit.* a *compactione*, & *congmentatione vitali*, quæ omnem *dissolutionem* impedit. *حوي* etiam est *comprehendere* & *complecti* sermone. Unde quid *من* sit, & quid differat a *من*, quamvis eadem stirpeteneatur, liquere potest.

غَابَةُ الْجَمْعِ *intimum turbæ.*

Scholion *Cl. Golii* monet, vocem *غابة* proprie notare *interiorem* *ف* *densam silvam.* Id plenius perspicietur ex *Teblebio* أصل

الغابة الشجر الملتف سمي

بذلك لانه يغيب فيه من

يدخله *In radice غابة* *signat*

arborea implexas, quod lateat ibi, qui illas intret. Descendit a *غاب* *media* *ف*, quod est *in denso* *ف* *obscurum delituit.* Inde illustratur *Hebræo-*

فَوَلَجْتُ غَابَةَ الْجَمْعِ لِأَسْمَرٍ مَجْلِبَةٍ أَلْذَمْعِ فَرَأَيْتُ فِي
بَهْرَةِ الْحَلَقَةِ شَخْصًا شَخَبَ الْخَلَقَةِ عَلَيْهِ أَهْبَةُ السَّيَاحَةِ
وَلَهُ مَرَّةُ النَّيَاحَةِ وَهُوَ يَطْبَعُ الْأَسْجَاعَ بِجَوَاهِرِ لَفْظِهِ وَيَقْرِعُ
الْأَسْمَاعَ بِرَوَاجِرِ وَعْظِهِ وَقَدْ أَحَاطَتْ بِهِ أَخْلَاطُ الزَّمَرِ
أَحَاطَ الْهَالَةَ بِالْقَمَرِ وَالْأَكْمَامَ بِالنَّمْرِ فَدَلَّغْتُ إِلَيْهِ
لَأَقْتَنَسَ

minem extenuato corpore, instructum apparatu itineris religiosi, & clangentem lamento, dum exprimeret rhythmicas sententias exquisito sermone, pulsaretque aures minis hortationis suæ. Cingebant verò illum mista genera agminum sicut circumdare solet halo Lunam, & tegumenta suos fructus. Igitur ubi proripui me ad illum,

B 2

ut

Hebr. רננה proprie signat *sonum tremulum simul & tinnulum*, qualem edit arcus, *jacta sagitta*. Idem valet in origine רננה, unde חנינה חנינה exponitur *tinnula vox*. Inde رني البه *defixis oculis inhaesit ei*. Proprie

Hebr. רנה proprie signat *sonum tremulum simul & tinnulum*, qualem edit *arcus*, *jacta sagitta*. Idem valet in origine רנה, unde חניה חניה exponitur *tinnula vox*. Inde رني البه *defixis oculis inhaesit ei*. Proprie *evibravit in eum aciem oculorum* הכיט. Hæc est metaphora, citra figuram in libro *Jobi* עליו חניה, אשפה. *Arcus* hinc مرنا dictus, ad cujus originem a *tinnulo gemitu* delicatissime allusum ab *Ibn ElRoumi*, hoc versiculo amatorio.

تَشْكِي الْمَحْبِبِّ وَتَشْكُو وَهِيَ ظَالِمَةٌ

كالتقوس تضمي الرمايا وهي ممران *

*Querulum reddit amatorem, queriturque, ipsa licet lædens:
Ad instar arcus, qui prædas configens, tinnulum ipse gemens est.*

Indoles radicis *timnulum* & *tremulum* suum sonum ad letas quoque *cantillationes* applicari sinit: unde שִׁנְנוּ שִׁנְנוּ Ps 63: 6. Magis tamen inclinatur in *timnium gembundum*, ut Ps. 17: 1. & alibi saepe.

وهو يطبع الاسجاع بجواهر

لفظ *Dum exprimeret rhyt-*

micæ sententias exquisito sermone. In Arabico est, Et ipse procudebat rhytmos margaritis eloquii sui, supple, confertos- طبع Hebraice מבע

infixit mergenae. מצות annulus si-
 gillatorius, qui mergitur in lutum si-
 gillare. Hinc طبع obsignavit. طابع
 sigillum. Succrevit porro طبع
 السيف signavit ensen, id est cu-
 dit, impressa nota fabri, prout
 طبع etiam in cusa moneta teritur.
 Inde, videtur dictum cudere rhy-
 mos. Scholiastes tamen يطبع
 nostrum declarat یختم ویزین
 طابع کانه obsigna-
 bat et ornabat, ac si signaret illas
 annulo signatorio. Tunc جواهر
 plur.

لَأَقْتَبِسَ مِنْ فَوَائِدِهِ وَأَلْتَقَطَ بَعْضَ فَرَائِدِهِ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ حِينَ خَبَّ فِي مَجَالِهِ وَهَدَرَتْ شَقَاشِقُ أَرْنَجَالِهِ لِيهَا

plur. fract. a جوهر notaret gemmas, *oppyridas*. Sed margaritarum significatio & crebrior, & congruentior. Jocularere est, quod *παιω Salmas. in Exerc. Plin. p. 181.* & 790. pro jocale, vel *jocarium* inferioris Latinitatis detortum velit, merito reprehensus a *Voss. ad Mel. L. 1: 15.* qui a *praestantia nitoris* sub them. جهر derivat.

اجاطة الاكمام بالتمر

Sicut circumdare solent tegumenta suos fructus. Dubium esse nequit, quin ad admirabilem illum, & Orientalibus gratissimum foetum palmarum respiciatur. ك enim, a

ك operuit, specialiter designat involucrum florum palmarum, ut *Goliut* in Lex. notavit, sive elaten. *Ελάτη*, quæ & *σπάθα Spatha*, non florum tantum involucre in palma, sed & *Dactylorum* designat. Utrumque alias طلع appellatur.

Masculæ palmæ creant flores; femellæ *dactylos* pariunt. Admirabilem sese præbet natura, in hisce foetibus grandi theca & involucre claudendis, usque dum prima rudimenta *dactylorum* in femellis, polline florum e Masculis adspargenda veniant, atque vege-

tanda. non patiuntur angustii, quibus hic constringimur, cancelli, in lætum illum lætumque campum exspatiari, quo vocibus & phrasibus lætissimis Arabum universa *Historia Naturalis palmarum*, egregie instrui, & claro in lumine collocari posset.

Ut pro- لاقتبس من فوائده

ficerem ex salutaribus ejus monitis. Radix قيس, unde fut. in 8. conj. præ manibus est, significat accendere ignem ab alterius igne, a قيس torris ardens, aut simile quid, a vicino sumtum, ad ignem succendendum. مقباس idem.

Inde pulchre enata vis discendi, itemque docendi, in utroque enim est lumen de lumine propagatum. لاقتبس in 8. est rogavit torrem aliudve quid, ad focum suum instruendum: & figurate scientiam doctrinamve alterius expetiit, in altero etiam vocabulo فوايد,

plur. fract. a فائدة commoditas utilitas, genius linguæ speciatim assumit monita & præcepta salutaria. Est autem فائدة proprie part. sæm. a فاد media Je, juvis commoditate, & opportunitate omni præcipue autem امان in 4. conj.

contin-

ut proficerem ex salutaribus monitis ejus, atque colligerem eximia quædam ipsius dicta; audiebam illum dicentem, cum jam incitator esset in instituto suo, fo-

B 3

na-

contulit ei quod juvaret, frequenter pro correxit, docuit, salutaribus monitis juvit. Et in 10. *استعان منه* adjumentum ex eo petiit, aut percepit, est ab eo edoctus, in omni scientia institutus fuit.

Atque *والنقط بعض فريدة*

colligerem eximia quedam ipsius dicta. *فريدة* plur. fract. a *فريد* proprie Unio, qui & *فريد* a *فرد*

unicus, singularis fuit. a generali potestate separandi, quam Hebræi quoque tenent sub *פרד*. Scholion Cl. Golii, & auri segmenta docet significari, qualia interponi solent margaritis. Sic Teblebius menshie exponit *شذوري الذهب*

تجعل فاصلة بين الجواهر Segmenta auri, quæ media inseruntur inter margaritas. Sed quidni margaritas ipsas intelligamus, earumve baccas grandiores, quas speciatim *فرايد* Uniones vocitant;

νοται Græcis recentioribus. Uniones autem posuit Haririus, ut quilibet facile advertit; pro splendidis & eximiis dictis; quem tamen usum figuratum etiam illa segmenta aurea recipere possunt. Pro Scholiastis mente facere videtur formula *لقط المعدن* particule auri quæ in fodinis colliguntur.

Massulæ & globuli ab ipsa natura

formati. Hinc ansa porrecta, verbum *النقط* hic adhibendi, quod alias paulo in se vilius, splendorem nunc fumit, & ramentorum, vel massularum aurearum spicilegium peculiariter exprimit, ingenio prædite illius, qui loquens inducitur, cum *معدن* aurifodina comparato. *لقط* est Hebræorum *לפ* rem humi abjectam rapuit & collegit. plerumque, ut dixi, vile, & in vilibus; conspirante usu Biblico: sed quod ad rara, cara, pretiosa tamen nonnunquam sefe traduci patiatur.

Incitator *خب في محاله*

esset in instituto suo. proprie, curreret totum in circo suo. Metaph. ab equis, & equestri cursu. Ex Teblebio disco, Philologos Arabum discordare circa *خب* seu *خب*, quæ est actio verbi *خب*, aliosque cursum incitatissimum exponere, alios *سبي متوسط* medium quandam currendi modum. In Lex. Golii totum incedere declaratur; unde totuliloquentiam dixit Vetus Poeta. *مجال* circus, & campus certaminis, descendit a *جال*, quod est *جال* gyrauit.

وهديرث شقاشق امرتجاله

Sonarentque e pectore prolata extempora-

أَيُّهَا السَّادِرُ فِي غُلُوِّهِ السَّادِلُ ثَوْبٌ خِيَالِيَّةٍ الْجَامِعِ
فِي

poranea orationis verba. اِرْتَجَال
infin. in 8. a رجل pedes suis,
pedibus adstitit. ٦٢٦. Inde اِرْتَجَل

extemporaneam habuit orationem,
præsertim, rhytmo aut carmine
fluentem, quum verba quis fundit,
aut versus, stans pede in uno,
ut de Lucillio imitator Horatius.

شَقَاشِقُ est plur. fract. a
شَقَشَقَ aliquid simile pulmoni,
quod oestro percitus camelus ex ore
emittit. Inde transfertur ad clamores
acres et intentos, ansa arrepta
a camelo, acris tunc et altius
barritum reciprocante, quod est
هَدِي. in Hist Tamerl p. 58. est,

شَقَاشِقُ خَرَسَتْ conticuere
ejus intenti clamores. Eleganter,
ut solet Haririus, ex intima proprietate
linguæ, conf. 29. فَلَمَّا

قَرَّتْ شَقَشَقَتَهُ الهَادِي Cum-
que refrigeratus esset pulmo ejus bar-
riens. Cum ardor orationis, qua
tragicum defæviebat, resedisset.
Dignissimum est Scholion Teble-
bii, quod integrum hic exhibeatur.

شَقَشَقَةُ هِيَ النَفَاخَةُ يَخْرُجُهَا
فَحَلَّ الْاِبِلُ مِنْ حَلَّتِهِ عِنْدَ
هَبِجَانِهِ يَرْجِعُ فِيهَا هَدِيرَةً
وَيُقَالُ لِلْخَطْبَاءِ ذَوِي

شَقَاشِقُ لِنَشْدَقِهِمْ فِي الْكَلَامِ
وَيُقَالُ لِلْعَصِيحِ هَدِيرَتٌ
شَقَشَقَتُهُ وَالْفَصْحَا هَرَّتْ
شَقَشَقَةُ Vocabulum الشَقَاشِقُ

notat pulmonem quid, 'quod ad-
missarius camelus e gutture suo pro-
mittit, quum aestuat, et quo barri-
ritum suum ingeminat. Hinc Ora-
tores vocantur Domini pulmonum,
quia inter differendum os dilatant
siccantque. De Eloquentie etiam
dicitur, barritum propendulus ejus
pulmo, item Eloquentes appellan-
tur lutiore rictu præditi cum pro-
pendulo pulmone.

أَيُّهَا السَّادِرُ فِي غُلُوِّهِ

O Tu qui attonitus in insolentia tua.
Vim سَادِي part. præf. in prim.
a them. سَدِي, egregie pandit

السَّادِي الرَّاكِبُ Teblebius.

هُوَ الَّذِي لَا يَرُدُّ شَيْ
وَالسَّادِي الْمَتَحَبِّرُ يُقَالُ

لِلَّذِي يَطْبُلُ النَّظَرَ إِلَى الشَّمْسِ
حَتَّى يَتَحَبَّرَ بِصَرَّةٍ قَدْ سَدِي

Sadir est libidine

sua avectus, quem nihil refrenat:
proprie

narentque è pectore prolata extemporaneæ orationis verba: O tu, qui attonitus in insolentia tua, laxas vestem

proprie autem est attonita mentis vertigine affectus. Dicitur nempe de eo qui distans solem intuens vertigine & caligine corripitur oculorum Sadara, ejusque participium Sadir. Sic apparet attonitum talem hic intelligendum, qui libidine Cæcus & præceps fertur, præstri-ctus quasi fulgore felicitatis suæ, quæ ei caliginem simul & vertiginem offudit. Alterum vocabulum غلواء a Rad. غلا ultima Waw in Goliano Lex. exponitur celeritas & initium juventutis. Id obscuriusculum. Intellige ferociam, petulantiam, insolentiam, quæ præservidæ isti ætati potissimum inest. Latius tamen vis patet, prout غلا generatim notat excessus modum in omni re. Inde غلواء

proprie, secundum Scholiasten est ارتفاع للشعر ولبجاج فيه من غلا في الأمر ومنه قولهم غلا الشعر إذا ارتفع وقال أبو البقاء الغلواء نشاط الشباب Efferrese in malum, eique importunius deditum esse, a' eo quod dicitur excessit modum in re aliqua. Inde & dicunt העשר הלה pretium excrevit ultra modum; auctor est Abulbeka speciatim hac voce signari petulantiam juventutis præ stultitia & nimia alacritate. Apud Hebræos verbum הלה exsuperavit, excrevit, adjecit, etiam

de flumine supra rivas intumesciente. Inde profluxit notio ebullendi exastuandique, sub غلا, omnisque excessus, præsertim illius, qui cum importunitate & insolentia juvenili est conjunctus. Hoc paulo pluribus deduxi, ut lux accederet Hof. 13: 9. ubi בני הלה vulgo capiuntur, tanquam בני הלה filii iniquitatis, quum sint filii insolentia, & ferociæ indomitæque erga Deum protervia. Porro איה est conflatum ex אי quinquæ, & ה particula excitantis age, bew. Denique aff. 5. in 3. persona spectat ad secundam, Quinquæ bew qui vertiginosus in insolentia sua, id est, tua. Conf. Job. 18: 4. שרף נפשו באפו והלכתן תעוב ארץ. Ubi plura notavi.

السادل ثوب خبالية

Laxans vestem imaginationis suæ. Ita proprie sonant, quæ Golius ob elegantiam Latini Sermonis paulo rotundius exulit. سدل est laxavit, & fluere sivit; speciatim vestem, quod est delicatorem & superborum, Syrma trahentium. Inde hic metaphora. خبالية est a خال media Je, imaginari, superbire, præsertim, vana & falsa persuasionem atque imaginationem; ut apud nos quoque imaginari est stulte superbire.

الجلال في جهالة

فِي جَهْلَانِهِ الْجَانِحِ إِلَى خُرْعِلَانِهِ أَلَمْ نَسْتَمِرَّ عَلَى
 غَيْبِكَ وَنَسْتَمِرِّي مَرَعِي بَعْبِكَ وَحَتَّامَ تَنْبَاهِي فِي زَهْوِكَ
 وَلَا تَنْتَهِي عَنْ لَهْوِكَ تَبَاهِرُ بِمَعْصِيَتِكَ مَالِكَ نَاصِيَتِكَ
 وَتَجْتَرِي بِفَيْحٍ سَيْرَتِكَ عَلَى عَالَمِ سَرِيرَتِكَ وَتَتَوَارِي عَنْ
 قَرِينِكَ وَأَنْتَ بِمَرَايِ مَرْقَبِكَ وَتَسْتَخْفِي مِنْ مَمْلُوكِكَ
 وَمَا تَخْفِي خَافِيَةً عَلَى مَلِكِكَ أَنْظُنَّ أَنْ سَتَبْعُكَ
 حَالُكَ إِذَا أَنْ لَمْ تَحَالِكْ أَوْ لَا يَنْقُدْكَ مَالُكَ حِينَ تَوْبَقُكَ
 أَعْمَالُكَ أَوْ يَغْنِي عَنْكَ نَدْمُكَ إِذَا نَزَلَتْ بِكَ قَدَمُكَ أَوْ
 يعطف

Frenum mordens in sulcibus suis.
 Ita ad verbum. Thema جمع

frequentatur in equo refractario,
 & sessorem excutiente; unde porro
 precipitem ire, & ruere, itemque
 resistare, & tardum esse; sic ut
 fiat, monente Scholiaste, من

الاضداد ex iis quae contraria pol-
 lent significatione. Sed est hoc
 commentum Grammaticorum;
 quum nullum vocabulum per se
 unquam album simul & nigrum
 eodem sub adpectu indicare queat.
 Casu talia nascuntur, quae diffi-
 dere videntur imperitis, sed re-
 vera pulcre concinunt ac con-
 spirant in sua Origine. Exemplum
 habemus luculentum in verbo no-
 stro, quod prima fronte discre-

pantissimas notiones precipitandi
 & resistendi, in concordiam re-
 ducit ope morfi ab equo freni, quam
 contumaciam nunc precipitatio
 nunc resistatio comitatur.

الجانح الي خرعيلانه

Propensus ad ineptias suas. Conti-
 nuatur in priori vocabulo me-
 taph. ab equo contumaci, cujus e-
 tiam est جناح inclinare in latus,
 & deflectere a via. Derivatum
 جناح crimen signat, ad quod
 etiam tacite alludit. خرعيل
 & foemin. خرعيلة ludicra & futi-
 lia quaeque. scribitur etiam خرعيلة
 in Camus, atque secundum Schol.
 notat

stem superbiæ, & præceps fereris in multiplici amentia propensus ad ineptias! Quousque persistes in delicto tuo,

C

gra-

notat proprie ما يترأء للانسان في نومته بالخيال quod videtur per quietem a somniante. Origo & compositionis ratio obscurior est.

مالك ناصبتك Qui prebensam

tenet frontis tue comam. Egregia imago, & digna quæ illustretur. مالک part. præf. a ملك possedit, dominio tenuit. كحل Alterum ناصبة est coma propendula frontis, capronas promissas vocat Apul. ناصبة. Inde figura pervenusta dixerunt اخذ بناصبتك Tenet comam ejus propendulam, pro, habet eum in sua potestate, proque arbitrio eum ducit, reducit, circumagit, instar alicujus mancipii, aut jumenti. Ex Alcorano citat Schol. simile dictum, ما من دابة الا هو اخذ بناصبتها Nullum est jumentum, cujus non capronas ipse teneat, quod declarat بقبضة

وملكه وتحت قهره وسلطانه Ea esse sub ejus manu & regno, atque adeo potentissimo imperio. Pulchre Algazalius in Via ad Paradisum فان القلوب والنواصي بيده فهو يميل البكي القلوب

Nam corda & capronae sunt in manu ejus, & ipse corda omnium tibi conciliabit &c. &c. &c. In Alcorano

etiam daemones dicuntur reprobos بناصبة propendula coma apprehensos, in gehennam trahere. Apud Hebraeos נצה est pluma capiosior. Coma. Casaries. Inde נצה & נצה rixari. dimicare. proprie capronis invicem prebensis, vel & arreptis plumis, ut solent galli gallinacei. Arabice in 3 conj. ناصا digladiari antiis prebensis; quod deinde latius ad omne certamen se extendit. Plukhairon.

يغني عنك قدمك sufficiat pro

te paenitentia tua. Verbum غني, cujus fut. in 4. præ manibus est, in Golio exponitur, Contentus suis aliqua re, & pro sufficiente sibi eam habuit, baud indigus alterius rei. Est notio prægnans, quam & Hebraei adoptarunt sub suo נחץ respondit; cum quo غني conferri debet, licet غني Ain non punctato, etiam magnam partem sibi vindicet. Sic غلي & علي pro نلها, aliaque plura, de quibus alias commodius. Respondere in hac structura, valet sufficere & explere omne illud quod requiri possit: quod enim deficit & destituit, est ac si non responderet: contra respondere eleganter dici potest, quicquid expectationem complet & cumulat. Conf. Hof. 2: 20, 21.

سفellerit te بك قدمك lassu

يُعْطَفُ عَلَيْكَ مَعْشَرُكَ يَوْمَ يَضْمُكَ مَعْشَرُكَ هَلَّا هَلَّا
انتهجت

lapsu pes tuus. Est pertrita Orienti figura, qua *offensio & prolapsio* in peccatum exprimitur: cuius contrarium est *ثبت قدمه* firmus stetit pes ejus. Sic Alcoran. Sur. 3: 141. Domine condona nobis crimina nostra, *و ثب* quicquid modum excessimus *اسپام*, *و ثبت* stabili pedes nostros.

Aliquando *gressus & pes stabilis* adhibetur pro fortuna bene stabili ac fundata, & contra pes fallens labensve. Iterum *باطب جاش* perquam bono animo, ac firmo pede in Hist. Tamerl. 105. signat firmitatem intrepidam. Quæ omnes formulæ in Psalmis & alibi passim quoque reperiuntur.

او يعطف عليك معشرى

Utve vicem tuam doleat sociorum turba. يعطف fut. in 1. Conj. a *عطف* flexit, reflexit in se & duplicavit. Item intransitive, reflecti. id *infecti* non tantum propitium & propensum esse, cum tenera affectione, *انسرت* saepe, verumetiam condolare, ut hic. Sic *infecti* super aliquo apud Sidon. ep. 1: 7. est misericordia affici. Quin & apud Cic. post Red. ad Qu. c. 2. *Frater erat unus qui suo squalore vestros oculos infecteret.* Non ergo ficta est hæc

significatio Arabica, ut Celeb. Virr. putabat ad Esaj. 57: 16. ubi Lud. Capel. *معى* tentabat vertere *miseretur*: quamvis versioni ejus non subscribam. A *flectendo*

معى *عطف* & *عطاف* est amiculum, vestis exterior, diversimode flexa *ع* corpori aptata, ab usu speciali & signato in 2. Conj. quo *عطف* reflexit, circumflexis valet, amiculum suum obliquavit, *ع* flexu sinuque diverso accommodavit ad corpus, id totum involvens *ع* operiens. Hinc cognoscitur, quid Hebræis fuerit *معى*, inter vestiendi vocabula hæcenus non satis definite & enucleate perceptum. Insignis figura est in Ps. 65: 14. *Valles* *معى* *معى* circumamiciunt se frumento. ut apud Claud. alicubi est *viridis amictus montium.* in Apul. extat *purpureo nitore prata vestire*, & apud Liv. quoque *virgultis vestiri.* Porro a circumamiciendo & sic penitus involvendo subnata est notio deliqui, quum animus *implicatus* undique *ع* obrutus teneatur; cum caligine oculis *offusa.* Obscurum est quid sibi velit Job. 23: 9. *معى* *معى*. In animadversionibus id dedi *defleat ad dexteram.* Nec poenitet observationis, quum haud dubie primaria sit potestas totius thematis; sed curæ posteriores adhuc uberius aliquid, spero, subministrabunt. Vocabulum *معى* turba sociorum descendit a

gratumque habebis pastum proterviæ tuæ? & quamdiu ad summum perges placere tibi, nec tamen abstinere à ludicro tuo? Opponis te contumaciâ tuâ illi, qui prehensam tenet frontis. tuæ comam. Et peccare audes turpitudine vitæ contra eum, qui novit arcanum tuum. Et subducis te oculis propinqui tui, ubi sub conspectu es observatoris tui, & latere cupis servum tuum, cum haud lateat abditi quicquam dominum tuum. An putas fore, ut profit tibi status tuus, quando advenerit tempus migrationis tuæ? vel ut eripiant te opes tuæ, ubi te exitio dederint opera tua? aut ut sufficiat pro te pœnitentia tua, postquam fefellerit te lapsu pes tuus? utve vicem tuam doleat sociorum turba, quando comprehenderit te

C 2.

con-

عشر decimum esse *מר*; & decimare. in 3 conj. *عاشר* consortio jungi, sodalitatem inire; quæ notio nata est ex ritu veteri, quo sodales prædam partituri iacta sorte, decem faciebant portiones, quas totidem sagittis fortilegis adhibitis distribuebant. Illæ portiones vocantur *اعشار*, & sodalitas tali consortio juncta appellatur *معشر*, unde porro latius quamlibet sodalitatem exprimit, ut *consortium* Latinorum.

يوم يضمك معشرک

quando comprehenderit te congregationis locus. Diem judicii appellant solennî formula *يوم المعشر* diem congregationis. Inde *معشر* Locus & tempus congregationis heic Tribunalis ultimi solennitatem signat. Omissam in Lexico vocem,

appendici inseruit Cl. Gol. Signatum & elegans in hanc rem est verbum *يضم* fut. in 1. a *ضم* in fasciculum colligavit & constrinxit. Id Hebræis etiam fuit *צמד*, indeque mansit *צמה* coma, proprie plexa; *πρόκαμιν*. Ergo feliciter Cocc. in Lex. convenire suspicatur cum Chald. *צמצ* constrinxit. Quid *צמד* sit, ad Jobum disquiretur.

לא לא Cl. Golius Annon? in

Lexico particulam hanc exponit *agedum, adesdum*. Nempeut Schol. notat, *هلا تحضيض حلي* *Halla est instigationis ad opus & excitationis ad illud*. Nec tamen male Golius dedit *An non?* est enim compositum ex *هل* an & *لا* non: dicuntque *An non facies hoc?* quum ad opus instigant.

اَنْتَهَجْتُمْ مَحْجَةً اَهْتَدَايَكُمْ وَصَجَلْتُمْ مَعَالِجَةً دَايَكُمْ
 وَفَلَلْتُمْ شِبَاةً اَعْتَدَايَكُمْ وَقَدَعْتُمْ نَفْسَكُمْ فَهِيَ اَكْبَرُ
 اَعْدَايَكُمْ اَمَّا الْحَمَامُ مَبْعَادُكُمْ فَمَا اَعْدَادُكُمْ وَبِالْمَشِيبِ
 اَنْذَارُكُمْ فَمَا اَعْذَارُكُمْ وَفِي اللَّجْدِ مَقِيلُكُمْ فَمَا قَبْلُكُمْ
 وَآلِي اللَّهِ مُصْبِرُكُمْ فَمَنْ نَصِيرُكُمْ طَالَ مَا اَيُّقَظُكُمْ الدَّهْرُ
 فَنَسَاعَسْتُمْ

اَنْتَهَجْتُمْ مَحْجَةً اَهْتَدَايَكُمْ

*incedas aperta via, qua se recta
 ducas. محجة est via regia, qua
 tenditur ad sacra celebranda, quod
 est حج. illi via regie pro-
 prium est نهج, ejus oct. conj.
 præ manibus, Hebr. מוֹנֵה monstra-
 vit & prævit rectum tramitem ac
 viam regiam. Inde اَنْتَهَجْتُمْ est
 incedere per viam regiam. اهتداء
 infin. 8. conj. ab هَدَى recta da-
 xit. Ergo structura exquisita ver-
 borum se invicem sustentantium
 & adjuvantium hanc præbet sen-
 tentiam, An non incedis regia via
 recti ductus tui? Latinius, Quin
 incedis!*

وَفَلَلْتُمْ شِبَاةً اَعْتَدَايَكُمْ

*Et retundis aciem iniquitatis tuæ!
 Insignis figura. شِبَاة est acumi-
 nata cuspis, præsertim aculeus scor-
 pionis. Homines nequam & iniqui*

*sunt scorpiones. Scorpiones item vo-
 cant virulenta alicujus dicta &
 facta. Hinc in proverbium abiit.
 Scorpiones ejus
 reptitant, pro grassatur dictis fa-
 ctisque virulentis. Hebræi id, vi-
 vente lingua, extulerunt קָרְבִּי
 רְבָה maledicentia, reptatio
 velut scorpionum, & רְבָה
 infamiam spargere & calumniam.
 In Cant. Cap. 7: 10. יין רוב
 שפתי יין est vinum jucundo reptatu
 titillans labia dormientium. Nam
 דָּבָר repere, subrepere etiam sic
 usurpant. Hoc obiter, ne scrupulus
 super רְבָה, & veram ejus
 originem, obreperet. Redeo ad
 شِبَاة aculeum scorpionis, semper
 in ictu, & conatu lædendi. Ap-
 posite ergo datur אֵיזֶר in-
 iquitati, proprie infesto incursum,
 ad noxam alteri inferendam. Ra-
 dix est עדא ult. Vav. Verbum
 ولى eleganter quoque huc admo-
 tum, valet enim infringere aciem,
 sic ut incisura existant & crena:
 Unde*

congregationis locus? An non incedas apertâ viâ; quæ te rectâ ducat, & properes ad medelam morbi tui, atque retusâ acie iniquitatis tuæ inhibeas animam tuam, quippe quæ maxima hostis tua? Nunquid mors destinatus tibi finis est; & quid à te paratum illi? Canitie commoneris ut metuas; sed quæ excusationes tuæ? Atque in sepulchro cubandum tibi; & quid à te dici potest? Estque; ad Deum redeundum tibi; quis vero futurus defensor tuus? Diu est, quod te expergefecit Tempus; verum finxisti somnolentum te. Traxitque te admonitio; at præbuiſti refractarium te. Et ob oculos tibi propo-

C 3

sita

Unde *ف* *ruptura*, crena in acie enſis. in metaph. *pars fugata cohortis. a rupta acie exercitus.* Primitiva potestas thematis illius fuit *secare, inſecare, incidere.* Inde Hebræis *פ* est *iudicare, putare.* Veteres *putare vitem* dicebant, & *putare rationes*, hoc est *decisis amputatisque falsis opinionibus, verum & integrum, & incorruptum retinere;* ut est apud Gell. 6. 5. Antiquissimæ significationis vestigium sub *ו* *offert se Ezech. 28: 23.* *ו* *per gladium undique immittendum.* Vulgo *cadet confosus*, ac si a *נ* foret. Rectius ut *Niphal* hujus thematis, *secabitur, concidetur, contundetur; omni ejus acie refracta ac retusa.*

ו *inbibes.*

animam tuam! Metaph. instituta retinetur, est enim *נ* *in naso percussit bastâ* admissarium, camelum equumve; atque ita furentis impetum retundit. Inde porro

refrenare, inhibere, compescere. anima hic est *cupiditas; effrenata, quæ & נ* Hebræis; unde *נ* *effrenata cupiditate laborans.*

في اللحد مقيلك in sepulchro

cubandum tibi. Ad conf. xi. monuit Teblebius *اللحد* proprie esse

الخير في جانب القبر

foramen in sepulchri latere: thematisque لحد originem sitam esse in *inclinando & descedendo.* Ergo quod in *Golio* primam sedem tenet, *excavavit fossam in latere sepulchri, itemque sepelivit*, est notionis secundariæ. Alterum *مقيل*

descendit a *قال* med. Je. Sam-

num cepit in meridie. inde مقيل meridiatio, & locus meridiationis; dormitorium omne, usu, ut fit, latius manante. Dormire in sepulchro, & dormitorium pro sepulchro, trita.

فَتَنَاعَسَتْ وَجَذَبَكَ الْوَعْظُ فَتَنَاعَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
 فَتَعَامَيْتَ وَحَصَّصَ لَكَ الْحَقُّ فَمَارَيْتَ وَأَذْكَرَكَ الْمَوْتُ
 فَتَنَاسَيْتَ وَأَمَكَّنَكَ أَنْ تَوَاسِيَ مَا أُسَيْتَ تَوَثَّرَ فَلَسَا
 تَوَعِيهِ عَلَيَّ ذِكْرُ نَعِيهِ وَتَخْتَبِرُ قُصْرًا تَعْلِيهِ عَلَيَّ بَرُّ تَوَلِيهِ
 وَثَرَعَتْ

وجذبك الوعظ وتناعست

*Traxitque te admonitio, at prae-
 buisti refractarium te. Similitudo
 ducta est a camelo, qui quum pro-
 tuberante est pectore, & dorso in-
 trorsus depresso, dicitur قعس*
 in 6. conj. *تقاعس* a *Schol.* de-
 claratur. *تاخر وتشبه*
*Tergiversatus est, & affimilatus camelo qui protuberante
 pectore & dorso introrsum depresso
 resistit. in Hama-sa قعس adhibe-*
tur de eo cui prae senio collum ri-

*gidum est & obstipum. Contrarium
 ejus affectionis est gibbo-
 sum & elatum fuit dorsum, pectore
 depresso. Hoc etiam ad senium in-
 curvum transfertur in Hist. Tamerl.
 p. 220. Ut sub utroque hoc vo-
 cabulo اقعس & احجب
 gustulum praebeam genji & linguae A-
 rabum, velim observari اقعس
 esse etiam epitheton poeticum
 stabile ac firmum designans. Sic
 عزة قعساء gloriam gibbosam &
 devexam, Harib Ibn Helza, cu-
 jus carmen est inter septem Moal-
 lekat.*

وتتمينا جدود وعزة قعساء

Genus referimus ad Fortunam & Gloriam Gibbosam

Id Scholiastes simpliciter ثابت
stabilem exponit; atque ita apud
Golium ex *Zjaubario* declaratur.
Plus lucis fert Tebrizus ad Hama-
sa, qui eandem hanc phrasin lau-
dans, sic eam illustrat عزة قعساء

كانها ينبو ظهرها لمن
Gloria gibbo-
*dorso praeclata, quasi cujus dorsum
 resiliit ab eo qui illud desiderat in-
 quitare. Est ergo gloria intacta,
 nec a quoquam sub jugum missa.*

Et

sita fuerunt exempla ; sed simulasti cœcum te. Et nudum patuit tibi verum iustumque ; sed contrâ disputasti. Et meminisse te sui iussit mors : at simulasti oblivisci te. Potestas tibi data fuit benefaciendi aliis : non tamen benefecisti. Præfers nummum , quem recondas , monito quod memoriâ serves. Mavisque insigne ædificium efferre , quàm beneficium conferre. Ac desiderium avertis

Eodem e fonte dixerunt رجل حذباء *statum Gibbosum* pro
 gibbosus pro gravi & constan- duro & incommodo reperio apud
 ti viro. ليلة قعسا Noctem gibbo- Tebrizium. & in Diw. Hud. annota-
 sam fabricarunt Poetæ , pro longa, vit Scholiasfes , شديد gibbosum
 protensa , per alium , puto , flexum , dici احذب calamitosum omne.
 quo quicquid incommodum accidit, Nonnemo ex Hudeilitis illis posuit
 appellant Gibbosum. Sic sane etiam

ففي جنبك الحرب تحذب

Ad latus tuum , Gibbosum bellum exiit.

Hoc est consurgere 'incipit & tu est in Hamasa.
 mescere. Non abludit hinc quod

غامرة ذات حذب

Expediit bellica gibbo prædita.

Ubi Gibbus adfert imaginem celsi من manifestum apparuit
 & invicti roboris. الحص وهو ذهاب الشعر

حصص لك الحق

Nudum tibi patuit فماريت

verum iustumque , sed contra disputa-
 sti. حق Verum iustumque , est

حصص nudum patuit ,

a themate , حص quod nudari
 capillis notat , monente Teblebio.

مري 3. conj. a مارييت
 strinxit ubera , multis , scutica per-

cussit & ad cursum adegit. in plu-
 viam

وَتَرَعَبَ عَنْ هَادٍ تَسْتَهْدِيهِ إِلَى نَزَادٍ تَسْتَهْدِيهِ وَتَعَلَّبَ حَبَّ
 قُورٍ تَسْتَهْبِيهِ عَلَى قُورٍ تَسْتَهْبِيهِ يَوَاقِيَتُ الصَّلَاتِ أَعْلَقَ
 بِقَلْبِكَ مِنْ مَوَاقِبِ الصَّلَاةِ وَمُغَالَاةِ الصَّدَقَاتِ أَثَرُ عِنْدَكَ
 مِنْ مَوَالَاةِ الصَّدَقَاتِ وَصَحَافِ اللَّالُوانِ أَشْهَى الْبَكَ مِنْ
 صَحَافِ الْأَدْيَانِ وَدُعَابَةِ الْأَقْرَانِ أَنَسَ لَكَ مِنْ نِلَاوَةِ
 الْقُرَانِ

viam dissolvit ventus nubem, in-
 ficiatur est debitum, abnegavit of-
 ficiam. Hæc Golius sub 1 Conj.
 sub 3. ponit *contendit disputando*.
 Omnia pendent a *stringendo*; *stringit*
 enim qui *malget*, *stringit*, qui *scu-*
tica percussit, *stringit* ventus nubem.
stringit qui *infringendo* & *negando* re-
fluctatur: aut *disputando contentiosus*
venititur. Hinc antiquam suam
 faciem ac nativam vim resumit
 Hebræum מרו *immorigerus*, *re-*
bellis, *refractarius* fuit. Proprie
stringit, *contentiosus* *reflitit*, &
obstringillavit, ut alibi latius pandam:
Esaï. 3. 8. למרו עיני כבודו non est,
 ad exacerbandum oculos gloria ejus,
 sed ad oculos ejus gloriosos *perstringen-*
dos, palamque *lædendos* ac male
utendos.

وترغب عن هاد تستهديه

Ac desiderium

avertis a duce, quem rectam viam
 roges, ad viaticum quod corroges.
 Verbum مرغب in Lex. Gol. ex-

ponitur *voluit*, *desideravit*: item
noluit, & *desistit* a re, ejusque
satur fuit. Diversitas illa pendet
 a constructione, quam egregie
 expressit noster *Hariri*: nam se-
 quente *ad*, valet *magno desi-*
derio ferri; sequente *a*, so-
 nat *vehementius refugere*. Utraque
 notio est secundaria, ducta a pri-
 maria *cavitatis amplioris*, præser-
 tim in *ventre*, unde assumserunt
 sub hoc thema *cupiditatem voran-*
di, & *latius deinde omnem cupi-*
ditatem avidiorem. Hebraicum רעב
 est *esurire*; cujus origo hinc elu-
 cet, manans a *ventre cavo*
 & *vorandi cupido*; ut alibi de-
 monstrabitur. רעב per *Ain* abs-
 que puncto *trepidavit metu*, ex
 eodem fonte fluxit, nam *vehe-*
mens terror quo quis sibi ipsi exci-
 dit, *cavos ventres sine mente quasi*,
 & *vastum quoddam inane* intus re-
 linquit. Paucis id moneo, ne
 minus periti turbent, & diffidere
 autement ab Hebræa matre, quod
 cum

tis à duce, quem roges ut rectam monstret tibi viam, ad viaticum quod tibi cupis offerri. Præponisque amorem vestis, quam expetis, præmio quod comparare tibi posses. Et pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quam statâ tempora precationis. Ac licitationes nuptialium donorum potiores apud te sunt continendis largitationibus eleëmôsynarum. Patinæque variorum ciborum magis appetuntur tibi, quàm paginæ divinarum rerum. Et jocosus ludus fociorum familiarior tibi est lectio-

D

ne

cum ea pulcre concinit, atque haud poenitendam lucem ei infert. Porro *هادر* *dux*, *ductor*, *director*, est part. verbi *دري* *direxit* *in via*. Inde in 10. conj. *استهدي* est *petiit dirigi in via*. Idem *دري* *direxit* usurpatur etiam pro *donum attulit obtulitve*; unde in 10. Couj. *استهدي* valet *petiit donum efferi*, *corrogavit*. Utramque vim noster venuste uni periodo intexit.

يواقيت الصلات اعلق

بقلبك من موابت الصلاة

Pretiosa munerum magis inhaerent animo tuo, quam statâ tempora precationis. يواقيت plur. fract. a *ياقوت* *hyacinthus*. صلات plur. *صال*, a *صلة*, *thematis وصل* *junxit*, *copulavit favorem*. اعلق comp. & superl. forma radicis *علق* *dependit*. Inde dicunt *علق* *affixus fuit rei*, *ع* *inhæsit ei* *niunio amore*; & versa phrasi, *res ei*

appensa fuit, hoc est *adhesit immoderata affectione*, & *cor occupavit*. Hinc *اعلق* compar. & superl. *impensus* & *impensissime affixum* cordi; quod inde divelli nequeat. An respexerunt ad *علاقة* *birudo*, *sanguisuga*, npry in Proverbiis *Salomonis*? Cupiditates enim & immoderate affectiones *birulinum instar adherescunt*, & *sugunt nunquam cutem missura*. موابت plur. fr. a *مواقيت* *statum tempus*. *مواقيت* *horam* *ع* *tempus præfinit*. Denique *صلاة* vel *صلوة* est deriv. fam. a *راد*. *صلا* ult. *Vau* & *Je*, *sorrere* & *intransf. sorreri*, *incallescere*, *fervescere*. unde ad *servidissimas precationes* *ansa assumpta*. *صلاة* *precatio*, speciatim dicitur *solemnis illa*, *statis horis quotidie obeunda secundum statuta Muhammedis*.

صفاق الالوان *patina va-*

riorum ciborum. لون *cujus plur. fract. الوان* *colorem* proprie signat

القران تأمر بالعرف وتنتهك حماه وتخشي عن البكر
ولا تتحاماها وترخرج عن الظلم ثم تغشاه وتخشي الباس
والله لحيث ان تخشاه ثم انشد

تبا

nat. Inde transfertur ad genus, speciem, formam; Ergo patitur colorum, vel generum sunt, in quibus varietas multa ciborum نلون in 5. Conj. apud Golium est, mutavit animi affectum, eoque mutabilis fuit; qua si tu dicas diversos induere colores, instar Chamaleontis, unde adagium نلون الحرجا chamaleontis colorum mutatio, in mutabilem, & inconstantem. Quid cognationis cum hoc themate habeat נל in Niph. נל murravit sagacior sponte subodorabitur.

تأمر بالعرف وتنتهك حماه

Precipis quod equum est, & ipse violas sacrum ejus. Conj. 8. تنتهك a نهك in Lex. Golii redditur fatigavit, afflixit, extenuavit. At heic loci violavit, quam notionem inter derivata præ se fert انتهاك infin. conj. 8. violatio reverentiæ, & honoris debiti. in Kal etiam نهك notare dicitur Quam maxime læsit existimationem ejus. Aliarum notionum mira est ubertas. Insigni cum stu-

dio fecit ac molitus est. Ingenti tormento adfecit. Summam inflixit poenam. Aride comedit. induit vestem quoad trita esset. exhausit uber emulgens quicquid in eo contineretur. vicit, superavit. enarravit. fatigavit, afflixit, extenuavit. Extenuatus & debilitatus fuit continuo morbo. Strenuus & invalidus fuit. Labyrinthus. Vis filum? En tibi primigeniam vim rumpere fricando, vel fricare rumpendo. Inde universa hæc series, qua transitivity, qua intransitivity usus, sua sponte se evoluit, pulchrisque metaphoris decurrit. Illius rei deductionem harum notularum angustia non capiunt. Ceterum حمي

sacrum, in Lex. Gol. exponitur per inaccessum, vetitum. Radix est حمي ultima Vav, presidio custodivit, tuitus fuit contra malum. In 4. conj. حمي inaccessum efficit locum. Inde חמ Hebr. est murus, mœnia; ut in Originibus latius pandetur; ubi etiam ostendam; notionem hanc esse secundariam, a fervendo derivatam. Est autem حمي proprie substantivum, designans id quod fervore quo-

ne Corani. Præcipis quod æquum est, & ipse violas sacrum ejus: prohibesque iniquum; sed te non continet ab eo. Et retrahis alios ab injustitia; tum ipse ad eam te applicas: timesque homines, cum potissimum oporteat timere Deum. Tum carmine prolocutus fuit:

D 2

Ma-

quodam generoso a se repellit noxam | vare studet. Elegans est Verficulus
ac dedecus, seque sacrosanctum ser- | a Tebrizio citatus ad Hamaſa.

منعنا حمانا واستباحنا رماحنا

حي كل حي مستجير مرائعه *

Defendimus sacrosanctum nostræ gentis, at hasta nostræ profanans

Sacrosanctum cujusque familie, cujus herboſa luxuriant præſa.

Est & حي prohibuit a noxa & servavit generoso ardore: sed nec
dedecore aliam, unde sequens lo- | illa, quæ pro clavi esse potest ha-
cutio تحمي عن الذکر. | rum metaphorarum,

prohi- |
bes iniquum, vel potius deterres ab
eo, & se ab ista macula intactum
servare mones; quæ vis residet

quoque in ولا نتحامه sed te

non continet ab eo, ex conj. 6. hu-
jus thematis, proprie, sed temet
ab eo intactum & inviolatum non
servas. Sub ista amplitudine intelli-
gas significationem cavendi & evi-
tandi quam Golius huic 6. conjug.
assignat. Non omittenda hic erat

formula perinſignis حما ظهره
immunis fuit & intactus ab onere;
proprie dorsum suum inaccessum

حميت انفه

exarſit, conſerbuſit naſus ejus; de eo,
cui facile bilis in naſum concitatur,
neque ullas injurias pati poteſt.
Inde apud Zjauh. extat, forma

هو احمي انفا
وامنع ذمارا من فلان

Hic ſervidiore eſt naſo, & juris ſui
deſendendi ſtudioſior quam ille; qua-
lis & جامي الذمار vocitatur

deſenſor ſui juris, qui nempe naſo
ſervido vel minimam noxam vin-
dicat, atque a ſe procul eſſe ſu-
bet.

نبا

- قَبًا لَطَالِبِ دُنْيَا ثَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ *
 مَا يَسْتَفِيقُ غَرَامًا بِهَا وَقَرَّطَ صَبَابُهُ *
 وَلَوْ نَرَى كَفَاهُ مِمَّا يَرُومُ صَبَابُهُ *

نـ

قَبًا *Malum*. Imprecandi formula, a rad. قَب *secuit*, *refecit*; item, *refectus fuit*; unde قَبْتِ يَدَا in solennibus verbis execrationum, *amputentur manus ejus*. Hinc قَبًا به *male dispereat*; & verbum قَب absolute *perit*. completitur utrumque *Surata* 121: 1.

قَبْتِ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبِ
Refecta sunt manus Abi Leheb, & male disperiit.

دُنْيَا *Mundus, vita mundana,*

opes etiam mundi, & vita hujus presentis. Pro opibus & divitiis sumitur ab Abilpharag. p. 457. يَاتِينَهُ لَاجِلْ دُنْيَاهُ Frequentabant ipsum propter mundum ejus, id est, opulentiam. Est in origine adjectiv. forma comparat. fæm. a masc. ادْنِي a them. دُنِي propinquus fuit, nec non, vilis; quia cara fere sunt rara ac remota, ut contra vilia quæ prope ac præ manibus. Hinc دُنْيَا Mundus, quasi dicas propinquiorem, vel & vilior. Ad posterius etymon alibi adlusit noster, quum ait

يَا خَاطِبُ الدُّنْيَا الدُّنْيَا

O tu qui procando ambis mundum vilem!

Prius tamen preferendum, quia locutio plena fuit الحَيَاةُ الدُّنْيَا *vita propinquior*, opposita *٧١* الأخرى *Vide Alcor. Sur. 28: 60, 61. Et Sur. 29: 64. وما هذه الحيوة الدنيا إلا لهو ولعب ودام* *Non est* الأخرى *لهي الحيوان*

vita hac propinquior nisi lusus ludibrium merum; at vita futura illa enimvero demum vita est.

ثَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ

Flectit eo cursum suum. Verbum ثَنِي convenit cum ثَنَو duplicavit, iteravit, a flectendi primaria vi; ut alibi deducetur. ثَنَانُهُ flexio

flexio

Malum illi, qui mundum petit, flectens eo cursum suum.

Neque enim ad se redire potest, detentus amore ejus, & nimio desiderio.

At, si nosset, satis illi de eo quod expetit, foret paucillum.

A 3

Tum

flexit habemas suas est locutio multum trita; unde hic formatur *flectere cursum suum*, proprie suam effusionem, nam انصباب est infinit. 7. conjug. a صبب *judit*, effudit. Latini quoque effundere ad cursum transulere: sequens صباة desiderium, pariter ab effusione ut ita dicam affectus & amoris, e quo fonte صب declaratur etiam amore percitus fuit. Denique صباة in versiculo tertio paucillum, est residuum aque aut lactis in Vase, quasi fustuncula. Notetur dexteritas *Hariris* nostri, qui tres unius radicis metaphoras tam artificiose insinuat voluit.

لبن عجااجة depressit clamor-

rem suum. Phrasis digna quæ penitus excutiat, quod genium Orientis intime exprimat & respiciat. Ad verbum sonat, *sedavit pulverem suum*, a لبس *inhabsit* terræ & adaptus fuit; in 2 conj. *adhareseere fecit* terræ pulverem, atque ita *sedavit*. عجااجة *pulveris* aut *fumi nebula*, a عج *vehementius flavit* & *pulverem excitavit* ventus. Figurata hinc, لبس *diripiendi ergo in illum incurris*, non a clamore ut *Goliath* putabat, sed a *pulvere*, ut sit *glomeravit pulverem suum super illum*. Vides turmam hostiliter introductam, quæ

Erigit undantem glomerato pulvere nubem

Ut *Sil. Ital.* id pingit 13: 158. Id luminis debetur adhuc *Habacuko*, qui Cap. 1: 10. *victricem exercitum ait Ridere omne munimentum*, & *collecto pulvere capere*. Refertur collectus ille *pulvis*, ad opera & obsidionis reliquum apparatus; sed hoc non est *ridere omne munimen-*

tum, quum *agger jacitur*, & *obsidio instituitur*. Nil evidentius quam *collectum* illum & *conglomeratum* pulverem referendum esse ad *celeritatem impetus*, quo *munitionissima* quæque loca *rapere* solebat hic *aquilis ocyor* & *lupis acrior equitatus*, quæquæ adversum *attollens* pul-

ثُمَّ لَئِنْ لَبَدٌ عَجَاجَتَهُ وَغِيضَ مَجَاجَتَهُ وَأَمْتَضَدَ شَكْوَتَهُ
وَتَبَاطَ هَرَاوَتَهُ فَلَمَّا رَنَبَ الْجَمَاعَةُ إِلَى تَحْكُمَتِهِ وَرَأَتْ تَأْهِبَهُ
لَمْرِيَاةً

pulvere campos, quæ Statii est
phrasis 4. Tb. 38. Hoc jam colli-
gere pulverem, sive celerrimo im-
petu ferri transfertur etiam ad O-
ratores cursam admittentes orationis
& verba glomerantes, quin imo
colligere pulverem dicitur omnis,
qui aliquid magno studio & impetu
aggreditur, & contra لَبَدٌ
عجاجة sedare pulverem suum,
qui impetum remittit & conquiescit.
Bene ergo Scholiastes عجاجة

غبرته الثائرة المرتفعة
والعجاج للغبار والدخان
أيضا والعجاجة لخص
منه وإيران أنه قطع كلامه
الذي كان استرسل فيه
pulverem ex-
citatum & elatum sonat عجاجة,
& mact. عجاج itemque sumum,
nisi quod sumum. pressius sit & di-
stinctius, vult autem cum sermonem
suum abruptisse, in quem se effunde-
rat, & in quo vocem suam exten-
derat.

سiccavit la-

grymarum fluxum. Radix غاض
ex quiesc. med. Je opponitur ra-
dici فاض excrevit aqua, abun-
davit, ut sit decrescere & desidere.
Inde. غيظ الدمع in 2. inibit
lacrimas, fecit eas decrescere & re-
sistere. pro lacrimis figuratius no-
ster dedit مجاجة succum expres-
sum, nam monente Scholiaste
مجاجة كل شي عصارة

cajuscumque rei succus expressus di-
citur Mozjazja. Sic in Div. Hud.
reperitur مجاجة النحل
apum succus expressus, pro mel; &
pluvia a poetis vocatur مجاجة
sucus expressus nubium.
Heic loci, secundum Schol. intel-
ligitur ما كان يسيل
من عينه وانه عند البكا
Id quod & oculis ex naso ejus flue-
bat inter plorandum. Alias, sub-
monente eodem, notat potius
الريق تجمه من فيك
salivam quam ex ore ejicit. sic
stultus stultus احب ما
salivans. & geminata forma مجاج
confusus loqui, titubare in sermone,
& stulta proferre, quasi dicas sali-
vare,

لِمَرْأَلَةٍ مَرْكَرَةٍ اَدْخَلَ كُلُّ مِنْهُمْ يَدَهُ فِي جَيْبِهِ فَاَنْعَمَ لَهُ
 سَحَابًا مِنْ سَيْبِهِ وَقَالَ اَصْرَفْ هَذَا فِي نَفَقَتِكَ اَوْ فَرَقَهُ
 عَلَيَّ مَرَقَتِكَ فَقَبِلَهُ مِنْهُمْ مَعْضِيًا وَاَنْتَنِي عَنْهُمْ مَثْنِيًا وَجَعَلَ
 يُوَدِّعُ مَنْ يَشِيعُهُ لِيَخْفِيَ عَلَيْهِمْ مَهِيعةً وَيَسْرِبُ مَنْ
 يَتَّبَعُهُ لِكَيْ يَجْهَلَ مَرْبِعَهُ قَالَ الْكَهَنُوتُ بَنَ هَمَامٌ فَاتَّبَعْتَهُ
 مَوَارِيَا عَنْهُ عِيَانِي وَقَفَوْتُ اَثَرَهُ مِنْ حَيْثُ لَا مَرَانِي حَتَّى
 اَنْتَهِيَ اِلَى مَغَارَةٍ فَاَنْسَابَ فِيهَا عَلَيَّ غِرْلَرَةً فَاَمْهَلْتَهُ مَرِيثًا
 مَا

est in itinere, quasi dicas, est super
 incoxatione vel incoxationibus, quia
 itinerantium, per Orientem, ma-
 gis est incoxare semet ad refectiu-
 culam sumendam, quam discum-
 bere aut affidere. Non dubito quin
 idem intenderit Legislator, quum
 iter ingressuros Israelitas Pascha
 raptim expedire & comedere ju-
 bet *manna*, *coffim*, illo habitu cor-
 poris mirifice respondente omni-
 bus circumstantiis. Vulgo trepi-
 danter. Nec exclusim, sed in-
 coxationem abesse non posse con-
 tendo, & sic litem dirimo, qua
 disputari solet *stantes*ne an *sedentes*
 Pascha celebrarint in Aegypto.
 Reliqua quæ ad *187* majori in lu-
 ce collocandum præ manibus ha-
 beo, Originum libris refervantur.

Ad deserendum locum suum: proprie, ad dese-

rendum centrum suum. Est enim
مركز a them. *deflexio*
 in terra *baslam*, & simile quid, circu-
 li centrum. Ut *nivipora* a *nosio*. Inde
 porro *Castramilitum* designat, a *fixa*
 in meditullio *basla*; & deinde lo-
 cum quemvis, ubi quis confistit,
 atque commoratur. Hic tamen spe-
 cialis illa notio centri non est di-
 mittenda, quum phrasis sit Astro-
 nomica *مرايلة المركز* *deflexio*
 a centro, quam pulcre hic
 transtulit noster, considerans *A-*
retalogum suum tanquam in medio
Circuli auditorum suorum. Sic Con-
 sef. 28 *وتخيرت المركز* *Es centrum*
لاستماع الخطبة *elegi, ad concionem audiendam.*

فانعم

deferendum locum suum; immiserunt eorum quisque manum suam in sinum, & impleverunt illi situlam munificentia sua; inquires: Impendito hoc cum erogare quid voles, aut distribuere inter socios tuos. Ille quidem accepit ab iis palpebras contrahens, & regressus inde fuit gratias agens. Instituit autem vale dicere iis, qui deducebant eum; ut lateret eos quam insisteret viam: iussitque qui sequebantur ipsum, alios post alios abire, ut ignorarent, quonam reciperet se. Inquirebat Harit, Hemmami filius: At ego persequutus illum fui, pone ab eo avertens conspectum mei, & tergo legi vestigia ejus ab ea parte, qua videre me non posset: donec perveniret ad cryptam quandam, in quam irrepsit incaute. Concessi autem illi moram, usque dum exuisset calceos suos, & lavisset pedes. Deinde irrui ad illum, atque repperi assidentem discipulo cuidam ad panem similagineum hœdumque assatum, & posita ante ambos seria vini. Dixique illi: Hem tu! estne illud quod dicis, & hocine quod de te dicendum? Tum ille gemebundus spirare, ac si

E

exspi-

فانعم له سجلا من سيبه

Minus recte Golius vertit, implevitque illi situlam munificentia sua, quum sit, *Es gratificatus est ei situlam e largo fluxu suo.* سيبه quidem est عطا munificentia, donum, ut schol. quoque vocem hanc explicuit, sed a radice ساب, med. je, fluxit, proprietates exprimit largiorem fluxum, unde perfacilis transitus ad liberalitatem. Quia interim figura situle inducitur, primitiva illa largioris fluxus potestas haud dubie est attendenda.

ريث ما خلع نعليه

Usque dum exuisset calceos suos, particula ريث non reperitur in Golio; pertinet ad راث media je, Cunctatus est, unde ad verbum esset, mora qua exuere calceos. Coniunctim ريثا pro حشا asque dum frequentatur in Hist. Tamerl. & in Avicenna: se junctim occurrit in Abilphar. Hist. Dyn. p. 340. & 350. De verbo خلع exuere, extrahere sciatur, esse Hebræum חלץ, Txade in Am mutato, ut ex חלץ exit Chald. חלץ terra: phrasis חלץ חלץ in Bibliis nota, ut Dent. 25: 9, 10. Haud aspemandam lucem خلع ad alios usus quoque apportat. Hos. 5: 6. habet-

مَا خُلِعَ نَعْلَيْهِ وَغُسِّلَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ هُجِمَتْ عَلَيْهِ فَوُجِدَتْ
 مَحَادِيًا لثَلَمِينَ عَلَى خَيْرِ سَمِينٍ وَجَدِي حَنِيدٍ وَقَبَالَتَهُمَا
 خَاسِيَةٌ نَبِيدٌ فَقُلْتُ لَهُ يَا هَذَا أَيْكُونُ ذَاكَ خُبْرَكَ وَهَذَا
 مَخْبَرَكَ فَرَفَرُ رَمْرَمَةَ الْقَيْظِ وَكَانَ يَتَمَيَّرُ مِنَ الْعَيْظِ وَلَمْ
 يَنْزِلْ بِخَمْلِكَ إِلَيَّ حَتَّى خَفْتُ أَنْ يَسْطُوا عَلَيَّ فَلَمَّا أَنُ
 خَبْتُ نَارَهُ وَتَوَارَى أَوَارَهُ أَتَشَدُّ
 لَيْسَتْ الْخَمِيصَةُ أَنْغِي الْخَبِيصَةَ
 وانشبت

habemus הוּמָן מִן *subduxit se ab illis*. Quid emphaseos subit docet usus specialis in repudio, divortioque, quo quis dicitur *manum exuisse*. Ita in *Hist. Tamerl.* p. 90.

hinc extat يدى *خلع من الملك* *exuit ex imperio manum*, id est *imperium renunciavit*. Adhuc signatius quiddam subministrat locus *Scholasticis ad Diw. Hud.*

قالوا اخواله اقبله فقد خلعناهُ
 ولله لا تتبع بشي من دمه

Diserunt avunculi ejus; trucida ipsum nam cum penitus exuimus, repudiavimus, abdicavimus, per Deum propter eadem illius nulla vindicta premeris. Est ergo خلع repudiatio faeminae, & abdicatio fi-

lii, qua penitus exuitur omnis ejus cura.

ne insultaret ان يسطوا علي

mibi. Amplissimi usus est radix سطا *ult. Vav. proprie locum*

habet in jumento, quum ركب *sum ipsius caput equis, ut Arabes loquuntur, hoc est, frenum excutit, & praeceptis, quo vult, abis. Ἀφνιάζω. Eadem proprietas reddenda Hebraeorum* שטה *Prov. 7:25. Ne שטה* *advias ejus cortium.*

LXX Εκκαλῶ. Fortius & figuratius dedissent ἀφνιάζω. Inde סטה *Uxor immorigera, ἀφνιάζω, sive torum poluat, sive minus. Ab hac primaria potestate transit porro ad insultum, grassaturas, vexationes omnes.*

Per

expirasset æstum: parumque aberat, quin dirumperetur ira. Neque cessavit torve ad me respicere, adeo quidem, ut timerem ne insultaret mihi. Ast postquam deferbuisset ignis ejus, ac confedisset flamma, recitavit carmen:

Indui prætextam expetens commodiorem vitam,

E 2

&c

Per elegans est quod etiam *aqua* dicantur *āqmāzan* سطا quum exundant, & extra ripas ferantur.

خبث فامره و نوارى اوارى

Deferbuisset ignis ejus, & confedisset flamma. Oratio est figurata, quæ iram reflectam pingit. Verbum *خابا* ultima *Vav* exponitur, extinctus fuit ignis. Non est primaria notio, sed translata & secundaria, ut videtur, a *condendo*

sub *خابا* ultima *Aleph*; sæpe enim literæ *אוי* *אוי* in fine permutantur. Est ergo planissime Hebræum *חון* unde *חון* & *חון* ex quiescentibus 3 *Ho*. quamvis usitatus adhuc sit *חון* quiesc. 3. *Aleph*. Firmat opinionem meam *Deri*. *خابية* seria vini, olei &c. quasi dicas *conditorium*; & *خابية* *abditæ* res, cujus plurale *خابايا* *abditæ thesauri* notat in *Hist. Tamerl.* p. 392. *Conditum* satte *ignem* sub hac phrasi spectari, patet etiam ex altera locutione *نوارى* *اوارى* quæ est, *delinuit æstus eius*, nam *ورى* in 2. *Conj.* sig-

nificat *celavis*. In 3. item *occultavit*. In 6. *semet occultavit*. de sole occidente apud *Abilphar. Hist. Dyn.* p. 177. & in *Hist. Tamerl.* p. 59. *اوارى* est Hebr. *אור* pro *æstu ignis* positum *Esaï.* 50: 11.

ابغى الخبيصة *expetens commodiorem vitam*. Verbum *ابغى* ult. *je*, est idem, quod *רצה bul-livis*; itemque ex *Chaldaismo*, ut multi volunt, *quesivit*. Apud Arabes etiam valet, *petiit, quesivit* in 1 *Conj.* & usitatus in 4. a *bul-livans* tanta, quum animas cum *æstu & impetu fervide* aliquid *vestigas*. In *Originibus* plura jam dedî, & nunc tantum velim caveri, ne *Cocceji* auctoritas fraudi sit, qui *bullicendi* significationem *expunxit, querendi* illa adoptata *estiam Esaï.* 64: 1. ubi *veritæ aquas parvafligat ignis*. Vide quid incommodi trahat *ignoratio primæ Originis*. Ceterum de *خابية* jam in notulis monuerat *Clar. Golin*, esse *edulium ex dactylis & Butyro*; unde pro *commodiore & delictiore victu* usurpatur. Radix est *commiscentia*. Ob metrum

illet

وَأَنْشَبَتْ شَصِي فِي كُلِّ شَيْصَة
 وَصَيَّرَتْ وَعْظِي أَجْبُولَة
 أُرِيغَ الْقَنْيَصَ بِهِ وَالْقَنْيَصَة
 وَالْجَانِي الدَّهْرَ حَتَّى وَكَجَتْ
 بَلُطَفَ أَجْنِيَالِي عَلَيَّ اللَّيْلُ عَيْصَة
 عَلَيَّ أَنِّي لَمْ أَهَبْ صَرْفَة
 وَلَا نَبَضَتْ لِي مِنْهُ فَرِيصَة

ولا

filet *He femin.* ademptis ei superioribus punctulis.

Fructus. id vocabuli in شَيْصَة

Appendice exhibuit *Golius*, ubi declaratur per *vilissimam speciem doctylorum*, qui nucleo carent, quique ficcati, austeri manent. Id genus abortivorum fert palma, ubi flore maris non fuit adspersa. Exponitur etiam per *pisciculi speciem*; quod cum præcedenti *شص* *harmus* magis congruit. Utrumque ponitur pro *præda viliori*. *يرين* *innuit se nihil spernere*, ait *Schol.*

أُرِيغَ الْقَنْيَصَ بِهِ وَالْقَنْيَصَة

Quo caperem omnis generis prædam. Annotavit jam *Cl. Gol.* proprie se-

ram marem & femellam induci, a *venando cepit*. Forma est loquendi Orientalibus adamata, unde & *Esaj.* 3: 1. *Amovet Deus fulcrum marem simul & feminam*, id est, forte simul & debile, magnum & parvum, ut hic loci majorem melioremque, & minorem sequioremque *prædam* intendit *Hariri*. De themate *مرغ* *Med. Vav.* insidiatus est vulpes, *vulpina astutia fuit*, tenendum ex *Scholiasse*, proprie id valere *ان*

ترجع وانت تخفي رجوعك *redire sic, ut reditam tuam oculis.* Confer etiam quæ *أروغ* adduxit in *Hieroz.* p. 1. p. 856. ubi habes inter alia *من أروغ* *Obliquior vulpe*, ex prover-

ver-

& hamum injeci meum in quemcunque fructum.

Constituique monitionem meam rete, quo caperem omnis generis prædam.

Namque me impulit sæculi fortuna, ut intrare debeam lenitate technæ meæ latibulum leonis.

Nec vero extimesco impetum ejus, neque commota mihi inde scapula tremiscit.

E 3

Quod

verbiis Damirii. Hinc in 4 Conj.

طلب بكم وحيلة ابراغ
quæsit dolo ۞ astutia, ut Schol.
ait, a clandestino ac tortuoso in-
cessu.

بلطف اجتالي lenitate tech-
na mea. Melius reddas subtilitate
technæ meæ, nam لطيف non
tantum est lenis, mollisque, sed etiam
subtilis & exilis. Sic in eodem nego-
tio Sch. Div. Hud. اللطف decla-
rat لا يري حتى لا يري sam

subtilem efficere ut videri nequeas,
porro est infin. conj. 8.
ab حال verti, versutum esse
&c. &c.

ولجت علي الليث عيصه
intro latibulum leonis. Structura A-
rabica dat intro super leonem lati-
bulum ejus densum. Nam عيصه
resolvi debet in aff. ۞, Vocali
abjecta propter metrum, & صص
perplexa arborum densitas, arundi-
netum, indeque lustrum leonis. In
Hamaſa.

عيس قزار فيه الاسود *

Perplexitas silvæ ubi leones rugiunt.

Intelligitur ibi exercitus hastis te-
lisque borrens, cujus in medio ver-
santur ۞ ۞ ۞. Simi-
le quid & hic spectatur. De voca-
bulo لا يري non accedo Hot-
ting. & Bosh. id derivantibus a

لا يري med. Je, in 3 conj. لا يري
Leonis instar certavit, aut superbi-
vit; & in 5. لا يري Audacem se
strenuumque gessit. Istæ enim no-
tiones a لا يري Leone descenderant,
non

وَلَا شَرَعَتْ بِي عَلَيَّ مَوْرِدٍ
يُدْنِسُ عَرَضِي نَفْسَ حَرِيصَةٍ
وَلَوْ لَنَصَبَ الدَّهْرُ فِي حُكْمِهِ
لَمَّا مَلَكَ الْحُكْمَ أَهْلَ النَّقِصَةِ

ثم

non contra. Radix haud dubie est
لث media Fav, convolvit, con-
glomeravit, & in unam massam
compegit, Hebraice לח, quod
pauculis locis praefert vim depen-
di; secundariam nempe illam, a
primaria convolvendi in massam. Id
verbi etiam translatum est ad mem-
bra compactiora, unde לח robor,
& לח ناقة ذات لومة
carnis & adipis. اللآيث Leo com-
pactioribus membris. Suspicio autem
speciatim hoc nomine adfe-
ctum fuisse Genus illud leonum
Compactile & Breve crispioribus
subis, de quibus Plin. 8: 16. nam
& لآيث est herba convoluta, nec
non coma crispa ac convoluta, quae
vis in 8. conj. admodum frequens,
obvolutam calamistro comam cris-
pare. Veram esse, quam pando,
originem, & לח cum لث med.
Fav, eadem stirpe teneri, liquet
clarissime ex لوان farina massa
inpersa, unde & Arabes suum
لث in dependo terere, colligitur.

وَلَا يَنْصَبُ لِي مِنْهُ فَرِيصَةٌ

Neque commota mihi inde scapula
gremiscit. Verbum نبض micuit
tremulo motu illustravi in Origini-
bus, & cum Hebr. נבז in פ
transl. mutato secundum dialectum,
convenire ostendi. فریصة
a them. فرص secuit, proprie seg-
mentum sonans, speciatim denotat
مضغة لحم في آخر الكتف

particulam carnis ad extremam scapulam,
quae in metu contremiscit, ut scho-
liafles testatur, addens formulam
لم تنعد فریصة intremuere vel
intonnere musculi ejus scapulae, esse

cir-
كناية عن الفرع الشديد
cum locutionem vehementissimi pavo-
ris. Addit وترجف بولامة في
وترجف بولامة في هذا المعنى ايضا
Et concussa
suere interscapilia ejus eodem quo-
que sensu. Prioris locutionis exem-
plum habet ex Conf. 29. Hariri;

جرت خيفة حتي طابرت
نفسی شعلما ولم عدت
فرایصی

Non tamen duxerit me ad potum, qui contamine-
torem meum, anima avara.

Quod si iusta esset Fortuna in iudicio suo, equidem
non committeret illa imperium hominibus vitiosis.

Deinde

فرايحي ارتباعا Metu attonitus

hæsi, sic ut huc illuc dissipata mens
volaret, & musculi scapulares præ
pavore mihi intonuerint. In equis
ille tremor scapularis est indicium
generositatis: unde lux Jobi Cap.
39: 22. חולבש צוהר רענן. An cer-
vicem ejus vestivisti tremore illo sca-
pulari, quo irrequietam & acrem
in prælia indolem suam prodit.
רענן contremiscere valuit in stirpe,
& consonat ferme cum רענן
ut alibi luculentius demonstrabi-
tur.

ولا شرعت بي علي مورن

Non tamen duxerit me ad potum.
Figuræ lumen nativum præfert,
Non tamen aquatum propulerit me
ad aquarium.

مورن مورن descen-
sus, speciatim ad aquas, unde a
pud Golium porro exponitur, Lo-
cus quem homines adeunt aquandi
ergo. Istud jam aquarium per mul-
ta transfert figuratus Arabum Sti-
lus. Habet in crebro usu مورن

مورن القتال Aquarium prælii, ubi in
pericula descenditur الموت

مورن الموت & alia ejusdem
naturæ, sed hæc nihil ad præsen-
tem locum, in quo Aquarium est
emblema fortune lautioris, aut
hominis opulenti, ad quem undi-
que confluitur, ob situm levandam,

id est inopiam recreandam. Radix
شرع, quæ lucem insignem in-
fert in Hebræorum שרע, prima-
riam tenet significationem dirigen-
di, & protendendi in longum, unde
reliquæ notiones omnes effluxerunt.
Hic obtinet illa quæ apud
Golium sub num. 4. proponitur,
ingressus suis aquam, intransit: a
protensio videlicet collo; in 2 Conj.
hinc est, in lacum, seu aquam,
potus ergo deduxit. Rectius ergo
شرعت legemus.

فالتفت الي تليذه

Ego autem conversus ad discipulum
ejus. Thema لغتي torsit, intorsit,
speciatim nonnunquam exprimit
intorsionem oculorum & vultus in
aliquid, sive ex metu, sive ex al-
io affectu. Scholiastes declarat per

لويت وجهي وصرفت نظري

flexi vultum meum, & converti
visum. Sic Ruth. 3: 8. ויחרד
וירדד וירדד & trepidavit vir ille,
& vultum visumque omnem in
partem convertit circumspiciens.
Cocc. dat contraxit se. Maluit Doct.
Cler. contræxit, pro fut. in Niph.
formam fut. Kal assumi posse au-
tumans, ut conveniat cum Jud.
16: 29. ubi vertit Amplexus est
duos columnas. Imo vero torsit, tor-
quendo inflexit. Nec obstant fequen-

ثُمَّ قَالَ لِي اَدْنُ فَكُلْ وَاِنْ شِئْتَ فَقُمْ وَقُلْ فَاتَّبَعْتَنِي
 اِلَيَّ تَلْمِيزُهُ وَقُلْتَ عَزَمْتَ عَلَيْكَ بِمَنْ تَسْتَدْفِعُ بِهِ الْاَدْنَى
 لَتُخْبِرْتَنِي مَنْ ذَا فَقَالَ هَذَا اَبُو زَيْدٍ الشَّرُوجِيّ سَرَّاجُ
 الْقُرْبَاءِ وَتَاجُ الْاَدْبَاءِ فَانْصَرَفْتُ مِنْ حَيْثُ أَتَيْتُ
 وَقَضَيْتُ الْعَجَبَ مِمَّا رَأَيْتُ

quentia, ut ait Cl. Cler. ubi *impulisse columnas* dicitur Samson, quas prius *adprehendisse* eum oportuerit. Nimis subtile id acumen; profecto enim *adprehendisse* facile eum intelligo, etiamsi nemo mihi referat, qui *torfisse*, & *torras* *impulisse* *omni nisu* refertur. Et quid jam esset *Job. 6: 18.* *לֹא יָדָעוּ מָה הָיָה שָׁמָּה?* An & ibi *adprehendere* quadrabit? Alius ibi obtinet significatus, ait Vir Doctus. Minime vero. Verte *distorquentur insimulantiam viae, per ambages huc illuc flectuntur.* Turbela omnis inde orta, quod ex tribus locis amplitudo radices, & usum diverfi-

tas haud internosci potuerit. Ceterum תלמיד per *Dsal*, itemque תלמיד per *Dal*, esse תלמיד, non est quod moneam.

قضى العجب

Summa affectus sum admiratione. Verbum *قضى* *finivit, determinavit, sanxit, decrevit* &c. &c. est planissime Hebraeum *קָצָה* *anotivum*, unde *קָצָה* *finis*, & *קָצָה* *extremus*. Primaria secundi notio inter Arabes fere obsolevit, secundariis bene multis succrescentibus. Inter eas est *plenissime exequi, absolvere*

Deinde dixit mihi: Accede, & comede; & si voles, confiste, ac quiesce. Ego autem conversus ad discipulum ejus, inquebam: Conjuro te per eum, quem imploras depulso-rem mali, ut significes mihi, quisnam hic sit. Respondit ille: Est Abuzeidus Serogianus, peregrinorum lucerna, & literatorum corona. Tum vero ego recepi me unde veneram, summa affectus admiratione eorum, quæ vidissem.

F

solvere, consummare, unde **قضى** *est in radice* **عجب** *abdi-*
summo opere admiratus fuit, **العجب** *tam habet; & sane profundam ori-*
proprie, absolvit admirationem, **عجب** *ginem, quam recludit Hebræum*
vel consummavit. Elegans etiam **عجب** *Exech. 23: 7, 9. & in eodem*
est forma **عجب** *Cap. complurculis vicibus; ut &*
Absolvit **عجب** *Jer. 4: 30. ubi libidinosus affectus*
iter suum, vel cursum strenuum, **عجب** *designatur, ductus a*
pro mortuus est; quod & elliptice **عجب** *πρὸς vel ἀπὸ πρὸς potius, ut alibi*
absolvit. Ut **عجب** *si non planius, plenius saltem di-*
Latinum finire, aut finiri nā **عجب** *cemus.*
copulatis. Admiratio autem, quæ

المقامة الثانية الحلوانية

جَكِي الْحَرِثُ بْنُ هَمَامٍ كَلَفَتْهُ مَذْمِيَّاتُ
عَنِّي التَّمَايِمِ وَنِيَّطُ بَيْ الْعَمَائِمِ بَأْسُ
لُغَشِّي مَغَانِ الْأَدَبِ وَأَنْصِي إِلَيْهِ رِكَابُ الطُّكْبِ
لَاعَلَّ

مَذْمِيَّاتُ عَنِّي التَّمَايِمِ

Ex quo amota a me sunt amuleta. Vocula مَذْمِيَّاتُ, plenius مَذْمِنٌ, ex من & ان conflata, idem sonat quod nro Hebræorum, a tunc, a quo tempore. Sequens مِيَّطُ est pass. in 1. a مَطَّ pepulit. abegit & intransit: Longius pulsus fuit. declinavis a vero & iusto &c. &c. Est plane Hebræorum מָוּ inclinati. moveri, & quidem cum quadam mole proprie. Naturam prefusus declarabunt Origines. Nunc tantum obiter corrigam Golium, qui derivatum مِيَّاطُ exponit pro-pulsio vebemens in pectore; non intellexit Glossam Arabicam, quæ est, لَشْدُ السُّوقِ إِلَى الصَّدْرِ Vebemens pulsio, quam ab aquatione abiguntur pecudes; ut contra لَشْدُ السُّوقِ إِلَى هَيْطِ, est, لَشْدُ السُّوقِ إِلَى الْوَرْدِ Vebemens pulsio cum ad aquam aguntur pecudes. Alterius adhuc Glossæ brevis impedit Go-

lium, qui infinitivo 4. subicit ادِّي عن الطريق id foret, noxa e via; sed امَاطَة, quod est amoliri, per noxam e via expone-re jocularium esset. Phrasis Arabica est امَاطَة الْاَدْبِي عَنْ الطريق amoliri noxam a via, id est quicquid injustum & nefarium e medio remove: estque inter celebrata dicta Muhammedis, Fas omne commendatum, nefas interdixit; & incumbit omnibus امَاطَة الْاَدْبِي عَنْ الطريق amoliri noxam e via. Ultimum تَمَايِمِ amuleta, plur. fract. اَمْثَلَة تَمِيْمَة bulla quæ collo infantium ad alligatur pro amuleto seu proebio. Ea demum ponitur, quum ex ephebis exceditur. Ergo amota amuleta signant puberes annos. Latinis etiam bulla sic cognita. Pers. 5: 30, 31.

Cum

DISSERTATIO SECUNDA HULWANIENSIS.

Arravit Harith Ibn Hemmam. Operam dedi, ex quo amota a me sunt amuleta, & rogam sumsi virilem, ut frequentarem loca eruditioni dicata, & Camelos meos, studiis deditus, illuc contendendo fatigarem. Ut inde mihi decernerem quod ornamen-

F 2

to

*Cum primum pavidus custos mihi purpura cessit.
Bullaque succinctis Laribus donata pendit.*

Adde Macrobi. Saturn. 1: 6. unde percipies fuisse amuletum, nam inclusa erant remedia adversus invidiam valentissima.

attingit pubertatem, remouent a collo ejus amuleta, & induitur Cidaris ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur.

sumsi ونيطت بي العمايم

fre- اغشي مغاني الادب

togam virilem. Proprie, ونيطت appensa mihi sunt Cidares. عمامة Cidarum, fascia qua caput obvolvitur. Tulbandum. Ejus plur. fr. عمايم. Prius ونيطت in pass. 1. a نوط suspendit. Item annexit; nam derivatum a نوط a Schol. etiam per حبل nexus, copula declaratur. Ex eodem ritum Arabum condif-

quentarem loca eruditioni dicata. Ad verbum, hospes irruerem in mansiones humanitatis. اغشي apud Goliathum sign. sec. supervenit de improviso, & obruit. Primitiva vis est operire, unde dicunt Vespera, nox, operit; jam vero cum vespere & nocte hospites etiam ingruere solent. Sic nata ista notio. مغاني

اذا بلغ الصبي عند العرب الحلم انزلوا الاجران من عنقه والبس العمامة والجران وقلد Quam puer apud Arabes

plur. fra. a مغاني mansio qua incole contenti sunt ونيطت gaudent; غني contentus, dives, opulentus fuit. Est Hebr. נָסַב respondit, illo usu tralato, quo respondere dicuntur ea, quæ habent venam sufficientem,

لَعَلَّ مِنْهُ بَمَا يَكُونُ لِي نَهْنَةً بَيْنَ الْأَنَامِ وَمَرْثَةً عِنْدَ
الْأَوَامِ وَكَتَبْتُ لِفَرَطٍ اللَّهُجِ بِاِقْتِنَاسِهِ وَالطَّمَعِ
فِي تَقْصِصِ لِبَاسِهِ أَبَاجِثُ كُلِّ مَنْ
جَل

tem, divitem, opulentam. Scholia-
stes legit معان ا عن ا juvenis.
p. 70.

وانضي اليه ركب الطلب

Et camelos, studiis deditus, illuc
contendendo satigarem. Arabice est,
macerarem illuc camelum vecturium
studii. ركب camelus vectu-
rius, collective amat usurpari.
طلب petivit, quaesivit &c. &c.
speciatim studiis operam dedit.
طالب studiosus. Thema نضا
ult. vav, inter alia est, deleta fuit
tinctura. Inde in 4. conj. انضي
maceravit, extenuavit, dilutum red-
didit. Id elegantissime transfertur,
ad camelum longis itineribus ex-
haustum, maceratum, confectum.
Scholiastes camelum studii figurate
positum putat, quum ait, جعل

لطلب العلم ابلا مجارا

وانما يريد انعب نفسي في

طلبه dedit studio scientia camelum
per figuram, id modo intendens, quod
semet ipse maceraverit in studiis per-
sequendis. Fallitur. Nam longa si-

bi itinera emensa, & regiones diver-
sas lustratas innuit, studiorum cau-
sa; atque ita non unum tibi came-
lum currendo confectum.

لاعلق منه ut inde mihi decer-

perem. Thema علق dependit,
adhaesit. Item metaph. adhaesit stu-
dio, amore: pependit quasi in re,
vel a re. علق etiam dicitur pec-
cus, pendere ab arbore, quum
summitates ejus decerpis ac depasce-
tur. pulcra imago, pendere a scien-
tiis, pro iis deditum & adfixum
esse: &, pendere ab iisdem, pro eas
decerpere & depascere. Fallor, aut
Eloquentiae Arabicae princeps Ha-
ririus noster, utrumque nunc cum
gratia & emphasi in unum sensum
intexit.

Nubes in مزنة عند الوام .

astu. Figura, qua Refrigerium in
inopia ac calamitate pingitur. Con-
feratur Esaj. 25. 5. وارب بظل عب
astus umbra densa nubis reprimen-
das.

لفرط اللهج ob excessum avidi-

tatis. Radix فرط ita tractatur in

Le.

to esse posset inter homines, & nubem praestaret in aestu. ob excessum autem aviditatis, qua eam mihi ignis instar mutuo summi comparare studebam, ejusque vestimento ornatus prodire gestiebam, miscebam me dissertando magnis simul & parvis, & aquam pluviam expetebam ab imbre, & a rore, F 3 meque

Lexicis, ut nec caput, nec pes compareat. Ejus (rigiorem exhibet formula *مرط النظام* quum series seu linea margaritarum disturbatur. Crebro hinc in *Histor. Tamerl.* *سلسلة نظامه* series ejus disturbata est, pro res ejus confusa & perturbata fuerunt. Et *مرط النظام* seriem obedientiae exsolvit, disturbavit. Clarius dicam. *Chapelet enfile*, ut Gallicum illud huc advocem, *ipharularum seriem* infilata, figurate ordinem omnem amplectitur. *مرط النظام* *chapelet defilé*, defilata, exfilata series, contra, quicquid ordinem & modum excedit, vel extra seriem abit: pro amplitudine illius ideæ, usu omnes in partes diffusio, in prævertendo, discedendo, excedendo, præcipitantiùs agendo, dissolutius & negligentius se gerendo, conturbando bene digesta, aliisque metaphoris, quas *Goliùs* & *Giggejus* subministrabunt. Eam esse vim ac proprietatem Hebraici *מרי*, in Originibus demonstabo. Heoræorum y ex dialecto nonnunquam fit z vel u, & vicissim z vel u fit y. Alterum vocabulum *לח*, est *לח*, semel tantum *Eccles. 12: 12.* pro-

flans. *Lectio* aliis, aliis *meditatio, studium*. Ab *לח* derivat *Coccejus*. Sic imponere solet literarum vicinitas. Audi Arabes, *لحج بالشى اذا اكثر الحديث به لحيه به وحرصه عليه*. Dicitur *לח* in re aliqua, de eo qui multum de ea tacis sermonem propterea quod eam amet, & avide eam appetat. Ea est vis secundaria. Quid jam primitivum? Latet id in *denso, spisso, concreto compacto*, ut quum *Oxygala*, *con. xi.* dicitur *الهاج condensari*. *Πύρρονδαι*.

اقتباس est *inf. 8. conj. a rad.*

قبس accendit ignem, extudit, unde *استقبس* petiit ut ignem accendere liceret, figurate, edoceri scientiam petiit. Ad *Com. 1.* jam illustratum. Confer *Adag. Gol. p. 103.*

عjus vestimento *نقص لباسه*

prodire. Figura, pro scientia ornatum excelsumque procedere. *لباس* *لح* *indumentum*, a *لبس* *vestivit*. *نقص* est *inf. 5. conj. a* *قبص* cuius derivatum *قبص* *internala*. *Cami-*

جَلَّ وَقَلَّ وَاسْتَسْقَى الْوَبْلَ وَالْطَّلَّ وَأَنْعَلَّ بَعْسِي وَلَعَلَّ
فَلَمَّا جَلَّتْ جُلُوانٌ وَقَدْ بَلَوْتُ الْأَخْوَانَ
وسبرت

Camisia. Chemise. Inde 2 conj. induit, & 5. indutus fuit interula. Suspicor *Haririum* captavisse, in hac constructione vocum cognatarum, *humanitatis ornamenta exteriora* simul, simul *interiora*.

استسقى الوبل والطل

aquam pluviam expetebam ab imbre & a rore. Schemate vestit, quod nude dixerat, *miscbam me magnis simul & parvis*. وبل imber, est homo copiosissima scientia alios valens *malesfacere*. Radix est وبل *magno impetu fluxit*. Id Hebraeis etiam יבל fuit, unde *Jes. 30: 25. rivus magno impetu aquarum fluentes*. Sed hæc alias. بل ros, est homo minore quidem illa, sed placida ac jucunda pollens doctrina. Imagines in Sacris etiam pertritz. استسقى 10. conj. expetivit aquam pluviam, a سقى rigavit largius. Possunt etiam imber & ros in abstracto sumi pro ipsa doctrina.

لأنعلل بعسي ولعل

Lactabam me desiderio & spe profectuum. Prius est اعلل def. med. proprie altera vice bibit, haustive. بل, ut in *Origin.* editis prolixè demon-

stratum. Inde نعلل *semet lactavit* inter alia sonat. Voculæ sequentes عسي *prope fuit*, & لعل *forte*, hic exprimunt *desiderium & spem*, ut *Lactare sese per prope* & fortasse, sit *tum desiderio, tum spe proficendi studiorum amorem fovere*. Scholiasies exponit اذهب غلة

وجدي بالطمع والرجاء

pellebam sitim cura mea desiderio & spe. لعل est deriv. quoque اعلل per *Lamed.* fervile, estque in origine quod *lactationi servit*, quales illæ particule fortasse an, forsit, forsitan, quæ solatioli aliquid præbent interim sitienter cupienti.

جلت جلوان. *Hukwanum*,

oppidum *Fraca*, id est *Assyria*, quatuor diebus distans *Bagdado* ut scholiasies meus notavit. *Golius* in notis ad *Alferg.* p. 223. quinque vel sex ponit. Inde quæ ad *Geographicam* descriptionem pertinent, repetantur. Verbum جللت

2 conj. ab حل solvit, descendit jumento, substitit, diversatus est. Alio adspectu solvere dicitur, qui iter incipit, *cursumve ingreditur*. Id Hebraeis החל incepit. Iterum solvere est liberum, solutum, licitum *permisumque* tradere usu; commu.

meque ita desiderio *ע* spe profectuum lactabam. Quum vero *substitissem*. *Hulwani*, jam fratres expertus, & explorata habens *pon-*

communi. *حلال* Omne quod licet, communis juris, profanum. *حرام* sacrum, religionis vinculo ligatum. *חלל* & *חורם*. Nova metaphora solvi, permitti, profanari, communis juris fieri, est dedi donarique ad vexandum, trucidandumque. Hoc intenditur formulis *חללי חורם*, & *חללי רעב*. Discordia concors, *חורם* cum *חלל* in unum collineans usum. *חורם* insolubili vinculo anathematis perdens. *חלל* promiscue cadi solvens tradensque.

jam ex- *בלוט الاخوان*

pertus fratres. Id est jam rerum humanarum probe gnarus, lataque ac tristitia perfunctus, ut quis mihi verbo, quisve revera frater & amicus foret, exploratum jam haberem. *אח* plur. fr. ab *לח* frater. *בלי* ult. *je* & *vav*, Exploravit, tentavit, experiundo probavit, secundaria notione, a primaria trita fuit *vestit*, quod est *בלה* Teri, subigi, inferunt sponte experientiam. *אִפְסִיִּם* imperitus rerum. *עִפְסִיִּם* multum tritus *ע* experiens. *מִגְרֵב* fricatus ad paulum, ut scabiosum pecus, eandem sumit metaphoram, & virum experientissimum peperit.

Explorata ha- *סירת הלוראן*
bens pondera. Hoc est, Quum jam

rebus sua statuere possem pretia, *ע* scirem quidquidque valeret. *אוזרן* plur. fr. a *وزن* pondus. thema est *وزن* libravit. Hebræis haud dubie etiam in multo usu esse debuit *ן*, unde vestigium mansit *Jerem.* 5: 8. *סוסים ממים*. Sunt equi bene peculiat, ponderesius vasati. Apud Catull. illa pondera devolvisse dicitur, qui semet evirabat Attis. *سبي* proprie est pertentavit vulnus quae esset profunditate. Inde latius exploravit. Supra jam collatum *שבר* prima Sin.

يتقلب في قواليب الانتساب

Versabat sese in formis genealogiae deducende. *انتساب* inf. 8. a *نسب* memoravit genus inde a prima deducens origine. Est vis secundaria. Unde? *נשב* a *נשב* spiravit, adspiravit, si bene ad calculos sedeo, nam *4. conj.* est vehementius flavit pulverem glareamve jaciens ventus. Id faciunt etiam stemmatum aliorum contextores: flant, spirant pulverem movent, duin ad hanc vel illam, nobilem domum adspirant. Alia metaphora *نسب* est ultro citroque susurronem egit. Et id a spirando, standoque fluxit, praecedens *قواليب* est plur. fract. a *قالب* formula, forma ad quam, vel in qua, quid fingitur. in *Conf.* 10.

Ha,

وَسَمَرَتْ الْوَرَنَ وَخَبَرَتْ مَا شَانَ وَرَنَ الْفَيْتَ بِهَا آبَا
 زَيْدَ السَّرُوجِيِّ يَتَقَلَّبُ فِي قَوَالِبِ الْأَنْتَسَابِ وَيَخْطُبُ فِي
 أَسَالِيبِ الْأَكْتَسَابِ وَيَدْعِي قَامَرَةً أَنَّهُ مِنْ آلِ
 سَاسَانَ وَيَعْتَرِي مَرَّةً إِلَيَّ أَقْيَالُ غَسَّانَ
 وَيَمْرَنَ

رايت غلاما افرغ في Hariri
 فidi puerum qui قالب الجمال

fusus erat forma pulchritudinis. Inde & huius loci vera forma ac facies patet. Prius نقل conj. 5. قلب a صرفavit, exponitur قصر صرف ultro citroque versari in re aliqua. In 2. قلب item est صرف ultro citroque versavit, tractavit, excussit, ut nummularius nummos quos probat: vel ut aurifices quum sedent ad metalla conflanda. Ita in transitu condiscere vim Hebræi קרץ.

ويخطب في اساليب
 Es pede terram qua-

ticbat in semitis lucri acquirendi. Verbum خبط notat quaterere, excutere דחט. speciatim fuste arborem quaterere ad folia dejicienda. Suspiciari quis posset, id nunc intendi, quatenus quercum concutere omnem dici potest, qui undecumque sibi corradit. Sed falleretur, nam, monente etiam Scholiaſte

hic est jactabat se, proprie pede terram quasiebat & quidem خبط عشواء prout pede terram quatit camelus debili visu, nihil dispiciens. Istam phrasin, in qua erravit πένω Golius alibi latius ad intelligentiam thematicis דחט, ejusdem ferme potestatis cum דחט, explanabo. Innuit Hariri jactatorem hunc cæci instar cameli præcipisem ruisse in flandis suis gloriis. اساليب plur. fr. ab اسلوب, them. سلبى transit, unde tractus, vel via & modus potius, quo quid trahitur, & ducitur. كسب inf. 8. اكتساب quaeritavit victum. An inde דחט parva pecus, מלך? An contra a pecude est lucrum, ut pecunia? Anquiretur in Originibus.

Familia Sasani-

darum. Dynastia quarta Regum Persiæ Sasanidarum titulo fulgebat a Sasane, qui Filium habuit اردشیر بابکان Ardshyr Babechan, istius potentie Conditorum. Adi Sebick. in To-

pondera, quidve dedecori esset aut decori probe callens, deprehendi illic Aba Zeidum Serusiensem, qui omnes formas genealogiæ ac generosi ortus strenue versabat, & pede terram quasiebat in viis lucri acquirendi: jactabat autem nunc, se esse ex familia *Sasanidarum*, nunc vero genus suum referebat ad principes *Gassanidas*: prodiens nonnunquam in vestimento

Tarich. Regum Persie p 106, 107. & *Herbelotii Biblioth. Orient.* in voce *Sassan*.

Principes Gassan

sanide. Horum notitiam dabit *Pocok*. in *specim. Hist. Arab.* p. 75, 76. &c. Scholiastes ait *غسان*

قبيلة باليمن كان منها ملوك

Tribus Arabia Felicis, unde *Reges extiterunt*. Melius *Pocok*. p. 76. qui ex *Arabia* quidein *Felice*, sed familia *Azdensum* oriundos, perque *سمل العرم Alcoran.* 34: 15. migrare coactos, confedisse docet ad aquam in *Syria* quæ *غسان* appellabatur, indeque appellationem istam deductam. Vide etiam *Herbelotium* in voce *Gassan*. Ceterum *اقبال plur. fract. 2 قبال* consonat ferme cum Latino *Dictatores*; nam radix est *قال* dixit. Bene *Tebrius* ad *Hamasa*

القبيل هو الذي ينعذ قوله ويعتمد امره ووصف به الملك

Vocatur kail, cui dicto audientes sunt

omnes, & *ع* *cujus imperium suscipitur*; eoque vocabulo describitur *Rex*.

In vestimento الشعراء

Prodiens, id est in circulis elegantissima recitans carmina. Posset etiam verti in *teffera*. Nam *شعار* tum *amiculum interius* designat, tum *tefferam militarem*, & omne *Symbolum* quo dignoscitur quis. Utramque notionem explicat *Tebiebius* ad *Conf.* 9.

شعار القوم في الحرب. علامتهم ليعرف بعضهم بعضا واصل الشعار الثوب الذي يلي البدن والدثار فوقه قال صلعم الانصار شعار والناس

In bello *Sebiar* vocant homines *tefferam* & notam qua alter ab altero dignoscitur. Origo autem vocis exprimit vestem qua corpus proxime contingit. Que supra eam, *Dithsar* appellatur. Dictum extat *Propheta*, *Medinenses* sunt interior vestis, reliqui homines superior. Quid intenderit *Mubammed*, *Medinenses*, adjutores suos, ita dilaudans, percipie-

وَيَبْرَزُ طَوْرًا فِي شَعَارِ الشَّعْرَاءِ وَيَلْبَسُ
حِينَ كُنْزٍ لِكِبْرَاءِ بَيْدِ أَنَّهُ مَعَ تَلَوْنِ
جَالِهِ

eipietur ex *Hist. Tamerl.* p. 242. ubi Tataros Bajazetibi ad sua castra alliciens Tamerlanes, hoc utitur blandimento, Vos revera estis propago ex propaginibus, ramus ex ramis, membrum ex membris meis — Vos estis mihi شعاري Vestis interior, & reliqui homines دثار شعاري vestis exterior. Natalia vocis distinctius adhuc indicabit Tebriziad

شعاري الثوب الذي Hamas. شعاري الجسد واشتقاقه من أنه يلي الشعر الغابت علي الجسد يلي الشعر الغابت علي الجسد

Schiar est vestis corpus proxime contingens: derivatur autem ex eo, quod pilum in corpore pullulantem attingas. Nempe شعر est, ut pilus, vel potius collective pili. Unus autem Pilus dicitur شعرة شعر. Adjectivum شعري pilosus etiam Arabibus شعر pro شعري

hordeum شعيرة & شعيرة, quia pilosum est, & horratum. A pilo etiam, quod mirere, excrevit شعر. Poeta, cuius plur. شعراء. pra manibus. Nempe thema شعر intellexit, scripsit, ista secundaria notione auctum fuit a

pilo, & subtilitate ejus, quasi dicas subtilissime & ad tenuitatem usque pili intellexit. Tale quid & vernacula nostra subministrat. Meten op een haat. Vocnit me hanc originem Tebrisijs ad Hamasa الشعر العلم الذي يوصل اليه من مسلكي دقيق ماخون Scientia dicta est isto nomine, quod ad eam subtili quadam via perveniatur: translatione facta a pilo. Jam vero titulo subtilissimo rem intelligentis adfecerunt nat شعر Poetam, filo atque adeo pilo tenuissimo carmina sua metiri coactum.

يلبس كبر الكبرياء

Induebat magnam superbiam. شعر ليس in Golio exponitur paulo confusus, princeps enim loco locatur, obscuram & confusam illi efficit rem. dissimulavit. secundo, induit vestem, tertio, consuevit cum muliere &c. &c. Simplex & propria vis est شعر vestivit, vestem induit. Inde dissimulavit. Obscuravit rem, nec clare exposuit. Inde etiam consuevit; nam figurate mulier vocatur لباس vestis, indumentum vi-

mento poetarum; sed alio iterum tempore magnatum superbiam induens: nisi quod cum versicolore hac sua astutia, & perspicua satis fraudulentia ornatus incederet nitore vultus & dicti

G 2

dicti,

si. Dicunt etiam per metaphoram induit gloriam لبس المجد, quod est in Hamasa. induit impudentiam apud Harirum. Conf. 29. quaque ejusdem notae infinita. Sic in Bibliis passim לבש. Hic loci etiam Metaphorice sumendum putem, induit magnatum superbiam; se in communi licet veste, ut Regis sanguinis hominem inferebat, & Sasanidarum, Gassanidarumve alia stemmata crepabat. Majoris adhuc lucis ergo teneatur hic, quod paulo supra ponendum exciderat, Sasanidarum in Persia imperio per Saracenos extincto, & Muhammedanisimo invecro, complures Persas, veteris religionis tenaces, per omnes provincias diffugisse, eaque occasione multos impostores sese domo ista Reguarice olim Sasanidarum oriundos iactasse. Hæc ex Scholiaste. Possent tamen cuius quoque exterior splendidissimus intelligi, nam Abuzeidus noster non semper pannis oblitus, inducit, sed nonnunquam magifico paratu oculos præstringit.

تلون proprie, in om-

nem colorem vertere suum statum. Innuitur versicolor, & versipellis astutia. Radix تلن med. Vav. in 2. tantum, & 5. conj., apud Golum, occurrit. in 2. quidem colo-

ribus variavit. In 5. mutavit animi affectum: eoque mutabilis fuit. Ista significatio tracta a Chamaleonte, qui colores mutat variatque. Unde proverbium, تلون الحرباء

Prout Chamaleon colores variare solet, in homine inconstanti ac vario. Apud Giggejam est etiam تلون الوجه colorem mutavit vultus: in irato & indignante. Hinc aliquid luminis accedere videtur Hebræo تل, in significatione irati murmuris, vel obmurmurationis indignantis, quæ est in Nipb. תל & Hiph. תל. De qua Origine alibi latius quæram.

Evidentia fraudulencia. A تلم, 5. conj. evident, manifestus fuit, unde hic infin. forma. تلم apud Golum exponitur, Quod non est impossibile, absurdum. Eo nomine complectuntur, frauder, mendacia, præstigia & vanitates illudentes. Ita breve Scholion hic dat. تلم Mobâl est mendacium. Alius Scholiastes. لا يمكن ولا يتصور Mobâl est, quod fieri effugive hand potest,

حَالَهُ وَتَبَشَّرَ مَحَالَهُ بِتَحَلِّي بِرَوَاهُ وَبِرَوَايَةِ
وَمَدَارَاهُ وَدِرَايَةِ وَبَلَاغَةِ رَأْيِعَةٍ وَبَدِيْعَةٍ مُطَاوِعَةٍ
وَأَدَابِ بَارِعَةٍ وَقَدِيمِ الْأَعْلَامِ الْعَلُومِ قَامِرَةٍ
فَكَانَ

potest. Melius Teblebi ad Conf. 12.

المحال الباطل وما لا

Mubal' est vanum, & ejus possibilis non est existentia. Exillimem esse proprie part. pass., & significare id ejus status continuo mutatur, quod non habet immutabilem firmitatem ut veritas, sed quod in vanissima mutabilitate nunc hanc, nunc illam formam sumit. Hoc inuuisse videtur Teblebi, addens كانه

tanquam ejus

facies mutatur. Pulchre, & loco, ut solet, usus est Hariri, & versicolori astutiae nunc mutabile illud vanum subjunxit.

&c. &c. Ornatus in-

sedebat. حلي

ornavit monilibus, reliquoque mun-

do muliebris; ab حلي

Hebr. מלי mundus muliebris; quod

in originibus derivavi a terendo,

id est poliando, nam trita saepe sunt

polita. Hinc in Alcor. Sur. 43:17.

من ينشو في An Deo tribuent

quod adolescit inter monilia?

id est prolem femineam. In Conj. 2.

Surat. 35. 30. Hortos Edeni intrabunt,

& in iis يحلون cultissime orna-

buntur armillis ex auro, & mar-

garitis. Noster figuratius extulit

in 5. cultissime exornatus, expolitus

erat برواه aspectu, id est حسن

pulchritudine & nitore vul-

tus. & dicto docto, & ورواية

rigavit, ut ad Conf. pri-

mum vidimus. Porro ومداراة

blando sermone. infin. in 3. &

scivit. decepit. in 3. conj.

etiam, fessellit, praesertim blandi-

tiis, leniter & blande tractavit.

Haec omnia sunt secundaria, &

discriminavit capillos, pe-

xuit, pectine discrevit, & ita leni-

ter tractavit. Sequitur ودراية

scientia. Est actio verbi ejusdem

discrevit, pexuit, discrim-

inavit Quid Latine sit discretio,

quid Barbare, notum. Arabes

docti, & blandæ orationis, & omnigenæ scientiæ, & eloquentiæ copiosissimæ, & extemporalis facundiæ potententissima, & humanitatis præcellentissimæ, & gressus supra celsissimos doctrinarum vertices enixi. Sic plane ut per egregium apparatus

G 3

discriminationem suam posuisse videntur, pro scientia explicatius discriminante, id quod implicatum & confusum fuerat.

eloquentiæ و بلاغة رابعة copiosissima. Verbum بلغ med. Dammata est facundus, eloquens, oratione efficax fuit, a بلغ contigit scopum. و terminum propositum: quia per facundiam ferme scopus contingitur. Clarius. Forma comp. بلغ est efficacior, penetrabilior, & ad finem propositum majore cum effectum vadens. Speciatim potentior in sermone. Eloquentior. Sic ergo بلاغة efficacia invaluit pro eloquentia efficaciore. Alterum رابعة part. fam. a راع med. je, Augmentum cepit. redundavit. Ultero citroque motus fuit, ut aqua eminus in campo tremula specie vibrans. Talis species aquæ tremulum vibrantis dicitur ريعان. Inde pulchra figura ريعان الشباب

tremula و vibrans species juvenutis, pro primo ejus flore. Et vibrans species cujuscunque rei pro prima و meliori parte. Ergo primigenia vis & origo totius radicis est, tremulum vibravit.

Inde redundavit, fluxu tremulum vibrante exuberavit, incursetiam, unde رابع فرس equus velox. In Camus est الحنطة crevit procerius triticum. Et مرابع

fertilis و proventu abundans locus. prout מרנץ & מרנץ explicui in Originibus, a רנץ itidem tremulum vibravit. Alias metaphoras hujus radicis a tremulo vibramine ductas, longum foret exequi. Forte id prælabo, quum Hebræum רנץ tremulum sonuit, fracto و iterato sono clauxit hinc illustratur: itemque רנץ velum tremulo vibramine motum. بلاغة رابعة liquet esse Eloquentiam redundantem, & vibrante quasi flumine exuberantem. Reticere tamen non debeo, Scholiasti aliud visum, qui رابعة arcessit, a راع med. /av, terruit, ut sit رابعة admirationem movens, و veluti terrorem horroremque incutiens vis dicendi. Non adsperner. Sed prius prætulerim.

Et extemporalis و بدیهة مطاوعة rali oratione potentissima. Radix بدیهة est de improvviso supervenit. Inde بدیهة ex tempore. بدیهة Extemporale dictum factumve. In Sext,

فَكَانَ لِمَحَاسِنِ الْآلَةِ يَلِيسُ عَلَيَّ عَلَاتُهُ وَاسْعَةُ رِوَايَتِهِ يَصْبِي

الِي

Sext. Conj. تبادروا *Extemporali oratione, carmine, inter se certarunt.* مطاوعة *part. fem. in 3.* a طامع *obsequens fuit.* Speciatim *obsequens, promia, &c.* ad omnia *praesens atque efficax fuit lingua.* Illuc respici hac structura manifestum.

وقدم لاعلام العلوم فارعة

Et gressu cellissimos vertices scientiarum ascendente. Primo قدم *pes, grossus, a praegrediendo, quod radicis قدم inest.* Secundo *قدم* *plur. fr. a علم signum.* Speciatim *collimitaneum, ut Golius ait, quod fines regit & vias indicat.* Inde notio subnata montis, quam Golius non exhibet. Audi Scholia stem

العرب تسمي الجبال اعلام

لانها تدل علي الطريق في

البدية *Arabes vocant Montes Signa quia monstrant viam in deserto.*

ومن اياته 31 *Alcor. Sur. 42.*

الجواري في البحر

كالاعلام *Es ex miraculis ejus*

sunt naues in mari tanquam montes ubi. Figurata montes alti, signa summentissima, scientiarum pro

cellissimis verticibus. Luditur etiam pulcre in علوم *scientia plur. a علم, ab eodem themate علم signavit, unde quomodo scientia sit orta alibi ostendi; etiam علم Hebraeo hinc enucleato. Ultimum فرع est part. fem. in 1. a summu tenuit. Speciatim superavit montem.*

لمحاسن الآلة يليس علي

عالاته *Obegregium ap-*

paratum ejus. morbi ipsius velarentur. Primum محاسن in Golio per beneficia, benemerita expositum, est plur. fr. a محسن vel *محسنة res pulchra, praeclara, elegans; arad. حسن pulcher elegans fuit.* In Hamasa محاسن

vocantur *pulcherrima & speciosissime partes in forma muliebri.* *Abulphar. p. 396.* كان من

erat e seculi ornamentis. Inde patet, latius usum dimitti. Sequens آلات *apparatus, instrumenta; est pl. Sav. ab آلة quod a them. آل med. Vav, idem est ac أداة instrumentum, apparatus. omne illud quo quid adornatur. Intelligitur instrumentum copio.*

apparatum morbi ejus velarentur, & ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus, & ob delectationem ejus eloquentiam

copiosissimum doctrinæ & eloquentiæ. Tertium علات etiam plur.

San., a عل morbus. thema عل ejus diversos usus digessi in originibus, illustrato inde Hebræo מר in late suis metaphoris. Morbi hic sunt vitia. In Hamaşa علات ponuntur pro casibus adversis fortuna. Quartum denique يلبس est fut. pass. 1. conj. a لبس, vestivit, velavit, distinxit. Scholion explicat

عق و يخالل socius est a mitus adsciscitur. Nempe vestire, induere aliquem pro familiaris consuecere supra etiam notatum. Id foret adhuc figurativus, & nervosus, atque ob egregia quibus instructus erat ornamenta, intimus amicus adsciscitur super morbos ejus; hoc est quantumvis morbosus esset atque vitiosus.

لسعة بروايته يصبي اليه
Ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus. Primum سعة sine modo est monstra amplius fuit, est forma, infin. exprimens capacitatem amplissimam omnia rei: sive multitudinem scientiæ ut hic, sive fortunarum & opum, sive potentiæ &

gloriæ, quæ omnia confluunt, & conspirant ad numerum, amplissimam salutem efficiendam, ut jam alibi declaratum. رواية rigatio, pro literaturæ & doctrina rigante supra etiam expositum يصبي fut. pass. 1. conj. a صبي juvenili amore affectus est propensus fuit. impotens amavit. مودة conspectus مرار a مرار مرار nido. Notetur alliteratio & lus in مرار conspectus, & لوس rigatio. literaturæ.

الحلافة عمار ضنة يرهى
Ob fascinationem male ejus, abhorrebatur a declinatione ejus. Sic ad verbum. Thema قلب notionem 3. apud Golium est verbis deceptis & fessellis. Inde خلافة Act. Originem abstrusorem illius significationis secundariæ pandit Teblebins هو غشا

القلب يقال خلبنى حب فلان
اي وصل حبه الي خلبي
و فلان خلبي النساء اي حبه
النساء و خللاب الذي يخلب
الناس اي يذهب بقلوبهم
Appellatur pericardium Chird, indeque dicitur in pericardio affectus me amor

التي رويت ولخلاصة عبارته يرغب عن معارضة
ولعذوبة

amor illius, quum intime penetrat
pericardium mulierum, pro, mul-
tum amant ipsum mulieres. Deni-
que ^{am} deceptor, fascinator, im-
postor dictus est, quod homines in
pericardio afficiat, hoc est corda ipsius
auferat. Hinc jam, quæ in Golio
erant obscura sub hac radice,
debitam lucem fœnerantur. Se-
quitur ^{am} عبارته a Scholiaste ex-
plicitum ^{am} قوة الكلام
potentia sermonis. Proprie est La-
tus maxille seu barbe, insigni-
te adhibet Arabja: in Hist.

لا يتركوه ورن Tam. p. 71.

عازضا من شوكة عارض

Non puram sibi fore rosam maxille
ejus a spina adversantis. ubi
عارض masc. form. latus trans-
versum faciei, maxilla, mala,
simul notat tractum & plagam
regionis; loquitur enim de Persia,
tanquam de Virgine; cujus pos-
sessionem liberam sibi firmare non
posset Tamerlanes, nisi nobilitate
veteri deleta. Habes sub forma
fam. in Golio ^{am} عازضا pollens
robore & fortitudine. Proprie,
preditus maxilla. Locutionis vim
ac originem sic declarat Scholiast.

يقال فلان قوي العارضة

إذا قال ما شاء ولم يبال
بأحد وقيل معني فلان
شديد العارضة إذا انجش
واسع المكروة وقيل معني
فلان شديد العارضة أي لا
تقرب ناحيته وإذا كان
الرجل حديد اللسان وسريع
الجواب قيل فلان ذو عارضة

Dicitur, ille est validus maxilla,
quum dicit quicquid voluerit, neque
quemquam curat. Alii dicunt, lo-
cutionem, ille est fortis maxilla,
adhiberi in eo, qui obscœna loquitur
& auribus ingrata ingerit. Aliis
placet validum maxilla appellari,
cujus plaga & tractus non potest ac-
cedi. Quod si aliquis fuerit acuta
lingua, & prompta ad respondendum,
dicitur, & diuã prœditus est maxilla.
Non placent illi critici, qui
عارضه improprie pro plaga vel
tractu capiunt in hac formula: est
omnino maxilla; nam & nos
Validum & firmum maxilla appel-
lamus hominem strenuū impuden-
tem, in sermoneque vehementem.

ولعذوبة ايرانه يسعف

Et ob suavitatem aquatio-
nis ejus, quicquid peteret impetra-
ret.

tiam omnes ei occurrere gestirent, & ob suavitatem aquationis ejus quicquid peteret impetraret. Pependi itaque a
H fim-

ret. Nobilis figura, qua Aquatio illi concessit quibus indigebat. Est alicujus, valet consortium, commercium, jucunda & recreans conversatio. ایران est inf. 4. conj. a

ورد ورد descendit, speciatim descendit in aquam. Plena phrasis est ورد ماء Alcor. 28: 23. descensus aqua; aquatio. Unde absolute ورد descensus pro aquatione coepit invalescere; ut in Proverbio

لا افعله حتي يرد الضب

Non faciam illud, donec descendat Crocodilus terrestis. Ad Calendas Græcas. Sic descendere pro aquatum ire sumo Esaj. 63: 14. כדומה

בבקעה ורר. Est figura a jumento siti & lassitudine confecto, quod emenso tandem itinere detractis oneribus, aquatum ire permittitur. Sic jam ایران est præbere descensionem,

id est commodam aquationem, qua te recrees, & tædium diluas. Cum qua imagine pulchre consiluit

Actio a عذب med. Dam-mata, quod 3. signif. apud Golium est Bona dulcisque fuit aqua. Sequens يسعف est fut. pass. 1. Conj.

a سعى promovit & confectum dedit negotium. Sic Golius. Apud Giggejum est سعى بجاجته

illi concessit quibus indigebat. Est notio secundaria, cujus origo haud prompta. Forte fluxit a سعى

Saason, sponsæ supellex, Gallice trousseau, ut sit supellectile & instrumto necessario adjuvari. Adornari. Tandem مراد est part. pass.

4. Conj. postulatam. Omne quod, quis petit, a verbo مراد med. Vav. ulro citroque discurreis & commedat. Ivis aquatum pabulumve. Appetivis & cum studio ambivis. Ab hoc themate lucem capit Hebraum ودر, cujus etiam vis sita est in discursatione, & commedatione, ulro citroque facta.

فتعلقت باهدابه

الخصايش ادايه

Et pependi a fimbriis ejus ob eximias dotes eruditionis ipsius. Verbum علق pependit, & adfixus suis, supra jam illustratum. Ejus conj. 5. egregie & proprium & improprimum usum hic exerit. Teblebius

تعلقت باهدابه اي باطراف

ثوبه والاهداب في الاصل

الخيوط التي تبقى في طرفي

الثوب من عرضيه دون

حاشيته وهذا كناية عن التعلق

وَلَعَذُوبَةٌ أَيْرَادُهُ يُسْعَفُ بِمَرَادِهِ
فَتَعَلَّقَتْ بِأَهْدَابِهِ لِحْصَايِصِ آدَابِهِ
وَنَافَسَتْ فِي مُصَافَاتِهِ لِنَفَاسِ
صَفَاتِهِ

التعلق بصحبته وملأ زمته

Pependi a simbris ejus, hoc est, ab extremitatibus vestis ejus; sunt autem اهداب in radice acorigine

filamenta qua remanent in extremitatibus vestis, ab utroque ejus latere, sub limbo ejus. Estque hac figurata circumlocutio societatis et assiduitatis cui deditus erat. Confer Zach. 8: 24. וְחִזְקִי בְכֵן אִישׁ יְהוּדִי

Ab hac imagine حاشية Limbus,

margo, Ora vestimenti induit significationem affectuum & clientium, qui تشبثوا بذيل الذمة

affixi haerent ad Laciniam lacinam protectionis aut patrocinii, prout loquuntur in Oriente. Uberius id declarabitur ad Confess. 6. ubi Hebræum חסו ex hoc fonte fluxisse ostendetur. اهداب est plur.

fract. ab هَدَبٌ, Cilia sive pili

palpebrarum. Cirrata extremitates vestium, peniculamenta, simbra.

Forma هَدَبٌ exprimit etiam co-

mam propendulam arboris. Et

هَيْدَبٌ Nubes propendula in pluviā prona; quasi in filamenta se resolvens. Plena locutio est

نو هيدب Domina comae propendulae nubes, in Div. Hud. Perspicietur hinc quid sint שְׁעִירִים pluviæ per filamenta descendentes. Porro خَصَايِصُ est pl. fr. a خَصِيصَةٌ Res propria ac peculiaris, cujus masc. est خَصِيصٌ. Neu-

trum in Golio comparet, sub خصص proprium et peculiare tribuit; sed

extat ibi خاصة proprietas, pro

quo & خَصِيصَةٌ dicas, unde

خصايص nostrum designat eximias proprietates. & peculiare do-

tes. Denique آدَبٌ pl. fr. ab آدَبٌ

Elegantiam morum ac doctrinae. Thema ادب.

ونافست في مصافاته

لنفايس صفاته

simbriis ejus ob singulares gratias Elegantiarum ejus, & summo studio aspiravi ad intimam ejus amicitiam, ob pretiosissimas ejus dotes. Eo autem Curas ego meas detergebam, & soles

H 2

mih

Et aspiravi ad intimam ejus amicitiam ob pretiosa dotium ipsius.

Verbum *نافست* est in *pract.* 3.

a *نافس* *spiravit.* Unde *نافس*

adspiravit. aspirando & expetendo contendit.

Id Hebræis erat *נָפַס*

נָפַס tollere animam ad aliquid.

Studiosè & ardentè aspirare. Ab

eadem hac radice est *נָפַס*,

proprie *adspiratum & ardentius*

appetitum aut captatum. pretiosum.

Ipsūque verbum *נָפַס* inde

pretiosa fuit res, & tanquam ad-

spirata, anhelata. Ejus formæ plur.

fract. est *נָפַס*; estque multo

gratiosissima illa structura *נָפַס*

studiofissime aspirabam ad

adspirabilia *ῥc.* 1. e. *pretiosissima*

& ab omnibus anhelata. Philarabi-

bis non injucundum accidet, si

thematis hujus glossas confuse &

permiste editas apud Golium ex

Zjaubario, discrevero, & ad O-

riginem redegero. *Flare, Spirare* est

primigenia notio. Hanc non ex-

presserat *Zjauhari*, quod *Arabibus*

suas Glossas contexebat; prout

Latinus aliquis *Flandi* diversos u-

sus enotaturus, proprietatem, ut

notissimam, magno silentio trans-

mitteret. Primum autem Glossæ-

ma est *نفسك* *Petivis*

te maligno oculo. Tu verte, si vim

& genium linguæ velis, sufflavie

te sufflatu. Inter præstigias exan-

tatrices est sufflatio. Secunda sig-

nificatio, peperit, puerpera evasit

mulier. Proprie flavit, spiravit in

doloribus. Esaj. 42: 14. Ut puer-

pera clamo, וְנָפַס נְשָׁאָה וְנָפַס *simul*

ore simul naribus spiro. Habes ibi

נָפַס, unde *נְשָׁאָה* *anima*, Arabice

نفس. Male ad *נְשָׁאָה* a multis re-

ductum. Similiter nunc nostrum

נָפַס, unde item *נָפַס* *anima*. Ter-

tia classis exhibet *נָפַס* idem

quod *נָפַס* *pepercit rei; tenax fuit,*

quasi tu dicas cum suspiritu, & invi-

tus dedit. Integra locutio id demon-

strabit *נָפַס* *بَخِيرَ قَلِيلَ*

invidit illi. Ad verbum spiravit

super eo in re exigua, id est avare,

sordide, non sine suspiritu dedit. Item

נָפַס *عليه الشيء* *putavit eum*

indignum seu in idoneum efferre; pro-

prie suspiravit super eo ob hanc rem.

Sequitur quarta glossa *نָفַس*

pretiosa fuit, seu talis habita res.

Id jam dixi intransitive esse *adspi-*

rari, anhelari. Quinto, forma

passivi,

وَأَجْتَلِي
مَسْفَاتِهِ فَكُنْتُ بِهِ أَجَلُو هَمُومِي

passivi, *enixa est* غَلَامًا

puerum. Id consonat cum primo, nisi quod nunc sit, *in flatum, suspiriumve coniecta est ob puerum*. Porro in 2. conj. *Leuavit* mœrorem, *recreauit, commode tractauit*. Proprie fecit respirare. 3. conj. jam declarata. 4. sonat, *Cupidum reddere*; quasi *facere adspirare*. Item intransitive complacuit res, quasi *fecit respirare & recreauit*. 5. *Respirauit, anbelauit, duxit longiorem spiritum*. Hinc disce disci-

men inter *נשמה* *spiritus*, *flatus exilior*, & *נפש* *spiritus*, *flatus longior*. Speciatim *נפש* *bibere amari*, *spiritu non intermisso*. Aliquando tamen contrario adpectu, *respirauit inter bibendum*. Iterum in 5. *illuxit aurora*. Nempe *adspirauit*. Nec non, *increuit, augmentum cepit dies*. Id *Cant. 2: 6. est. וְיִשְׂרָאֵל יָרֵם*. Donec *adspirat dies*. Item *diffudit aquam unda*. Est hæc *Virgiliana* imago *Æn. 10: 291.*

Qua vada non spirant, nec fracta remurmurat unda.

Male *Servius* & alii sperant. Raritas fraudi fuit. Aliter iterum *נפּוּס* *fissus fuit arcus, spirauit quasi, & cum spiritu crepuit, qualiter vesica*. Pro cumulo sit ele-

gantissima vis a *Zjanbario* non annotata, qua *נפּוּס* *est moram longiorem traxit, a respirando*. In *Nawabig*

الناس اكثرهم اعيار
وان تنعست بهم الاعمار

Homines maximam partem imperiti:

Esiām si secula ipsis respirent, id est, protrahantur.

في مصاناته لصفاته

Est alliteratio, cui maiorem in modum deditus *Oriens*. Prius *مصاناة* est *inf. 3. a صفا ult.*

Vav. Clarum, defecatum fuit vinum. Inde صافا *sincero, puroque adfectu fuit ergo aliquem*. In 1. *Conj. Abulph* eleganter extulit p. 308. لا يصفو قلبه لكم

Non

mihi candidi illucebant, hilari & renidente vultu ut sponsa
H 3 spon-

Non defacatum est cor ejus vobis.
Sequens صفات est plur. San. a
صفة Qualitas. forma. attributum.
proprietas. dos. Thema est وصف
descripsit, quasi dicas descriptionem,
vel descriptam qualitatem.

اجلسو همومي

detergebam curas meas. Ultimum
هموم est pl. fr. ab هم sollicitudo
a themate هم tabuit, & tabescit.

Tabescere curis, intabescere, om-
nibus in linguis notum. חמח He-
braorum hinc illustratum in Ori-
ginibus. Cum eorundem חמח con-
fonat nostrum جلا ult. vav. Ex-
cessit e patria, migravit, exulavit;
& transitive, in exilium deportavit.
Secundaria est notio hæc. primaria
est deterfit, & deterfus fuit. Niti-
dum, clarum, nudum, glabrum
reddidit aliquid; & nitidus, clarus,
nudus, glaber, calvus factus fuit.

Hinc جلا Manifestavit, retexit
rem: Hebraice חלה Revelavit.
Et alio adpectu جلا in exilium
egit, quasi dicas deterfit locum ali-
quem, incolis abductis; & sede
ipsorum nuda relicta. Affinis est
imago 2 Reg. 21: 13. Extergebo
Hierosolymas, quemadmodum quis
exterget paropsidem; exterget &
eversam capite sistit. Ad Originem
hanc allusum in Hist. Tam. p. 183.

انما اردتما بذلك
تبيد الناس
وتشريدهم واجلاهم عن
اوطانهم وتجريدهم

Utique intenditis tantum hoc con-
filio vestro separare homines, &
dispergere, eosque detergere a sedi-
bus suis, atque decorticare. id est
deripere. detrahere. depellere. No-
strum detergere curas, aut tabidas
sollicitudines est alterius naturæ,
rubiginem moeroris discussam indi-
cans, & animum vulnereque niti-
datum, bilaratum.

اجتلي زماني طلق
الوجه ملتحم الضياء

Venustissima periodus. verbum e
verbo; Nitidum adspiciebam tem-
pus meum, exporrectum vultu, mi-
cans splendore. Id liberiore versio-
ne exprimendum fuit, ut mens
Hariræi perciperetur. اجتلي
in 8. conj. ا جلا, quæ spe-
ciatim valet Reteclam & nitentem
adspexit sponsam. Cum sponsa for-
mosissima ergo hic comparantur dies
beniores, quibus soles candidius lu-
cere videntur. Iudæi consimiliter
Sabbathum appellitant Sponsam. A
طلق solvit, laxavit, descendit
locu-

وَأَجْتَلِي زَمَانِي طَلَفَ الْوَجْهَ مُلْتَمِعَ الصَّبَا
 لَرِّي قَرْنَهُ قَرْنِي وَمَعْبَاهُ غَنِيَّةٌ وَرَوْنَهُ
 رِيَّا وَمَحْيَاةَ لِي حَيَّا وَلَبْنَا عَلَي ذَلِكَ
 بِرَهَّةً يَنْشِي لِي كَلَّ يَوْمَ نَرْهَةً وَيَسْذُرُ
 عَن قَلْبِي شُبْهَةً أَلِي أَنَّ جَدَجَتْ لَهُ يَدُ الْأَمْلَاقِ
 كَأَنَّ الْفِرَاقَ وَأَغْرَاهُ عَدَمُ الْعَرَافِ بِتَطْلِيْقِ الْعَرَافِ

و

locutio *solus* طلعه الوجه *excrementum*, & לֹאֶמָּה? quasi dicas
emicationem. Ab eadem radice pul-
vultu. exporrectus. nitens. Rectissime
autem Tempus exporrecto vultu
inducitur; quum & capere fron-
tem dicatur idem tempus, sub radi-
ce *كالح*, cuius participium

كالح est *homo rugosa ac cape-*
rata fronte, item, *fortuna irata* &
adversa. Uterque usus in Libro Jo-
bi servatus sub כָּלַח. Alibi hoc la-
tius. Micans Splendore tempus, eam-
dem figura: sic tamen, ut & in Spon-
sam phrasis illa, uti etiam superior,
quadret. ملتمع part. in 8. a. مع

micuit, tremulum coruscavit. ضياء
lux, splendor, a ضاء *ض* *emicuit,*
ignis, in 4. conj. emicare fecit. Ho-
neite nonnunquam excrevit &
sparsum ejecit urinam, purgamen-
ta naturæ. Ecquid agnoscis *نرى*

Et vul-
tum ejus pro ubertate annona. U-
terque Scholiastes pro vultu dat
vitam, qui legerunt مَحْيَا; a
مَحْيَا idem ac حَيَاة; thematis
حي vixit. Non promptum ha-
buere vocabulum مَحْيَا vultus
salutatus; & latiore usu vultus,
præsertim honoratus & spectabilis.
Est part. pass. 2 conj. ab eadem ra-
dice. Tebrizi ad Hamasa. المحيا
الوجه من الانسان

لانه

Sponso aridentes: reputanti familiaritatem ejus pro omni affinitate, & domum ejus pro sufficienti possessione, & conspectum ejus pro irrigatione, & vultum ejus, pro summa ubertate annonæ. Hoc in statu perseveravimus ad longum temporis spatium, quo ille mihi quotidie novæ aliquid voluptatis producebat, & a corde meo tenebras dubiorum dispellebat, donec miscuit ipsi manus inopiæ poculum discidii, & impulit eum defectus ossis quod roderet ad vale dicendum Chaldaæ, & ex-

لانه يخص عند
التسليم بالذكر
فيقال حيا الله وجهك

Mohaija est vultus hominis, quia ille peculiariter inter salutandum solet memorari, dicitur enim, vita beet Deus vultum tuum. Sic ergo salutatus invaluit pro vultu. Crebro utuntur Poetæ, nosterque poetarum flosculos undique carpens. Sequens حيا est, Teblebio declarante مطر عظيم وخصب

pluvia copiosa, & ubertas annonæ. Notentur spissæ paranomasiæ inter

præcedensque حيا & محيا & معني حيا & مروية قربي & قربه nec non غنية

جدجت يد الاملاق

كاس الفراق Miscuit illi

manus inopiæ poculum discidii. Prius spatha, quæ مجدج

citur, commovit medicamentum, atque ita miscuit. املاق inf. 4.

a ملق delevit, cum aliis notionibus complusculis. Inde املق Ad inopiam redactus fuit. imposuvasit. Item, Caspitavit, in lubrico procidis equus. Origini aperiendæ clavem porrigit Teblebius.

الا ملاق القفر وهو من الملقة
وهي الصخرة الملساء فاملق

كانه صادف ملقة لا تنبت
شيئا من خصب ومثله اكدي
الجافر اذا صادف كدية

Imlāk vocatur inopia, a Malaka, quod est saxum leve. Unde Amlaka quasi dicas pervenit ad Saxum leve, quod nihil producit copiae ac proveniunt. Sic dicitur pervenire ad solum durius, qui fodiens, & aquarum venas querens, luditur. Nempe

اكدي pervenit ad solum durius

etiam adhibetur figurate in eum, qui inops & egenus incidit in divi-
tiam

وَلَفْظَتُهُ مَعَاوَرَةُ الْإِرْقَافِ أَيْ مَعَاوَرَةُ الْآلِافِ وَنُظْمُهُ فِي سَلَكِ

rem aridum, & triparcem, cujus opem frustra implerat. Aliud adhuc verberbum tentat. ويحتمل

ان يكون املق من الملق وهو التلاين والتذلل لان الفقر يلين صاحبه وبذلة

Fieri etiam potest ut Amlaka, inops evasis, sit a Malak, quod est lenem se praebeere & submissum, quoniam inopia lenem & submissum reddit. Videlicet املق ملق

continet in origine املقا. Inde ملق ملقا & ملق

petra lavis, glabra. A glabro & laevi porro blandus; a blando, molli, lenis, demissus. prius a Saxo glabro praefarendum autumo; est enim imago perfamiliaris Arabibus qua petras, & saxa glabra transeferunt ad summam mendicitatem. illustrabitur hinc figura. Job. 31: 4. וְכִמְּוִי בְּיָמַי in inopia & egestate durissimus silex. Vocabulum נגמל ignat proprie siticem duritiae quasi Congelatum. Ceterum notiones diversae thematis

אמלך מלך & מלך מלך effluxerunt, nam delere est למח. Lavare vestem est למח, subigere molliendo & macerando in aqua. Inde etiam subagitare, obsecro in usu. E-

tiam subagitare illud pro sugere a-berra usurpatum. Porro percussit demulsiue fuisse, est למח, Committigare, ut Terentius traduxit. Blandiri & adulari, a glabro manarunt. למח. Denique decidit de digito annulus; proprie Lubricus & glaber tuit. in 2 Conj, ملق Levigavit. Complanavit. Istud למח complanare videtur nobis restituere deperditam notionem thematis למח Lev. 1: 15. & 5: 8. למח למח ut Avicularum maciatio nihil aliud fuerit quam capitis complanatio, & compressio inter digitos, sine jugulo scisso, rupto, ut diserte additur in textu postremo.

Sequitur كاس القراق poculum discedit, quod Manus inopia miscuisse dicitur, figurate. Hebr. כוס הרק. Habent quidem Arabes كاس poculum, etiam med. Var. sed elegantius effertur per mediam Aleph. Est autem poculum vini plenum. Nam si vinum non sit infusum, vocabulo huius locus non conceditur. Auctor mihi & fundus est Teblebius ad Conf. 10. لا يقال للقدح كاس

الا اذا كان فيه شراب Poculum non vocatur כוס, nisi quum vinum in eo est. Addit ibidem complurales voces, quibus similis subest indoles, de quibus commodius alias. Ut autem כוס Hebraeis

& expulerunt cum necessitates commoditatum vitæ, ad deferta terrarum omnium pererranda, eumque filo comitum

tritum in *portione* ac *sorte ingrata*, | Arabibus quoque nihil familiarius
quasi *portionem amaram* diceret; sic | *Hariri Conf.* 28.

ووثبت فيهم وثبة الذيب الضري علي الخروف
وتركتهم صرعى كأنهم سقوا كاس الجنون

*Et insilui in eos ritu lupi irritati in agnos:
Et liqui eos stratos, ac si poculum necis essent potionati.*

الروح والهمال كاسين
 Et potionarunt quemque eorum vi-
 num raptæ vitæ simul, simul opum,
 duo pocula. Novo iterum adjun-
 cto colore pag. 322.

ان In Hist. Tamerl. p. 183.
 يسقوهما كأس حين
 Ut potandum daret ipsis poculum e-
 ritii. Plenius pag. 228. فسقوا
 كل واحد منهم خمره سلب

وإذا بساقى الموت فاجاهم بكاسات الثبور *

Ecce autem Pincernam Mortis, qui oppressit eos poculis exitii.

Hæc pocula turbinibus mista jam Idederat etiam p. 320.

وسقوهم كاس السموم وجرعوا كاس الحروم

Et potionarunt eos poculum venti venenati diurni, sorpseruntque poculum venti venenati nocturni.

Eadem est figura *Psal. 11: 6*, רוח *Bibendum praebe ipsis calicem aqua-*
 ה'עמות מנה נוסם *ventus astuum* *riorum mortis. Ubi per mortis a-*
 venenatorum portio calicis eorum. *quaria intelliguntur, acies & pra-*
 In Moallekâs reperio اسقهم *lia. Confirmili sensu positum illud*
 بكاس حياض الموت *in Hamasa.*

سَلِكِ السَّرَاقِ خُفُوْهُ رَمَلَةٍ الْخَفَافِ
مَشْحَدِ

وقد سقي القوم كأس النعسة السهر *

Et petionaret jam homines poculum dormitationis uigilia.

Id est *per* longa vigilia alto *fama*
oppressi jacebant. Hinc lucis non
nihil accrescit imagini Esay. 29: 9,
10. Inebriati sunt & non vino; po-
tione nempe multo potentius mer-
gente: quoniam infudit super vos
Deus spiritum soporis &c. &c.

اغراض عدم العراق بتطبيق

العراق *Infigavit ipsum defectus*
offis quod roderet, ad vultu discendum
Chaltee. Radix غرا ult. *Vav &*
je, agglutinare & agglutinari. unde
secundariæ notiones purgationis
obductæ; studii deditissimi & gluti-
ne adfusi velati; irati etiam impetu-
sum inflat canum mordicus aggluti-
natorum. In quarta لغرا *infigavit.*
canem, fecit agglutinari morsu ad
prædam. Excitavit lites & inimi-
citias. Id Hebræis fuit נרר *cujus*
thematis genuina potestas nondum
constitui potuit a Lexicographis.

عُرُق est Plur. fr. ا عُرُق

Qs denudatum curva. Thema عرف
Rosa. Rodendo nudavit os carnis
Hinc explicandum autumo Job.
30: 3. וְהָיָה עֵצִי כָעֵץ אֲרָדִים Vulgo fugien-
tes in aridam solitudinem, ex Chal-
daica notione. Fortius erit, & fi-
guratius, Rodentes aridam solitudi-

nem. De qua figura ad Jobum. l. ibidem vs. 17. Ossa mea pertundit, ערני לא ערני. Et arteria mea non quiescunt, ita vulgo; & quidem usus Arabici auctoritate, quo

عرق، hujusce nostri thematis

derivatum est *arteria*. Id tamen languidum ibi. Intenderetur vis sententia, si affirmamus, *Et Rodensiq. mea non dormiunt*. Sic habemus offa *portula* simul, *simul rosa*, *carminibusque ac medullis nudata*. Sequens *تطلق* inf. 2. Conj. a *طلق* dimissa ac repudiata fuit mulier. Est ergo metaph. a *repudio*, & *repudiatio* Trace sive Chaldaee, non injucunda imagine valebit *discessum longinquum*, sine spe reditus.

ولغزته معاونه اليرفاق

Et expule- الى معاوية الاثمق

runt cum necessitates commoditatum
vita, ad deformi plerumque. Verbum
habet, ejavit, emisit ex ore, & sic
enuntiavit verba. Ita Golius; qui
etiam annotavit formulam جاء
من لسانه. venit sicut est

lassus. Proprietatem si velis, verte,

tum vianitum *insemit vibratum tremule paupertatis vexillum.*

I 2

Ea

te, venit, quum jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tius inspiciendam habe ex Teblebio

يقال اكل التمرة ولغظ

النواة ومنه سمي الكلام

لفظا Dicitur, comedit

dactylum, et projecit officulum e-
jus: Indeque sermo dictus est hoc
vocabulo quasi projectio vocis. Se-

quitur معاون plur. fr. 2 معاون,

معاون, quod apud Golim subrad.

معاون egens fuit, cognitum tan-

tum pro vestis trita. Sed patet

latius & complectitur etiam ino-

piam, ac egestatem ipsam. Rarior

tamen usus ille, ut ex hoc Scho-

lio patere poterit. معاون جمع

معاون فهو فقد الشي وجمعه

علي غير قياس ليعاين بها

معاون وقيل ان معاون جمع

Est معاون وهو معاون نفسه

plurale a معاون, quod est egere, de-

siderare quid. Fecit autem plurale

hoc citra analogiam, Masuix, ut

eo ritmo Maphawix exciperet:

Dicitur tamen etiam, esse plurale a

معاون, item ut معاون necessitatem

sonante. Sequens ارفاق est in-

fin. 4. conj. 2 ارفاق Benignus,

facilis fuit. Item iuvit, profuit.

ارفاق Commoditati fuit, omni

opportunitate iuvit. Derivatium

est cubitus, & locus ubi

quis cubito indueitur, indeque por-

ro commoditas omnis. ارفاق Ca-

bital, cervical. Quicquid suffulcit.

Conjug. 8. ارفاق Innixus fuit

cubito, vel & suffultus fuit cubitali.

Improprie commoditate omni adju-

tus fuit. Non est dubium, quin a

cubito mixto, & suffulto ductum sit

illud Cant. 8: 5. ارفاق به يروى,

quo de jam monuerunt etiam Vi-

ri Docti. Porro معاون plur. fr.

2 معاون, cuius thema فاني

positus fuit, saluus evasis. Volunt

Arabum Philologi hinc desertum

dictum, boni ominis causa, quasi

dicas locum unde saluus evadere

quilibet exoptat. Hic sensus Scho-

lii. منيف الصحراء مغانرة

علي التعاون لانه الرجل اذا

قطعها وقسد فاني ونجا

Desertum vocatum est Maphazab

Ominandi ergo, quod qui illud tra-

jecit, voto potius est, & evasis.

Ultimum افاق plur. fr. ab

افاق tractus terra, plaga mundi.

Mundus. Horizon.

فَشَحَذَ لِلرَّجُلِ غَرَارَ عِزِّمَتِهِ
وَوَضَعَنَّ يَقْتِنَانِ الْقُلُوبَ بِأَمْرِ مَتِهِ
عَلِي

نظمه في سلك الرفاق
خفوق راية الاخفاق

*Inseruit eum filo comitum viancium,
tremula vibratio vexilli inedia. Fi-
guræ Orientales. Priorem ita ex-
posuit Teblebius.* اراد بسلك

الرفاق الطريق الذي
ينتظمون فيه اذا اخذوا في
السير لانهم يمشون

فيه واحد بعد واحد ونظامهم
الطريق وصار لهم كالخيطة
الذي ينتظم فيه الاشياء

*Intendit per filum comitum Viam,
in quam inseruntur quasi, quum
iter ingrediuntur, quia in capergunt
singulus post singulum, atque ita in
seriem eos nectit via, estque iis ve-
luti filum, in quod res inseruntur.*

هكذا هو Addit alter Scholiastes

مشي الابل في الصحراء بعير

بعد بعير فقد نظامهم

الطريق كما نظم الخيط

الجوهر ولذلك تقول

العرب سلكنا الطريق
كانهم مشوا في سلك

*Talis est incessus camelorum in de-
serto, camelus post camelum, eosque
proinde conserit ac connectit via,
quemadmodum filum connectit mar-
garitas. Ideo etiam dicunt Arabes
infilavimus viam, pro longa linea
ingressi sumus. Gallis quoque pla-
cuit enfiler un chemin. Dicerem
tamen in hac phrasi, Arabica qui-*

*dem, filum سلك non esse viam
ipsam, sed lineam & seriem potius
camelorum, cum suis sefforibus,
naso sequentis cameli ad caudam
præcedentis religato. Ad hoc fi-
lum alluditur Jobi 6: 19. מִלִּיכָה
שָׁבַת קוּי לָמוּ Altera locutio figura-
ta a vexillo, pendet ab usu illo,*

راية vexillum album,
sub cuius vexilli auspiciis, læ-
ta quæque contingant. Contra
sub nigro vexillo ingruunt Cala-
mitates, impressionemque dant
sævam atque hostilem. Est autem
راي vexillum militare a راي
vidit, quia ab omnibus in oculis
habetur. Eleganter in Hist. Ta-

merl. p. 126. إقامة لاعلام جرمة

دولتكم

Exacuit proinde ad iter suspiciendum aciem propositi sui,
& profectus est, *habenis suis simul corda circumducens.*

13

Post

دولتکما ونشرا لرایات

ut erigerem signa Majestatis imperii vestri, & explicarem vexilla terroris potentiae vestrae. Porro verbum *خفق*, cuius infinit: in prima est *خقوق* signate usurpari amat in *vexillo tremulum vibrante*. Proprietas radicis late fusae, nobilibusque metaphoris ditatae, sita est in *vibratu crepitante*. Inde significationes a pud Goliath diversae, palpitavit, nutavit, micuit, cum susurro sonuit, crepuit, percussit solea, lamina entis, quavis re lata, crepitum cum vibratu reddente. *volavit*, ad occasum inclinata fuit stella. In conj. 4. praeterea voto excidit; repulsam passus fuit; vacuus & sine praeda rediit venator. Ejus infinit. *الخفاق* a Scholiaste declaratur

الخيبة وتعذر المطلوب

frustratio spei, & defectus ejus quod quaeris. In Hamasa a Tebrizio exponitur *ان تغزو*

ولا تغنم او ترجو وتخييب

Ichphak est, si expeditionem facis, nec quicquam praeda auferas, aut si speras, & frustra es. Metaphorae ansam indicat Teblebius ad Conf. 11.

الخفق خاب واصل الخفق

الاضطراب فكان الخايب

Ichphaka est frustratus fuit, Origo autem radicis est concuti tremore, estque ac si is qui frustra est, concuteretur tremore ad frustrationem. Existimo tamen fontem istius usus adhuc altius esse repetendum, cumque profluxisse ab ave alas tremulum concutiente quod etiam speciatim continetur sub *الخفق*.

فشحن للرحلة غرام عزيمته

Et acuit ad discessum aciem suae intentionis. Scholiasies breviter id

جعل للعزيمة حدا

مصقولا علي جهة المبالغة في

تعجيل السفر

Dedit proposito aciem expolitam, ad indicandum studium properandi itineris. غرام

acies, a غر, habet rariores quosdam usus, de quibus alibi forte commodius.

وظعن يقتاد القلوب بانزمته

Et migravit sequentibus ipsum coram debus in capistris ejus. Figuram vim ita enucleat Schol.

جعل تعلق

قلوب اصحابه عند فراقهم

وجه

فَمَا رَأَيْتُ مَن لَّا قِيَّ بَعْدَ
بَعْدِهِ وَمَا شَأْنِي مَن سَأَلَنِي
لِوَصَالِهِ وَلَا لَاحَ لِي مَسَدُّ نَدْنَدُ
لِفَضْلِهِ وَلَا دَوَّ خِلَالِ حُسْنَانِ مِثْلِ
خِلَالِهِ

وَجَنِينَهُمْ إِلَيْهِ مَكَانَهُ قَدْ يَرْبُطُ
فِيهَا أَرْمَاقَهُ وَقَادِمًا بِهَا مَعَهُ

Facit affixa ei corda sociorum, eorumque erga ipsum desideria, tamquam capistris ab ipso religata, quæ secum abduxerit. طعن est Hebræus, *Tsade* ex dialecto in *da* mutato. 8. conj. ا قان duxit. *venit equum.* Eadem vis nonnunquam in 8. quamvis & passive ea usurpetur. انزما est plur. fr. a نرمام funiculus annexus annulo, qui per nasum cameli trajicitur, ut eo regi possit. Ei alligatur *badena*. Est ergo proprie *Capistrum*; quod Chaldaeus quoque سمام. Illius *capisfri* usus latissime se diffundit per figuras ac metaphoras diversas *Idig. Tam.* 343. القي الي يده من ذلك الامس نرمام

Manui illius iniecit rei gerendae capistrum. Pro Rem istam ei demandavit exequendam, eiusque ductui ac arbitrio permisit. Alio adspectu

projecis Capistrum ejus, vel *Laxavit capistrum ejus* valere potest, cum suo ipsius arbitrio tradidit, ut grafsetur pro lubitu. Inde explicandum puto Ps. 140: 9. *פָּנָיו מִן הַכָּפִיטְרוֹ* *Capistrum ejus ne laxes*; & restituo derivatum *כָּפִי* pro *Capistro*. Radix *כָּפִי* *capistravit*, alligavit ju-
 mentum, varias quoque metapho-
 ras admittit, inter quas *כָּפִי*
aggressus est aliquid, strenue, an-
 dacter; in bonum, in malum,
 pro materia ac ferle. Habes origi-
 nem Hebræi *כָּפִי* *deliberatum*,
decretum, *destinatum* quid habere,
 & ita *aggre*di. Latinis *destinare*
 antiquitus fuit *vinculo ferrecoligare*.
 Inde *destinare* quid *apud animam*
 & *in animo*; item *destinare* abso-
 lute. Sagaciter id jam fubolfece-
 rat Coccejus, quum *כָּפִי* confe-
 rens cum Chald. *כָּפִיטְרוֹ* *capistrum*,
 addit, *Decretum animi*, est *que-*
dam ejus constructio. Hæc alibi de-
 ducenda, & uberiori luce perfun-
 denda. Nunc tantum habeatur ad-
 huc e Ps. 17: 3. *יָמְתִּי בְּלִי יָעַר פִּי*

Post hujus autem longinquum discessum, nullus eorum, qui se mihi aggregabant, placere, nullus, qui me ad consortium suum alliceret, desiderio commovere, neque mihi apparuit, ex quo aufugerat, qui excellentiam illius æquaret, aut

Languent, neque ex facili fluunt versiones. Rotundissimus erit sensus, si prisca notio assumatur, Capistrum alligavi, ne transgrediatur os meum. Nolter Harivius Conf. 27.

لَمَّا نَرَمْتُ اللِّسَنَةَ
quum Capistrata fuissent lingua;
pro conticuisse. Et Conf. 11.

فَرَمَ اللَّفْظَ أَنْ نَدَّ فَمَا أَسْعَدَ مِنْ نَرَمٍ

Et capistrat sermonem, si vagatur: felicem vero, qui ita capistrat.

مَا رَاقَنِي مِنْ لَاقِنِي
Non placuit mihi, qui adbarebat mihi. Prius رَاقِنٍ proprie Clarum fuit vinum. Inde improprie placuit, pulcrum, præclarum, optabile visum fuit. Sic Schol. Deinde لَاقٍ est affogavit. Notiones diversæ hujus thematis med. je pendent a molli & concinna, referuntque originem suam ad لَاقِةَ Gossypium, sericum, lana carpta, in usum hunc vel illum molliter concinnata.

وَمَا شَاقَنِي مِنْ سَاقِنِي
Nos desiderio me affecit quisquis impelleret me ad consortium suum. شَاقِ Desiderio affecit res, med. vav, consonat cum Hebr.

سَاقٍ unde ripum desiderium. سَاقِ
egit, adegit, impulsit, propulsi,
habet derivatum سَاقٍ erus,
& سَاقٍ forum; quo
quomodo digerenda videantur,
& in concordiam redigenda, Ori-
gines declarabunt.

&c. &c. Ver-
bum لَاحِ micuit, splenduit, ap-
paruit, præsertim in re lata & pla-
na. Ejus derivatum est لَاحِ
Omnis res lata ac plana, sive lig-
nea, sive ossæ, sive alterius ma-
terię, quæ procul micans, ocu-
los ferit. Tabula. Album. مِنْ
Midæ pro modo contractum, ut
supra vidimus. لَاحِ aufugit, va-
gatus

خَلَالَهُ وَاسْتَسْرَّ عَنِّي جَنَابًا أَعْرَفَ
لَهُ عَرَبِيًّا وَلَا أَجِدُ عِنْدَهُ مَبِيَّةً

ندید & ند. ٦٦٦ gatus fuit, est
est par, similis. فضل excellensia
& præstantia virtutis. خلال

plur. fr. a خَلَّةٌ proprietas, quali-
tas, præsertim bona. خلال
Dominus proprietatum pro eo qui
præditus est omnibus bonis ac domus
natura. Radix est خَلٌّ propria,
peculiaris, priva suis res.

استسر عني Latuit à me

avulsus. In Luna vel stella occiden-
te, & noctes quasdam delitescere
amat usurpari hoc verbum; quod
proinde optime hic quadrat. Est

10 Conj. thematis سرّ cuius
derivatum سرّ arcanum, secre-
tum. سرّ pars umbilici qua refeca-

sur in nativitate Hebr. שר עשב. Ezech.
16: 4. שרירות umbilicatio,
ut sic dicam, cordis. Interior ejus
corruptio, altissime retrusa.

عرين Saltus. Lustrum leonis,

a عرن trajectory per nares cameli
ligno capistravit eum. Etiam sæm.
form. عرينة. Teblebius ad Conf.
9. annotavit Haririum adhibere
id vocabuli pro urbe, vel sede in
qua quis degit, esseque ejus أصل
originem بيت الأسد domum Leo-

nis, at بالحققيقة جماعة
الشجر vere vim sitam in multi-
tudine arborum. Falluntur tamen
Scholiastæ, quum putarunt simpli-
citer Lustrum leonis ab Haririo
usurpari pro quavis sede; nam
semper sedem quandam inaccessibleam
& difficilem innuit Sic Homeritannus
quidam in Hamasa.

كانما الاسد في عرينهم
ونحن كالليل جاش في قتمه

*Illi quidem ut Leones erant in lustris suis:
At nos instar Noctis, quæ densis ingruit tenebris.*

aut qui tantas dotes collegisset : quum interim ille diu a me avulsus delitesceret , nec lustrum ejus noscitare , aut indicium ullum reperire possem. Postquam autem e peregrinatione

K

Comparat, ait Tebrizius adversarios Leonibus in arundinetis cubantibus, suamque gentem cum nocte ingruente, qua nox a nemine pellatur, sed ad omnes victrix intret.

والعرين اجمة الاسد ثم يسمي

مقتتل القوم عرينا

Est autem Aryn, arundinetum, lustrum leonis, deinde hoc nomine affectus quoque fuit locus ubi confligitur. Imo vero, hoc nomine adficiuntur omnes loci inaccessus, ubi viri, cum Leonibus comparandi, recubant; in quancumque tandem partem similitudo feratur. Abuzeidus erat Leo generosus, ejus ergo abdita sedes rite nunc Lustrum, arundinetum, saltus vocatur. Consessu 9. habebimus دخلت

مدينة ولا ولجت عرينة

Non intrabam ullam civitatem, nec non ingrediebar in ullum lustrum &c. &c. Quod postremum non simpliciter urbem jam signat, aut locum; sed locum a fortibus viris habitatum.

ولا اجد عنه مينا

Nec reperiebam qui eum demonstraret. Thema وجد, cujus fut. in

1. præ manibus, est invenit, reperit, recuperavit, item acquisivit opes; quod & Latinis invenit. Aliquando succensuit illi, quasi dicas invenit quid contra quem. Iterum produxit Deus, quod tamen melius in 4. conj. اوجد invenire fecit, jussit existere, & adesse. Porro وجد amore, affectu alio laboravit: ager fuit, & tristis: doluit. Stylo Hebræo etiam aliquis dicitur invenire agritudinem, & inversa phrasi, agitando aliquem invenire. Hæc in gratiam philarabum, ut notiones digerere assuecant. مبین est part. 4. conj. ابان distitit, distincta, divisa, segregata fuit res a re. Inde excelluit, prestitit, quod & Gallico idiomate est distinguere. Inde etiam Manifestus, perspicuus fuit: distincte patuit. Item facundus, distincte eloquens fuit. ابان interstinxit, intellexit; & transitive declaravit distinctius. بین interstinctio, interstisium ٢٢

Locus ubi Ramus

meus germinaverat. مینت est seminarium, plantarium, Locus ubi quid germinat ac provenit, a نبت germinavit. شعبة est Ramus

mus

فَلَمَّا أُبْتُ مِنْ غُرْبَتِي إِلَيَّ مَنِمْتُ
 شُعْبَتِي حُضْرَتٍ دَامَ كُتْبُهَا أَلَنِي هِيَ مُنْتَدِي
 أَلَمْتَدِينِ وَمُلْتَقِي الْقَاطِنِينَ مِنْهُمْ
 وَالْمُتَقَرِّبِينَ فِدْخُلَ دَوِّ لَحْيَةٍ كَثَّةٍ وَهَيْئَةٍ
 رَثَّةٍ فَسَلَّمْتُ عَلَى الْجُلَّاسِ
 وَجَلَسْتُ فِي أُخْرِيَّاتِ النَّاسِ ثُمَّ أَخَذْتُ بِيَدِي مَا
 فِي وَطْأَبِهِ وَيَعْجَبُ الْحَاضِرِينَ بِفَضْلِ خُطَابِهِ
 فَقَالَ

ramus arboris, vel potius Rami pro-
pagatio و *diffusio*, a شعب *divi-*
sus, *propagavit* in utrumque *latus*
ramos. Ad figuræ vim ita *Teblebius*

يريد بالشعبة نفسه ويحتمل
 أن يكون شعبتني قرابتني

intelligit per ramum propagatum se-
met ipsum : fieri etiam potest, ut
Ramus ille designet Cognationem.
Posterius prætulerim. in *Jobo* etiam
Rami latius *diffusi* ac *propagati* ad
amplitudinem familiae & cognationis
transferantur.

هذه *Gymnasium* *ejus*
Proprie Domus Librorum *ejus*. U-
 bi *Libri* *teruntur*. A كُتَاب

Liber plur. fr. existit كُتِب

Radix scripsit, conscrip-
sit, كتاب, cum ista *secundaria* no-
tione, *primariam* quoque asserva-
vit, quam *Origines* enucleabunt.

concilia- متندي المتاديين

bulum Literatorum. A ندأ *conve-*
cavit in conciliabulum 8. *conj.* no-
tat considerare uua in Conciliabulo.
 Inde متندي forma *part. pass.*

Idein quod confessus confa-
bulantium &c. Sequens متاديين
 est plur. sanus *part. in 5.* ab ادب
Humanitate, و *elegantioribus stu-*
diis politus fuit.

ملتقي

فَقَالَ لِمَنْ يَلِيهِ مَا الْكَتَابُ
الَّذِي تَنْظُرُ فِيهِ فَقَالَ دِيْوَانُ
أَبِي عَمَّادَةَ الْمَشْهُودِ لَهُ بِالْأَجَادَةِ
فَقَالَ هَلْ عَثَرْتَ لَهُ فِيمَا لَمْ حَبَّةُ
علي

re afficere etiam valeat illud ver-
bum لحي, a decorticando est
sumtum; qui enim diffamat, A-
rabibus dicitur decorticare. Ulti-
mum كنة Spissa est a them.

كث^{كث} densus ac spissus, simulque
brevis ac crispus fuit.

Et habitu lacero. وهية مرنئة

Radix هاء med. je, ult. Eliph,
paratus fuit. Ejus derivatum
هية^{هية} forma externa rei.

contracte. Alterius vocis thema
est تريت^{تريت} & dissolutus fuit fu-
nis, vestis, alia. Eandem proprie-
tatem obtinuit دوش & دوش, ut a-
libi demonstrabo.

سلم علي الجلّاس
Salutem dixit super confessores. سلم
سلام est integer, incolumis fuit.
in 2. سلم salutavit solenni for-

سلام سلام عليك mula
pax tibi. جلّاس plur. fr. a
جالس sedens. sessor. confessor.
Radix est جلس sed; & quidem
bumi, more Orientalium. Inde
جليس & جلس in Golio
familiaris, sodalis, conviva, qui
cum aliquo familiariter confidet.
Sic يمش sedere Ps. 1. & alibi.

أخذ يدي ما في وطابه
Coepit proferre quod in utribus ip-
sius erat. Duplex interpretatio a-
pud Teblebium. Prima هاء وطابه
نرفاق لبنه وهو سقاء اللبن
خاصة لا يقال لغيره وإراد
أنه أظهر أحسن محفوظاته
ولهذا يقال له ديرة لأن
اللبن

imus erat, quisnam ille liber, quem inspicis; at ille, *Diwan Abi Ibâda*, cui omnes excellentiæ præbent testimonium. Hic iterum noster, an aliquid *offendisti* ex iis quæ *contemplatus es*, quod tanquam admirabile *excerpendum putauit*.

K 3

taue-

اللبن عند العرب يكنى
به عن كل خير لانه هو
اشرف المشروبات

per Witab illius intelligit utres lactis ejus, nam ea vox proprie signat utrem lactis, nec ad alia sese extendit. Intendit autem, ipsum produxisse præstantissima eorum, quæ memoria tenebat. Hinc dicitur quoque per Deum, quam largus lactis fluxus ei! Pro quam doctus, copiosus, facundus est! quoniam lacte apud Arabes circumscribitur omne bonum præstans, quod præstantissimum sit potulentorum. Altera sic habet قال ابو البقا يكنى

بالوطب عن الجسم لانه

وعاء الروح Auctor est Abul Be-
ka utre circumscribi Corpus, quod
illud vas sit anima. Sane vero:

indeque صفرت وطابة Vacuati
fuerunt utres ejus, in mortuo, vel &
occiso. Sed figura utrius pro corpore,
neutiquam hic quadrat. Prior
expositio solida, ac unice tenenda.

بفصل خطابه Præpollente

facundia sua. formula est elegans

distinctio Orationis, pro facundia insigni, clara, lucida. In Alcor. Sur. 38: 19. & Abulph. p. 558. Adde Poc. Spec. p. 344. Teblebius meus explicat.

خطاب مفصول بين الذي
يسمعه من يسمعه

Orationem distinctam, elaram, quam intelligat, quicumque audiverit. Est autem inf. 3.

conj. a خطب Concionem habuit.
e suggesto. Unde خطبة Chotbêb

in Relationibus Orientalibus passim Concio Sacra Muhammedanorum.

ديوان Diwan Abi Ibada. Vo-

cabulum *Diwan* notat in Origine *Rationarium* vel *judicarium Codicem*. Album militum. Syntagma porro omne, & præsertim Syntagma Poeticum. A *rationario* illo codice fluxit & significatio *Consilii* sive *senatus supremi*, qui etiamnum *Diwan* in Turcico imperio audit. Institutionem primam habes apud Elmac. Hist. Sar. p. 42. Pri-

عَلِيٍّ بُدِيعِ اسْتَمْلَحْتَهُ فَقَالَ نَعَمْ قَوْلُهُ

كَأَنَّمَا يَبْسُمُ عَنْ نُؤُلُوْ مُنْضِدْ أَوْ بَرْدِ أَوْ أَقَاجِ *

فَإِنَّهُ أَدْعَى فِي التَّشْبِيهِ الْمَوْدِعِ فِيهِ فَقَالَ لَهُ يَا لَعَجِبٍ
وَلَا

Prins Amrn Ibn Elatsi دون
infinituit fora judicialia,
vel potius senatus bellicos. Radix
 est דאן דאן *judicavit.* *Abu Ibada*
 autem celeberrimus fuit Poeta,
البختري Boshteri vulgo dictus
 de cujus ætate & meritis adeatur
Herbelot. in voce.

المشهود له بالاجادة
Cui testimonium prabetur de excel-
lentiâ. Prius est part. pass. Verbi
 شهد *perbibiuit testimonium. Pra-*
sens adfuit. שחר. Algazalius ele-
 الحاسد يتملق اذا
 شهد ويفتاب اذا غساب

*Invidus blanditur quum praesens est,
& obtestatur quum abest. Designatur
hac radice speciatim testimonium
illius qui praesens adfuit, fide-
que ocularem. Alterum اجادة*

est inf. 4. a **اجان** bonus, egregius
fuit; cujus 2. & 4. conj. est egre-
gium quid effecit.

عثر Offendisti. Thema. عثر
 pedem offendit, impegit in aliquid
 exponitur etiam imminuit, inspe-
 xit, perspexit. Ita usurpatur Alcor.
 Sur. 5: 106. & 100: 9. Rationem
 pandit Teblebins عثر على

الشيء ابي اطالع عليه وهو من
العتاة بالرجل لان من عثر
في شيء اخفى النظر اليه
*Offendit super aliqua re, est, immi-
nit et inspexit. Idque ab offensione
pedis, quod qui offendit ad aliquid, re-
tro respicere solet.*

contemplatus est. Pro-
 prie micante oculo strinxisti. Sic
 Teblebins, لمع في الاصل ابصر. Indoles verbi est,
 contemplatus est intuitu levi, sive
 stricte

saveris: ille, enimvero, inquit, hocce ejus

Ac si renideret a margaritis confertis, aut grandine, aut anthemide.

Quæ quidem similitudo mihi admirabiliter traducta videtur. At noster, O nimia mira, O humanitatis dispendia, nam

prictim furtimve facto, ut *Goli* bene habet. Prima notio est *micuit, vibravit*. Referatur ergo & hoc ad illustrationem Originis *הבית*. In *Diwan Hadeistitarum* *المح* *micantes, vel micatrices*. a *Schol.* declarantur pro *العيون* *Oculos*.

استباحته *Scitum & elegans* reputaveris; est *io Conj.* a *مح* *Sallivit, & falsus fuit*. *מלח*. Secundo usu *scita & elegans* fuit res.

in 2. *مح* *rem scitam & elegantem protulit Poeta*. Nempe *Sal* Latinis quoque *Elegantiam* signat. Derivatum *مح* *מלח* comp. & Superl. inter alia exponitur, *Albicans armis turma: Rose vel pruina nox*. Hi sunt usus & lusus poetici, in quibus captarunt *Conspersum sale*, atque ita *albicans* aliquid. In *Hamasa* *فمن الملح*, pro *turma armis candicantibus* reperio, cum diversa paulo expositione *Tebrizii*.

وانا نضرب الملحاء حتي تولي السيوف
شهود *

Nos sane cadimus sale confersam turmam, donec terga det; sunt gladii nobis testes.

Declarat enim *الكثيرة البيضاء* *لكثره سلاحها من الملح* *اي البياض يخالطه سواد* *Turmam albicantem propter multitudinem armorum, a voce* *מלח*

quatenus significat albedinem mixtam nigredine. Eodem tamen modo cum collineet necesse est. *ייסם* *Renideret &c. &c.* *Ra-* *dix* *בסם* *Subrisit leniter diducto ore* ita ut dentes apparuerint. Inde

משם

وَلِضِغَةِ الْأَدَبِ لَقَدْ اسْتَسَمَنْتَ يَا هَذَا
 ذَا وَرِيمٍ وَنَفَخْتَ فِي غَيْرِ ضَرِيمٍ أَيْنَ أَنْتَ عَنِ الْبَيْتِ
 النَّادِي الْجَامِعِ مَشَبَهَاتِ الثَّغْرِ وَأَنْشَدَ
 نَفْسِي

*Os renidens, & subridens: aut
 Dentes inter renidendum apparentes.*
*In Conf. 12. Haririi reperio nobi-
 li figura ابتسام الغلق Renidens
 ortus auroræ. Habet affinitatem
 cum hoc radice Hebraeum דשם
 Bossem, suave spirans aroma, quo de
 alibi latius. Egregie Oris pulchri
 dotes dilaudans Bochteri, illud re-
 nidere ait a margaritis consertis, &
 grandine, & anthemidis floribus;
 hoc est omnia illa renidendo nudare
 ac spirare. Tria distincte notanda.
 Primo candiduli dentes illius oris
 comparantur cum لولو منضد
 margarita in lineam conserta, ob
 ordinem & rectum tenorem cum
 candore conjunctum. Prioris vocis
 radix est لالا splenduit, fulsit. Inde
 margarita appellata primum حجر
 lapis fulgoris. Deinde
 لولو fulgor ipse. Posterius منضد
 part. pass. in 2. a نضد composuit
 inter se. Secundo iidem hi dentes
 grandini, برد, درد, assimilan-
 tur; quæ figura candori jam addit
 recens semper frigus, frisbeit no-*

*bis, infra appellatum,
 quod in Golio exponitur frigiditas
 interior oris recentis, cum dentium
 nitore. Vocabulum برد grando,
 quæ alias حب الغمام Bacca
 nubis, a frigore appellationem in-
 venisse videtur, nam برد frigit
 & frigesecit. Tertio اقحاح floribus
 anthemidis conferuntur hi dentes,
 quod candidi simul & suave olentes
 essent. Est plur. fract., ut &
 اقحاحي, a sing. اقحوان. Scho-
 liales ait esse نبت له نور
 plantam cui flos candidus.
 Anthemidem seu Chamamelum red-
 dit Golius; qui ex Camus etiam
 citat الامر قباشيرة
 Anthemides rei sunt fausti ejus nun-
 cii. Quasi dicas nempe letas auras
 ejus, quibus quis primum adla-
 tur.*

استسمننت ذا وريم
*Vegetum reputavisti, quod praditum
 est*

nam sane vegetum reputavisti tumore præditum, & absque idoneis nutrimentis ignem exsufflavisti. Ubi tu præ verfu hocce rarissimo qui similitudines oris complectitur? cecinit autem.

L

Ani-

est tumore. Figura. *سمن* *pin-* morbidus. Sensus est, sanam &
guis *vegetus* fuit. In 10. *vegetam* censet sententiam, quæ
استسمن *pinguem* censuit. *ورم* *morbido* tumore laborat. Simile ex
proprie est العلة *tumor* *Mutenabbi* adducit *Tebiebini*.

* تحسب الشحم فيمن شحمه ورم

Censet adipem esse in eo, cujus adeps nil nisi morbidus tumor est.

انك مدحت من لا يستحق | ونفخت في غير ضرر
sufflavisti in id quod nutrimentum | *المدح* *profecto* laudas band dignum
ignis non est. Sensus figuræ est | *laude*; quod & hoc versiculo eleganter expressit nonnemo.

ونار لو نفخت بها اصاب

ولكنك تنفخ في مراد *

*Quod si ignem suffles, emicuerit:
Ast sufflas tantum Cineres.*

Verbum نفخ est *Flavit*, *inflavit*, *inspiravit*. Speciatim *sufflavii* ignem, unde formula *نافخ* *venustis* mactatum. *Spiravit* *venustus*, *manavit sanguine Vena*, quod & Latinis Poetis est *Spirare*: item *fragavit*, *diffudit odorem*. *Commovii* *Cæsariem*. *Eminus percussii* gla-

نَفْسِي الْقَدَا لَتَعْرِ رَأْفَ مَنَسَمَةٍ
وَرَأَانَهُ شَبَبٌ نَاهِيكَ مِنْ شَبَبٍ *

يفتقر

gladio. Dedit, donavit; quasi ad-
flavit munusculo. Ejus derivat-
um نفخة flatus venti. Halitus.
odor. aura. fama praelara. donum.
Arabes scilicet auram doni ac mun-
neris non minus amant, quam
favoris ac laudis. Sed quid jam pars
modusve supplicii, quo etiam
نفخة exponitur in Golio? Alco-
rani est phrasis, اذا مستهم

نفخة ممن عذاب ربك

Quum tetigerit eos aura de supplicio
Domini Tui. i. è. Vel tenuissima
particula ejus illos adflaverit. Pere-
leganter sane. Reliquas metapho-
ras sub نفخ & نفخ sepono in
aliud tempus. De vocabulo ضم
a rad: ضم exarsit, teneatur,
esse proprie الحطب الذي يسرع اشتعال النار فيه

minuta lignorum, quibus quantocy-
us succendi possit ignis.

أين أنت عن البيت

&c. &c. Ubi tu prae versu hocce &c.
&c. Phrasis est haud invenusta,

ubi tu prae illo? pro quam longe abes
ab illius excellentia? Sicalibi etiam
noster. أين est prae quatenus ubi
notavit, ut in בית unde 2 Reg. 6:
27. &c. Domus, usur-
patur pro versu, quia Arabes a for-
ma tentorii, & partibus ejus, pro-
fodiæ vocabula mutuati sunt. Cla-
rius dicam. Tentoria habent أوتاد

paxillos, habent أسياخ funes,
quibus firmentur. Jam omnis ver-
sus pangitur per pedes paxillorum
& funium appellatione distinctos,
paxillo tribus literis, fune duabus
tantum constante. In eadem me-
taphora مصرع pars una januae
biforis, usurpatur pro Hemistichio.

Sequens نادى singularis, rarus,
est part. praes. in 1. a نادى exci-
dit. Inde نادى singulari, ra-
rum, inusitatum genus Orationis.
Item incomparabilis vir. Phoenix.

Ad Hamaşa sic Tebrizius كل

شيء زال عن موضعه فقد ندى
ومنه نوانى الكلام

Omnis res quae excidit e loco suo di-
citur

*Anima mea piaculum esto pro dentibus qui suavissime
resident;*

*Quosque ornat recens nitor; O admirabilem tibi
illum nitorem!*

L 2

Nicen-

titur Nadara, indeque Nawadir
Orationis, sunt rara. Porro جامع
complectens; part. præf. a جمع,
collegit in unum. مشبهات plur.
san. part. pass. in 2. a شبهة similis
fuit. Denique ثغر os. Proprie
rima, biatus, porta. πύλη. γυ.
Speciatim, Dentes primores.

انفسي الغدا Anima mea piacu-
lum esto &c. Verbum, فدا Rede-
mit, Solvit λύσεν. Piaculum fuit

alterius, seque pro eo Devovit. In-
de formula solennis فداك ابي
pro te devotus sit pater meus. Hoc
est, Caput tuum mihi vel Patris
Capite pretiosius est. Sic فداك
pro te devota sit
anima mea. Redemptio tua, piacu-
lum tuum esto. Est idem pla-
ne cum פדה, cujus altius re-
trusa origo. Etiam intercedente
Lam, فدا لك Redemptio tibi fit
hoc vel illud. Ut in Hamasa.

فدي له تلامي واهلي

Redemptio illi fit familia و gens mea.

Hoc est, Omnibus meis mihi carior
est. Hinc ibidem مكرمة

Honorata, & مغرأة Redempta, con-
junguntur, quod posterius valet
multo carissima, pro qua caput quis-
que suum devovere sit paratus.
ثغر superiori nota explicitem.

راق med. Fav, admiratione ad-
fecit. Proprie Clarum, liquidum,

limpidum visum fuit. ميسم
reniduit, est ille locus oris و
dentium, quo renidetur. Supra te-
tigimus.

زانه شنب ناهيك من شنب

Ornat illud recens nitor, sane quam
admirabilis. زان med. je, Compfit.
Ornavit. apparavit. instruxit. و.
Alterum شنب, varie declaratur
apud

يَعْتَرِشُ عَنْ لَوْلُو رَطِبٍ وَعَنْ بَرْدٍ

وعن

apud Golinn. Scholiaſtes meus ex-

ponit المَاء الجَامِي عَلِي

الاسنان او برد الغم والاسنان

aqua fluens super dentes, aut frigus oris & dentium. Intellige sis dentium nitorem semper recentem, nec ullis sordibus fuscatum. In Div. Hud. شنب مثاغر ها Recenti

frigore & nitore praedita circa dentium sedes. Forma مثغر cujus

plur. fr. مثاغر propagata a ثغر, non comparet in Lexicis. Habe etiam specimen grandiloquentiae Orientalis hinc ductae, in *Deliciis Chalipharum*, auctore *Arabsjade*;

نحور ممالكة بعقود فواضله

حالية وافواه مسالكة

كنغور للعوانبي بشتب

العذل والامان نراهية

Colla regnorum ejus monilibus praecellentium ipsius virtutum erant exculpta; & ora viarum ejus, ut ora renidentium puellarum, recentis semper nitore justitiae & securitatis flore-

rebant. Porro شنب من زاهيك ad summum est formula, نها

pervenit. Inde in part. praef. ناهي

هذا نريد هو apud Golinn

ناهيك من رجل

Hic Zeidus egregius tibi vir est. quo satis habeas. qui solus sufficiat: quasi dicas, qui tibi pervenit ad summum. Ita praevit

ناهيك اي mihi Teblebins :

كايك يقلل ناهيك بفلان

اي قد انتهى الامر فيه الي

النهاية والغاية

Nabiacha est sufficiens tibi; dicitur Nabiacha in illo; quasi ad summum pervenit res ejus gradum & perfectionis cumulum. Addit idem aliam adhuc explicationem, a qua prohibuit, quasi qui prohibeat te ab alio querendo; solus sufficiens.

يَعْتَرِشُ عَنْ لَوْلُو رَطِبٍ

&c. &c. Nudat renidendo margaritas recentes &c. &c. Radix

فر inspexit in ore equum, ut ex dentibus atas exploraretur. in 5. ثغر

Ri-

Micantes tanquam margarita recenti, & grandine,

L 3

Et

Risit, nudatis nempe dentibus. in 8.

اُفتر Nudavit dentes ridendo.

Speciatim cum gratia & eleganter risit. De fulmine etiam micuit.

لولو margarita paulo ante illustrata. Ea رطب Recens dicitur,

quum tantum quod e concha sua prodit, quæ in Alcor. sur.

52: 23. est لولو مكنون mar-

garita a sole adhuc protecta. Cum

illis jam recentibus, nulloque solis radio adhuc tactis margaritis,

comparantur candidissimi dentes: cum grandine item, & cum flore

anthemidis; quarum similitudinum jucundum colorem simul, simul

odorem, supra indicavi. Accedunt hic pro cumulo Flores palme

طلع, quibus nihil venustius dives natura fundit: & bulla vi-

ni generosi. Utrumque luce aliqua adspergi meretur; ut gratia com-

parationis perspiciatur. Prioris vculæ radix طلع usurpatur in den-

te qui prodit & effert sese, nec non in gemma aut flore, quum promi-

cat. Ergo appositissime illud طلع heic admotum. Alterum حب

proprie signat seriem baccatam, ut

fic dixerim, nam حب bacca est.

Hinc in Golio habes series & ordo dentium, velut baccarum; & recentis oris aqua seu saliva; ut &, bulla

aque. Sunt totidem usus & adpectus voculæ حب baccata series,

quæ poni amat in bullis quasi baccis supernatantibus aquæ, vino, liquori;

unde transfertur pulchro lusu ad dentes, eorumque tum seriem,

baccarum instar nexam, tum salivationem recentem atque odorem,

in ore grato, adamato. Scholiastes

حب الطرق التي تظهر في

الخمر عند مزاجها بالماء

وقيل الحب تنضد

الاسنان وانضمامها

Hebeb notat vias, id est series & lineas, quæ apparent in vino, quum

temperatur aqua. Dicitur, Hebeb potius est ordinata series Dentium

& artus eorundem nexus. Similis fluctuatio est Teblebii. حب

هو تنضد الاسنان قال

الشاعر

وانذا تضحك تبدي حبا

وقه

وَعَنْ أَقْصَحٍ وَعَنْ طَلْعٍ وَعَنْ حَبِيبٍ *

وَأَسْتَحْجَادُهُ مَنْ جَازٍ وَأَسْتَحْجَالُهُ
وَاسَةٌ

تَغْلُو الخمر عند المزج | وقيل الحبيب طرايق تظهر
وهي التي اشار اليها ابن | في الخمر عند مزجها
هاني بقوله | بالماء فاما الفقايع التي

كَانَ صَغِيرِي وَكَبِيرِي مِنْ فِقَاقِيعِهَا
حَصْبَاءَ دَرٍ عَلَيَّ أَرْضٍ مِنْ ذَهَبٍ *

Hebeb est ordinata series Dentium: ¶ Dixit Poeta.

Quumque rides, ostendis baccarum seriem.

Dicitur etiam, Hebeb sunt ductus supernatant Vinum quum tempera-
viarum qui apparet in vino quum tur innuit Ibn Hani, quum ait.
nqua temperatur: Utique bullas que

Ac si parve & magna Bullarum ejus
Glarea essent margaritarum, super fundo aureo.

Aureum fundum vocat vinum ip-
sum in patera radians: cujus bac-
catam seriem bullarum candican-
tium, حَبِيبٍ, Phantasia Poeti-
ca appellat Glaream margaritarum,
respiciens ad originem حَبِيبٍ
quam indicavi a bacca. Ex hisce
autem simul colligi potest حَبِيبٍ
utramque istam vim sub se com-

plecti, ita ut cum bene structa &
nitida serie dentium, exprimat a-
quam illam recentem oris suaveo-
lentis, quæ instar vini generosi
bullas agentis, id est bullarum se-
riem formantis, allicere potest, at-
que quasi inebriare. Quorsum hæc
tam longa deductio? En Scopum
quo cuncta dirigebam. Cant. 7: 10.
Palatum tuum, o Amica, دِيمِ

Et anihemide, & palmarum flore & bulla vini generosi.

Approbarunt autem versus hosce quotquot præsentes erant,

ut vinum illud generosum, חולך לרורי למישרים, quod amatori mibi rectis vin, ductibus, lineis, baccata serie, & tractu bullarum incedit, lūditque, & tum suavissime allicit, tum potentissime adficit, ac veluti inebriare valet. Habes ipsissimum illud حب He- beb eleganter depictum, cujus Radix חכב amore quoque designat. recta via, sunt

طريق plur. fr. a طريق, vel potius طريق recta semita, & linea, qua voce Teblebius supra utebatur ad scintillantes & albican- tes vini semitas, ac lineas baccatas representandas Confer etiam vinum quod rectis semitis & lineis

obambulat בחולך במישרים Prov. 23: 31.

استجادة &c. Col-

laudavit tanquam egregium 10. conj.

a جاد med. Var. bonus, egregius fuit. Item, liberalis & beneficus fuit.

Largiter fluxit pluvia; abertim lacrimavit oculus; effusus in cursum fuit equus, unde فرس جوان

Bene & velociter currens equus. Apud Golium habes etiam جان

بنفسه Animam emisit egisque. Rectius dabis animam profundi. Sic in Hama/a Heros aliquis gloriatur, se ipsam Cuspide[m] Mortis contretavisse quasi, fortiter præliando, additque.

وجدت بنفس لا يجاد بمثلها *

Et animam profudi, quale tamen profundi band solet.

Vult dicere, se prodigum vita fuisse. Ergo جان بنفسه

Prodigus fuit animæ rectius exponetur; sive liberaliter profudit animam. Sequens استحل ab حلا ult. Var, dulcis, suavis fuit. pla-

cuit; unde 10. ista conf. valet, suave pradicavit & censuit. Est secundaria potestas, a terendo ducta quatenus terere usurpatur pro polire, asperitatibus demtis. Jam amara sunt aspera, & acris, ut dulcia sunt mollia ac levia. Liqueat hinc תלה placenta, Exod. 29: 2. esse

وَأَسْتَعَادَ مِنْهُ وَأَسْتَمَلَا وَسَيَّلَ لِمَنْ
هَذَا الْبَيْتَ وَهَلْ حَيَّ قَلِيلُهُ أَمْ مَيِّتٌ فَقَالَ أَيُّمَ اللَّهُ
لِلْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ وَلِلصِّدْقِ
أَحَقُّ يَفِي بَلَّانٍ يُسْتَمَعُ إِنَّهُ
يا

esse dulce crustulum, a מן terri,
nam est Arabibus حلوي est
crustulum, pistor dulcia-
rius. Porro استعان petiit ut
repeteret, vel iteraret, est 10.
a عاد med. Vav, iteravit. It-
erum iterumque fecit aliquid. in 3.
عود iterata actione adoriri, insta-
re, urgere, examinare; contestari
quod est חקיר. Vocula עד adhuc,
Arabice عاد, abiterando quoque
fluxit. Alibi plura. Postremum
استملا Rogavit ut dictaret est 10.
a ملا ult. Vav, cujus 5. تملي
inter alia est, Dictavit. Originis
latentis indago longiuscule nos
detineret.

الله per Deum. Formula
est contracta, pro وايمن الله, a
rad. يمن Dexter fuit. De Origine
ita Teblebius مذهب البصريين

انه مشتق من اليمين اي
البركة ومذهب الكوفيين
Secta Basrensiam انه من يمين
statuit deductum esse a ימין felicitas:
secta autem Cupbensium deductis a
ימין, dextra. Posterius hoc rectum.
Nam Dextra ימין, saepe est
jusjurandum, etiam in Bibliis.
Inde ימין الله Dextram Dei!
per Deum! Ejus plur. fr. format
Dextras עמוד, unde وايمن
Dei! Et cum Lam emphatico
لَيِّمَنَّ الله Alias contractiones
vide sis apud Golium sub rad.
يمن.

&c. Sane ve-
ritas dignissima &c. Prius حق
est verum & justum. Fas & jus
omne. pn. Radix حق med.
def.

rant, eorumque *dulcedinem collaudarunt*, *revocatis quoque* *is*, & eos sibi *dictari* cupientes: deinde rogatum est, *cujusnam* esset hoc distichon, &, *viveretne auctor ejus* an mortuus esset? respondit ille, *per Deum*, *veritas dignissima* est cui adhæreatur, & *veracitas præstantissima* cui
M obe-

def. ppi exprimit *definitam* & *certain* rei *veritatem*, *firmitatem*, *necessitatem* & *similia*. Diversos usus in *Golio*, eorumque cum *Hebræo* convenientiam *Origines* exequentur. Specimen modo hoc esto ex *Algazalio*. اقام الشيء في حقها. *Stare fecit rem super definitas suas formas, eamque secundum omne jus, & fas executus est.* *Hebræis* פקדו. Præfigitur hic cum articulo simul *Lam* quod voco *emphaticum*, per *Pbata* accedens, & *sane*, *profecto*, certe, cum *vehementia* & *asseveratione* fortissima exprimens, atque tum nominibus, tum verbis, tum particulis sese accommodans. In *Sacris* etiam illud *Lamed* multo tritissimum, quamvis paucis in locis agnitum fuerit. Recurrit etiam mox in *الصدق* *Sane veracitas*. Thema *צדק* *Rectus* simul & *Rigidus* fuit. Unde *justitia factorum dictorumque* *secundario* assumpta. Latius deductum in alio opere. *حقيق* *dignus*, *aptus*, *conveniens*. Inde forma *comp.* & *superlat.* *احقق* pro *اجق*.

لنحييكم *Socius vester*. Est a rad. نجا ult. *Vav*; dixit, communicavit arcani quid. Inde نجي consors arcani, socius, quem secreti participem facimus. Innuit semet ipsum, qui *Confabulator* & *socius*, recens admodum accesserat. *Lam* est *emphaticum*.

امرتابى بعزوة *Dubitaret de gloriacione ejus*. A rad. عزرا ult. *Vav*, *retulit* genus ad aliquem, ab eoque se denominavit. Inde عزوة est *genus paternum*. *stemma*. *deductio stirpis*, præsertim *nobilioris*. Illa ultima notio hic respicitur, ad indicandam *gloriacionem* illius, qui se tam nobilis distichi *patrem* ferebat & *auctorem*. Alterum امرتابى 8. conj. a *med. je*, *suspicionem*, *scrupulo*, *dubio sollicitari*. Originem reclusit *Teblebius* الریب القلق والاضطراب سمي الشك بذلك لانه يقلب النفس ويبريل *Stirps* *origo* *stirps* *inquie*

يَا قَوْمَ لَنَجِيَّكُمْ مِّنْ آلْيَوْمِ، قَالَهَا فَكَانَ الْجَمَاعَةُ لَمْ تَأْتِ
بِعِزُّوْتهِ وَأَبَتْ تَصْدِيقَ دَعْوَتِهِ فَتَوَجَّسَ مَا
هَجَسَ فِي أَكْبَارِهِمْ وَقَطَنَ لِمَا بَطَّنَ مِنْ
أَسْتَنْكَابِهِمْ وَحَادَرَ أَنْ يَفْطُرَ إِلَيْهِ
دَمٌ فَفَقِرَ أَنَّ بَعْضَ الظَّنِّ أَثِمَّ
ثَمَّ

inquieta commotio, & concussio. Dubitatio autem דָּב *est appellata, quoniam inquieta commotione agitat mentem, ejusque pellit tranquillitatem. Optime; nam sicut Alcorani dicitur* شَكَّ مَرِيْب *dubitatio concussio, nempe injecto scrupulo. Vide Sur. 34: 54. & 41: 45. Est autem قلق, quo* مَرَاب *solet declarari, proprie pulsatus resono & intremo, veluti quum in vas injecto lapillo, concussio ibi resonans exiit. Hinc* مَرِيْب *Raib & Ryb apud Arabes teritur pro omni eo, quod sollicitat & turbat, ut suspiciones, dubitationes, contentiones litigiosae &c. &c. prout exemplis apposi-*

tis Demonstrabo in Originibus, Hebraum דָּב ex hoc fonte illustraturus.

أَبَتْ تَصْدِيقَ دَعْوَتِهِ
Renuebat veracem habere ejus justificationem. Cum عَرُوة *nota praeced. gloriatio circa paternum genus pulchre nescitur* دَعْوَة *Prætentio generis, & quidem falsa, a rad. دعا vocavit, unde لنفسه دعا arrogavit sibi. inf. 2. a صدق Recto — rigidus fuit; indeque secundo usui, sincerus, verus, innocens, rectus fuit.*

Agnus virtutis cultor, Rigidusque satelles.

Adi de defect. Ling. Hebr. Arabum usus in veracitatem tenoris servantissimam potissimum incubuit. Hebraei Justitiam sub pra-
magis frequentarunt. Utrique tamen utrumque ex Origine & indole

obediatur: Profecto auctor ejus, O amici, is, qui socius vobis hodie accessit. Erat autem ac si coetus animi dubius penderet circa hanc ejus gloriationem, & negaret si dem adhibere jactationi ejus. Ille vero sagaciter odoratus est, quod in mentes eorum insinuerat, & intime perspexit, quam recondebant intus, inficiationem & improbationem: metuens itaque ne precipiti vituperatione obrueretur, recitavit ex Corano, esse suspicionem Crimini proximam.

M 2

Et

dole thematis admiserunt ابى noluit, negavit, renuit; abhorruit etiam, & aversus fastidivit, in Golio dicitur sonare contrarium אבה Hebræorum. Non admitto contraria, quæ cum Antiphrasibus sunt amandanda ad Utopiam. Istud ابى ult. je, Itemque ابى ult. Vav, valet quoque patrem gessit, aluit, educavit, se voluntate & affectu parentem præbuit. Sic אבה & ابى consentiunt atque conspirant. De dissensus ansa & occasione alibi disquiretur.

استنكار Abnegatio impro-
bans & inficiam. Est inf. 10. a
نكر inficias ivit, abnegavit,
tanquam incognitum plane, &
non suum. Improbavit. Repudia-
vit. Tanquam reprobum & invi-
sum abjecit. Hanc amplitudinem
redde 1 Sam. 19: 4. 1 Sam.
23: 7. & alibi. In 2 Conj. نكر

Fecit ut quid cognosci non potuerit; Speciatim. ignota & aliena specie induit: transformavit de meliore in deteriorem formam. Sic intelligas distinctius 1 Reg. 14: 5. Hæc pro specimine. Reliqua lux themati adhuc debita, aliam & longiorem requirit curam.

جاذى ان يفرط اليه ذم
Metuebat ne præverteret ad sese vi-
tuperium. جاذى 3. Præ. ab
cavit. vitavit. metuit. Hujus conj.
non meminit Golius. Ea etiam
occurrit in Carm. Tograi v. 48.
Sequens fut. in 1. a فرط
prævertit. præceleravit. præceps &
nimius fuit. In verbo, re, actione
omni. Origo pendet a فرط نظام
Sphæularum dissolutione, ut supra
deductum.

قران Et legit. Intellige قران
Corani, a Legendo sic dicti, lo-
cum recitatum, بعض الظن اثم
Qua-

ثُمَّ قَالَ يَا مَرْوَةَ الْقَرِيضُ وَأَسَاءَةُ الْقَوْلِ الْمَرِيضُ إِنَّ خِلَاصَةَ
الْجَوْدِ وَهَرِ قَطُّ هَرِ بِالشَّيْءِ وَيد
الْحَقِّ تَصُدُّعُ مَرْدَا الشَّيْءِ وَقَدْ قِيلَ فِيمَا غَبَرَ
من

*Quadam Suspicio crimen est. Pro
Suspiciosus crimini affinis. Extat
Sar. 49: 12. اثم est نفاق. Nefas
est illicitum omne. Reatus. Crimen.
Peculiariter post Muhammedis
sanctiones, vinum, & alea. Ori-
go thematis اثم نفاق necdum
satis perspecta; notiones enim
illæ apud Golium in 1. Iniquita-
tem commisit, culpam commiseruit,
peccavit, crimini obnoxius & reus
evasisit. Pro iniquo & fonte judica-
vit Deus, haud dubie sunt tecun-
dariæ. Aliquid forte residet in part.
3. موائم apud Pbiruzabad.*

الذي يكذب السيم
qui falsus & mendax est in inco-
dendo, nempe qui crebro offendit &
impingit. اثم Idem; Golio
tamen Tardus & lassus, quasi de-
linquens in consueto opere camelus.
Sic non princeps foret hæc notio,
sed a crimine & delicto propagata.
Pro mea conjectura ab offendendo
facit etiam مائم delictum, crimen
plerumque, pro Calamitate usur-
patum ab Arabsjade in opere MS.

*Quomodo offensio Latinis partim
est delinquentis, partim in calami-
tatem incidentis. Amplio tamen,
& uberius lumen circumspicio.*

Conditores car-
minis. Proprie Pigatores, deriva-
tores. *Elt plur. fr. اراو pro مرواي*

قريض مرواي irrigavit. *قريض
carmen, a قرض secuit, resecurit,
quasi dicas, sectum minutius, &
incisum sermonem. Sic præivit*

القريض الشعر بمعني
مقروض كانه يقرض من
الكلام كما يقرض الشي

Karytds كاريثا est car-
men, quasi dicas كاريثا resectum,
tanquam quod resecatur a sermone,
prout aliquid resectum forfice. Sic
natum quoque مومور a مومور secuit.
Latinorum carmen non est cani-
men, sed carimen a carere quod est
carminare. Frustra est magnus Vos-
sius quum scrinia excutit Orientis,
pro

Et deinde dixit, O vos carminis conditores, & aegroti sermonis medicatores, metallorum utique sinteritas conspicitur conflatura; & manus veritatis discutit peplum dubitationis; estque dictum jam inde ab ultima antiquitate concelebratum,

M 3

pro etymo Latino. قمرص sine puncto est duobus digitis prehensum compressit. Utraque radix lucem adfert Hebræo קרפ, præsertim tamen posterior.

اساءة القول المريض Medica-
tores dicti aegroti. Verbum اساء ult. Vav, NON vel ON Chald. est medicamento imposito curavit. Ejus part. pres. آسي pro آسى, dat in plur. fr. أساءة Chirurgi speciatim, per quietem 3. radicalis pro أساءة, formæ نصرة, quæ est nona ordine Erpenii, quem vide Gramm. p. 127. Sic مرواة pro مروية. Adhibetur autem plur. fra-

ctus pro sano, & perfecto آسوان, quum significatio generalis restrin-
gitur, & medentium latior per se
usus, ad solos medicatores vulne-
rum, ac Chirugos applicatur.
• مريض porro est a مرض
agrotavit, quæ est significatio se-
cundaria, a detrimento cortice ut sus-
picor, prout حلا deteri; de-
corticari, est agrotare. Istius corti-
cis detrimenti vim præfert 2 conj.

مرض ventilavit triticum. Cla-
rius adhuc قمرص in قمرص
decidit, detractusque fuit cortex.
Inde קרפ, cujus potestas genuina
latitat, lucem foenerari posse vi-
detur. Per aegroti sermonis medica-
tores intelliguntur Magistri sanioris
eloquentia, & lingua periti, qui
vitia & morbos, ab imperitis adfri-
cari solitos, possunt sanare, inte-
gritatemque ejus illibatam conser-
vare.

خلاصة الجوهر تظهر
Sinceritas metalli appa-
ret inter conflandum. Proverbium
Orientalibus pertritum, quo soli-
dam virtutem explorando cognosci
innuunt. جوهر alias margarita.
itemque gemma omnis, latius etiam
metalla præstantiora complectitur;
aurum, argentum, quicquid nitet
& præstat in mineralibus. Origine
& radicem ad conf. 1. jam
vidimus. خلاصة Purior meliorque
rei pars; sincerum & purificatum
butyrum; a خاص Liber & saluus
evaluit: bonus, exquisitus fuit: pu-
ra, impermixta, mera, sincera fuit
res. Hæ notiones ortæ ab extra-
bendo מן. Extrahi est Liberari e
peri-

مَنْ أَلْزَمَ مَنْ عَنِ الْأُمْتَحَانِ
كَسْرُ الْأَشْرَجِ أَوْ يُهَانُ

periculo, & saluum fieri. Sed & extrahi dicuntur subtilissimæ, & purissimæ particule rerum. Ergo خالص exquisita & electa pars rei, proprie extractum sonat. Cum מן insuper conferri debet خلع, extrahis lentius calceum, vestes &c. &c. ut supra jam monitum.

يد الحق تصدع مردا الشك

Manus veritatis scindit vestem dubitationis. صدع *fidis* etiam valet manifestavit, clare exposuit rem; utrumque respexit noster in hac figura. رداء *pallium*: *palla*; *vestis exterior* qua viri, qua feminae; ipsum etiam caput, praesertim quum de feminis usurpatur, cooperiens. Radix est رديء *ult. je*, cujus 2. notat *pallio*, *palla*, *exteriore operimento induit*. Inde dictum figu-

A *مِدَّة* *الله* *مِدَّة* *عمله* *raturum*
micivit *ipsum* *Deus* *amicū* *propriū*
operis: *pro* *rependit* *ei* *pro* *meritis*.
Laudavit *Febrixiū* *ad* *Hamasā*.
Percipietur *hinc*, *cur* *مِدَّة* *in*
Golio *significet* *etiam* *Ornamentum*
et *decus*, *nec* *non* *debonefamen-*

tum & dedecus. Etiam per debitum.
sive as alienum ibi exponitur. An-
 fam notionis & suavitatem simul
 condiscas ex *Abulphar.* p. 158: 159.
 ubi *Harith Ibn Calda, Medicus Arabs*
 longiorem vitam desideranti, in-

ter alia praescribit **ليخفف الرداء**
ut leves induat vestes : **هم يرد بخفة**

الزدا ان لا يكون عليه دين

*innuens per levitatem vestium, ne
are alieno semet gravet. Illuc col-
lineat quoque formula خفف*

paucos domesticos, & parum
 aris alieni habens; Proprie *Levis*
vestium, & contra ثقيل *الرداء*
gravis vestium. Alia metaphora
 غمر *الرداء* apud *Golum* exponit-
 tur *Liberalis bene merendo*, quasi
 dicas *profundus vestium*, sinu nem-
 pe laxo vel & lacinia fluente, pro-
 lixus ac munificus. Contrarium
 ٲميم *الرداء* illaudatus *vestium*,
 cujus pallium, tanquam breve ni-
 mis & arctum vituperatur, quæ
 est *Avari* nota in *Hamasa*.

tum, quum probatur, honorabitur aliquis, aut contemnetur. Ec-

قمة الجسم والرداء ذميم

Humilitas corporis est; et pallium vituperatur.

الرجل او يهوان
Ubi Tebrizius اراد انه بخيل
كما قالوا للجران غمر الرداء
قالوا للبخيل ما يصاده

innuit eum esse Avarum: ut enim
liberalem vocarunt profundum pal-
tio; sic Avarum contraria appella-
tione adfecerunt. Atque hæc qui-
dem hæcenus, ad figuratioris
quosdam usus Pallii huius vel pe-
pli. Diverfo adpectu pepulum du-
bitationis hic positum, quod scindi
continuata metaph. dicitur quum
dubitatio omnis discutitur. شك

Dubitavit. subclaudicavit. incubnit
inbesitque rei. Totum se armis coo-
peruit. Transfixit hasta. Re alia
omni confixit. Omnes hæc notio-
nes apud Golium sunt secundariæ,
a spina subnatæ, quæ non tantum
in شوکي & شاکي med. Varise

exerit, שׂוּק; sed etiam in שׂוּק
med. defis., שׂוּק, suntque alia
adhuc in Bibliis, magnam lu-
cem ex collatione utriusque hu-
jus radicis aliquando foeneratura.

عند الامتحان يكرم

apud explorationem pretiosus cense-
bitur vir aut vilis. Sic pressius ad-
huc vertendum. امتحان est inf-

8. a تمنى tentavit, probavit ex-
perimento. Hebraice תָּנָה, mutato
ת in ט, quæ sunt unius organi,
aliisque etiam in linguis crebro
commutantur. Est potestas secun-
daria, quæ manavit a primigenia
illa Terendi ac levigandi, quam
Arabes quoque pro amplitudine
linguæ, ac vetustæ memoriæ af-
servarunt. Probat, exploratur au-
rum terendo ad coticulam. Inde

امتحان السله قلوبهم

Terendo probavit Deus corda illorum
nempe ad Coticulam afflictionis &
calamitatis, quæ inde محنة ap-

pellatur. Sic recte vertitur apud

Giggeum. Ad Lapidem Lydium
quoque manifesto spectat prover-
biale nostrum dictum, in quo
fuit. pass. conj. 4. honorabitur
proprie pretiosus censebitur, ob o-
culos ponit aurum, aliaque pretio-
sa rerum, terendo & fricando pro-
batarum. תָּנָה eandem indolem
habuisse

وَهَا أَنَا قَدْ عَرَضْتُ خَبِيَّتِي
لِلْأَخْتِبَارِ وَعَرَضْتُ حَقِيبَتِي
عَلَيَّ

habuisse liquet ex *Esa.* 28:16. ubi suavi lusu Messias vocatur **אבן כחן** *Lapis explorationis*. Quasi dicas *Lapidem Lydium* ad quem corda hominum & *intima Cogitationes* explorentur, ut *Cocc.* in *Lex.* notat. Non displicebit, credo, imago hæc, reddita iis locis ubi **כחן** prostat; ut *Job.* 12:11. **און כחן** *Auris* tanquam ad coticulam terit & *explorat dicta*. Similiter. reliqua. Ceterum a rad. **כרם** *Pretiosus, mobilis, liberalis, generosus, magnificus* fuit est **כרם** *vitis*, unde apud *Havirium Conf.* 12. habemus **בנת הכרם** *Filiam vitium* vel *vinearum* pro *vitigeno latice*. Ultimum **בנהן** est etiam *fut. pass.* 4. ab **האן** med. *Vav*, *facilis, lenis, levis* fuit. Alio ad spectu idem verbum valet *quievit*, ejusque derivatum est *quies, modestia, mansuetudo, lenitas, Commoditas, facilitas* **חן** *Opulentia*. Ex prioro usu explicandum illud **חנני** *Dent.* 1. 41.

عرضت خبيتي للاختبار

Produxi thesaurum meum ad cognoscendum. **عرض** valet inter alia *conspicuum* fecit, & *exposuit*. **خبيّة** sub rad. **خبا** ult. *Vav* je, apud *Golium* est *Abdita res. Latibulum*. Prior notio hic obtinet, *thesaurumque* designat, & quidem *Literatura* ac *Eruditionis* in hac serie. *Schol.* **خبيتي**

مكتومي وما خبات من *reconditus meus thesaurus*, & quod **חבאת** *occultum habebam de scientia mea*. Confer quæ supra de **חבא** ult. *Eliph.* & **חבא** ult. *Vav* aut je, jam monui. **اختبار** inf. 8. **ا** *scivit, cognovit, rescivit.*

وعرضت خبيتي علي
عرضت *exposui peram meam, ad specimen capiendum.* **عرض** *exposuit* & *obtulit ad vendendum.* *Venditavit.* Plena locutio **عرض حقيبة** *exposuit venum.* **علي** *بيع وعاء من جلد* *peram, mantica, يجعله*

Ecce autem ego produxi vobis *Thesauros* meos ut exploraretis, & *peram* meam exposui ut specimen caperetis. Aliquis

غير مستحقب إنما *masa* est
Vas Coriaceum, quod eques locat post tergum. est a rad. *جقب* sub ventre constrictus fuit camelus. In 4. *أجقب* Constrinxit sub ventre, *فune*, seu *cingulo* posteriore, *جقب* dicto, in 8. & 10. *conj.* In se suscepit *ع* commisit crimen. In Ha-

masa est *ثما* non suscipiens in se crimen, tanquam *peram* videlicet, vel *manticam* tergo adfixam, uti est etiam in proverbio Latino. In bonum tamen etiam *حقيبة* *mantica* hæc se præbet, egregieque dictum a nonne-

والبر خير حقيبة الرجل

Pietas autem optima est pera sella cameline.

Laudavit *Tebriz*. *ad Hamasa*, addens *حقيبة ما يشد خلف* *الرجل والفعل منه اجتقب* واستعير ف قيل اجتقب الاثم
Hakyba est quod ligatur post sellam camelinam, indeque verbum *Ibtba-kaba*, post tergum sumsit *pera* ritu, quod transferri coepit, ut dicatur, *pera* ritu post tergum sumsit crimen. Hic loci usurpatur pro reconditorio aut loculamento mercium, atque adeo pro recondita eruditione,

quam *Abuzeidus* circumgestabat. Sic in *conj.* 33. *Desiderabat multitudo ipsum remanere* *لستنجش خبائنه وتستنفض حقيبتة* ut vestigares thesaurum ejus, *ع* excuteret ejus *peram*. In *Conj.* 22. *حقيبة الاسرار* figuratius adhuc *pera* secretorum vocatur a *secretis*. Apud Poetas *peræ* mulierum sunt *Nates obefiores*, quod *pulerum vestis* factum in Arabia. *Dirw. Hud.*

لف نقال الحقايب

Crassæ femoribus, graves peris.

عَلَيَّ الْأَعْتِبَارُ فَأَبْتَدَرَ أَحَدٌ مِنْ حُضَرٍ اعْرِفَ
بَيْتًا لَمْ يَنْسَجْ عَلَيَّ مِنْوَالَهُ
وَلَا سَمَّجَتْ قَرِيحُهُ بِمَنْوَالِهِ
فَلَنْ أَثَرْتُ أَخْتِلَابَ الْقُلُوبِ فَاتَّظَمَ عَلَيَّ هَذَا الْأَسْلُوبُ
وَأَشْهَدُ
فَا

In Hamasa.

عذاب النبایا مشرفات للحقایب

Limpida dentium saliva praeclara, omniundo peris.

الحقایب Ubi Tebrizius
الارداف هنا Pera hic sunt Na-
tes.

بیتا لم ينسج علي منواله

*Versum, non texebatur unquam
super ejus liciatorio. Id est singula-
ris textura.*

خشبة est منوال jugum textoris pro

منوال ab Hebr. 1 Sam. 17:

2 Sam. 21: 19. Thema est 2

نبر med. Vav & je, unde 2

Licium, subtegmen telæ, ab

interlucendo. Item sulcus agri pova-
ti interlucens. Item semita, & nota

lucens circa oram tela detexta. Ma-

le Mem in 222 ponitur radicali

منوال & منوال ergo ex hoc

fonte jugum textorium; Liciato-

rium: indeque modus & constitutio

rei ad hunc

modum, quasi super hoc jugo texto-

ria. Dicitur etiam أن منوالك

تفعل كذا Officium tuum est ut

facias ita. Decet te ita facere. Pro-

prie illud jugum textorium tuum; ita

tibi ista tela texenda. Hæc ad illu-

strationem Golii in hac voce sub

نال. Observetur etiam usus

Albarestanii apud Pocok. Specim.

p. 194. Orta est barefis eorum qui

Decreto Dei bonum & malum at-

liquis itaque adstantium prævertens dixit, teneas ver-
sum hunc *singularis* plane *artificii* ac *contextura*, & cujus
similem ne *beatissima* quidem *vena* hactenus *expromsit*; si ita-
que *præcellis* in *præcordiis deliniendis*, contextito nobis carmen
hujuscemodi; ac cecinit.

N 2

Et

ونسج علي منوالهم
واصل بن عطا
ad nostrum accedit. Est tamen
figuræ nostræ major adhuc em-
phasis, nam monente Schol. يريد
ان هذا البيت رفيع الصنعة
ففي الشعر لم يصنع بيت
مثله Vult dicere hunc versum esse

colli artificii in Poesi, cui similis
versus nunquam sit factus. Illuc
spectat etiam نسيج Unicus, in-
comparabilis. Radit نسج texuit.
Unde نساج Textor. metaph.
Mendax qui mendacia suis & textit,
equum ita Græce. Venti etiam
dicuntur Texere quum ex aduerso
spirantes ductibus decussatis arenas
signant. Unde in Diw. Hud.

لفولج من للريح نسج

Agmina ventorum texentia.

Exponitur etiam *glomeratis* inter
se *pedibus Properavit*. Latinis *tex-
ere gressus* &c. &c. Quin Græ-
corum *νίκασι*, quatenus *Itum*,
reditumque omnem designat, a *tex-
endo fluxisse* videtur.

ولا سمحت قريحة بئاله

Neque prompta & facilis fuit vena
ulla in *confimilem* illi. قريحة
indoles, *ingenium*, *naturalis vena*
& *industria*. Proprie *prima e puteo*
scaturiens aqua. *Lympha pura*,

limpida, *nulli rei permitta*, quæ
etiam قراح & قريح *Teblehins*
القريحة في 6. Conf.
الاصل اول ماء البير النابع
عند جفرها وشبه للذهن
بذلك لما تولد عنه من
Karycha in stirpe est prima
illa aqua putei, qua scaturit quum
foditur: & comparatur ingenium
cum

فَأَمْكُرَتْ لَوْ لَوْ أَنَّ مِنْ نَرْجِسٍ فَسَقَتْ
وَرَدًا وَعَصَتْ عَلي الْعَنَابِ بِالْبَرْدِ *

فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ أَقْرَبَ حَبِّي أَنَشْدُ وَأَقْرَبَ
سا

cum illa ob enatos ex illo sensus. In
8. Conjug. اقترح Extemporanea
carminis vel orationis vena polluit.
In Hist. Tamerl. p. 30. جمود
congelatio vena scaturientis
ponitur pro insipientia, allusione
ad hanc originem. Porro سمح

Beneficus, liberalis, facilis, ele-
mens fuit. Deriv. سمح facilis,
mitis, lenis, liberalis. Hæc secun-
daria sunt. Primariam vim sinit
سمح lignum enode. In

2 conjug. eadem notio servata, ubi
سمح est rectam, aqua-
lemve facere bastam, proprie eno-
dem. Conveniunt autem سمح

& سهل, nisi quod posterius hoc
de terra potius molli, plana, facili
usurpetur. سهيل autem terra
plane ac molli opponitur حزن
terra salebrosa ac dura. Inde حزن

tristis fuit. Apud Hebræos תמו e
Contrario, letus fuit; quasi dicas
sine nodo & asperitate ulla cordis tri-
stitia contracti, aut constricti. Hæc
fusus alias, etiam munifica libera-
litas, & clementis condonationis
usibus matri Hebrææ restitutis ex
Arabia.

Delinire corda
Inf. 8. a حلب fascino vitæ
delenificis, & tanquam in septo
cordis tetigit. Redeat ad Origine
supra jam ex Teblebio pro-
ductam.

انظم علي هذا الاسلوب
Contexto super hoc ductu. Thema
teritur in margaritis confertis.
Inde transfertur ad carmen elegan-
ter compositum. Belgice Rygen. inry-
gen. Ejus derivatum نظام est
linea seu funiculus margaritarum.
Et figurate ملاك الامر Id quo

nego-

*Et pluit illa margaritas ex narcissis, irrigavitque
Rosam, atque admordit uvas grandine.*

Intercessit vero nictus tantum oculi, eoque minus, quum
mirificum hocce producens cecinit.

N 3

Ro-

*negotium constat ac subsistit; interior
constitutio & firmitas rei omnis;
quasi dicas nexam & ordinatam ejus
seriem. Hinc ducta phrasis انظرط
disoluta & disturbata est
series ejus, pro confusione rerum,
& turbatione omni. اسلوب du-
ctus. tractus. via. semita. modus
agendi. Pars doctrinae & cognitio-
nis etiam in Golio. Radix est سلب
traxit. Hebraeorum שלב huc non
pertinet, sed cum ثلب confe-
rendum, quod Crenas & incisuras
murorum designat.*

امطرت لولوا من نرجيس

*Pluit margaritas ex Narcissis. Scho-
liales النرجس له نورى اصغر
فيه انكسار وفتور تشبه به
العينان ان كان في نظرها
Narcisso flos est flavus in quo
fractio & languor: cum eo autem
comparantur Ocelli languidius in-
tuentes. 3. fam. præ. in
4. a. 2. Pluit, pro
Lacrymavit hic positum
figurate, margaritis etiam Lacry-
marum figuram gerentibus. A-
matoria hæc. Sat venustum &
hocce.*

بكت لولوا رطبا وفاضت مدامعي

عقيا فصام الكل في نجرها عقدا *

*Flevit illa margaritas recentes, & exundarunt quoque birqui mei
Gemmis rubris; quæ nexuerunt super collo ejus monile.*

rigavit rosam. سقت وردا

Id est humectavit ge-

nam roseam Nota imago. ورد
est pòdor.

عضت

سَأَلَهَا حِينَ زَارَتْ نَضَوَ بَرَقَهَا
 الْقَانِي وَإِدَاعَ سَمْعِي أَطِيبَ الْخَبَرِ *
 فَرَحَرَجْتُ شَفَقًا غَشِي سَنَا قَمَرٍ
 وَسَاقَطَتْ لَوْلَا مِنْ خَاتَمِ عَطَرٍ *

فجاري

عضت علي العناب بالمرء

Mormordit uvas grandine. Hæc longius a genio Europæorum defleunt. *Grando* hic signat *dentes candidulos*, ut supra etiam vidimus. *Uvae* sunt *extremitates rubicundæ digitorum*, *suco tinctæ*, ut *intensis* etiam *rubeant*. Id in deliciis *Gynæcæi* apud Arabes. *عناب* est *uva*, præsertim *rubra*, *purpurea*. Unde *Dent.* 32. *ענב*.

نَضَوَ بَرَقَهَا الْقَانِي

Remotionem veli sui rubicundi. Verbum *نضا* ult. *Vav*, inter alia *Exiit vestem. detraxit.* *برقع* *Rica*, operimentum faciei muliebri. *Thema quadriliterum* *برقع* *ope* *ruit faciem rica*. Grandi figura hinc *Conf.* 25. noster *فبرقع* *Rica Austri vul-* *tus se cooperuit.* *החזיר פנים* *Velo* *obduxit vultum*, *Stylo Biblico* ten-

dit quoque ad indignationem & i-
ram. *قاني* *part. pres. a* *قنا*
 ult. *Eliph.* *intensius rubuit*; unde
 ult. *אמר אהרן* *אמר אהרן* junctim
 effertur solet ad *summum gradum*
rubedinis judicandum. Est etiam
 in *rad.* *قنا* *vis dependi corium*,
 speciatim ut *rubro colore imbuatur*.
 In *Golio* quoque exponitur sign. 3.
Occidit, ad necem adegis. Apud
Giggejum est *قنا* *فلانا* *illum*
invasit ad necem inferendam. Id
 mihi repræsentare videtur *Hebra-*
um *אמר Zelotypia ductus fuit.* In
 Origine *vehementius rubuit, facie*
flammante quasi præ *servore* ac *Ze-*
lo. Solent in omnibus linguis *ve-*
hementiores affectus a colore, quo
 tingunt, denominari. Sic *Livor*
natus, pro invidia; sic *pallescere*
signat metum; sic *rubor* transit ad
pudorem; quamvis nec *rubicundus*
vultus irati, amuli, Zelotypi, La-
tinis sit ignotus.

وايداع سمعي اطيب الخبر

Et

*Rogavi eam, quum inviseret, removeret velum suum
Rubicundum, deponeretque in aures meas suavissimum
sermonem.*

*Removit itaque crepusculum, quod tegebat splendorem lunæ,
Cadereque fecit margaritas e sigillo suave olenti.*

Hic

*Ea Deponere in aurem meam suavis-
simum sermonem. سَمِعَ Audi-*

*ens, & ipsa Anis. Radix سَمِعَ
وَدَعَ inf. 4. a. posuit.*

*deposuit. reposuit asservandum. Ea
est origo verbi יָרַי scrivit, cognovit
quasi dicas resonitum habuit in
memoria; plane ut וָיָי quoque
apud Arabes est deposuit in وعاء
reconditorio, & deinde, asservavit
in mente, memoria retinuit. In 4.*

*deposuit & servandum dedit
quid alicui, וָיָי, Communicare,
committere arcana, &c. &c. Hic
loci speciatim attenditur arcanum
quid in aure quasi Depositorium ac
Compendarium. Porro طيب*

*est form. comp. ac superl. a طاب
טוב med. Vav, & je, Bonus, ju-
cundus, suavis, fragrans fuit. Pro
אֵיטֵב etiam effertur אֵיטֵב
טוב, ut טוב & טוב in Bibliis alter-
nantur. Ut autem Hebræis טוב
bonus suavis, sæpe est suave-olens,
ita istam potestatem mirum quan-
tum frequentant Arabes, quippe*

quibus طيب طيب est odoramentum
omne, ac aroma, & 2 Conj.

طيب aromatis condidit. 5.

طيب Aromatis conditus, vel
unguento odoribusque perfusus fuit.

Hic loci ista quoque vis captata
est, & suave Olens sermo intelli-
gitur, ut patet ex versiculo sequenti
ubi pulchrum & tanquam aromati-
bus conditum os inducitur.

فَرَجَرَ حَتَّى شَفَقَا غَشِي سَنَا

Et removit Ruborem crepus-
culi, qui tegebat splendorem lunæ.

Id est Rubicundam vicam a pulchra
facie dimovit, لَمَرَّ اللَّيْلِ نَقَابًا لِحْمَرٍ

عن حسن الوجه

ut Scholiastes notavit. Est autem
eodem Schol. monente,

حَمْرَةُ الشَّمْسِ بَعْدَ الْغُرُوبِ

Ruber solis post occasum. Radix
شَفَقَ condoluit, miseratione ductus

fuit: In 2. parum fecis, paucumve:
deteriore modo tenuis vellem. In 4.

metuit.

فَجَارَ الْحَاضِرُونَ لِبِدَاهَتِهِ وَأَعْتَسِرُوا
بِنِزَاهَتِهِ فَلَمَّا آتَسَّ اسْتَيْنَسَهُمْ بِكَلَامِهِ وَأَنْصَبَ بِهِمُ
الْي

*metuit. Ita Golius. Ea nemo intel-
ligat, expediatve, sine notitia Ori-
ginis, quam recludit Tebrizius ad*

اصل الشفق الضعف Hamasa
ومنه ثوب شفق

*Stirps verbi hujus adfert debilitatem
indeque dicta vestis Schjesek, debi-
lius texta. Ex hoc jam fonte me-*

*tus, nec non commiseratio proflu-
xere. Crepusculum etiam a debili
adhuc lumine ita dictum apparet.*

Sequens سَنَا pro سَنُوْ Lux,
Splendor, pecul. fulminis, est a
سنا ult. Var; Luxit, Splenduit
spec. in sublimi. In Hamasa Pater
duobus Filiis hoc versiculo paren-
tat;

شهابان منا اوقدا ثم اخدا
وكان سنا للمدلجين سناهما

*Duo Fulmina belli e nobis accensa, mox extincta sunt:
Quorum fulgor noctu vianibus praecebat.*

Postremo قمر Luna sic dicta vi-
detur a Colore albo, & quidem
subfusco illo, ac viridi, qui residet
in them. قمر. Alio nomine Luna
لمبادرته appellatur, بدرى
quoniam praocu-
pat solem oriendo; nam بدرى
est festinavit. Apud Algazalium
reperio كالفمر ليلة
وجهه Ejus facies erat ut Luna,
nocte decima quarta mensis. Id est

in plenilunio. Tertia adhuc est
Luna designatio per vocem هلال,
Luna nova, praesertim nascentis
quin & denascentis, mensium pri-
mis ac postremis diebus. Idem
هلال Luciferum quoque
designat.

فساقتب لولوا من خاتم
Et projecit margaritas
figillo bene-olenti. Verbum سقط
cecidit. in 3. exponitur altermis cum
alio recitavit Carmina, quasi
dicas

Hic vero adstupere omnes extemporalem hominis facultatem, & agnoscere cum a plagio esse quam alienissimum, quan-

dicas cadere fecit ex ore. لولو a suspicione furti in carmine illo. Margaritæ hic sunt Pretiosi & Inde colligitur principem vim si- pulchri sermones, quæ & Matt. 6. tam in remotione sublimi.

sic adhibita. فم figillum pro فلما انس استيناسهم

ore positum, & quidem فم Et quum percepisset cicurationem eo- rum. Sic proprie. Radix utriusque

كالخاتم في الاستدارة انس familiaris evasit,

والضيقة وقد كثر الشعراء affuevit. In 4. etiam vidit, spo-

في تشبيه فم النساء بالخاتم انس cognovit, percepit, انس

Ore, figilli instar rotundo audivit, sive percepit vo-

في arcto, nam Poeta multi sunt in cem. Ansa istorum usum ex ori-

comparando ore cum figillo ob arcum gine tenebitur. Ab انس انسان

clausumque ejus. Non absimilem انس انسان, homo, est انس

figilli utum in artissime clauso & genus humanum oppositum

compacto reperies Jobi 41:6. جنس و جنس generi ferarum. Hinc jam

خواتم. انس humanus fuit, & انس

واعترفوا بنزاهته consuetudo, familiaritas, qualis est

في agnoverunt puritatem ejus, à hominum inter se, cui opponitur

furto nempe aut plagio. Radix وحشة feritas mansuescere nescia.

نزهة est avertit, cohibuit sese ab In 5. conj. مانس Mansuefactus

inhonesto. Integer, intactus, immu- fuit في cicuratus, in 10. item ci-

niis fuit a malo, Aëris malignitate cur evasit de fera fugaciore. Inde

omni caruit regio, في amoenitate infin. heic loci elegantissime u-

purissima ac delicatissima floruit. A- surpatur, conciliatione animorum

aliquid lucis pro primaria potestate per cicurationem expressa. Scholia-

adfert Teblebius quum نزهته انس استيناسهم انسهم وانكارهم

مرفعته وبعده عن وترك نفاهم وانكارهم

التهمة بسرقة الشعر وترك نفاهم وانكارهم

Sublimitatem في remotionem ejus عليه Istius corum, est cicuratio,

السِّيَ سَعَبَ اِكْرَامَهْ طَرْقَ كَطْرَقَةَ الْعَيْنِ
فَمَ قَالْ وَدَوْنَكُمْ بَيْتَيْنِ آخَرَيْنِ وَانْشَدَ

وَأَقْبَلَتْ يَوْمَ جَدِّ الْبَيْنِ فِي حُلْ
سُودَ نَعَضَ بَنَاتِ لِلْبَلَدِ الْحَصْرِ *

فلاح

*et amiffio alienationis, et averfio-
nis adversus eum.*

وانصابهم الي شعب

Et effufionem eorum ad
viam humerandi ipfam. Prius est
inf. 7. a صَبَّ fudit, effudit.

unde انصاب hic est
جري *rufus et inclinatio. Supra*
dehelatum. Conf. 1. Alecrum

طريق في الجبل est شعب

Via per montes proprie. Poftre-
nam كرم inf. 4. a كرم
honoratus fuit, quod paulo ante
vidimus.

اطرقه كطرقه العين

Terram fpectavit tanquam nictu
oculi, Id est ad momentum osulos
hum defixit. Verbum طرق
habet varios, eosque profunde
Originis adfpectus. In 4. Conj. a-

pucl Golum redditur, Contigit.
Obmutuit. Humi oculos defixit. Id
difficillime quis conciliet cum
reliquo afu: fuccurrat ergo Tefta.

اطرق اي رمي حصرة
الي الارض سالكها واصلا

من النظر الي الطريق الذي

Atraka est conjecit oculos in
terram ficens. Origo est a fpectanda
via طريق Taryk, quam calcas.

Sequens طريقه indidem fluxit,

Ordo. feries. Vefligium vefligio im-

طرقه او طرقتين

semel aut his. Proprie vefligio uno,
aut duobus. Hinc طرقه العين

Vefligium quafi, ac momentum o-
culi.

Accepit. A

دُونِ *infra, proprie, proxime, est*

دُونَكِ *Cape, habe tibi,*

quafi

quando ille eos jam conciliatos sibi deprehendens, & inclinatos ad summum sibi honorem deferendum, Oculis in terram dejectis, & brevi facto silentio, Capite inquit, alios duos Versiculos, & cecinit.

Et prodiit illa, quum jam serio esset discedendum, in
foliis

Nigris: admordens pulpas extremas digitorum poenitentis desperati.

O 2

Mi.

quasi dicas infra te, vel prope te; quod tollere possis, si lubeat. Il-
luc tendit usus Eutychii in Ann.

Alexandr. t. 2. p. 121. فدو لك

فستد نصحت لك
Penes arbitrium ergo tuum erit; ego sane admonui te. Illuc quoque
expositio Scholiastæ دونكم

اغراء معناه جذروا واسمعوا

Infra vas, est incitandi formula, cuius vis est, advertite & auscultate.

تعض بنان النادم الجص

Mordebat extremitates digitorum poenitentis moerore oppressi. Notanda est perpetua fere structura Arabum, qua mordere extremos digi-
tas Poenitentis valet, ad instar illius id facere; nisi quod ita enunciatus sensus censeatur nervosior.

ندم ا نادم
fera, ductus fuit. In 3. نادم

ندمان ac نديم compotorem ego & نديم
compotor. Ratio alibi declarata.

quod apud Golium exponi-

tur tenax, quarus, latiore pollet usu, ab arcto nempe, & angusto radices
المنقطع, حصر, atque hic designat

عن الكلام qui prae moerore lo-

quod non potest, vel ضيق القلب

angustatum corde, prout Scholiastes annotavit.

فلاح ليل علي صبح

Et apparuit nox super aurora. Id est velum nigrum pulcherrima faciei

fuit injectum. Ita Schol. ليل noctem

declarat per نقاب اسود برقع

Operimentum faciei nigrum, Ri-

cam. Acumen quoque in لاح

micuit, splenduit. Respicitur ad

splendidam nigredinem huius operi-

menti; quum alias splendor & te-
nebra

فَلَا حَ لَيْلٌ عَلَيَّ صَبِيحٍ أَقْلَهُمَا
غَضَنٌ وَضُرْسَتْ الْبَلُورُ بِالْصَّرِي

فَمِنْ يَدَيْهِ اسْتَنْسَى الْقَوْمَ قِيَمَتَهُ
وَاسْتِ

*nebra noctis pugnent, ac parum
constant.*

*quam utramque
capite sustinebat tener ramus. قل
Yp levis fuit, indeque porro pau-
cus, parvus, vilis &c. habemus*

in 4. Conj. *قل extulit in altum,
& sustulit super caput. Levavit.
Ramus, Virga, a غصن
in Appendice Golii amputavit.
Intelligitur formosa puella*

Οἷος ἔπος ἔστιν ὡς ἴξος Οἷος.

Ut *Aeschyl. in Eumenid. 669. Ra-
mi quoque vel Germinis vocem
figuravit. Homerica phrasi dice-
retur, quæ ἀλδραυον ἴπυι ἴον. Scho-
lastes Ramum exponit القامة
staturam erectam. Phantasia Poe-
tica inducit formosissimum ἔπος,
capite sustinens Noctem simul &
Auroram; Auroram quidem in
facie pulchra; Noctem vero in Ri-
ca faciei superinjecta.*

*ضرسست البلور بالصرى
Masticabat beryllos margaritis. Id
est Digito Dentibus pramordebat.
eosque præ vehementia moeroris
molaribus suis comminabat veluti
Verbum ضرس fortius est quam*

*c est enim Molari dente
Durs dicto, vehementius
compressit. Hinc speciatim exponi-
tur Dentibus prebendit lignum, aut
simile quid, explorandæ duritiæ
ergo. Reddituretiam, saviit in eum
fortuna, quasi dentibus usa, &
morsu videlicet, nam Tempus Mor-
dax & Caninum vocant Arabes
asperum atque iniquum. Porro*

*Billaur est Beryllus. Hujus
gemmæ summa commendatio in
longitudine, quia Cylindros ex eo
facere amant, teste Plin. 37. 5.
Conf. Salm. Exerc. Plin. 779. 780.
Vides anam Beryllos transferendi
pro*

Micuitque Nox super aurora, quam utramque in capite portabat

Tener Ramus : masticabatque beryllos margaritis.

Tum enimvero omnes extollere viri pretium, & predicare

O 3

co-

pro digitis, quorum laus & commendatio quoque in *sereti longitudine*. Postremum *دبر* est plur.

fr. a *دبر* margarita, praesertim Major, Unio. Hebraeis *דבר* etiam fuit margarita, ut Boeb. Hieroz. p. 2. p. 709. & seq. demonstravit. Derivat *דבר* a *דבר* rotundus fuit;

autumatque significationem *דבר* radiavit a margarita esse ductam, quum Arabes a radiante candore eam ita appellatam esse velint. Res digna quæ alibi latius discutiatur. Dicam tantum obiter vim thematicis esse radiatim fluxit, ut & radiatim luxit & splenduit, prout *דבר* est fluxit primo, deinde luxit. A prima illa notione emanavit *דבר* Myrrha sponte fluens, ipsa etiam vis Libertatis, seu fluxus liberi in *דבר*. Ab altera, *דבר* sonat Margaritam, omnino enim defectivam radicem fuisse arguit Da-

gesb forte in *דבר*, eademque ratione *דבר* dictam vidimus supra a *דבר* fuisse. Quod autem attinet ad figuram Unionum pro dentibus candidissimis, & Cylindrorum pro

digitis speciosa longitudine se commendantibus, habet ea suam gratiam, quam nec Europæa Poësis abhorreret in rebus amatoriiis. Sed Beryllos unionibus masticatos Orientali coelo debemus relinquere. Vitiosissimum foret id nostro ore ac more. in Oriente ubi id cuius quid comparatur, eo ipso quoque nomine signatur, æque commodum id, ac si dictum fuisset, *Digitos Cylindræos masticabat dentibus margaritas referentibus.*

جنيث استسني القوم قيمته

Tunc temporis extulit populus pretium ejus. *قيمة* Pretium, Valor

est a *قام*, *قام*, *stetis*. Item con-

stitit, valuit. Apud Latinos etiam stare, in pretio ac valore teritur.

استسني est 10. Conj. a *سنى*

أسنى luxit, splenduit; in 4. *أسنى*

magnifice extulit, & tanquam ex

alto fecit splendere. Inde *سنى*

altus, excelsus, pretiosus. In Hist.

Tamerl. 156. *سوايد سنية*

Promissa splendida. Et Abulphar-

وَجَسَدًا لِّبَرٍّ قَشِيرَةٍ قَالَ الْمَجْنُونُ
 مَنَازِلَ الْحِكْمَاءِ فَلَمَّا رَأَيْتَ كُلَّ
 جَسَدٍ مَوْتٍ وَتَسَاءَلْتُ حَالَهُ أَمَعْتَ فِي
 تَوَسُّمِهِ وَسَرَّحْتَ الطَّرْفَ فِي مِيسَمِهِ
 بَادَا

p. 400. خلعة سنية *Ghlams magnifica*. Est ergo tanquam *magnificum & splendidum* efferre nostrum *استسني*, quod Lexica non sifunt. De *جنيذ* teneatur esse compositum ex *جين* *tempus*, & *چال* *Chal.* & *چ* *Hebr.* Eadem ratione dicitur *يومين* *die illo*, & *ليلة* *nocte illa*, quæ *Golius* sub *وقتین* *ان* annotavit. Adde *اوانين* *اورا* illa apud *Abulphar.* & *اوانين* *اورا* tempestate illa, in *Diav. Hyd.* quin *اوانين* *اورا* *Zu tunc* invenio, ad quam formam etiam alia putem componi posse.

copiosam *استغفرها* *وا* *ديمت* aut *uberem* dixerunt ejus *pluviam*. Verbum *غفر* *copiosum* fuit. *lac*, dat in 10. *استغفر* *Copiosum* quid *petiit & captavit*, nec non *confuit*, ac *predixit*. *غفر* per *am* est *gavit*, *vy*. Duo hæc themata u-

nam videntur habere Originem, sic ut *jurare* ab *uberi* & *Copio* profuxerit. *Ubertatis* & *Copie abundantis* vim sub *vy* in Bibliis quoque reperio. Sequens *ديمة* in figura Orienti adamata, est enim *pluvia* hic, *facundia* fluens & *rigans* veluti. Radix *دام* *quiescit* *دام*. Item *perennavit*. Speciatim *Franquillo* pluit *Coelum*. Inde *ديمة* *Pluvia tranquilla, silens*, sine *fulmine* aut *tonitru* sæpe per aliquot dies durans ad minimum tertiam diei partem, ut est apud *Golium*. Uterque *Scholiaſtes*, ait

ديمة *مطر يروي يوما وليلة* وهو *كناية* عن *كلامه*

Dyma est pluvia qua rigat diem noctemque continuata: estque figura Orationis versa qua usus fuerat. Confer *Deut.* 32: 2.

اجملوا *عشيرة* *وجملوا* *Pulchram ei amicitiam*

copiosissimam ejus pluriam, & amictissime ipsum tractare, quin & pulchra ipsum veste donare. Qui narrationem hanc retulit, quum, inquit, viderem, quam resplenderet ejus pruna, quamque nitor ejus fulguraret, acriore obtutu notavi ipsum, atque spatium sui aciem per obaracterem ejus. Ecce autem erat

conmonstravit, pulchrumque etiam effecerunt corticem ejus. Ita

proprietas Arabica habet. جَمَلٌ

Pulcher & elegans fuit, dat in 4.

اجمل Pulchrum quid fecit: Bene

meritis fuit de aliquo. عَشْرَةٌ

amicitia, sororas, familiaritas. Origo pendet a numero decem, qui Arabibus solennis in societatibus & confortiis. Figuratus est قشرة

cortex a قشر decoravit, nam monente Schol. قشرة الرجل

Cortex Viri vocatur ثوبه ولباسه

ejus vestis, & indumentum. Vides pulchrum facere corticem alacris, esse novam ei vestem donare. Notio pulchri, elegantis, speciosi, decori, quæ principem locum tenet apud Golum, est secundaria, a

جميل liquefactum omentum. Auditor mihi Tebrius ad Hamasa

قال ابو العلا الجميل اخذ من

الجميل لكي للشحم السمذاب

لاني الانسلن اذا سمن جسمي

Dicit Abentola pulchrum sic vocari

ab adipe liquefacto, quoniam quum pinguescit aliquis, nitet & pulcher fit. Similiter Teblebius ad Conf. 10.

والجميلة السمينة حسن الجميل

Zjamylo est pinguis nitens a Zjanoyl quod est adeps. Ergo

adiposam dixere Arabes pro nitido, & mox pro pulchro ac specioso, ut La-

tini contra Nitidum traduxere pro pingui, & pulchro nitens dixerunt bene

saginata atque adiposa. Clar. Hoff. ia Smegm. Orient. hinc Illustrari

putat وني retribuit, vel potius bene & pulchre meruit de aliquo:

Parum memor erat Vir Doctissimus istud hoc etiam usurpari pro-

male meruit. Ergo alia est Origo, de qua alibi commodius anqui-

retur.

Inflammatio

قالب جذوة

pruna, vel titionis, est, secun-

dum Teblebius عن

جذوة ذهبن وذهبا عجل

circumlocutio ad aciem ingentem prom-

titudinemque ejusdem designandam.

Thema لهب اسف, stomum

extulit, انت. In 5. inflam-

matitis

فَإِذَا هُوَ شَيْخُنَا السَّرُوجِي فَقَدْ أَقَمَّ لَيْتَهُ الدَّجُوجِي فَهَنَاتٌ
نَفْسِي

matus fuit. Ad interiorem linguae proprietatem pertinet, quod لهيب potissimum sit flamma pura, expers fumi. لهيب vel لهاب, vel لهيان flagrantia & ardor sine fumo لهبة Ardens & micans candor. Consonat usus Biblicus, indeque لهب وحر flamma gladii, & لهب وحر flamma basta, pro micanti fulgore commodissime potuerunt transferri. Porro جذوة per pbata, kesra, & damma ad primam, est apud Golium pruna ardens, nec non pars ligni ad extremitatem accensae, sive non. Intelliges Titonem, sive lucentem sive resinctum. Audi Teblebium. الجذوة في الاصل نار في طرف العود قال ابو عبيدة الجذوة قطعة غليظة من الخشب كان في طرفها Vocabulum hoc notat in Origine ignem in extremitate ligni: Dicit tamen Abu Obaida esse frustum crassius ligni, sive in extremitate ejus ignis sit, sive non. Innuit torrem hoc nomine signari, qua vivum, qua mortuum. Elegantior tamen usus titonem ardentem ac vivum requirit, quem Hadrinus noster observavit.

Coruscationem نالق جلوته *splendoris ejus*, sub eadem *splendidi ingenii figura* subnexuit. Ad vim linguae perspicendam teneatur *جلوة* item cum *pbata, kesra, Damma*, ad primam, esse *splendorem conspectui patentem*, nulla nube, nullo velo obscuratum, aut interceptum; *جلوة*, *retexit*, *revelavit* sic ut *nudum simul & nitidum* quid *apparuerit*. Alterum *cornescavit* in *ق*. ab *الق* fulmen. Exponitur etiam *Ornata* & *compta* fuit foemina; nempe ut alterum *برق* fulguravit etiam valet *splendide compta* & *culta* fuit mulier. Additur succinxit se & *caput extulit ad litigandam* mulier, vel ad aliud quid mali. Id iterum est a *coruscatione fulguris* nam *tomare ac fulminare* dicuntur, quae *metum incutiant*: nec inficete *acrem ac clamorosa litigatricem*, *fulminatricis* nomine adfecerunt nostri Arabes.

امعنت فسي توسمة

Diligentius eum notavi. Proprie longius provectus sum in physionomia ejus observanda. Prius in 4 Conj. a longius provehi in cursu; unde امعن in omni re longius probe-

vehere

erat is noster Senex Scrusjienfis, cujus subluſtri jam luna al-
P bi-

vehere ſeſe, vel curſum admittere. Apud Algazalium eſt نظرت وادعنت النظر adſpexi longius pro-
veſto & admiſſo viſu. Generalem uſum ſatis declarabit hoc Avicen-
na. L. I. p. 75. مستمر الي Proceedens ſeu continuans
ad ultimam uſque diligentiam. Po-
ſterius eſt in 5. a وسم ſigno, cha-
ractere, ſigmate notaviſ faciem.

وسرحت الطرف في ميسمه
ع spatari ſivi aciem in ejus chara-
ctere. Poſterius ميسم eſt ab ea-
dem rad. وسم, delignans tum
instrumentum quo nota inuritur,
tum ipſam quoque notam, & cha-
racterem altius impreſſum. Elegan-
tiſſimam phraſin الطرف
libere paſtum emiſit aciem, ad conf.
I. jam vidimus. Galli dicunt pro-
mener la Vui.

اقمر ليله الدجوجي
Cujus nox tenebricoſa, jam ſublu-
ſtri luna albicabat. Figura ſubli-
mior; qua innuitur nigros capitis
capillos jam albicante canitie ſparſos
fuiſſe. Ita Teblebius اقمر اي
ايض وصاله مثل لون القمر
يريد ان شاب شعرة الاسود

Akmara eſt albicavit, & luna colo-
rem induit: Vult autem dicere inca-
nuſſe nigros ejus capillos. دجوجي
eſt valde tenebroſus, a دج in 2.
Conj. obnubilatum fuit coelans.
Nox ſupra pro velo nigro,
nunc pro nigro capillitio. Arabes
لها ليل Noctem trans-
ferre amant ad omne nigricans,
unde & vinum altius rubens, ſeu ni-
gricans appellitant ام ليلي ma-
trem nocturnae nigredinis. Cum Vet.
Poeta, Noctis colore tinctum dicas.

هنات نفسي بمورده
Gratulatus ſum mihi ipſi ſuaſe ejus
commercium. Vox مورده Schol-
iaſti ſimpliciter hic eſt adventus,
reditus, a ورد descendit. adve-
nit. rediit. Ego figuratiuſ autumo,
quatenus a ورد descendit in a-
quam, اورد ſonat aquationem;
jam vero aquationem, ſtilus ſub-
limior frequentat pro jucundo com-
mercio, ut Conf. I. vidimus.
هنات in 2. ab هنا ult. Elif,
Latatus fuit aliqua re, juvit res ip-
ſa, concoctu ſacilis fuit & ſaluber
cibus: ab ungendo & liniendo, ut
exiſtimem: dicunt nempe هناني
الطعام Linivit, anxie me cibus,
pro bene ſedit, ſaluber fuit. Et
كلوا

فَنَفْسِي فِي مَوْرِدِهِ وَابْتَدَرْتُ اسْتِلَامَ
 يَدِهِ وَقُلْتُ لَهُ مَا الَّذِي اَحَالَ صَفَتَكَ
 حَتَّى جَهِلْتُ مَعْرِفَتَكَ وَآيُّ شَيْءٍ شَبَّ بِحَبِيَّتِكَ حَتَّى
 اَتَكْرَرْتُ حَبِيَّتَكَ فَأَنْشَأَ يَقُولُ

وَقَعَ

Comedite كلوا هنيا مربيا
quod ungat & pinguescatis, for-
 mula solenni. Illa *ungendi* pro-
 prietas apud *Golium* ergo jure prin-
 cipem sedem occupat. Inde in 2.

هنا est, dixit *Ungat te*
hoc, id est salubre tibi reperiatur. Sic
 nata gratulatio omnis.

Osculo salutare ma-
 نام ejus. Est Inf. 8. سلام سلام
integer fuit. Item salutavit formu-
 la سلام عليك *pax tibi*.
 in salute autem impertienda locum
 invenit *Osculum honoris*. Hinc
 سلام salutavit cum osculo; & spe-
 ciatim *Venerationis* ac religionis,
 in Sacris Meccanis, ubi *Caba* La-
 pis *Niger osculo honorandus*. Hallu-
 cinatur *Teblesius*, vel potius *An-*
barius, quem laudat, aliunde e-
 tyymo repetito استلام اي تقبيل
 ابن الانباري استلم الحجر

معناه اخذه ومسه بيده
 واستلم افتعل من
 السلمة وهي الصخرة

Islilam est Osculari: Ibn Anbari ait,
Islalama in Lapide Nigro significat
capere & contingere sua manu: est-
 que 8. conj. illa formata a *Salama*
quod Lapidem designat. Nempe
Himejaritarum Idiomate سلمة
 est lapis, petra; Unde iste usus 8.
 conj. secundum *Anbarium* esset
 propagatus. Nimirum in domesti-
 cis saepe caecutimus, & ubi ad rem
 Etymologicam ventum est, *Var-*
rones etiam aliquando ferulam me-
 rentur. *Niger ille Lapis Templi*
Meccani, حجر اسود, in re-
 ligiosis circuitibus officiosissime sem-
 per salutandus est, & vel osculan-
 dus, vel osculo jacto adorandus, si
 tangi manu aut ore nequeat. Vide
Bobovium de Peregr. Mecc. Hoc
 est استلام الحجر. Apparet
 praeterea استلام اليد esse, religio-

*bicabat nox illa tenebricosa. Gratulatus itaque sum mihi-
met ipsi dulcissimum ejus commercium, & properavi ad manum
ejus osculo salutandam. Dixi autem ipsi, quid est quod for-
mam tuam immutavit, ita ut quis esses penitus ignorarem;
& quid rei barbam tuam canam reddidit, usque eo, ut non
agnoverim anteriorem tuam speciem? Ille vero struxit mox ver-
bis dixit.*

P 2

In-

*so osculo Venerari manum, ac pro-
inde plus quam نقبيل atque
formulam captatam esse ab Hari-
rio, honoris & reverentiae majo-
ris ergo.*

اي شي شيب لحيته

*Quid rei canam fecit barbam tuam.
Supra jam aliquid notatum de the-
mate لحي decorticavit, unde
descendit لحي mandibula, maxil-
la, ejusve pars, unde barba enas-
citur; & لحي barba ipsa, genis
incrēscens, vel & mento. شيب
est 2. a شاب incanuit caput med.
je. شيب canities. Idem
thema med. Vav, est miscuit. Ea
prima notio, ut infra commodius
ostendetur; ubi speciatim sese of-
feret usus in Golio enotatus sub
2. conj. Canitie affectis ipsum moe-
ror.*

حتي انكرت جليته

*Sic ut speciem tuam ignoraverim.
A verbo جلي placuit oculis res,*

*proprie polita, & trita fuit, est
حلية externa forma, species trita
& polita rei, persone. انكر
in 4. ut alienum abnegavit: non
pro suo agnovit. Superius jam il-
lustratum.*

فانشا يقول Es struxit dixit.

*Arabismus, vel simpliciter, pro
cepit, instituit dicere; vel quod
malim انشا hic est composuit
versus. Radix est نشا extulisse,
in altum surrexit. non intransitive.
Inde انشا produxit, speciatim
Orationem ornatam.*

وقع الشوايب شيب

*Quod inciderint miscuit, canis
sparsit. Est ellipsis pro شيبني
canis sparsit me. Pulcre alluditur
ad Originem canescendi, a mixtura
quæ inest in شاب, cujus deri-
vatum شايبة Res impura apud
Golium, proprie signat Miscens
quid. Ita Schol. شوايب ما يقع*

في

وَقَعَ الشَّوَابِيبُ شَيْبَ وَالدَّهْرُ بِالنَّاسِ قَلْبَ *

إِنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فَعِي غَدَ يَتَغَلَّبَ *

فَلَا تَتَّقِ بَوْمِيضٍ مِنْ بَرَقِهِ فَهُوَ حَلَبَ *

واصبر

في الماء الصافي من الاقذار

ويكسر Zbjawajib dicuntur

qua incidunt de sordibus in aquam limpidam, sic ut turbetur. Illae res miscentes شوايب in plur. fr. no- tant figurate adversitates fortune, quibus quod limpidum erat, con- turbatur & collutulatur. Sic Noster in Conf. 40. شوايب ونوايب

Res miscentes & calamitates conjunxit. Concinit Teblebius

الشوايب اي نكاد الدهر

ومصايبه والشوايب جمع

شايبة وهي في الاصل ما

يقع في الماء من الاقذار

والادناس ابو البقا هي

الكسر المخالط بما كان

صافيا Alschjawajib hic sunt dura

Fortuna & clades ejus: in plurali

a Schjajiba, quod in radice exprimit omne illud quod in aquam cadit de sordibus & immunditiis. Abulbeka ait esse quicquid turbidum admisce- tur rei limpida. Hinc jam liquere potest סיבה Camitiem quasi misce- lam dictam fuisse.

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فَعِي

Si submissa fuerit bodie alicui, at cras efferes sese. Elegans imago. دَانَ media Vav, submis- sus, inferior fuit, quod hic specia- tim usurpatur, pro cervicem sub- misit; ut Fortuna veluti mansue- facta, & domita dicatur obsequi. Contrarium est تغلب & Conf. Victor evasit, & ita sese extulit as superbiuit: ا غلب Vicit, prava- luit, superior fuit. Item Crasso fuit collo. Id postremum continet pro- prietatem thematis, & ansam prae- buit ufui secundario Viriam prae- potentium & victoriae. In Nawabig elegans est sententia.

مرب كانت الحياة من القوة اغلب

والزبية يصطاد بها كل ليث اغلب

Ingruentes calamitates canis sparsere; Fortuna autem homines versat.

Si hodie submittit se alicui, at cras illa sese efferet.

Ne fidas igitur nictui fulguris ejus, est enim fulgur malefidum.

P 3

Et

Sape industria viribus pollentior est:

Nam & in fovea capitur omnis Leo Cervicosior.

Ubi Zamachschjari annotavit p. 226. 228.

ولا تثق بوميض الاغلب الثاني غليظ الرقبة من

قولهم غلب غلبا اي صار Et ne con-

غليظ الرقبة ويقال بطريق fidas nictui e fulgure ejus, est enim

المجانر هضبة غلباء وعزرة mendacissimum. A themate وثق

غلباء وجديقة غلباء وحدايق formus, stabilis fuit, itemque Con-

غلب اي ملتعة ومنه اغلوب futurum i. يثق. Sequens وميض

Secundum Aglabo, est Leviter splen-

Crasso collo præditus, a Galiba, cum duit & micuit fulgor, non late se

inf. Galb, quod est, fuit crasso col- diffundens per nubes. Est autem ex

lo præditus, cervicosus; & potentia proverbii elegantioribus Arabum

crasso collo prædita, cervicosa: Sed Fulmen nabis ste-

& hortus spissis arboribus, ac po- rilis, in Vanam pollicitationem. A

maria denja, ramis luxuriantia, sic Cbulle

vocantur. Indeque 12 conj. usurpa- proprie est deceptor. Deceptorem

tur de herba densius compacta ac com- autem speciatim appellant Nubem

voluta. Elucet hinc, a formula qua pluviam ostendat quidem

potentia Cervicosa, id sed non fundit. Talem nubem tra-

est invicta, insuperabilis, superba, ducunt ad eos, qui speciem præfe-

subnatum esse usum thematis totius in præpollentia. In 5. sæpius-

cule valet tyrannidem exercere, ut runt Liberalitatis, Virtutis, alia-

Abulphar. p. 37, 38, 193. Hist. Sar. rum dotium artiuraque, quum in-

tus omnium bonarum rerum sit

sterilitas. Nupidas avodpoi in Epist.

Juda. Dicunt præterea برق

ورعد

وَأَصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرِي بِكَ الْخَطُوبَ وَالْب *
فَمَا عَلَيَّ التَّبَرُّعُ عَامٍ فِي الْبَارِ حِينَ يُقَلَّبُ *

ثم

fulguravit et tonuit, in | Sape parum aqua est sub tonatrice,
magnamagnorum pollicitore. Hinc | Nube scil. Ubi etiam nostrum
jam inter Adagia Golii nump. 4. | Barkolchollabi allegatur. In Nauva-
habes صلف بحت مرعدة | big sententiose.

حبذا الوداق اذا مرعد
والصادق اذا وعد

Euge nubem stillantem, quum tonuit !
Et vera dicentem, quum promisit !

Com fulgurandi verbo in Hist. Tamerl. p. 195.

كما لبرقت قوما عطاشا غمامة
فلما راعوها انشعت وتجلت *

Us si fulgures populo sitienti Nubes,
At ubi viderunt eam, vento pulsa discutitur.

Loquitur de Sultano Egypti qui | menda, ut خلب decipiens cohæ-
in Syriam adversus Tamerlanem, | reat in casu recto cum برق,
eductis Copiis, mox domum di- | quia non tantum struunt fulgur de-
lapsus fuerat, Damascenis misere | cipientis, verum etiam fulgur de-
destitutis. Habes & inter Salomonis | cipientis البرق الخلب, quem
dicta Prov. 25: 14. Nubes, et ven- | admodum a Golio etiam est anno-
tus, absque imbre: Vir jactans sese | tatum.
de dono frustraturo. Vides jam
quid sit Niclus fulguris Fortune,
& quo sensu dicatur Mendax illud
fulgur, sic enim jam structura su-

فاصبر اذا هو اضري بك

الخ

Et tolera, si in te instigarit molestias instimularisque.
Neque enim auro dedecus est, quod in igne circumversetur.

Dein-

Tolera ergo, *faceffere*. In *Hist. Sarac.* 187.
quum irritat in te negotia, & im-
pellit. *خطب* plur. fr. a *خطوب* *المصابي والخطوب*
Negotium, sæpe gravius ac durius, *Ante vos sunt Calamitates & Nego-*
ut *πρῶτον*; & in phrasi *Negotium* *tia*. In *Nawabig* extat.

المرض والحاجة خطبان
امر من نقيع الخطبان

Morbus & Egestas duo Negotia
Amariora quam succus Colocynthidis.

المسلمين صولة الذياب *الخطب* *Ubi Zamachschjari*
الضواري علي ضواني الغنم *Alcbatb est*
Res magna, Molestissima. Sequens
ضري *est prat. 4. a*
Sanguine manavit vulnus. Item
invasit prædam sanguinolentam.
Ejus part. ضاري *Pronus in præ-*
dam canis, apud Goliam. Sed la-
tius patet, pro epitheto acris in
sanguinem fere. Ita Eusych. Ann.
Alex. t. i. p. 257. Et conjecit Da-
nielelem *في جب مملو سباع*
ضارية *in lacum leonibus sanguino-*
lentiis plenum. In plur. fr. ضواري
Hist. Tamerl. 213. وصالوا علي

Et saevierunt super Musulmannos
prout saevius lupi sanguinolenti in
greges prolificos ovium. Hinc jam
ضري *est incitavit ad prædam;*
irritavit ad sanguinariæ impetum.

Idem fere valet *آلب* *conj. 2. ab*
آلب *in quo themate inest vis*
coctus coeuntis ad venationem aut
bellum.

مستصحباً القلوب معه

Socia abducens secum corda. Est part.
in 10. a *صح* *Socius, comes*
fuit. Speciatim attenditur notio
in 4. conj. regnans *أصحب*

Socia-

ثُمَّ نَهَضَ مُفَارِقًا مَوْضِعَهُ وَمَسْتَصْحِبًا الْقُلُوبَ مَعَهُ

Sociabile, ductile, mansuetum se præbuit jumentum, postquam refractarium fuisse. Ex superiori contextu id manifestum. Derivatium Socius, amplissimum

obtainet usum, est enim pro diversa constructione, Dominus, Rex, maritus, berus, possessor, prædictus, obnoxius & similia, quæ melius exemplis sese insinuabunt. صاحب

البلد *Socius regionis, est Dominus quo sæpissime Abulphar. utitur; & passim Historici. صاحب الدعوة*

Socius Vocationis, titulus Muhammedis in Hist. Sarac. 197. &

Socius Legationes in Hist. Tamerl. p. 203. Confer Alcor. 34: 45. صاحب المال

Socius opum apud Algazalium pro Divise. صاحب الدعوة Socius lenitatis, pro leni & mansuetudinis, صاحب البناء Socius adificationis pro Architecto. صاحب

الحيوت Socius piscis, alias ذوات الحوت quod idem, titulus Fome. In Alcorano habemus etiam Socium carceris, sur. 12: 39, 41. pro conjectis

CONSESSUS SECUNDUS 121

Deinde surrexit relicturus locum suum, & corda sibi
socio abdukturus.

in carcerem, ut صاحب النار formula simpliciter sumitur sur.
Socius ignis, est Damnatuſ, sur: 68:17. & cultores ac possessores pal-
2:75,76. Et اصحاب الجحيم meti signat. Hæc pro specimine,
Socii Gebenna Ibid. 113: 259. unde liquet, omnia quæ Hebræi
Contra اصحاب الجنة Socii Arabibus cum صاحب efferti
Horti sunt coelites. Illa tamen posse.

FINIS.

Q

CON.

السقيفة

مروي الحارث بن همام قال نظمني واخذنا لي
ناد لم يخب فيه مبداء ولا كبا قدح نرداء ولا دكت
نار

نظمني واخذنا لي ناد

Conjuxit me, et amicos quosdam meos conciliabulum. Elegantiā Arabicā dat inseruit, consenuit tanquam in lineam, margaritas; est enim نظم consenuit margaritas in funiculum & seriem. Belgice inrygen, ut supra annotatum. Flosculos aliquos eloquentiæ Arabicæ subnectam, unde gratia & late fusa vis figuræ plenius percipietur. Hariri Conf. 20. انتظمنا

انتظمنا في سلك الانتظام

Conferri eramus in Filum conjunctissima voluntatis. In Hist. Tam. p. 20. Et venit Samercandam, eamque cepit Sedem Regni, jactisq; imperii fundamentis نظمها في

نظام سياسته وسلكه

inseruit eam in Funiculum Regiminis sui, nexumque ejus. Iterum pag. 103. تقلد طوق عبوديته

وانتظم في سلك عبده

Collo indidit torquem servitutis ejus, et insertus est in seriem samu-

lorum ejus. Et p. 196.

المشاورة والاتفاق ونظمت

كلماتهم في سلك الوفاق

Accidit ut inter se consultarent et congruerent, atque inserta tuit oratio eorum in seriem mutuae consensionis. Et p. 138.

ومع اتساق

نظامهم وتسديد سهامهم

انسي لهم نظام عساكرنا

وقوة القيام بتطافرنا

Quantumvis autem connexus sit eorum Funiculus, feriantque eorum sagittæ: Undenam ipsis series connexa nostrorum exercituum, atque robore standi depugnandique nobiscum?

Et p. 366.

اتفاقهم فتقطعوا في البلاد

Disturbatus est Funiculus eorum defectu consensionis mutuae, atque disjecti sunt per regiones. Auctiore figura p. 312.

وانحل عقد

Et solutus est

modus

DISSERTATIO TERTIA

K A I L A N A.

Arravit Harith Ibn Hemmam; Me & quosdam
meos amicos *Conjuxit* aliquando *conciliabulum*,
in quo nullus *Confabulantium* frustra erat, *scin-*
tilla *ignitabulo* *excussa* *nunquam* *fallente*, neque
ullo

Q 2

nodus *Funiculi* eorum, atque *distur-*
batus. Loquitur de exercitu *Ta-*
merlanis *hyeme* & *frigore* *disper-*
dit. Porro *اُخْدان* est *pl. fr. a*
خدن *Chidn*, & *خدين* *Chadyn*
Amicus, itemque *amica* *جارية*
puella apud *Golium* sub *خدن*,
in 3. conj. *amicum* *se* *præbuit*.
Sed *خدن* *Chidn* per *جارية*
expositum a *Zjambari* potius *ami-*
cam sonare, patet ex *Alcor. Sur.*
4: 29. ubi *concubinam* notat. Ul-
timum *ناد* pro *نادي*, est
proprie *part. pres. a* *ندي* *con-*
vocavit in *conciliabulum*. *Convo-*
cantis autem nomine ipsum quo-
que *conciliabulum* adfecere.

لسم يخب فيه منام

Non frustra in ea erat confabulator
ullus. Verbum illud *ندي*,
quod modo habebamus, dat in 3.
Conj. in *conciliabulo* *consedis* cum
illis: *confabulatus* est. In *part.*
مناد pro *نادي*. Præcedens
يخب per *Apocopen* pro *يخب*

propter particulam negandi, est
sut. in 1. a *خاب* *med. je, spe,*
voto, successu excidit. Hinc for-
mula *imprecantis* *خاب*
careat successibus opto. Ansam
illius usus exhibet derivatum
خاب *Ignitabulum fallens, quod*
non excudit semina ignis. Ergo
خاب in materia infelice nulla *se-*
mina ac *scintillas* *sovente* alicujus
utilitatis ac opportunitatis. Ita hic
usurpat *Hariri*, figura statim co-
posius enucleanda.

ولا كبا قدح نرند

Nec fallebat terebratio fomitem ig-
nis. Offert sese hic *pervenula*
Orientis figura, qua *نرند* *Zend*,
Igniarius fomes traducitur ad *in-*
dolem & *ingonium*. In *Golio* expo-
nitur *Lignum* quod *motu suo* & *ot-*
tritu in alterum *inferius* & *excava-*
tum immittit *scintillas*. In *Duali*
نرندان, duo illa ligna, superius
masculine *نرند*, inferius *fæminine*
نرند. In *plurali* *نرندون*.
نرند

نار عندنا فبيننا نحن فتجاذب اطراف الاناشيد
ويتوارى طرف الاسنانيد وقب بنا شخص
عليه

Rem & ritum illustravi
in *Origin*. ubi etiam vim nativam
thematis قدح revocavi ab
oblivione, sitam in terebrando.
Hinc قدح الرند, *Terebravit
fomitem igniarium*, vel potius

قدح النار بالرند
exterebravit ignem Igniarium. Item
exterebravit ignem وري الرند
emissit ignitabulum. Contra صل
emissit ignem percussum ignitabulum
رند الرند *nec emissit ignem*. Ut &, كبا
رند *Fefellit igniarium non ex-*
cutiens ignem. Hæc omnia varie
transferri possunt, pro vario ad-
spectu effectuque ignis ac scintilla-
rum terebrando emicantium. Ad
usum nostrum facit hoc in *Hist.*
Tamerl. p. 88. اوري برايه
رند *Deliberationis fomitem Ig-*
niarium versavit. - Et *Hist.* Dyn.

المجمع الذي يتقدح p. 555.
في Concilium in quo exte-
rebrantur consilia. Plenius pag.
361. الذي يتقدح
In quo exte-
rebrantur ignarii fomites consilio-
rum.

ولا نكت نار عندنا

Neque arsit ignis contentionis. Per-
stat in figura *Fomitis*, negatque
ullas iræ, rixæ, pugna scintillas
in hoc amicorum coetu emicuisse.
Illum malum usum قدح
exterebrandi igniarium fomi-
tem vide in *Originibus*. Verbum
3. *fam. prat.* a
نار *Aeris* ardens fuit. *Ignis* est a
rad. med. *vav.* 707. Denique عندنا
est infin. 3. a
contumaciter adversatus fuit.

فتجاذب اطراف الاناشيد

*Utro citroque trabimur extremitates
carminum recitatorum*. A them.
memoravit, in 4. *recitavit
carmen*, est انشودة, *cujus plur.*
fr. اناشيد, *carmen quod inter se
recitant homines*. Ei figurate tri-
buuntur اطراف *ora*, *extremita-*
tes, a *sing.* طرف *Teref*, *latus*,
extremitas, *ora rei*. In *Alcor. Sur.*
11; 116. طرفي النهار *Due
ora diei*, sunt *matutinum & ves-*
perinum tempus. Non inenusta
est phrasis الطرفين *Nobilis duas extremitates*, id est
اطراف *Patre & matre*. Alio usu
الباس

ullo contumaciae igne exardescente. Hic dum carmina reciproca-
to velut fune reciamus, & mutuo nos recreamus elegantissi-
mis Poetarum flosculis allegatis, super adstitit nobis non-
Q 3 nemo

الابن *extremities hominum*,
sunt vilioris & ultima sortis homi-
nes; in *Hist. Tam.* 383. *دنن مر*.
Est etiam formula, *ضم اطرافه*, pro
contraxit extremities suas, pro
collegit sarcinas, & convasavit. I-
temque *جمع اطرافه*, & *لم اطرافه*.
Vide *Hist. Sar.* p. 204. *Abulph.*
522. *Hist. Tam.* 29. *أ جذب*.
porro, *traxit, attraxis*, 3 *conj.*
valet *traxit contra alium*; & 6.
Inter sese traxerunt, contenderunt.
Non ablimiliter *funem*, & *ser-*
ram reciprocare transfulerunt La-
tini.

وتتوارد طرف الاسانيد
Et aequatum descendimus inter nos
in elegantias allegationum. ورد
descendit in aquam, habet in
6. omitta a Lexicographis, vim
مراجعة الابل علي شرب الماء
و يدخل بعضهم فيه علي بعض
mutua pressonis camelorum ad a-
quam bibendam, quum alii super
alios in eam intrant, ut *Schol.* ait.
Addit *Teblebi* ad explicationem fi-
guræ جعل مشاركتهم في
ضبط غرابيب الاخبار كتوارد

الابل علي الماء بآورد جام

Facit commune studium eorum ad
colligenda admiranda Historiarum
tanquam descensum camelorum in
aquam cum mutua compressione.
مورد *Aquarium jueu-*
di commercii, & colloquii, su-
pra jam semel iterumque indi-
catum. In *Hist. Tam.* 128. باب
توارد الخاطر ponitur pro
Modo sese insinuandi in cor. Dein-
de طرف plur. fr. a طرفة No-
vitas, *Res nova, primum nata ac*
visa, ut *primi* in suo genere flo-
res, fructus &c. &c. Idem اطروفة
appellatur in *Hist. Tamerl.* p. 155.

وكان اعجوبة الرمان وفي
لطائف النثر والنظم فارسيا
وعربيا اطروفة الدوران

Erantque Miraculum evi, atque in
subtilitatibus prose simul & versa
orationis, tam Persice quam Arabi-
ce, Flos delibatus seculi. Augeatur
hac voce *Golini*; apud quem etiam
frustra quæras formam اسانيد
pluralem fractam, a sing. اسنان
Isnad, & اسنادة *Isnada*, allega-
tio aliene auctoritatis. Radix est
سند

عليه سمل فغني مشينه قزل
فقال يا اخاير الدخاير
وبش

اسند 4. *Innixus fuit.* In 4. *Retulit aliquid ad aliquem, tanquam testem & auctorem, Allegavit auctoritatem fide dignam.* اسناد،
estque probe observandum, utrumque pluralem, sanum, & fractum, adhiberi in formis infinitivis. Posset etiam sing. statui اسنودة.

يا اخاير الدخاير

O optimi thesaurorum. Primum optimi, est plur. fr. ab *optimus* form. comp. & superl. *Mellior, Optimus, a Bonus*, cujus them. *خير* praestitit, & *transf. praeceperat*. Sic ab *أكبر* in plur. est *أكابر* *Magnates*: ab *ارذل* item *ارذل* *deteriores*. Alterum *دخاير* est plur. fr. a *خير* *thesaurus*, quod est pro *دخيرة* cum *Dsal*, nam radix est *دخر* *reposuit* in futuri temporis usum, *recondidit* in *thesaurum*. Reperio utrumque vocabulum nostrum in *Hist. Tamerl.*

ثم ان تيمور اخرج ما 260.
لابسن عثمان وغيره من

الدخاير واستغني بخزينته
ما كان لارثاوكسا
لملوك الروم من
النغاييس والاخاير

Tunc Timur egressit quicquid Oshmanide, aliisque, erat thesaurorum; atque corrasit in suum fscum quaecunque Regibus Rumaeorum essent vel hereditate, vel acquisitione, rerum pretiosarum optimarumque. Inde liquet *أخاير* signare etiam absolute *Cimelia*, ac proinde *أخاير* *أخاير* preffius adhuc convertere possemus, *Cimelia thesaurorum*.

وبشاييس العشائر

Et leti nuncii confortiorum. A *بشر* *leto nuncio exbilaravit*, *بشر*, est *بشيرة* *letus nuncius*, *Enangelium*, *بشورة*, in plurali *بشايير*. Inde *Arabijades* in Opere MS.

دقت البشايير لمقدمه

pulsata sunt instrumenta leta in occursum ejus. Eadem phrasi utitur in *Hist. Tam.* p. 101.

ووصل
خبره الي قبلايه والعشائر

فا

nemo trita indutus veste, in cuius incessu deformis inerat claudicatio, sic nos compellans, O optimi thesaurorum, &

فابتهج الناس و دقت المشايير

Es rumor liberati Sultani peruentus ad tribus ejus atque familias: exultaruntque propterea homines, & pulsata sunt instrumenta letitiae. Sequens عشائر etiam est plur. a sing. عشيرة Caterua boninum pecul. familiarium aut cognatorum. Radix est عشير Decimus fuit, عشير. Natales illius notionis indicabit Teplebius عشير من

العشيرة وهي المخالطة وذلك انهم كانوا يقسمون الجور في الميسر عشيرة اقسام ويجمعون عليه وصيرت كل مخالطة عشيرة وكذلك قالوا اجفنة

اعشار اي ياكل

عليها العشرة

Vox derivata est a עשר consortium famante: nam solebant partiri camelum mactatum, ad sortitionem faciendam, in decem portiones, atque id consorcii formare; unde omne consortium dictum fuit עשרה; pariterque dicunt scutella denaria; de quibus edunt decem consortes. Huc

facit quoque اعشار portiones seu segmenta mactati cameli. Decima partes; unde dicunt פרסה olla in partes decem divisa; capacios. Sic Hariri Conf. 44.

اقتادني الي اعشاره تفور Deduxit me ad ollam suam, quae bulliebat. Perquam figurate Amrol- kis in Moallekat

وما نعرفت عيناك الا لتضرني

بسهمبك في اعشار قلب مقتل *

Neque lacrymant oculi tui, nisi ut ledas me
Duabus sagittis, in abeno cordis truncidati.

Ludis in ambiguo سهو quod & sagittam notat, & sortem sive portionem ex decem illis portionibus, in quas camelus mactatus divi-

debatur; intelligitque per duas sagittas, duas lectissimas sortes, quae totam ferme praedam uni sollassignabant; ut proinde sensus sit,

Eam

وَبَشَّايِرَ الْعَشَائِرِ عَمُوا صِبَا

وَانَعَم

Eam duabus victtricibus sagittis oculorum totum sibi cor amatoris vindicare, quod saucium amore & vetuti trucidatum jacebat. Vides hinc Glossam illam Golianam, qua عاشار exponitur fractum cor esse emendandam, quum Amrolkis per قلب عاشار intende- rit prædam sectam, & quasi in ol- lam conjectam, cordis amore sau- cii. De universo hocce ritu operæ pretium fuerit adivisse Pocok. Spec. p. 324. & seq.

عَمُوا صِبَا وَانَعَمُوا

Felici utamini matutino matutinumque potum lati bauriatis Prior formula sic declaratur a Scholiaste جعل الله صباحكم

Facias Deus Mane vestram faustum. Radix نعم Commodus, latus, suavis fuit. ٥٧١. Proprietas sita fuisse videtur in molli, tenero, delicato, unde حرير ناعم Sericum molle in Hist. Tam. 190. Ad genuinam vim perspiciendam e- gregie facit, quod pag. 434. ibid.

اخذن كفا من تراب

انعم من عيش الشباب

Accepit volam pulveris, mollioris quam vita est juventutis. Duplex

potestas; altera propria, in molli & tenera arena; altera impropria, in tenera & delicata vita juventutis. Imitatur hic imperativus, per aphoresin primæ, formam Hebræam, nisi potius eundum ad وعم in fut. يوعم & يعم, unde regulariter imper. وعم, dixit انعموا leti agatis; quando vertendum foret Latum mane impertiatij. Alteram formulam ita exponit

طاب شربكم بالصباح

Bonus sit potus vester tempore matutino. Thema صباح fuit colore nigro ad rubrum vergente, facit صباح & ضبح

pro aurora; tempore matutino. nec non ضبح pro potu matutino, unde اصطحب in 8. conj. hausit potum matutinum.

ذَا نَدِيّ وَنَدِيّ

prædictus confessu, & generosa liberalitate. Utriusque vocis radix est ندي ult. je, vel Var, Convocavit ad confessum liberalem. Item بُدِيّ Liberalis fuit. Inde بُدِيّ

مجلس, مجلس

& latinuncii societatum, iacundum agatis mane, itemque alternis
hausibus impertite, ac respicite ad hominem qui floruit Celsbritate

R do-

اجتماع ait Schol. addens يريد
انه شريف يقصد ويجتمع عنده
dicere vult fuisse virum nobilem,
qui frequentabatur, & ad quem
conveniebatur. Idem نَدِي
explicat per كرم Liberalitatem
munificentiam. Ea notio apud Go-
lium nosi compareret, ubi humor,
mador, ros diurnus exponitur; &
recte quidem, nam bumorem,
sive madorem usurpant pro muni-
ficientia; quin imo princeps potestas
thematicis est in avido, madido,
fluente. Hinc quomodo liberalitas
nata, doceat Hariri Conf. 20.

اف لمن لا تندي صفاته ولا
Pby illi, cujus
nunquam madescit petra, & cujus
nunquam sudat lapillus. Id est
illiberali, & triparco. Eadem lo-
quendi forma sub تمني rose
fluxit, unde in avarum ما
band rorescit un-
quam lapis ejus. Contra نَدِي
avidus, madidus manu,
est Liberalis, munificus. In Comp.
Liberalior apud Goliām;
proprie avidior. Integra locutio
in Div. Hud.

فمن قال عند العسر واليسر غيره

من الباس اندي مراحة فهو كاذب *

Quique eo sive egeat, sive abundet, alium
Dicit avidiorem vola; at ille mendax est.

Reddenda hæc figura Esecbieli
Cap. 16: 33. לכל ונדר יתנו נדר
Omnibus meretricibus dant larga
munera; at tu dedisti נדר
Largitates tuas avidas omnibus ama-
sis. Alio usu נדר fluxum menstruum
signat, ab avido, ut videtur: quam-
vis vulgaris derivatio a separando
auctoritate Arabica etiam posset

defendi, nam & per se-
parari nostrum ندا exponitur in
Camus.

Es opulentia وجة و جدِي

ac commodorum ubertate. A وجد
Invenit, repperit: item, acquisivit;
opes,

وانعموا اصطباحا وانظروا الي من كان ذا ندي
وندي وجدة وجدي وعقار وقري ومقار
وقري وما زال به قطوب الخطوب
وجر

opulus, est جدوة opulentia. A جدي
commodo fuit & utilitati, est
جدي communis, quaque versus
pertingens, & late diffusa pluvia.
Figurate Bonum, commodumque
late fufum.

Es fandiis وعقار وقري
billisque. Verbum عقر nervos in-
cidit, عقر, habet sub se عقار
مال الذي لا ينتقل كالنحل والدور

Opes que non transfe-
runtur, ut palmas, domas, & ter-
ras, monente Schol. Negotium fa-
cessit interpretibus Lev. 25: 47.
عقر, quod interpretor
immobilem fundum familie aliena.
Est etiam عقر sterilis fuit mulier,
Liberos non suscepit vir. Ita Domus.
& 14. عقر, Significatio na-
ta ex palma cui cerebellum exem-
tum, & nervus veluti incisus. Ta-
lis palma, sterilis tunc & exare-
fens fenham, appellatur عقر
eodem nomine adicitur Crus in-

cisum, unde proverbialis dictio,
sustulit crus incisum,
pro vehementem ejulatum reddidit.
Inde عقر transit in significatio-
nem alte sublatis ejulatus. Schol.
Hariri ad Conf. 13. عقر صوت
واصله ان رجلا قطع احدي
رجليه ورفعه ووضعها علي
الاخري ورفع صوته بالصباح
يندبها لقليل لكل من رفع
صوته قد رفع عقرته

Crus incisum usurpatur pro clamore;
origo locutionis est, aliquem amputato
uno pede, eum sustulisse & alteri pedi
imposuisse; vocemque magnum cla-
more extulisse complorando eum; unde
quisquis vocem attollit dicitur crus

praeisum attollere. قري Porro
est plur. fr. a قرية karja, kirja,
addo karja, quamvis obsoleverit
fere; urbs. pagus. villa. Radix
قري Congregavit & collegit in
unum. Hebraice קריה kirja, &
irregulari formatione קרית keresh
קרית חדא, karta chada, civitas
nova.

domus & munificentia, opulentiaque: Et commodorum ubertate, fundis item & villis, omni denique instrumento & copia hospitibus excipiendis. Sed non cessavit Fortunæ caperata ro-

R 2

vitas,

novb. Καρχηδόν. Carthago.

وَمَقَارٍ وَمَقَارٍ Et instrumento

hospitali, hospitioque. Idem hoc thema قَرِي Collegit, Congregavit, speciatim est hospitio excep-

Derivatum مَقَرِي Vas hospitale,

paropsis: in plur. مَقَارِي,

quæ forma extat in Hamâsa. Contractius مَقَارٍ dicitur. Adjectum

قَرِي defigiat omne illud quo hospes laute excipitur. Loca, Lantia.

قطوب الخطوب Caperatio

negotiorum. Supra jam vidimus negotiorum, cujus plur. خطوب, pro Negotio gravi, unde Schol. per شداید dura & adver/a declaravit.

iis tribuitur قطوب Caperatio

frontis, a قطب sequit, واپ, & dein, asperiore vultu fuit, Caperavit frontem, quasi rugis secuit Et aravis dicas. Teblebins قطوب nostrum explicat همسوس و نكاح

Austernum esse, Et dentes stringere. Dicunt Arabes يوم عابس Dies austernus pro adverso Et insanso. Dicunt item دهر كالج fortuna dentes stringens, ringens, pro trist.

وجسروب السكروب

Es bella moerorum. حرب bellum habet in plur. حروب. Figuram illustrabit versus Obeirid in Hamâsa

مساکر، نفسي النفس حتي کائنی

أخو سكرة دأرت بهامته الخمر *

Exercitus irruunt in animam; haud secus ac si
Frater ego temulentia; cujus caput rotat vinum.

سكر

وحروب الكروب وشري شر الحسون
وانتباب النوب السود حتي صغرت الراحة
وقرعت الساحة وغار المنبع ونبتا
المرج

كروب etiam est plur. a
كرب Cherb, moeror, angor,
cujus thema كرب est anxietas
animum, pressive dolor. Cave
credas primum, quamvis prin-
cipem locum occupet in Lexico.
Posset derivari ab arando, terram
aratro invertendo ac sollicitando, quod
etiam كرب, prout sollicitare
humum Latini, & sollicitare ani-
mum dixerunt. Sed & ipsum illud
arare manavit ab antiquiore adhuc
notione, quam suspicor sitam
fuisse in secundo, scilicet in dove, quum
quid inciditur, absque ut persequatur,
ac distrumpatur. Belgice Kerven.
Xapoverin. Jam directe moerore

dici possunt Xapoverin; nam & nos
kervende forgen figuramus. Sic
nascitur etymon commodum
كرب Cherub, non aratoris vitali,
sed potius arati, exarati, exsculpi,
Hieroglyphi: de quo tamen am-
pliare malo, quain quicquam
definire.

Et وشري شر الحسون
scintilla improbitatis invidorum
شري forma collectiva scintilla,
favilla ardens. Unitatis vis residet
in forma fam. شري. Dicitur pro
utroque شرارة & شرار. In
Hist. Tam. 127. *

الشري كالنار تبدو حين تقدح شرارة

Malum ut ignis est, prodit, eum terebraveris, scintilla.

Et p. 357. واطفاء عنهم ما
التهب من شرار شرارة
ut resstingeret ab ipsis, quod accen-
sum erat de scintillis malitiae ejus
Iterum p. 366. تطاير شرارة
volarunt ejus scintilla
malesicia. Apparet perpetua fere

conjunctio utriusque vocis شر
شر, ab eadem radice
malus fuit. حسون invidus, col-
lective positum pro invidis. Reg-
nat tropus in stilo Arabum, qui
& in libro Jobi frequenter occur-
rit.

وادة

vitae, & moerorum impugnationes, & scintilla pessimae inv-
diæ, & calamitatum nigrarum repetitæ identidem incurratio-
nes, donec Vola manus mansit vacua, & mansio gregibus

R 3- fuit

وانتياب النوب السود

repetita incurratio calamitatum
nigrarum. Verbum نَاب med.

Vav, per vices subit, secitve. Su-
pervenit ei aliquid mali, ut Vices
Latinis aliquid infesti adferri so-
lent. Sic ergo ثَوْبَةٌ notat Casum
fortune, & quidem adversum. E-
jus plur. ثَوْب. In 8. conj. etiam
انتَاب iteratis vicibus accessit
morbus, calamitas; cujus infinit.

est انتياب. Ultimum سود
est plur. اَسْوَدٌ Niger, nigrior,
nigerrimus, ejusque feminini
سَوْدَاء. Ab hoc themate descendit
no secretum intimum. Nempe
سوداء القلب Nigrum cordis u-
surpatur pro intimo arcano; pro
quo سواد القلب Nigredo
cordis effertur. Res alibi fusius de-
clarabitur.

حتي صغرت الراجة

Donec inanis fuit vola. Id est
من دراهم Vacua fuit
nummorum, ut Schol. ait. Proprie
صغرت est sibilavit صغرت, unde صغرت
avicula. Sibilare videntur loca ina-
nia, domus supellectile, incolis,

vacua. راحة, vola manus, راح
مر flavit. perflavit. Item levis &
expedita fuit manus in opere effi-
ciundo.

وقرعت الساحة Et calva

evasisit area. Sic proprie. Quod e-
nim قرع signif. 7. apud Golium
est Vacuum pecoribus fuit atrium;
id originem traxit a 9. sign. Cal-
vus fuit. Ita Schol. قرعت خلعت

من المال وصارت قرعا

Verbum hoc dicit vacuofactam esse
aream pecoribus; قرعت evasisse calvam.
ساحة Area subdialis inter ades,
aut tentoria. Radicem statuo ساح,
cujus 7 conj. اتساح est اتسع
amplius قرعت spatiosus fuit.

وغاري المنبع Et scaturigo sub

sedit in terram. Verbum غاري med.
Vav est venit in depressam, cavam-
que terram. desedit & descendit in
terram aqua. Incavitatem altius de-
pressus fuit & subsedit oculus. De-
rivatum غوي fundus & immo
rei, elegantque dictum inde بعيد
القوي procul diffito fundo præditus,
in homine alti pectoris, profunda-
que mentis. Hist. Tam. 404.
كان

المسربع واقصوي المجموع واقص المص

كان فريد الطور بعيد
الغفور لا يدرك لبحر
تكبره قعر ولا يسلك
في طود تديرة سهل
Erat singularis plane

indolis, profundus perquam fundi, sic
ut attingi nequiret in mari consilio-
rum ejus immum; neque penetrari in
celso monte regiminis ejus nec plana,
nec aspera via. Hinc مغارة
spelunca, مفر, cujus them. مفر,
non مفر. مفر cecus etiam hinc pos-
set deduci, cui visus veluti mer-
sus subsedit. A مفر membrana
mallet Cocc. Habent etiam Arabes
عابر occacavit. In part. عابر
Res occacans oculum. Festuca. palea.

idem. Unde عابر Chaldaic-
um. Dan. 2: 35. aliquid lucis cap-
pit. Est etiam phrasis Arabica
عابرة Copia, quanta imple-
re, ac velut occacare possis oculos.
Nempe عابر مفر manu
excecat patula عابرة acie pre-
ditos, Exod. 23: 8. Sequens منبع
est الماء النابع aqua scaturiens
secundum Scholiasten; quamvis ipsa
etiam scaturigo posset intelligi.
Radix est مفر, مفر, scaturivit,
copiose ebullivit. exsudavit. eructavit.

Notiones hæ in Sacris tritæ. Pro
ينبوع, usitatus dicitur منبع مفر
formæ مفر, unde in Conf.
ينابيع الحياء 13. noster dabit
Scaturigines donorum, in Divitiis
Munificentissimis. Liqueat satis sca-
turiginem subsidentem esse emble-
ma tam Opulentiæ, tum munificen-
tiæ exarsæctæ ut sic dicam, atque
extinctæ.

ونبعا المربع

Et incommoda evasit mansio verna.
Monet Schol. المربع proprie esse

للمنزل في الربيع
mansionem ubi ver est; ubi verum
abundans copia graminis. Idem
مربع, unde formula solennis

مما لوسع ربيعهم

quam spatiosa mansio verna eorum!
pro quam opulenti sunt & abundans
omnibus bonis rebus! Quam late
habitant, & affluunt divitiis!
Verbum ربع lucem haud sper-
nendam adfert ربع, tum in
quarti & quadrati potestate, tum
in notionibus decumbendi & con-
cumbendi. Ejus derivatum ربع
Ver, figurate adhibetur per Viro
opulenta & munifico. Docet id Te-
brizi ad Hamasa ربع
يشبه

fuit desolata, & scaturigo in terram subsedit, & verna mansio
evaluit incommoda, & Celebritas in solitudinem abiit, & lectus scrupis

بشبه بهما Cum Mari & Vere comparatur Li-
الجوان الكريم beralis generosus. In Moallekât.

وهم الربيع للمجاور فيهم
والمرملات اذا تقاوت عامها *

Hi Ver sunt recipienti sese ad eos;
Et viduis, quum earum annus longus est.

Ea vis hic quoque attenditur, se
enim, suamque munificam opulen-
tiam confert cum Vere, & hospi-
tium suum ac sedem, cum mansio-
ne verna ad quam undique con-
fluebatur; donec نبا, ex plana,
mollis, commoda evalisset incommo-
da, aspera, dura. Ita Teblebius

نبا المنزل بأهله ابي وجدوة

نبوة ابي امر تفاعا غير وطى
ولم تمكن الاقامة فيه

Mansio במחלה, quum invenit
eam convexitate elatiore præditam,
non planam ac mollem, ita ut ibi
nequeat subsistit anaplus. Verbum
hoc illustratum, & Hebræis etiam
vindictum in disp. r. de def. par.
25.

واقوي السميع

Et in solitudinem abiit celebritas.

Thema قوي quatuor notionibus
apud Golium pollet, vel quinque
potius, Robore ac virtute superior fuit.
Validus fuit, ac robustus. Hominibus
vacua ac deserta fuit domus, statio.
Inbibita fuit pluvia. Valde famelicus
fuit. Ad concordiam in tanta
dissonanantia tentandam, præmit-

لاقوي ابي خلا Teblebius.

واقسر والقوا الفقير ومنزل

قواء لا انيس فيه واقووا

القوم نزلوا القواء واقوت الدار

وقويت ابي خلت قال ابو

البقا ومنه اقواء الزراد وهو

نعاده قال تعالى تذكرة

للمقوين ابي السمين ينزلون

القواء وهي الفقير او الذين خلت

بطور

المضجع واستجالت الحال واعولى العيال
وخلت

بطونهم او منراودهم من الطعام

يقال قوييت اي لم

اكل شيئا كذا في

4 conj. اقوي Forma الكشاف

est vacuum ac desertum fieri: ٢٢

deriv. ٢٢ est desertum herba ٢٢

aqua carens: itemque statio, domus,

٢٢ appellatur, in qua nullus ho-

mo superest. In 4 conj. de hominibus

in talem stationem desertam inciden-

tibus; vel ٢٢ de ipsa domo deserta

usurpatur. similiter in 1. conj. deser-

ta fuit domus. Dixit Abulbeka,

inde etiam est اقواء ٢٢ viatici, quod

est consumptio ejus. in Alcorano in me-

moriam ٢٢ مقوين exponitur, qui

descendunt in terram قوا, id est

desertam vastamque, vel quorum

ventres sunt vacui: vel ٢٢, quo-

rum pere viatico destituuntur. Di-

citur enim قوييت ٢٢ pronihil omnino

comedi. Sic in Kesschâf. Est nomen

Lexici, quod Teblebius crebro lau-

dat, cujus mihi desiderium incul-

sere haud pessimæ notæ specimi-

nisse. Nempe primitiva potestas

videtur figenda in fune complicato

ac contorto. Inde valuit robore, vir-

tute, potentia. Et ٢٢ rnp funi-

culus, pars funis plexi ٢٢ intorti:

nec non, Robur, virtus, potentia.

Corpore validus, robustus; proprie,

ex inaequalis crassitie par-

tibus nexus funis. Ita ٢٢ magnus,

validus, firmus, potens, a ٢٢ in-

torqueri emanavit, ut alibi mon-

stratum. Idem illud complicare &

contorquere, diverso flexu parere

potuit Ventrem famelicum, quem

Arabes vocant Complicatum. Sic

usurpant verbum طوي ٢٢ compli-

cavit & in se convolvit rem: Item,

famelicus fuit, & in part. طاوي

٢٢ Qui nihil comedit; quati dicas, qui

ventrem complicavit super longa me-

dia. Audiatur Teblebius الطوا

الجوع لان الاحشاء اذا

امتلات من الطعام انتشرت

وانا فرغت منه انطوي

بعضها علي بعض

Complicatio est Fames, quoniam vis-

cera, quum rejeta sunt cibo, explican-

tur; sed quum vacua sunt cibo,

complicantur alia super aliis. Disce

hinc emphasin vocabuli ٢٢

Dan. 6: 18. incoenatus; vel potius

incoenato, complicatis visceribus, se-

cundum

pis fuit stratus, & status in totum immutatus, & familia ad ejulatum redacta. Sic ut desertis omnibus stabulis æmuli quoque

cundum originem; cum *Thau* fervili; quod quum radicale censeret Cl. Hott. in *Lex. Harm.* apud Arabes reperire non potuit.

Ad eam jam rationem قَوِي & قَوَا devenire potuerunt in significationem *Valde famelici* atque *omni cibo vacui*, indeque porro extendi ad *vacuas peras*, *vacuas domos*, *mansiones*, *terras*. A torquendo sub قوي قوِي, natum قو, funis, funiculus, linea: מִן מִן similiter funiculus: מִן מִן 1 Reg. 10: 28. *netum glomeratum*, idem ferme quod מִן מִן a מִן, cui lucem fert طوي ut alibi latius pandetur.

وَأَقَصَّ الْمَضَجَّ Et scrupis

stratus fuit accubitus. Verbum قَض est glarea similibusve durioribus rebus incommodus fuit ad decumbendum

locus. In conj. 4. اقَصَّ idem.

Derivata duo قَض & قَضِيض

signant glaream majorem ac minorem, unde proverbialis locutio

جاءوا قضيتهم بقضيتهم

Venerant magni simul ac parvi. In

Hist. Tam. p. 158. واقبلوا

بالقض والقضيبض

Et advenerunt cum glarea magna ac parva sua. Adde p. 241. & 341.

القض الحصا الكبير. Teblebi.

والقضيض الحصا الصغير

وهذان اللغتان بمعنى الكل

Forma قَض est glarea major: قَض

minor: & hæc duæ vocula

sensu universi veniunt. Dein مضجع

cubile, omnis locus ubi recumbitur,

a ضجع decubuit in latere, pul-

chram hic format imaginem, qua

Cubile glarea instratum ex genio A-

rabiæ pingit Fortunas asperas. in

Hamasfa مضاجع cubilia præbent

كناية عن اللزواج

كرام & uxorem, ut & كرام

Nobiles cubilia, sunt

matribus generosis orti. Forte ad

torum conjugialem etiam hic respe-

xit Hariri.

وَأَسْتَحَالَتِ الْحَالُ

Et immutatus fuit status. Prius est

in conj. 10. ab حال med. var,

versus mutatusque fuit. Inde etiam

alterum حال status, speciatim

وخلت المرابط ورحم الغائب
 واودي الناطق والصامت ورثي
 لنا الجاسد والشامت والنبا
 للدهر

praesens, unde & *pro tempore praesenti* apud Grammaticos usurpatur. Eleganter *Algazali* في

statu presenti, الحال والمال
 في الحال *ac futuro*. Est etiam

statim. Heic loci ponitur *pro statu*
fortunarum beatiore; quæ vis etiam
 residet in phrasi *به الحال* مشي

foetificavit ei status, id est *dives evasit* ut redditur a *Pocok*. in *Hist.*
Dyn. p. 324.

وَأَعُولُ الْعِيَالِ Es *altiore*

voce *ejulavit familia mibi sustentanda*. Subthemate *عال* media *vav*,

ordinatur quoque *عُولُ* *ejulatus*,

& *عويل*, a sono *ejulantis* conformatis istis vocibus;

unde & *عُولُ* *conj. 2.* Itemque

عُولُ *conj. 2.* cum clamore, *altiore*

voce *ejulavit*. Nobis *Haïlen*,

similiter *ἐπαυον* *ἐπι* *αυον* *inquis*. Alte-

rius originis est *عيل صيري*, in passiva forma radicis nostræ,

Victa fuit *patientia mea*, a *praeponderando*: est enim *عال* in origine,

propendit ad iniquitatem *iudex: excessit, declinavit a justo & vero*. *Hebraeorum* *חַי* *iniquitas* sic orta. Porro *gravis, difficilis, molesta* fuit res; quasi *praeponderavit*. Alio adspectu, *superior* fuit *vicitque*, id est *praeponderavit*. Iterum *sustentavit* *aluitque familiam: numerosa* fuit familia: multos domesticos sustentandos habuit. Et hoc a *pondere* *prægravante* derivatum autem.

Hinc jam nostrum *عِيَال* *Familia, domestici quos quis sustentandos habet*. Proprie *prægravans pondus ac sarcina*. Confer quoque sub *عال*, med. *je*, vim *Egemi*.

وَأَخْلَتِ الْمَرَابِطُ Et *vacua facta*
sunt stabula. Posterius *مرابط* est

plur. fr. a *مَرَبَطُ* *locus ubi quid religatur*; speciatim hic designans

المواضع التي يربط فيها المال

loci ubi pecora religantur. Thema

ربط *ligavit, revinxit*. Prius

3 fam. prat. *خلا* *vacuus*

& *desertus* fuit locus; unde numero 6. apud *Golium* habes *خلا*

مكاته *mortuus* fuit; ad verbum

que miserarentur, & opibus vocalibus simul mutisque pessum-
datis complorarent nobis invidi, & alterius malo lætantes.
Eo autem recidimus, fortuna nos affligente, & inopia nos

S 2

bumi

bum, Vacefactus est locus ejus.

وَمَرَحِمُ الْغَايَةِ Et commiseratione

affectus est invidus. Cum Hebræo מַרְחָם per omnia convenit

uterus, propinquitas uterina; nec non uteri ac viscerum illa commotio, quam per πλωγχνίζω expressere Græci. Sic apparet, qui consistant, unaque in sede morentur, misereri, tenero affectu

duci, & ex utero laborare, quæ

cernes apud Golium sub مَرَحِمُ

Sequens غَابِطُ est part. pres. tū Emulatus fuit, optavit iisdem patiri bonis; præsertim citra invidiam. Significatio illa miros habet natales; nempe غِبَطُ proprie est comectare quid, & explorare quam pingue sit. Facit huc illud Horatianum.

Invidus alterius rebus macrefcit opimis.

وَأَوْدِي النَّاطِقِ وَالصَّامِتِ

Et perit loquens silensque. Id est opes quæ vocales, ut pecudes, quæ muta ac voce omni carentes, ut aurum, argentum & similia. Scholiastes

الناطق من الحيوان مثل

بقر وغنم وابل وسميت

ناطقا لاصواتها والصامت

الذهب والفضة والمتاع

Loquens sive Vocalis dicitur de bestiis, ut bubus, ovibus, camelis; quia vocem mittunt. Tacens autem notat aurum, argentum, supellectile.

Confer Golium sub ناطق locutus fuit, & صامت siluit.

وَالْبَا لِلدَّهْرِ الْمَوْقِعِ

Et redimus per Fortunam adversam

&c. Ab آل med. Vav, rediit, evasit, exitum & finem habuit, quæ bonum, quæ malum, est in 1 plur.

præf. رَدَّيْنَا Redimus, illuc tandem evasimus, eo sumus delapsi. موقع

in part. 4. a وقع & quidem cum fragore, unde omnes significationes hujus verbi pendent lucemque capiunt. Est Hebræum וַיִּפֹּ, nam & Arabes dicunt وقع

عنه

لندهر الموقع والفقير المدقع الي
ان اجتذينا الوجي واغتذينا
بالشجي واستبطنا الجوي
وطو

avulsus fuit ab illa re; aversatus est eam. וְפָרַח quid supplicii signet, arduum est determinare. Secundum originem suam sonat, *Cadere facere cum fragore.* Id posset referri ad *rappa in rotis membra*; posset quoque ad *crucem ipsam.* موقع *pass. part. 2 conj.* Speciatim exponitur, *Malleo Contusus.* Ad usum *Hariri* pertinet alia adhuc Glossa, qua eadem forma designat *Obrutum* و *obtritum malis.* In 4. وقع *Cadere fecit in arumnam*, quæ *واقعة* vocatur, participialiter.

Et paupertatem ^{مرد} ^{مرد} *والفقير المدقع* *humī adfigentem.* Verbum *فقر* *fregit* *vertebras.* *Infregit dorsum.* *فارقة* *Calamitas*; quasi dicas *vertebras frangens malum.* Media *Dammata* hinc *فقر* *pauper fuit*, tanquam *infractus dorsum ac vertebrae.* Hæc origo attenditur a profundissimo nostro Literatore, adjecto vocabulo *مدقع*, quod est *part. 4. 2* *inbesit, affixus fuit* *terre*; præsertim *Præ miseria ac paupertate.* ^{سوء} ^{سوء} *In Golio* *سوء*

que Glossa non est conversa. Valet ea *male sustinere paupertatem*, quum videlicet *vertebras illa frangens adfigit humi, affigitque.*

الي ان اجتذينا الوجي

Illuc, ut Calcearemur urentis dolore calculi. Insignis figura. Verbum *وجي* *in Golio* est, *Laboravit ex angula, eam attenuatam tritamve habuit equus.* Scholiaſtes clarius. *الوجي التوجع في باطن القدمين.* *من الحفا يشير* *الي النعل بعد الحفا حتي*

Vox ^ن ^ن *notat* *dolorem in interiore parte pedum ex discalcatione: significare autem vult discalcationem venisse post usum calceorum, ita ut male prerentur ac dolerent pedes ambo.* Discant hinc, qui fixas & finitas amant notiones quid Hebræis fuerit *נא*, unde *נא* *moeror, dolor, & חנה* *dolore affecit.* Proprie *ussit* *pedem calculis, scrupulis, asperitate.* Inde *incussit scrupulos anxietatum, iisque male torſit ac divexavit.* Sed hæc alias. *Præcedens* *اجتذينا* *calceavimus* *nos, in 8. ab جذي, cujus* *اجت*

bumi affigiemus, ut scrupulis pedem urentibus calcearemur, & angore guttur præcludente nutrireretur, & dolorem ventris intus admooveremus; Visceribus longa super inedia Complicatis. Et

S 3

ocu-

اجتذی exponitur انتعل cal-
ceum indutus fuit. Mirifice dictum,
Calceati sumus dolore laborantis ac
male usti pedis; quod innuit illum
nudi & laniati pedis affectum suc-
cessisse in locum Calceamenti: ac
pedi arctissime adhaesisse, eumque
totum occupavisse.

واغتذينا بالشجي

Et nutriti sumus angore præfocante.
Thema غذا ult. Vau & je est aluit,
nutrivit. Inde 8. nostra اجتذی

nutritus fuit. Alterum شجی,

est actio تَ شجی anxius moes-

tusque fuit. Proprie, Re aliqua in
guttare præfocatus fuit, idem quod

غص in faucibus pressus fuit cibo,
potu, hærente; & metaph. anxie
oppressus fuit moerore, aliave re,
quam expedire non potuit. Ejus

derivatum شجاً i. q. غصة
præclusio gutturis, teritur pro om-
ni molestia præfocante quasi. Hist.
Tam. p. 70. Innuit quidam eorum
Sjab Fabja ut obtruncaret Timu-

rum, ويرفع عن العالم هذه

تَ tolleret e mundo hanc

præfocationem, hanc arumnam præ-
focantem. Sic in formula solenni

اسغ لي غصتي Afig li Gotsfati,

qua auxilium petitur, Descendere
mibi fac quod gulam premit. Tale
auxilium levati gutturis, discussive
angoris expressere Hebræi per
נחש, non a נש, sed a נחש. Vim
vocis nostræ, granditatemque si-
mul figuræ sic explicat Schul.

الشجي ما يعترض في

الحلق يختلف به وكني

هذا عن شدة الحال

والشجي ليس هو بغذاء

بل هو مشقة وتعب لكنه

بالغ في وصف شدة حاله

فقال انه انتعل ما لا ينتعل

به ويعتذرا بما ليس بغذاء

Vox hæc notat quid existens in gut-
ture, quo suffocetur. Id inservit pro
figura calamitosæ conditionis. Præ-
focatio autem non est nutrimentum,
sed molestia تَ arumna: attamen
eo usque proventus est in descriptione
miserrimæ suæ conditionis, ut di-
ceret se calceatum fuisse eo, quod non
calceatur; تَ nutritum eo quod

nutri-

وطوبنا الاحشا علي الطوي واكتحلنا
السهاد واسوطنا الوهاد واستوطانا
القتاد

nutrimentum non est. Potuisset dexterius adhuc emphasin declarasse, se calceatum fuisse eo ipso quod pedes laderet & laniaret; ac nutrimentum eo ipso quod corpus affligeret atque emecaret. Eiusdem naturæ sunt phrasæ in Sacris **ואכיל לחם** *1 Reg. 22: 27. Cibare pane angustia, & aqua angustia, per appositionem in utroque membro. Et **Esaj. 30: 20.** **ואנין לחם** *Et dabit vobis panem angustiam; & aquas oppressionem. In quibus formulis לחם potest speciatim quoque signare præfocionem & angorem clausi gutturis.**

ואסתیطנא الجوي Et pro

ventris fomento summis cruciatum ventris. Eiusdem coloris est & hocce, ait enim pro ventris fomento nihil aliud potuisse applicari, quam id ipsum quod ventrem discruciaret, ac interiore estu consumeret; Vel Ardorem & æstum ventris ipsi fuisse **جوي** *unicum ventris fomentum.*

apud Golium est ardor, combustio. interior amor, vel dolor, ejusve vehementia; item aqua scilicet.

Radix جوي *Vehementi æstuavit*

amore, vel moerore. Male habuit aninus, abhorruitve. Corrupta

fuit foetuitque aqua. Hisce conciliandis subserviet, quod Schol. hic monuit, **الجوي فساد الجوف**

voce hac indicari corruptionem ventris, & viscerum ejus. Addatur **Teblebi, qui مرض**

القلب *Morbum cordis exponit, sive ex amore nimio sive ex moerore, quum nempe Cor intus æstuat, & corrumpitur quasi cum quodam foetore. Præcedens* **استیطنا** *est*

1 plur. præt. in 10. a بطن intimus, interior fuit. Ventrem affecit. Im ventrem pervenit, ac penetravit. Ventrem doluit, & similia, quæ a

بطن *succreverunt, medium, intimum, partem anteriorem, Ventrem notante. Ejus 10. Conj. valet, sub ventre suo ponere aliquid suppositumque tenere, nempe fomenti loco, Commode Schol.*

جعلنا في بطوننا *imposuimus*

Ventri nostro.

وطوبنا الاحشا علي الطوي

Et complicavimus viscera super inedia. Est ex intimo Arabiæ genio depromptum, ubi viscera complicata figuram præbent gravissima famis ac inedia. Supra jam adductus

Te-

oculos perlineremus insomnia, & in depressis Vallium habitare-
mus, & Clitellarum penitus obliiti foremus, & beatam prædica-
remus

Zeblebii locus, quo locutionis origo declaratur. طوي *complicuit & in se convolvit rem*, affinitatem habet cum *موى* *nevit*, *glomeravit*. In gratiam Philarabum illustrabo Glossas apud Golium sub طوي prostantes. *opplevit puteum*, quasi dicas *complicuit*. Item *peragravit regionem*, veluti *complicatam ac permensam*. طوي *complicuit* *animum applicuit ad* aliquid, sequente علي, *Proprie latus suum plicuit super re aliqua*. Alia metaphora istud طوي *Plicuit latus suum super re*, est eam celavit. Quin imo طوي *Complicuit latus suum* reperio quoque, pro *gracilis ac tenui ventre præditus fuit*, in *Hamasa*; ubi junctim insuper extat.

طيان طوي الكشح *

Famelicus, complicans latus.

Huc facit etiam طو pro طوي quasi *complicavit, plicando duplicavit*. In derivatis طية, est *modus plicandi, aut convolvendi; itemque intensio, propositam: ut طوية, conceptus interior animi.* & complicando videlicet. In *Hisp. Tamerl. p. 385. وقد اضمى شرا كثيرا وطوي في باطنه قسارا وقيرا* Jamque animo conceperat malum multum, & complicaverat in interiore sinu omnigenam picem. Aliam adhuc locutionem pervenistam habes in *طويته علي*. *Adag. Gol. p. 101. دلالة*

Tenuis, ceu plicabilis, ventre. Porro sequente عن a, valet *aversus declinavit a re, quali replicuit se ab illa*. Et alia structura, accessit *confidendi, commorandive ergo, id est, applicuit se*. Sequitur jam, *dedita opera nihil comedit, quod est, complicavit Ventrem suum aut viscera, unde طوي Plicatus.* *Plicatilis; & qui studio nihil comedit.* طيان & طوي *Famelicus, m. ut dudum monui. Denique طوي iteravit, bis fecit,*

السقَّاد وتُناسينا الاقتاد واستطينا
الحين المحتاح واستبطنا اليوم
المتباح

بلالة *Complicui ipsum super succo*
suo. Plenum, طويت السقاء
Complicavi utrem super
madore suo. Inde Complicare su-
per succo suo aliquem, est cum to-
lerare cum vitiis suis, ob aliquid
boni quod in eo superest. Phrasin
complicati ventris adhibebit quoque
Noster in conf. 9. infra. طويت

الحشي علي سغب خمسا

Complicui viscera super esuritionem
totos quinque dies. Habes simul sing.

احشاء, a rad. حشا media
Vav, replevit, sarcivit.

وَأَكْتَحَلْنَا الشَّهَادَ

Et pro collyrio oculorum ille vivimus
insomniam. Persistit in figuris au-
dacioribus cumulandis. كحل

est ille vit sibi oculos. In 7.

sibi illitos habuit oculos. تَكَلَّل

8. nostra اَكْتَحَل idem. Ele-
ganter hinc dicunt لا اَكْتَحَلن

Non illitos habui oculos col-
lyrio contractionis palpebrarum; pro
ne momentum quidem dormivi, ne
nictu quidem oculi somnum percepi
eove sum recreatus: Scilicet ut
Collyrium, sic somnus oculis ve-

luti illitus, recreat, & sedat mole-
stias, quas oculo incalescente عين
consignant Arabes. Hinc
jam dignitas, gravitasque figuræ
nostræ elucet: ait enim insomniam,
gravissimam molestiarum sibi tan-
tum relictam fuisse ad acerrimum
cordolium sedandum. Videlicet O-
leum flammæ infusum. سهاد
est æpervia talis, quum quis pe-
nitus dormire non potest. Radix سهد
insomnis fuit. Vigilavit & quidem
perpetuo.

وَأَسْتَوَطْنَا الْوَهَادَ

Et consedimus in vallibus. Hoc
vero quid malæ portat miseriæ?
permultum. Audi Teblebium,

الوهاد ما انخفض من

المرض ولا ينزلها الا

الضعفاء من الناس

الذين لا مدافعة لهم

Wibad vocantur loca depressiora ter-
ra, quæ non habitantur nisi a pau-
perrimis hominibus, quibus nihil
est defensionis ac presidii. Addit

Scholiast. alter الوهاد

وطنا لغيرهم حتي لا يري

نامهم

remus Conditionem exitio jam datorum, ultimaque fata ut lenta nimis inculcaremus. Num jam liber aliquis & ingenuus est qui

فَعَرَانَتْ وَادِيَهُمُ للضيوف Fecerant valles
domicilium ob inopiam, ut ne ignis
eorum conspiceretur ab hospitibus.
In Collibus & montibus nempe o-
pulentiores domicilia figunt, tum
ut tutiores sint, tum ut hospitalis
ipforum ignis procul reluceat, mul-
tosque alliciat. Ergo in vallibus
residere miserrimum fordidissi-
mumque. Ceterum وهاد est

plur. fr. a وَهْدٌ terra depressa,
cava, declivis; a وهد stravit.
استوطن est 10. conj. a وطن
consuevit alicubi, & diu moram
traxit.

Et calcavit واستوطنا القتان

remus spinam asperrimam. Vel
potius; Et tragacantham mollem
& commodam reperiremus. Iterum
Schema audaciusculum. Radix

وطا, seu وطي Elif mobili, ac
radicali, est calcavit & quidem
terram mollem ac planam. Inde

etiam intransf. وطاء med. damm.
est, Equabilis, expansus, commo-
dus, mollis fuit locus, lectus. Inde
in 10. استوطنا mollem, commo-
dumve comperit locum, lectum
&c. &c. Ergo sensus est, tam
asperam fuisse fortunam, ut ipsam

tragacantham, id est summam &
asperrimam miseriam, reputaret mol-
lem ac commodam præ illa, qua
conflictabatur. اربور اقل Arbor acu-
leata, Tragacantha, Proverbio
celebratur, pro difficillimis asperri-
misque rerum: & formula خطر
القطان nodosam ac ineluctabilem
signans difficultatem, proprie valet,
Decoratio Tragacantha. Explicui
pluribus in opere de defectibus L.
H. In Sacris quoque via spinis
intersecta, vel spinetis aspera sub-
servit pro figura calamitatis insu-
perabilis.

وتباسينا الاقتان

Et obliti fuimus Clitellarum.

يريد انهم نسوا مركوب
المطايا لبعدهم بها
مرجعوا الان يمشون علي
الشوك ويجدون وطيا

Vult dicere ipsos oblitos esse vectari
jumentis, eo quod a longo usi non
essent, sed redacti forent nunc ut
super spinis ambulandum haberent,
quas & molles reperirent. Sic
Scholiastes, non sine aliqua tamen
confusione idearum, cui superior
nota medebitur. تباسي est 6.

conj.

المفتاح هل من جر آس او سمح
مواس فوالذي استخرجني من قيلة لقد امسيت
لخا

conj. Verbi *oblitus fuit*, נסח. Alterum *اقتان* est plur. fr. a

قُتُن *Lignum selle cameline, seu clitellarum.* خشب الرجل.

وَاسْتَبْطْنَا الْحَيْنَ الْمَجْتَا ح

Et beatum censeremus exitium radicitus perdens. Primum est 10 conj.

طاب *bonus, jucundus fuit,* unde استطاب *jucundum censuit* aut *predicavit.* Tertium in part. 8.

2 *جاح* med. *Vav, eradicavit,* in 4. & 8. *perdidit, exitio dedit,* ab *eradicando,* unde مجتاح

exitium eradicans concinne hic posuit. Idem putem cum جاح

abrupit, exeditve fluxus terram. Eam secundariam duco notionem, a primaria *cum impetu erumpendi & inundandi,* quam Hebræum *מח* continet.

وَاسْتَبْطْنَا الْيَوْمَ الْمَتَا ح

Et lentum censuimus diem fatalem.

A *بطؤ* *Tardus, lentus fuit,* in 10. conj. nascitur *Tardum* segnetque *judicavit.* متاج part. 4. pass.

باح med. *Vav & je* potissimum,

determinatum & definitum fuit quid, suo modo ac mensura. Hinc اليوم *المفتاح* *πικραμένη.*

Estne ex هل من جر آس

ingenue, medente? Sic ad verbum, pro *estne aliquis ingenuorum, qui medeatur?* Advertatur usus elegans præp. من, etiam in

Bibliis occurrens. *חר* est *Lib.* *ber, ingenuus.* Origo pendet a

servore sub *جر* *part.*

præf. in 1. pro *آسي* *medens, ab*

Chald. ult. *Vav sanavit,* *אסא*

أو مُسَحٍ مُوَّاس

Aut ex munifico, solatium præbente. Constructio continuatur per من.

Ab *اسا* *sanavit,* in 3. existit

pro *السي* *solatus fuit;*

præsertim *munere* aut *beneficio.*

Ejus part. *مُوَّاسٍ* *pro* *مُوَّاسٍ*

Præcedens *سمَح* *Beneficus, liberalis &c.* proprie est *enudis, facilis.*

qui medeatur, aut munificus, qui soletur? per enim Eum, qui me *Kaila* profapiam fecit, frater sum factus egestati,

T 2

cilisque ad donandum, condonandumve, unde & mitis ac clemens exponitur. Potest etiam *latam* signare, quæ metaph. Hebræis præsertim trita, quamvis nec superiores illas sermo Biblicus ignoret, subnotat. Supra jam commonui.

وَالَّذِي اسْتَخْرَ جَنِي مِنْ قَيْلَةٍ

Per sane Eum, qui me oriundum fecit e *Kaila*. خرج exiit, usurpatur pro natus, ortus est; ut xy. Ejus io. استخرج extraxit, derivavit, hic valet fecit genus du-

cere. Harum notionum nulla mentio apud *Golium*, ut nec aliarum bene multarum, quas sola librorum lectio suggerere potest. Jactat hic *Abuzeidus*, sese *Gassanidarum* e sanguine descendisse, nam ut Schol. tradit, قَيْلَةٌ هِيَ لَمْ الْأَوْس

وَالْخَرْجِ وَهِيَ بِنْتُ الْمَرْقَمِ

الْغَسَانِيَةِ وَاتَّسَابَهُ هَذَا الْقَيْلَةِ

كَاتَّسَابَهُ قَبْلَ هَذَا

Kaila est Mater لا قِيَالَ غَسَانِ

Ausi & *Charzesji*, Filia *Arkamis*, *Gassanidarum* e stirpe. Itaque quod genus referat ad hanc *Kailam*, est quod ante jam genus eum referre vidimus ad Principes *Gassanidas*.

Respicit ad Conf. 2. ubi nunc *Sassanidas* nunc *Gassanidas* proavos jactat. Hujus *Kaila* mentio fit apud *Golium* in voce اوس quod est nomen tribus *Arabie felicitis*, cujus primus pater Aus filius *Kaila* fuerit, & frater *Alchazrezji*, a quibus duobus prodierint الانصاري sive Adjutores *Mubammedis*. Lege ex Scholiaste meo *Alchazrezji*. Ab hac *Kaila*, nobilissima *Gassanidarum* propagatrice *Kailensis* titulus inditus est confessui nostro.

لَقَدْ أَمْسَيْتُ أَخَا عَيْلَةٍ

Profecto factus sum Frater paupertatis. امسي est 4. conj. a مَسَا

ult. Vav, cujus derivatum مَسَاءً notat vespertinum tempus. Inde in 1 conj. venit vespertino tempore: & in 4. Fuit evasitque vesperi, & absolute, Fuit, evasit infelix. Nempe ut أصبح Fuit evasitque

mane, usurpatur generalius pro evasit, præsertim in lætis & auspiciatis rebus; sic nostrum امسي pro evasit adhiberi amant, in tristibus & inauspicatis. Porro عَيْلَةٍ

egestas, a عال med. je, eguit; Frater paupertatis, quid adferat ex Arabismo, docet *Teblebius* ad

Conf. 5. in quo est اخو سَعَارِ Fra.

لخا عياة لا يملك بيت ليلة قال
الحارث بن همام فاويت لمفاقره
ولويت الي استنباط فقره فابهرت
له ديناراً وقلت له اختبراً ان
مدحته نظماً فهو لك حتماً
من غير انبحال وانبري يشد في الحال
من

Frater peregrinationis, ubi ait *fuit*, ^{מד} A. *bat med. je, est*
العرب تقول اخو كذا لمن *penus, alimentum*; unde
يلانم ذلك الفعل كثيراً *commeatus noctis. Quan-*
فيقولون اخو الحرب اي *tum uni tantum nocti exigende*
sufficit.

Arabes dicunt Fratrem
rei illum, qui in actione aliqua assi-
duus: sic Fratrem belli vocant, qui
creber est in eo. In Conf. 13. اخو
Frater suspicionis, est mul-
tum suspiciosus, vel vanis opinionib-
us indulgens. Et البث اخو
Frater tristitia ibidem. In Hamasa
Frater molitiei vel
submissiois. Talia infinita genius
linguae admittit. Sic Jobus sese
Fratrem verminantis pu-
teredinis facit, quum Cap. 17. eam
appellat suam sororem.

Qui non
possidet victum noctis. ملك
inter
alia possedit ut dominus, compos
Et inclinatus sui ad eliciendas ryth-
micas vertebrae ejus. Firmat Lin-
guae

Et condolui
summae ejus egestati. اوي
Tene-
riori affectu commotus fuit. مفاقر
apud Galium comparat sub formula
Expleat Deus
inopiam ejus. Proprie Obsruat
resarciat Deus infractioes verte-
brarum ejus, ut supra vim radicis
in vertebra infracta, & egesta-
te vertebrae frangente jam aperui.
Est autem مفاقر plur. fr. a forma
مفقره, quam Lexica omisere.

ولويت الي استنباط فقره
Et inclinatus sui ad eliciendas ryth-
micas vertebrae ejus. Firmat Lin-
guae

si, qui nequidem quo pernoctet, penum invenit. Dixit Harith Ibn Hemmam, miseratus ego fui hominis summam inopiam, simulque inclinatus fui ad *catenatum* vertebrarum in morem *sermonem rhythmicum*; expromsi itaque ei denarium, & exploraturus eum adjeci, si tu nummum hunc versu collaudaveris, *decreto* veluti *judicis tibi maneat assignatus*.

T 3

guæ suæ callentissimus *Haririus*, quod dixi de Origine *egestatis* sub *فكر*, atque *فكر* nostro, *Fakyr*, *egeno* *infractis* *vertebris* *jacenti*

attribuit *فكر* *Fikar*, *Vertebras* ele-

gantissime nexas rhythmorum, quales superior ejus oratio nempe contexuerat. Est *Fikar* plur. fr. a *فكر* *Fikrab*, *Vertebra*, & *Monile* *vertebratum confertum*. Inde porro *Articulus elegantior sermonis*. Si *militer desinens periodus orationis*. *Rhythmus*. Præcedens *استنباط*

inf. 10. a *فطر* *scaturivit* *aqua*; unde *استنبط* *elicit*, *evocavitque* *tanquam e scaturigine*, ac *viva vena*, *scientiam*, *ingenium*, *poesin* &c. &c. Cum *لوي* *convenit*

Hebr. לוה, *cujus potestas minus dextre edita fuit hactenus*. Arabibus *proprie est flexit, plicuit, torsit*, per *diversas metaphoras quaquaversum sese inflectens*. Hinc jam *לוה* est *circumplicari*, & *artissime illigari*. Alio adpectu *illigat & obligat nexu æris alieni creditor*; *obligaturque debitor*. *לוה* est *serpens* *contortuplicatus*. *לוה* est *opus nexile, plexile, tortile*.

هو لك حتما At ille tibi de-

creto judicis esto assignatus. Thema *حتم* est *Firmum* & *irrevocabile* *effecit: judicaturam exercuit*. Inde deriv. *حتم* plur. fr. *حتم* est

decretum judicis firmum ac irrevocabile; quod & *محتوم* *أمر* *vocat Arabsjades*. Autem a *حتم* *signavit, obsignavit* *notionem istam ortam esse, quod حتم* *alias*. Utique ab *obsignando* quoque commodissime deduci potest altera illa potestas *inspirandi*, quæ est sub *حتم*.

فانبري ينشد في الحال

Et occœpit canere e vestigio, vel ex tempore. A *بري* *asciavit*, *præsecando optavit*, est in *7. انبري* *idem quod* *وتقدم* *اعترض* *occurrit, obviam ivit, prævertit*, ut *Schol. exponit*. Apud *Goliūm* *habes contra ivit, opposuit se*. Latissime patet usus verbi, crebro in *Confessibus* *hiscæ recursuri*.

من غير اتحال

Absque ut alienum sibi carmen arrogaret.

- اكرم به اصغر مراقب صغرته *
 جواب افاق ترامت صغرته *
 ماثورة سمعته وشهرته *
 قد اودعت سر الغني اسرته *
 وقارنت بنجح المساعي خطرتة *

وحببت

garet. A attribuit alicui, &
 quidem falso, dictum, carmenve
 alterius, est in 5. & 8. conj. sibi
 falso arrogavit tale quid. A Schol.
 declaratur per ادعاء في

شعر غيره انه لنفسه
 jactare carmen alterius a se ipso esse
 factum. Est notio haud dubie
 secundaria, cujus origo satis ob-
 scura.

جواب افاق Peragratorem

regionum, eleganter vocat num-
 mum aureum, a جاب med.
 Vav, secuit, & in metaph. pervasit
 regiones. Forma hujus adjectivi non
 est in Golio; adfert ea frequentiam
 & intensiorem, ut sit qui multum
 fecit, peragrat, regiones.

Longam cuius ترامت صغرته
 est iter. A jecit, رمى, in 6.
 semet projecit. Id hic valet تباعد
 Longius absuit, ut Scholion habet.

غيبة وسفر est سفره
 absentia, & iter. Nihil horum
 in Lexico.

اودعت سر الغني اسرته
 Insinuant arcanum & divitiarum li-
 neamenta ejus. Argute dictum.
 سر Lineamenta a sing. اسرته
 & Linea in fronte, سرار

vola. In lineamentis honestæ
 speciosæ frontis, est quod se statim
 commendat, atque insinuet. Sic
 aureus nummus semper & ubique
 habet quo se commendat. Sed
 و د ع commendavit in 4. ا و د ع
 etiam valet deposuit; arcani quid
 credidit. Hinc jam venuste ait
 Lineamenta nummi aurei arcanum
 opulentia commendare apud omnes,
 quibus adfulgere dignatur. Errare
 videtur Schol. qui سر cepit pro
 Optimum rei. Sane

سر

tus. E vestigio itaque sic canere occoept, non sane plagio sibi alienam vindicans gloriam.

*Laudo huncce flavum, cujus flavedo perplacet.
Peragratorem regionum, longissima cui itinera.
Prænobilis cujus fama & præsentia est:
Profecto insinuant arcanum opulentiae lineamenta ejus.
Et reddit expeditissima negotia vel cogitatio ejus.*

At-

القوم est præstantissima pars
populi: & الوادي سر est posior
meliorque locus vallis; Sed arcanum
divitiarum plus habet acuminis;
nisi quis ex ancipiti utramque no-
tionem conjungi malit.

وَقَامَرَتْ نَجَّحَ الْمَسَاعِي

Et expedit felicem succes-

sum negotiorum cogitatio ejus. Ver-
bum negotiorum cogitatio ejus. Ver-
bum junxit, unde in 3. قَامَرَتْ
constellationi felici assignatum. Ea
vis hic attenditur. Ejus actio قران
est felicior siderum Conjunctio;
Constellatio fausta. صاحب قران
Dominus faustæ constellationis est
Titulus magnorum imperato-
rum, quibus orbem subjugandum
felicia addidere signa coeli. Hinc
Tamerlunes eo quoque sese insig-
nivit apud Arabijad. p. 19. Confer
Herbelot. in Timur. نَجَّحَ act.

verbi نَجَّحَ prospere evenit res.

مسعاة plur. fr. a مساعي

conatus, studium laudabile. Thema
intendit, studuit, operam
dedit. Cogitationem verti,
quavis & per Vibrationem con-
vertere licuisset. Non extat hæc
forma in Golio, sub ejus rad.
vibravit, sursum deorsum
motitavit, in dextram sinistramque
jactavit. Inde خطر ببال

vibravit in mente. i. e. subit anim-
um cogitatio. Absolute etiam
خطر incidit in animum. Unde
jam Cogitatio vibrans ve-
luti in animo. Sic sæpe Algazalius;
cujus est phrasis خطر مدتهم
mora eorum sive vivendi tempus,
cogitatio. وَاِنْ رَاْنَا اَوْلَاوَلِيتْ
Ps. 90. Non damnarem tamen
hic primigeniam vim vibrationis,
percommodam sane in quædam num-
mo qui nutu, nutu, vibramine suo
omnia felicissime expedit.

وَحَبِيتْ اَلِي الْاَنَامِ غَرَّة

Et amabilis est ad homines candicans
macula

- * وجببت الي الانام غرته
- * كانما من القلوب نقرته
- * به وصول من حوته صرته
- * وان تعانت او تواتت عترته
- * يا جبذا نضارته ونضرته
- * وجبذا مقبائه ونصرته

كم

macula frontis ejus. Ab جب
Amavit, in passivo i. forma per-
fecta est جببت Alterum غرة,
a غر Alba fuit facies, macula can-
dens frons equi, signat proprie can-
dicantem frontis maculam; mox fron-
tem ipsam, vel potius ejus nito-
rem splendoremque. Inde familia
decus ac ornamentum. princeps. Vir
illustris. melior splendidiorque pars
supellestilis. Nova luna splendor &c.
&c. &c. & ipse mensis; ut in Hist.
Tim. 229. 365.

كَانَمَا مِنَ الْقُلُوبِ نَقْرَةً

Tanquam si e cordibus esset massula
ejus liquata. Verbum نقر exca-
vavit, cavando sculpsit, perfodit
rostro, perforavit, نقر, præbet
cavernam, vel potius cavi-
tatem parvam ac rotundioram,
itemque Liguatum aurum argen-
tumve. Nempe a formula concava
in quam massa liquata funditur.

بنقر القطعة Bene Schol.

المشبوكة من ذهب او فضة
قبيل ان تطبع منها الدراهم

Vocatur Nukra particula fusa auri
aut argenti, antequam cudantur ex
ea nummi. Utitur hac voce Abul-
phar. 449. Eutych. t. 2. Ann. Alex.
p. 39. 41. Sensus lepidi dicti est,
imo e corde omnes homines amare
aureos nummos, haud secus ac si
massula unde nummi procusi, e
cordium humanorum substantia
liquata essent.

بِهِ يَصُولُ مِنْ حَوْتِهِ صَرَّةً *

Eo ferox est, cujus comprehendit eum
crumena. Radix صال med. vav,
seviit vehementi impetu, lucem
adfert Hebræo צור, unde צור
profundum vehementius aestuans, &
sevient. In Hist. Tamerl. sæpe
adhibetur pro ferocire, & ita red-
ditur Abulph. 139. Flajus fut. 1.
3. fam. حوت Alterum وصول
præt. 1. ab جوي idem quod

ضم

Atque adamatur apud mortales frons ejus candida,
Ac si e cordibus liquatum fuisset metallum ejus.
Eo ferocit, cujus crumena eum clauferit.
Sin evanuerit, aut tardaverit nitor ejus,
O quam gratus redit ille fulgor, illa nitens pulcritudo!
O quam gratæ opulentitates ejus & opitulatio!

V

Quot

ضم comprehendit, continuit, intime complexus fuit, quæ etiam fuit primigenia potestas רָחַם & רָחַם apud Hebræos; quibus vita dicta, quod naturam contineat, nec dissolvi patiatur. Alibi jam tactum. صرة Crumena, locus, panniculusve in quo pecunia nodando, ligandove, reconditur, צרור, a צר strinxit, nodavitque crumenam, צרר.

وَأَنْ تَعَانَتْ أَوْ تَوَانَتْ عَتْرَةٌ

Quod si evanuerit, aut tardaverit nitor ejus. evanuit, periit. Eadem potestate 6 conj. تعانى hic

donatur, quum apud Golium tantum transitive sit invicem delere ut in bello; ex 4. conj. apud Algazilium reperio اتانى عمرة atatem

suam consumpsit. Ergo فنى decrepita atate & caducus fuit in eo,

مَنْ فَنِيَ عَمْرُهُ

cujus ætas evanuit. In Psalm. 90: 9. eodem sensu. Apud Algazilium

Senex شيخ هرم فاني est

decrepatus, evanescens. Apud Arabes æque ac Hebræos latius tamen patet Radix, cujus diversos adspæctus per omnia nondum assequor. Est etiam in 6. conj. alterum تواني,

a torpuit languitve segnis, deses fuit; unde تَوَان inf. 6. mora,

cunctatio omnis, ac cessatio in officio. Ultimum عترة Scholasticum est propinquitus, consortium. Hæc est ea notio, quam Golius expressit per progeniem, familiam, socios, a عترة stirps,

origo. At عترة etiam est crenata superficies, نيتور nitor rei cujuscunque, a verbo عتتر tremuit, tremulum vibravit; quam vim hic attendendam esse arbitror, nummo aureo apprime quadrantem.

يَا حَبْدًا نَضَارَتُهُ وَنَضْرَتُهُ

O quam gratus fulgor ejus, & pulcritudo nitens! Nitore fulsit, floride

- كم امر به استتبت امرته *
ومتترف لولاه دامت حسرتة *
وجيش هم هزمتة كرتة *
وبدري قم انزلته بدرتة *

ومس

fluide pulcher fuit, late viruit,
dat utrumque hoc vocabu-
lum, & illustrat originem
quum *letum germen*, ac *sar-*
culum floride pulchrum denotat, ac
cum *not* sub eadem figura usur-
patur. Prius *حبذا* monente *Te-*

blebio من حب وذا *compositum est ex* *حب* amor, *pro-*
demonstr., ut sit laudantis
dicere *حبذا* *O amabilem rem!* ac
contra improbantis *لا حبذا*. In
Camus enotatum quoque verbum

قال *حبذا* pro *تجدد*
dixit *O amabilem rem!*

Dives opulencia ejus. مغنائة

يقال يغني Bene Schol.

مغناك اي ينوب منابك

ويقوم مقامك ويريد انه

ينوب عن الانسان

بالمضايق وينصره

Dicitur *يعونه* معناه *pro explebit*
vicem tuam, *nummum* tibi locum
exebitur; sensus autem est *nummum*

exple pro *bonine omnia*, in *necef-*
sitatibus, *eamque adjuvare*. Id in
Ecclesiaste eodem hoc verbo in-
culcatum *דכחך יענה את רחל* *Ar-*
gentum respondet omnibus. Lique-
t *significationes opulencia*, *di-*

vitiarum, *curapulas* & *expletissi-*
mae utilitatis traxisse a *נון* *res-*
pondere. pro *مغناة* & *مغناة*
effere licet, suntque hæ formæ,
tanquam *infin. irregulares* & *conj.*

وكم امر به استتبت امرته

Et quot negotia, *quorum* *hujus ope-*
demum recte administratur provin-
cia. *Imperii commissi præs-*
tura, *provincia*, ab *امر*, *امر*.

Extenditur ad omnem *admini-*
strationem; & nonnunquam *com-*
plectitur rei, quam quis *suscepit*,
accessiones atque incrementa fructuo-
sa. *Præcedens verbum est* 10. a

secuit; unde *استتبت* *paratum*
ac recte dispositum fuit negotium;
quasi *bene sectum* dicas.

ومتترف لولاه دامت حسرتة

Et quos beatis, *nisi hic foret*, *per-*
petuum

Quot negotia hujus recte concinnat nutus!

Quot beati, absque eo si foret, longum suspirarent!

Quot exercitus curarum fugavit hujus impetus!

Quot plenas Lunas detraxit lunata hujus facies!

V 2

Quot

petuum esset suspirium! و مترف

positum pro وكم مترف Et
quot beatorum. Est autem part. pass.

4. a و مترف bonis commodisque vi-
tæ affluxit, vel iis fruitus & letatus

fuit. In 2. & 4. mollem ac dissolutum
reddidit nimia commoditas vitæ. An

hinc repetendum diu quæsitum,
nec dum inventum etymon תרפ

חריס, quasi diceret *Fortuna com-*
modioris præsidet & Largitore;

لولة comp. ex לו, لا, non, &
ille, דאמת 3. præt. 1. a דאמ media

Vav, perennavit, quievit. حيرة

Suspirium præsertim defecti viribus,

ab حيرة apud Golium sign. 7.
suspiravit. Secunda sign. erat, lassus

fuit, defecit. Tertia, obtusus fuit
defecitque visus. Hæc & alia quæ

Arabes sub حيرة admiserunt,
sunt deducta a fonte primigenio,

quo حيرة البحر Refluxit & de-
crevit mare dicebatur, teste Tebri-

zio ad Hamasa, qui adfert حيرة

البحر اذا نضب الماء عن ساحله

Mare חסר, quum decrescit aqua a
littore ejus. Hunc usum habes Gen.

8.3. וחסרו המים. Quomodo hinc
diversæ fluxerint metaph. nec ob-

scurum erit exercitatis ingeniis,

& alio in opere deducetur.

وجيش هم هزمت كثرته

Et quot exercitus curarum in fugam
dedit impetus ejus! A جاش

med. je, Effervuit bullivitque olla,
Æstnavit mare &c. est جاش

Exercitus, vel a servido impetu,
vel quod eo late campi fervere vi-

deantur, ut Virg. ait. Etiam media
Vav enunciatum fuisse hoc thema

docet جوش Cor, a جاش

vehementius commotum saluit cor,
æstnavit animus; ac proinde נה

פך æstnationem pulveris reddend-
um esse autumo Job. 7. Porro

Exercitus curarum bonum schema.

חמ Cura, a Tabescendo, חמ.

Fugatio quæ est in هزم, est no-

tionis secundariæ, a primatia fran-
gen. li aridum quid, cum strepitu &

fragore; unde profligare, clade ad-
ficere, fractum, fustumque, fugare

hostem. كثرته impetus unus, a

كثرته irrui.

وبدر تم أنزلت بدرته

Et quot lunas plenas descendere fe-
cit lunata & splendida hujus facies!

بدر

- * ومستشيط تتلطي جمرته
 * اسر نجواه ولائت شرته
 * وكم اسير اسلمته اسرته
 * انقذه حتي صفت مسرته
 * وحف مولي ابدعته فطرته
 * لولا البقي لقلت جلت قدرته

اكد

بدر Luna perfectionis, est
بدر ليلة التمام

Luna pleno fulgens lumine 14. nocte
A descendit, fluxit, in 4. est انزل. *Luna plena descen-*
dere facta, e coelo, est Vir excellens
e culmine honoris ac gloria detractus.
Isto veneficio pollet incantator
nummus, ejusque جدرة facies,
oculus, Luna instar plena refulgens.
Sic omnino vertendum; nam quod
Schol. capit pro مبادرة festina-
tione, vel etiam pro عشرة الاف
درهم Decies mille Drachmæ lan-
guet. جدرة est acute و promte
videns oculus: a celeritate ait Golius.
Fieri potest, sed malim a Luna;
nam ipse mox subjungit, etiam
nitens و pulcher oculus instar Lune.
Talem oculum facite tribuit noster
nummo aureo. Ipsum illud pondus
decies mille drachmarum ita quoque
dictum fuit quasi Oculus plena in-
star luna veniens.

وَمُسْتَشِيطٌ تَتَلَطَّى جَمْرَتُهُ

Et ira inflammatus, quorum arserat
pruna. Constructio per كم

Quot adhuc continuatur. شاط
adustus suis med. je, in 10. exar-
sit ira, unde part. مستشيط
hic absolute est غضبان iracundus.

Ei figurate datur جمره pruna,
id est شدة غبط vehementia ex-
candescencia; quæ pruna flammam
emisisse dicitur, id enim proprie لطي

in 1. 4. 5. 8. conj. cujus derivatum
لطي Ladan est ignis flammans, &
nunnatione abjecta Lada و لظ
infernus ignis.

اَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَائَتْ شَرَّتُهُ

Quos Clanculum allocutus nummus
est, sic ut emollitus sit acris impetus.
Facetissime Nummo tribuitur,
نَجْوَى clandestinum colloquium

نجا

*Quot ira inflammatos, quorum pruna exarserat,
Clandestino imperiit alloquio, eorumque emollita est ve-
mentia!*

*Quot captivos quos prodidit sua ipsorum cognatio
Eripuit hicce, sic ut liquidum gaudeant gaudium!*

Quot jura Domini noviter produxit hujus creatio!

*Quod nisi obstaret Religio, dicerem sane, potentia ejus Op-
tima Maxima.*

V 3

Quot

a نجا communicavit arcani quid.

Illuc collineat quoque اسير

4. conj. a سر affectu in umbilico,
quod hic valet اخي occultavit.

Tertium لان a لانت med. je,

Lenis, mollis, placidus fuit. De-

nique شره a شر malus fuit, hic
non tam malitiam signat, quam
acrem impetum & ardorem, quem
& suspicor priorem malitia, ac
improbitate, quæ ab impetu sein-
tillante commode deduci posset.

وكم أسير أسلمته أسرته

Et quot captivos quos prodiderat
cognatio ipsorum. اسير

Vinctus, ab اسير vinxit,

arcte constrinxit & colligavit. Inde

& ضرورة necessitudo, cognatio, ne-

ces propinquitatis vel affinitatis. A

سلم in 4. obscuriore flexu

enatum prodere, deceptum relin-

quere, خذل ut Golius, ترك

ut Scholiaster meus explicat. Duc-

tum est ab اسلم pacem fecit, de-

didit; inde porro tradidit, & tan-
dem prodidit ac deseruit. Latinum
dedere, ac tradere similiter ferme
in malum tandem devenere.

أنقذه حتى صعدت مسرته *

Eripuit eos, ita ut liquidum esset
eorum gaudium. Verbum نقذ

Liberavit, diremit alterum ab al-
tero, e fovea eripuit. Item intrans:
evasit; cujus derivatum نقذ

salutem omnem & incolumitatem
signat. Origo mihi haud dum satis
perspecta. Eadem Liberandi vis in
2. 4. 5. 8. sese exerit. Alterum
صغي est sem. pres. a صغي

clarus, defecatus fuit liquor; sudus
fuit aer; liquida fuit fortuna, fe-
licitas, lætitia. مسرة Lætitia est

a سر Hilarem latumque reddidit;
proprie affectu in umbilico, ni fal-
lor.

وَحَقَّ مَوْلِي أَبَدَعْتَهُ قَطْرَةً

Et jura Domini, quæ noviter pro-
duxit creatio hujus? جقق

pro jus, statutum. مولي Rex.

Dominus

ثم بسط يده بعد ما انجده
وقال انجبر حر ما وعد
وسبح خال اذ مرعد فنبذت
الدينار اليه وقلت خذ غير ما سوف
عليه

Dominus, Herus, a ولي prafuit, adminiftravit. Habet adhuc alias notiones, quæ omnes pendent a primigenia potestate pertinendi & fpectandi ad aliquem. Monley, titulus principum in Africa, est nostrum. ابدع porro, 4. a بدع, est novum & inufitatum quid produxit, primus excogitavit & commentus est, in bonum, in malum. Denique فطر creatio, sive modus creandi, a فطر incepit, auspicatus est; primum & recenter fecit quid, fpeciatum, creavit, produxit. Hæ notiones ortæ a findendo. מִפְּרִימֹס primogenitus apud Moſen, proprie auspicium fiſſi primitus & aperti uteri. Pulchra circumlocutio. Quum autem Nummo aureo hic datur. فطر Creandi, ac e nihilo producendi vis, quoddam quaſi Numen ei inefle dicitur.

لَوْلَا التَّقْي لَقَلَّتْ جَلَّتْ قَدْرَتُهُ

Quod niſi pietas, ſane dicerem Maxima eſt potentia eius. Non Regiam videlicet tantum, ſed & Deam Opt. Max. faciunt mortales Sa-

cram illam pecuniam. Ellipſis, ſi non Timor, pro, niſi Reverentia, pietasque in Deum impediret. تقى

Verbum cum The radicali formatum ex 8. تقي وقي, cavit, cauſodivit ſe parum ab omni inquinamento, unde اتقى caſte pureque

coluit Deum. Hinc تقى Timens Deum, abſtinens ab omni malo. تقوى & تقى Abſtinentia a malo, Timor Dei. Hac religione præpediri ſe ait, quo mi-

nus dicat جَلَّتْ Maxima eſt potentia Nummi. Reſpicitur ad Epitheta ſummi Numinis عز

que Nomini الله ſolent anneſti, ſolenne enim eſt Arabibus efferre الله تعالى, & الله عز pro Deus Optimus

Maximusque. Iſtud جل diverſos habet ſignificatus qui paulo longius deſſectere videntur ab Hebræo. Utique Magnus & illuſtris fuit. Item annuoſus evaſit; exalavit, & alia

Deinceps manum protendit, postquam eum extulisset, & Representat, inquit, ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes, postquam intonuit. Projeci itaque illi denarium, di-
xique, Capias eum haud quaquam invito animo donatum:
quem

alia, parum respondent *תפ* volvere quod est in גלל. Ut tamen Hebræis גלל est propter *ת*, sic Arabibus من جلالك, & من اجللك Respectu tui. Iterum ut Hebræis גלל est stercus globosum animalis, sic nostris جلة

& verbum جل Collegit stercus camelinum. Utrumque a volendo derivandum. Jam vero Volvuntur ea fere, quæ Molem habent & magnitudinem; Inde succrevisse potuit potestas illa prima apud Goliath; & evolvuntur e suis sedibus qui exulant. Reliqua, ubi majus lumen nactus fuero, expediam.

بَعْدَ مَا أَتَجَرَّ

Postquam extulisset eum, nempe nummum. נתן manifesta, clara fuit res, נתן, item med. dam. animosus, strenuus, magnanimus fuit. נתן Fortis, strenuus & animosus princeps. In 4. extulit in altum, quæ notio hic posset aptari, ut Abuzeidus dicatur Nummum sibi promissum laudibus extulisse. Est tamen aliud, quod suppeditat formula נתן דעוה promississime respondit vocationi, vel

provocationi ejus; unde convertere malim, deinde manum protendit, postquam tam promptè respondisset provocanti. Hebræis נתן indicavit, demonstravit, ob oculos posuit. Origo a נתן coram. Id autem coram ab eminenti, elatoque atque ante oculos versanti, quæ est proprietas, & princeps potestas thematis נתן.

אֲתָגֵר חֶרֶם מָא וְעַד וְשָׁח
Representat ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes quum tonuit. Dux

sententiæ, quarum alia simpliciter, alia figurate enunciata, eundem ferunt scopum, nemini non patientem. נתן perfecta fuit res, promissio representata; in 4. pro-

missa exhibuit & completio. חס Liber ingenuus, supra illustratum. שח ער est שח effudit largiore fluxu, cujus derivatum שח pro epitheto Nubis subservit, quæ pluviam largiter fundit, atque etiam absolute potest usurpari: חס proprie est dispositio nubis ad pluviam fundendam, bonum

عليه ووضعه في فيه وقال بارك اللهم
عليه ثم شمر للالتناء بعد
توفية النبأ فنبشأت لبي من فكاهته نشوة
غرام

*numve pluviae omen, unde partim
nubem ipsam, partim fulgur delig-
nat. Scholiaſtes* خال exponit

سحاب يخيل لك ان فيه مطر

*Nubem qua te facit imaginari, in-
esse in ea pluviam. Nempe per
tonitru & fulmen; nam Radix
خال med. je, imaginatus fuit,
in 2 conj. exponitur tonitru ac ful-
mine praeſio pluviam praemonſtravit
as promiſit nubes. In 4. habes خال
Reſpexit ad ſpeciem rei, pecul.
Vidiſ ad pluviam eſſe diſpoſitam nu-
bem. Pulcra etiam locutio, خال*

به خال من الخير

*Conſpexit in eo indicium, ſignum-
que boni, id eſt indolis ac virtutis
praeclearae. Vides hinc cur خال
etiam declaretur apparens bonum;
& quo ſenſu خال ſit, De quo
bona concipitur opinio, aut cujus
bona apparet diſpoſitio, ad omne
genus officiorum, ſtrenuus, libe-
ralis, bonus opum administrator &c.
&c. quales Hebraei erant אנשי
חיל. Alias convenientias Hebraei
חיל cum خال Arabum alibi exe-
quar. Ultimum رعد, رعد,*

*tonuit, ſupra quoque declaratum,
& tonantis Nubis emblema, in li-
berali pollicitatore, expoſitum.*

خذة غير مأسوف عليه

*Cape illum libenter a libenti. Id
forte acuminis captavit Harirus.*

أسف part. pass. 1. ab اسف
doluit, tristitia affectus fuit. Conſert
Golius עץ Hebr. & Chald. עץ.
Sed cur non potius אסף ipſum?
ſignificatu illo ſecundario *tristitia*
quem ſumere poſeſt, quatenus
dicitur נאסף שכוחו עיל Eſaj. 16:9.
Vulgo ablata eſt letitia & exultatio.
Elegantius *obſcurata eſt, & condita*
veluti nube, prout ſol dicitur אסף
colligere, retrahere domum, &
condere, atque obſcurare lumen
ſuum. أسف ergo Arabibus nubi-
lum vultum hinc percommode
exprimet, partim *tristitia*, partim
ira & indignationis indicem: jam
غير مأسوف عليه
ad verbum ſonat, *ſuper quem ne-
mo triſtatur, nempe noſtrum, neque
ego donans, neque tu donatus.*
Poſſis & laxiore ſenſu habere pro
epitheto *Nummi*, quem mortales
omnes exporrecto vultu excipiunt,
conſpiciuntve. Prius malim.

وقال

quem ille ori suo inditum solenni benedictionis formula adfecit. Dein accinxit se ad discedendum, postquam cumulate gratias egisset; atque suborta mihi fuit ex facetiis ejus ebrietas

X

male

وَقَالَ بُسَارِيُّ اللَّهُمَّ عَلَيَّ

Et dixit; Benedicas, o Deus, illi.

Golio videtur ortum ex

אלהים. Posset etiam singulare esse,

cum מ servili, ut in אֲנִי

&c. &c. Usurpatur plerumque in

votis. Est etiam jurantis, ut A-

bulphar. 182. Per Deum, اللهم نعم

ita est.

ثُمَّ شَمَّرَ لِالْتِنَاءِ بَعْدَ

Tum accinxit se ad

discedendum, postquam cumulate

gratias egisset. Plena phrasis est

Laciniam suam sustu-

lit aut substrinxit, quæ crebro

occurrit in Hist. Tam. Ut p. 14.

فشمروا ذيلهم وتركوا في

مكان خيلهم واستعملوا في

نيل مرادهم ليلهم

Et substrinxerunt laciniam suam,

relictisque certo in loco equis, adhi-

buerunt, ad exequenda destinata,

noctem suam. Et p. 95. وشمروا

للغسان Et substrinxit ad

graßandum laciniam. Et p. 213.

فليشمر للقرار او للعرار الذيل

Itaque substringat vel ad standum,

vel ad fugiendum, laciniam suam.

Nempe etiam in fuga usurpatur

illa substrictio lacinia. Sic pag. 136.

وشمر للهريمة ذيله

Et substrinxit ad fugam laciniam

suam. Adde pag. 56. &c. Dicitur

etiam شمر عن ساقه

substrinxit a crure suo vel tibia;

supple laciniam. Egregie Tebrizius

ad Hamasa. العرب تضرب

المثل في كشف الساق

وذلك ان الرجل اذا اراد ان

يمارس امرا شمر ذيله

Arabes proverbialiter usurpant Nu-

dationem tibie; quia quum quis

aggreditur opus aliquod, substringit

laciniam suam. In Hist. Dyn. p.

376. extat, quod & ansam, &

vim figuræ indicet, Quumque

tanta sibi arrogaret, in minimis e-

tiam eorum, qua tractabat, defi-

ciebat, prout poeta ait.

يشمر

عمرام واستهلكت علي. ايتناف لغترام
فجردت اخر وقللت هل لك ان
تذمة

يشمر للبحر عن ساقه ويقمرة الموج في الساحل *

*Substrinxit quasi profundum ingressurus, a tibia,
At obruit eum fluctus ipso in litore.*

Hinc porro absolute شمر studio
sus, diligens, promotus, expeditus
fuit. Festinavit. Accinxit se, succin-
xit se, sive ad agendum, sive ad
cavendum. Atque hæc quidem vi-
detur antiquissima indoles في شمر
ut in Originibus latius exequar,
consensu concentuque utrius-
que Linguae idoneis exemplis evi-
cto.

فَنَشَأَتْ لِي مِنْ فَكَاهَتِهِ

فَنَشَأَتْ لِي مِنْ فَكَاهَتِهِ
Et orta mihi est ex fa-
cultate ejus ebrietas male cupidinis. A
فكه festivus, facetus, fuit, est
فكاهة infin. suavis ex prompta
jocandi. نشأ est act. verbi نشأ
ult. Vau & je, percepit auram o-
doremve rei, speciatim vini, unde
s. signif. Vino captus fuit, ebrius
evasis, flore Liberi videlicet largi-
ter adflatus. Transfertur etiam
نَشَأَ ad explorationem nuncii,
alteriusve rei, quæ fit quasi aura
naribus tracta, Odoreve percepto.

Hæc est Origo Hebraei נָשָׂא, in-
tentando, explorandoque pertriti.
Apud Arabes forma نَشِيَانٌ
confedit in eo qui explorat, ac per-
tentat nova; ut forma نَشْوَانٌ
in eo potius, quem odor vini adfla-
vit inebriavitve. Hinc ebrietas ma-
le cupidinis, نشوة غرام,
posita pro inconsiderata & nimis cu-
pida largitione. Est nempe غرام
affectus animi nimis cupidi deditive.

حب لازم معذب للقلب
Amor adfixus, عقر discrucians cor.
Radix غرم obstrictus, obnoxius;
obraratus fuit.

وَاسْتَهَلَّتْ عَلَيَّ اَيْتَنَافٌ

Et apparuit super me aus-
piciis obarationis. Clarius expli-
cat mentem suam. اغترام
ab eadem rad. غرم in inf. 8. jam
notat aris alieni contractionem, &
quidem nimjam, sive obarationem
cum p. enafere conjunctam, & dede-
core. Apud Golium hæc habes in 4.
tan-

male cupidinis, & prima auspicia sensu eris alieni contrahendi. Prompsitque ei alterum, & dixi, num tibi quo vituperes cum,

X 2

tantum Conj. Nempe nulla Lexica complecti valeant, quicquid usus admisit. ايتناف etiam est inf. 8. ab انقب, qua valet سبق anterior fuit, notione ducta a naso; in 8. ايتنف a principio, de novo, primum aliquid aggressus fuit. Anspicatus est aliquid. استهل

est 3. sœm. pret. 10. ab هلت apparuit, splendere coepit luna. 7m. In decima conj. eleganter adhibetur ad præteritum ut ita dicam, & primas apparitiones rerum, estque hæc periodus perquam venuste ac graviter tornata; Apparuit super me & conspecta fuit, auspicio prima gravis operationis, qui veluti inebriatus, fascinatique dulci cantu, crumenam liberalissime solverim &c. &c.

فَجَرَدْتُ أَخْرَسَ

Et expromsi alium nummum. Proprie, strinxi, evaginati. Solenne est جرد السيف Destrixnit gladium, unde Algazalius eleganter extulit جرد عزمه destrinxit propositum suum, sive aciem constans sui propositi. Elegantius adhuc Hariri transulit ad nummum e crumena; tanquam e vagina educum. Francia eundem flosculum novit, in degainer, vagina prome-

re, & rengainer, "vagina reddere. Inde dicitur; Triparcus est, non amat evaginare, pro nummos promere; Il n'aime point a degainer. Notio primaria rad. جرد est destrinxit folia accorticem, decorticavit. Hoc est جرد illud Jobi, qui non Scalpsit tantum cutem suam testa, sed & decorticavit quasi ac destrinxit, ita ut simul abrasio fiat, & decortificatio.

هَلْ لَكَ أَنْ تَذِمَّهْ ثُمَّ تَذِمَّهْ

Est ne Tibi ut vituperes eum, deinde recipias eum. Non injucunda Paronomasia est in تَذِمَّهْ & تَذِمَّهْ. Prius est fut. 1. a تَذِمَّهْ vituperavit; posterius item fut. 1. a تَذِمَّهْ contraxit in se, constrinxit, unde Abulphar. p. 162. تَذِمَّهْ اليه recepit illum ad se, qui usus hic etiam se exerit.

وَأَنْشَدَ مَرْتَجِلًا وَشَدِي

عَجَلًا Cecinitque extemporaneo

versu, ac canora voce promptè recitavit. مَرْتَجِلًا part. 8. a رَجَلَ super pedibus absistis. Inde رَجَلَ ex tempore dixit, op staande boet. شَدِي Propulit camelum, in cursumque egit; id fit plerumque cantu, unde succrevit vis canora alta-

تذمه ثم تضره وانشد مرتجلا وشدي
عجلا

تبا له من خادع مئاذق *
اصغر ذي وجهين كالمنافق *

يبدو

altaque voce recitandi carmen; e quo fonte Eccl. 2: 8. שרה ושרור
explicari posse visum præstantibus viris. Nobis aliud de obscuris istis vocabulis sedet. Est adhuc tertia notio שרה Literas & elegantius quid didicit ab aliquo. Videtur ductum a recitando & decantando, quum cirrata puerorum turba red-
dit dictata sua. Crebro utitur A-

bulph. Ut p. 408. وكان ابوه
يعشرو شيئا من الحكمة

Et pater ejus aliquid de philosophia didicerat. Apposite; nam locum habet in parum doctis; decantatur aliquid ut pueri solent sub ferula. In Nawabig.

ما من داب في الادب ادا *
كمن بدا فيه وشدا *

*Non qui exercet se in Literis jugiter,
Us qui incepit tantum, & decantavit aliquid.*

Recte ibi Zamachsari. شدا من
العلم اخذ طرفا منه
decantavit de doctrina; est, particulam inde percepit.

تبا له من خادع مئاذق
Male pereat deceptor simulans. Imprecandi formula تبا له ampu-
tentur ei manus, ad conf. 1: expli-

cita. خادع part. a sefellit, est versipellis deceptor. Usurpatur etiam speciatim in nummo acciso, & justum pondus non habente. Quum autem in Nummum hæc faba cundatur, non quidem directe nunc vim illam respexit noster, sed tamen illuc alludere voluisse videtur; quasi diceret, vulgo quidem خادع fallacem vocamus num-
munum, qui accisus & arrosus est; e-

يبدو بوجهين لعين الرافق *

نزينة المعشوق ولون العاشق *

وجه

كالمنافق *Dominus duarum facierum*. Qui id proprie conveniat Nummo, adversum aversumque signato, nemini non obvium. Improprie gerit duas facies, versipellis, fallax, hypocrita. Ipse id declaravit per *sicut hypocrita*. Est part. 3. افاق نفق
prodiit, exiit praesertim e latibulo *mus campestris*, Sapiens illa, ut *Comicus* ridicularie ait, *bestia*

Etatem qua uni cubili nunquam commisit suam.
Quia si unum ostium obsideatur, aliud perfugium gerit.

suffodit sibi nempe cuniculos, crebro exitu, ad omnem ventum, praeditos, ut si ab uno foramine ac latere impetatur, ex altero elabi queat. Inde *نافق* *exiens*, *omnis Vaser & subdolos*,

maris campestris rita ad unum foramen haud capiendus. Speciatim hypocrita, fidem Muhammedanam ostentans, quum infidelitatem in pectore forveat. Novatum esse ait *Algiabid* apud *Boch.* p. 1012, nec ante Muhammedem sub *Gentilismo* notum. Cum grano salis id capiendum, quatenus nempe hac noxa adiciebant tempore Muhammedis illos, qui ad *Gentilismum* relapsi fuere, quum Muhammedem aliquamdiu sectati fuissent. Vis tamen *Vasri & subdoli hypocrite*, sensu illo lato & generali, haud dubie est antiquior; quod monendum duxi; quia minus exercitati hic possent sumpingere. Sic *خر* *novum* est vocabulum, cum

Chri-

*Qui duplici sub forma se oculo contemplantis ingerit ,
Specie pulchra amafii, Colore item amatoris.*

Cujus

Christianismo introductum; non tamen tum natum, quum & longe antea *simulatorem* signaverit.

يَدُو بَوْصِيْن لَعِيْن الرَّامِق

Apparet duplici sub forma oculo intuitis. رَمِق part. præf. a رَمَق

intuitus est, Spec. levior intuitu, & contra quoque acriare ac continuo. Prima radices notio, quæ copulare posset, atque in concordiam revocare, dissidentes usus, mihi necdum satis perfecta. Ad eam velligandam conferri debet

ترنيق *inf. 2.* رَمِق *notat partim continuum in remque defixum intuitum, partim visum imbecilliorum. Sunt & alia utrique*

temati communia, quæ suspicor pendere a primitivo vibrare. Nempe vibrat oculus acri intuitu fixus in aliquid, idemque vibrare dici potest, quum leviter tantum micat, & visu stringit aliquid. Ex eodem vibrandi, consuecundive fonte, sive ex nostro Flitkeren / reliqui significatus percommode deduci queunt. Exempli causa,

رَمَق العيش *extremus vita spiritus, een Flitkertje lebens / perpulchra figura; unde in Poematio Ion Doreid ex 2 Conf. est*

لرَمَق العيش *vix extremum vite kalitum retineo. Idem رَمَق*

alio respectu est pigmentis figmentisve fixavit quid. Doen Flitkeren. Alia alias.

زينة المعشوق ولون

نوع العاشق *Specie pulchra amati, colore amanti.* Lepide

وصفين *duos diversissimos habitus pingit, quos præfert Nummus aureus,*

cui inest & nitens splendor atque pulcritudo, qualis est pulchelli amafii, & pallens stavedo, qualis est amatorculi. عاشق *Amans, &*

معشوق *Amatus, participia sunt*

رَمَق *amore flagravit, peculiariter apud Poetas.* عشق

Amor vehemens, quo cor flagrat & quasi agrotat. Nihil de Origine hujus potestatis in Lexicis. En tibi eam a Teblebio erutam.

العشق فرط الحب وسمي

العاشق عاشقا لانه يذبل

من شدة الحب كما

يذبل العشقة اذا قطعت

Ischk est excessus amoris, & amator Aschik dictus est, eo quod marcescat præ vehementia amoris, sicut marcescit convolutus, quum refectatur.

Nempe عشقة est convolutus, belxine;

- وحبه عند ذوي الحقائق *
 يدعو الي ارتكاب سخط الخالق *
 لولاه لم تقطع يد سارق *
 ولا بددي مظلمة من فاسق *

ولا

belxine; quæ ad instar bedere implicat; Unde malim ab ipsa illa implicatione ductam metaphoram, qua bederis ambitiosior & tenacior amor arctissime illigat atque complectitur.

وَحُبُّهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ

Et amor ejus apud possessores veritatum. A ذو Dominus possessor, cujus naturam supra vidimus, in plurali est ذوون, cujus Genit. ذوين in statu Const. hic occurrit حقيقة est plur. fr. ab

Veritas, cujus radix حق ppri. ذوي الحقائق Domini Veritatum, solenni locutione Orientis, sunt الرشد والعلم

الذين ينظرون ما في

Præditi الدنيا بعين الحقيقة recto judicio & scientia, inspicientes illa quæ in mundo sunt, oculo veritatis. Pulcher usus ذو حقيقة extat in Hamasa, ubi Gladus Bellatoris frenui vocatur

صارم ذو حقيقة

Sector, Dominus veritatis

Id est, non mendax quasi in secando. Ad plenioram etiam intelligentiam linguæ faciet docta Tebri-zii nota, ad alium poetæ locum, ubi حقيقة pro Vexillo ponitur.

الحقيقة ما يجب علي
 الانسان ويحق عليه ان
 يحمله فيدخل في هذا اللفظ

المرأة والجارية والمال وغير ذلك وتسمي الراية حقيقة

Appellatur npri quicquid incumbit alicui, tanquam verum ac justum, ad defendendum: intrantque in hanc vocabuli notionem Mulier, Muliebria; opes, aliaque ejusmodi: etiam Vexillum vocatur npri.

يدعو

*Cajus amor, judicio veritatem rite tenentium,
Vocat ad indignationem Creatoris laceffendam temere.
Absque eo si foret, non furtiva amputaretur manus,
Nec injuria grassaretur improbi.*

Y

Nec

يدعو الي ارتكاب سخط

Vocat ad subeundam indignationem Creatoris. Verbum دعا, in fut. I. يدعو, vocavit saepe valet impulsit, instigavit. ارتكاب est inf. 8. a ركب vectus fuit. insedit. &c. &c. Grandi figura hic effertur Conscendit ارتكب سخط quasi insedit indignationem summi Numinis, anla sumta a phrasi ركب ارتكب conscendit crimen, pro aggressus est. patravit. Eiusdem generis est ركب هواد conscendit Cupidinem suam; & ركب راسه insedit caput suum, pro cupiditatibus suis se auferendum permisit. Venusta perquam locutio quoque ركب مسحله Conscendit Limam suam, pro, invehus est super Lingua limata ac prompta quasi, fortiter & facunde perorando. Alia complura amputo, & finem facio in proverbiali formula ركب جناحي Conscendit alas struthionum, في خفة العدو, in levitate currendi, agendive.

لَوْلَا لَمْ تَقْطَعْ يَدَ سَارِق

Nisi is foret, non amputaretur manus furis. Prima vox etribus conflata, لا, نون, و is. قطع est fut. pass. per apocopen, a يقطع scidit, fecit &c. &c. Unde formula imprecationis الله قطع يدك Resecet Deus manum tuam. Poena furti trita in Oriente,

وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِنْ فَاسِق

Nec existeret oppressio a pravaricator. بدت est 3. fam. prat. a بدا ult. vav, apparuit, extitit, exortus est. A ظلم oppressis violenter, est مظلمة vexatio, & injuria omnis. Prima thematis potestas querenda in obscuro & tenebroso, unde بظ proprie est adumbrata imago rei. ظلمة etiam a viris apprime doctis ad radicem بظ pertinere judicatur. فاسق part. praef. a فسق pravaricatus fuit. Improbe egit. Exivit e cortice maturus dactylus. Posterior illa notio principe loco fuisset ponenda, quum improbitatis inde potestas emerferit; monente etiam Teblebio meo

- ولا اشمان باخل من طارق *
 ولا شككا الممطول مطل العايق *
 ولا استعيد من جسود مرشق *
 وشر ما فيه من الخلايق *
 ان ليس يغني عنك في المضايق *

ان اذا

العاسق الخارج عن الطاعة
 وهو من قولهم فسقت
 الرطبة اذا خرجت عن قشرها
 وفسق عن امر ربه اي خرج

Appellatur p^{er} qui exit ex obedi-
entia Deo debita; idque ex eo quod
dicant פשקו מלרמבה dactylus exi-
vit e cortice suo; similiter פשק
defecit a mandato Domini
sui, siue transgressus est. Consonat
p^{er} duobus in locis tantum su-
perstes; ex quibus quam parum
de radice totius indole indicari
queat nemo non sentit. Divaricare
exponitur; nec male: sed imago
dactyli e cortice erumpentis mirum
quantum & vim, & venustatem
duplicis contextus adjuvabit Prov.
13:3. Esch. 16:25.

ولا اشمان باخل من طارق

Et non coiborresceret avarus a noctur-
no adventore. اشمان est 4 conj.

Verbi quadriliteri شمان, quod

productum ex trilitero وشمتر
cujus c^{on}tractus fuit وشمتر
vultus. Est autem اشمان
nostrum patentissimi usus in borro-
re, p^{ar}ore, contractione vultus,
cordis &c. &c. Alcoran. Sur. 39:46.
Contracta sunt, اشمانت قلوب
& corrugata quasi, corda. Sequens
avarus, a باخل *parcus*
& tenax fuit. Primitiva vis later:
inde pendet accuratior explanatio
במזל Zach. 11:8. Ultimum
طارق, a طارق *noctu venit,*
signat hospitem nocturnum.

ولا شككا الممطول مطل

Et non quereretur pro-

gnatus creditor prorogationem trica-
toris. مطل proprie est cadit, pro-
cludit ferrum. Inde extendit in lon-
gum. Speciatim procudit, & mille
artibus prorogavit spatium solvendi
aris alieni. عايق est part. praes.
a عاق *med. vav, distinuit, im-*
pedivit, &c. &c. Intellegitur hic

loci

*Nec a nocturno hospite avarus cohorresceret.
Nec tricatorum moras quereretur diu elusus creditor.
Neque averruncaretur invidus oculo emissio.
Sane quam pessimis est moribus,
Quod tibi in angustiis nil profuturus sit,*

Y 2

Nisi

loci Tricator nummarius, solvere
lentus, ut Lucilius ait.

وَلَا أَسْتَعِينُ مِنْ حَسَدٍ

Neque ad Deum averruncum confugeretur ab invidio, malo oculo petente. Thema عان, media Vav, est Confugit a mala re ad averruncum Deum; nempe sub formula معان الله m'lan nyo Robur Dei; Refugium Dei: Prohibeat & averruncet Deum. In Sacris nyo sic quoque usurpatum; paucique illi loci ubi nyo occurrit, plurimum lucis foenerantur ex Arabum عان. Conjug. 10. استعان eandem obtinet vim, quam prima. Ejus pass. forma a Scholiaste speciatim declaratur

قَرِي عَلَيْهِ الْمَعْرُوثِينَ

Legerentur contra illam dua averruncatrices Sarata. Sic vocant Alcorani duo postrema capita, quæ incipiunt ab اعون Confugio ad Dominum. حَسَدٌ invidus, est forma فَعُول, agentis potestate,

ab حَسَدٌ invidit. راشق est part. praes. ا رشق petivisti vibrata sagitta. Transfertur ad oculum malum, fascinatorem, invidum. Pulchre Teblebius راشق

اي عاين مصيب بالعين واصل الراشق الرامي بالسهم فجعل الذي يصيب الناس بعينه كأنه يرشقهم بسهم

Raschik notat hic, malo oculo petentem, est autem in origine, jaculans sagittam: facitque cum, qui homines oculo invidio petit, tanquam si in eos jacularetur sagittam.

وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَائِقِ

Sane quam pessimum est quod est in eo de moribus. Sic structura ad verbum sonat. خلائق est plur. fr. a خليفة natura, indoles, quicquid a natura inditum. Thema خلق formavit, creavit, finxit. Notio est secundaria, ducta a principe illa quæ est in p'm glaber, levus, politus fuit.

ان

- الا اذا فر فرار الابق *
 واهما لمن يقذفه من جالف *
 ومن اذا ناجاه نجوا الوامق *
 قال له قول المحقق الصادق *
 لا راى في فضلك لي فعارق *

فقلت

وَاهِمَا لِمَنْ يَقْذِفُهُ مِنْ جَالْفِ أَنْ لَيْسَ يُعْنِي عَنْكَ فِي

Quod non respondeat pro
 المضايق

te in angustiis. Hæc vis & proprie-
 tas verbi divitis غني, superius jam
 constituta est. مضايق est plur.
 fr. a مضيق مضيق, مضيق, locus
 angustus, difficile negotium. The-
 ma مضاق مضاق, angustus, arc-
 tus fuit.

الّا اذا فر فرار الابق

Nisi quum aufugerit fuga fugitivi,
 suavis lusus in ancipiti notione vo-

cis فاريق Fugiens, in part. pref.

ab فاريق subduxit se فاريق abdidit
 fugitivus. Fugientis autem appel-
 latione adficitur tum fugitivus ne-
 quam, tum argentum vivum. Ut-
 rumque pervenit ad adaptatur Num-
 mo e manibus elabenti. Alluditur
 præterea ad alterum nomen Mer-
 curii, quod est فرار, a فرار
 idem aufugit.

Papa illum, qui deturbarit eum de
 præcipitio. واهما est laudantis &
 admirantis vocula. Enga, Papa.
 O præclarum virum. جالف

جالف proprie est part. pref. ab جالف
 rasit, quam significationem ortam
 existimo a plm, quatenus glabrum
 exprimit. Radentis nomine autem
 insignitur in genere quicquid acu-
 tum, & radere aptum: in specie
 mons prominens acutus. جبل

املس. Teblebius aliter originem

deduxit جالف اي جبل عال

املس قال ابو البقا

الحالف المرتفع من قولهم

جالف الطير في الهواء

اذا ارتفع ودار كالحلقة

Halik est mons altus, glaber, auctor

est Abulbeka Halik vim elati sum-

fisse ex eo quod dicunt, Hallaka avis

Nisi quum fugitivi ritu aufugerit.

*Papæ Virum illum, qui nequam hoc mancipium e præcipitio
deturbaverit.*

Et qui ab hoc amatore secretis compellatus alloquitis,

Absque fuco & fallaciis ei dixerit,

Haud placet tuum mihi consortium: discedito.

Hic

in aëre, quum effert sese, & gyros
circulosque facit. Videtur autem
proverbialiter dictum esse **قذفه**
من جالف *defecit eum de rupe,*
pro in maximam malam rem abire
iussit.

وَمَنْ إِذَا نَاجَاهُ نَجَّوَا

الْوَامِق *Est qui, quum compella-
rit eum occulto alloquio amantis.*

نَجْوَى actio **نَجَى** quate-
nus valet communicare arcanum
quid alteri. In 3. **ناجا** clanculum
egit locutusque est cum aliquo. **وامق**
part. præf. a **وامق** amavit.

قَالَ لَهُ قَوْلَ الْحَقِّ

الْصَادِق *Dixerit ei, pro ut dicit*

*Verus recto rigidus. Themata حق
ppn, & صدق supra jam
enucleata. Proprietatem ergo lin-
guæ hic ob oculos posuisse suffe-
cerit. حق est part. 4. Conj. حق,
exprimens eum, qui veritatem rei*

*& certo dignoscit, & libere profite-
tur.*

لَا رَأْيَ فِي وَصْلِكَ لِي

فَعَارِف *Non placet Consortium*

*tuum mihi: ac proinde discedito. رأي
sententia, beneplacitum; a رأي
vidit. Arabismo ad verbum sic
exeunte, non visio in conjunctione
tua mihi. Id est non video conjun-
ctionem tuam mihi appetendam. He-
brai quoque suum ראח sic usur-
pant.*

مَا أَغْرَمَ وَبْلَكَ

*Quam copiosus imber tuus! Id est
eloquentia tua! Figura nota. اغرم
est compar. a اغرم copiose fluxit,
abundavit. وبل Proprie est مطر
pluvia vehemens, a وبل
copiose & vehementer actus, effu-
susque fuit. Hinc Esaj. 30: 25.
פְּלִיגִים יְדִי, non per apposi-
tionem, sed Rivi agmina aquarum
volventes, copiose & cum impetu
fluentes. Univerſa etiam radix ידל
ad*

فقلت له ما الخمر وبل لك فقال والشرط املك ونفحت
بالدينار الثاني وقيلست عودهما بالثاني فالفاه
ففي فمه وقرنه بتوامه وانكها يحمده مغدا
ويمسح السنناري وندها قبال الحمارث
بن

ad hanc proprietatem *vehementius, effusius, cum impetu, frequentiusque acti*, est revocanda; differuntque *חביל וחייל* in eo, quod posterius fere *consignet adducere cum celebritate & pompa, inter effusa & copiosa agmina*. Ex hoc fonte *Fubili* etiam latens adhuc etymon *recludendum*.

وَالشَّيْطَانُ

At conditio pollentior est. Est formula proverbialis, quam enucleat Teblebius املك افعل التفضيل

اي التزم واحق وهذا مثل
من امثال العرب تضربه في
الحث على الوفاء بالشرط

Amlacho, est Aphalo superlotionis, potans id quod magis necessarium est & iustum: estque ex proverbii Arabum, quod usurpant, quum incitant ad prestandam conditionem. Radix est رطلو regnavit; quasi dicas Conditio regnantior est. Nil æque curandum, quam ut conditio præstetur. رطلو conditio, a

شماره stipulatus est, conditionem
přasnivit. Est secundarium, a
primario fissare incidit aliquid, no-
ta impressa signavit.

وَنَفَحَتْهُ بِالْذِّبَارِ الثَّانِي

Et adflavi eum denario altero, id est donavi. Vim & elegantiam locutionis sic explicat Felebius

فما جتته اي ر مبته واصبته
لصابه خفيفة والنفحة من
العزبان القطعة منه

*Naphachtoko tantundem hic est ac
jedi & tetigi illum tactu levi; nam
& Naphcha supplicii est particula e-
jus. Respicit phrasin Alcorani*

اذا مستهم نفخة من عذاب ربك *Quum tetigerit eos flatus de poena Domini tui. Id est vel tenuissima particula & aura ignis pœnalis. Eadem sub figura, sed in bonum, adflare quem nummo, aura aurei nummi adficere, venustissime formatum. Conferantur quæ supra latius deduxi de radice*

فتح

Hic ego illi, quam copiosus est imber tuus! at ille; *conditio* tibi tua *praestanda* est: donavi itaque illum altero hoc denario, dixique, *muni* ambos *versiculis* *averruncatoriis* *Corani*. Conjecit autem illum in os suum, cumque gemello suo aggregavit. *Retrocessit* deinde laudans *matutinum* suum *exitum*, & celebrans

نَحْجِ, ejusque diversis usus.

عَوْنَهُمَا بِالْمَثَانِي

Muni ambos *versibus* *averruncatoriis*. عَان *confugit ad Deum* *averruncum*, dat in 2. عَوْن fecit ita *confugere*, unde forma nostra *imperativa*. مَثَانِي plur. fr. 2 مَثَانِي, *thematicis* ثَمَانِي *iteravit*, quasi dicas *iterationes*, sive *iteratas lectiones*. Sic vocatur prima *Surata Alcorani*, quæ identidem *interprecandum* *iteratur*. Ea etiam pro *amuleto* *utuntur*. Sensus est; Deo gloriam esse *tribuendam* pro *in-sperato* *lucro*, utque illud *fartum*

tectum esse velit, orandum.

فَالْقَاءُ فِي فَمِهِ وَقَرْنَهُ بَتَوَامَةٍ

Et *conjecit* *eum* *in os suum*, عَوْن *con-*
xit *eum* *gemello* *ejus*. A لَقِي *oc-*
currit, in 4. conj. est القي *conjecit*.
& فَم Phem, Phim, Phum فَم
فَم Chald. est os. عَوْن geminus
a rad. فَم med. Hamz. فَم,
socium *habuit in partu*, عَوْن *gemel-*
lum. In 4. فَم فَم gemellos
peperit. Intelligitur *gemelli* *nomi-*
ne *alter* *ille* *aureus* *nummus*, *quo*
antea *fuerat* *donatus*. Hujus plur.
fr. est فَم, unde in *Dirw. Hud.*
extat

جبل مشرف التوايم

Mons præcelsus gemellis.

Hoc est *geminis* *vertice* *eminens*.
Fæminine etiam فَم, unde
dualiter *Hariri* *Conf.* 7. فَم

كريمته ورايا بتوامته

Tam aperuit duo pretiosissima sua,

id est, *lumina* *oculorum*, عَوْن *vi-*
brando *commovit* *gemellas* *suas*, id
est, *pupillas*.

وَأَتَكَفَا يَحْمَدُ مَعْدَاهُ

Et *regressus* *est*, *laudans* *matutinum*
exitum

بن همام فنجاني قلبي بانه ابو
 نريد وان تعارجه لكيد واستعدته
 وقابلت له قد عرفت بوشيك واستقم
 في مشيك فقال ان كنت بن همام فحييت
 باكرام

exitum suum. A كما ult.

Hamz. retro vertis, est in 7. retro-
 versus fuit. A غدا ult. Vav, ma-

ne venit, est مَعْدِي actio, quod
 in Golio tantum comparet in figura,
 & proverbialiter ما ترك من

ابييه مغدي ولا مراجا
 per omnia patri est similis. Ad ver-
 bum, non relinquit patrem nec ma-
 natino exitu, nec reditu vespertino.

فنجاني قلبي بانه ابونريد
 وان تعارجه لكيد

Et insusurravit mihi cor meum esse
 hunc Abuzeidum; ejusque claudica-
 tionem, esse fraudem. 3. conj.
 فاجا clanculum locutus est cum
 aliquo, supra semel iterumque
 visum, a نجى ult. vav & je.

تعارج in quod ille, proprie.

inf. 6. a عرج claudicavit, præ-
 fertim ex accidente aliquo. لكن
 habet Lamed Emphaticum, est

autem كيد Stratagema, frans,
 dolus a كان med. je dolum stru-
 xit. Designat etiam excussionem ig-
 nis quæ fit ignitabulo, quam prin-
 cipem esse significarionem vix am-
 biget, qui formulas excussi fomitis
 igniarii, in principio hujus con-
 fessus adductas, contulerit. Semel
 tantum in libro Jobi offert sese
 ١٧٢, hinc utique illustrandum.

وَأَسْتَعْدَّتْهُ

Et rogavi eum ut rediret. Est 10.
 conj. a عاد med. Vav, rediis.

Apud Golium hæc conjug. expo-
 nitur, petiit ut repeteret: sed la-
 tius patet; nam ut Scholiastes ex-
 plicat, استرجع est

استرجع et petiit ut rediret,
 dixitque, redi ad me.

Profecfo قَدْ عَرَفْتُ بَوْشِيكَ

agnitus es per pictam tuam eloquen-
 tiam. وشي est act. Verbi وشي

pinxit coloravitque vestem, pan-
 num. Coloravit, sucavit, pinxit
 orationem; partim in bonum, ut
 hic

brans *conciliabulum* & ejus *munificentiam*. Dixit Harith Ibn Hemmam, *Clanculum suggestit* mihi cor meum, esse hunc *Abazeidum*, & dolose claudicationem ab eo simulari. Et justifi cum reverti, dicens ei, jam *pigmentis* orationis tuæ *proditus*

hic; partim in malum. Notat enim. *stetit* قام الي الشئ *stetit* surrexit ad rem, pro caput, aggressus est facere quid. الدابة *stetit* jumentum, pro clanguit, defessumve fuit. الماء *stetit* aqua, pro congelavit. القمام *stetit* pulvis, caligo &c. &c. pro densior fuit. الشمس *stetit* sol pro ad meridianum culmen pervenit. الحق *stetit* veritas pro apparuit & effulsit. قام *stetit* bellum, pro serbuit & flagravat vehementius. قام *stetit* forum, pro calidum fuit serbuitque. Quæ & alia compluscula, ad illustrationem sacri Codicis facientia, in aliud tempus seponantur.

Et recto *فَاسْتَقَمَ فِي مَشْيِكَ* pede incedas. *Rectus* esto in ingressu tua. A قام *stetit*, surrexit, in 10. est *استقام* se erexit in pedes. Thema est copiosum & formulis prædices, quarum gustulum percepisse juvabit, quod in Bibliis etiam *قام* amplam teneat ditio-

nem. الشئ *stetit*, surrexit ad rem, pro caput, aggressus est facere quid. الدابة *stetit* jumentum, pro clanguit, defessumve fuit. الماء *stetit* aqua, pro congelavit. القمام *stetit* pulvis, caligo &c. &c. pro densior fuit. الشمس *stetit* sol pro ad meridianum culmen pervenit. الحق *stetit* veritas pro apparuit & effulsit. قام *stetit* bellum, pro serbuit & flagravat vehementius. قام *stetit* forum, pro calidum fuit serbuitque. Quæ & alia compluscula, ad illustrationem sacri Codicis facientia, in aliud tempus seponantur.

جِيَّتْ بِاَكْرَامٍ وَجِيَّتْ *Salutatus sis honorifice; Vivas inter honoratos.* Radix *جِيَّتْ* *Vixit*, in 2. *جِيَّتْ* est creavit regem; unde formula *جِيَّتْ* *Regno te beati Deus.* Notio orta a solenni acclamatione *Vivat Rex.* Eodem e fonte fluxit altera notio 2 *Conj.* *Salutavit.* In

باكرام وحييت بين كرام. فقلت له انا الحارث
فكيف حالك والحوادث قال انقلب في
الحالين بوس ورخا وانقلب مع الريحين
نزع ورخا فقلت كيف ادعيت القزل وما مثلك
من منزل واستسر بشرة الذي كان تجلي ثم
انشد حين ولي

ها

In passiva forma hinc habemus
Salutatus sit. Sequens اكرام
est inf. 4 conj. honore afficere, a
كرم. Ultimam كرام
plur. fr. 2 كرم honoratus, ge-
nerosus, nobilis &c. &c.

انقلب في الحالين بوس
Versatus sum duplici in
statu, miseria & laxitatis. A قلب
vertit, versavit, 7. est انقلب,
passivam vim exerens. حالين
genit. dual. ab حال status,
fortuna. بوس malum, miseria,
a بوس med. Eliph. 20. foetidus,
malus, sult; item miser & infelix.
رخا Laxitas. Commoditas bono-
rum, amplitudo opum: a رخا

ultima Fav. & je, Laxus, mollis
flaccidus fuit.

وَأَتَقَلَّبَ مَعَ الرِّيحَيْنِ
conversatus
sum cum duobus ventis, procelloso,
remissoque. Ab eodem قلب in 2.
قلب est conversari & degere.

epitheton venti procelloso,
a نزع agitatus, concussis arbo-
rem. Hebraeis ym est moveri, con-
cuti, cujus Pibel foret ym.

Itidem epitheton venti re-
missi, plena enim locutio est
quae occurrit in E-
pist. I. Toph. p. 193.

فامرسل
الله اليهم ريحا رخا
Et immisit iis Deus ventum laxum,
remissum. Figurata apud Abulphar.
pag. 555. extat ريحاء نساييم
الاسن

tus es, rectam itaque ingressum libere resumas: ille vero, si tu Ibn Hemmam es, quam honorificentissime sis salutat, & inter nobilissimos longum Vivas. Et ego, sum equidem Harith, tuus vero quis status, quæ fortunæ? Tum ille, inter duplicem conditionem miseræ & laxitatis versatus sum, & cum duplici vento vehementi ac remisso conversatus. Ego iterum, Quid claudicationem mentitus es, quum te quidem tale haud deceat ludibrium? Et nubilum duxit nitida facies ejus quæ effulserat; aversusque recitavit.

Z 2

Clau-

الامن والامن *Lenes aure secumritatis* *ف* *fidei*. Sub figura etiam noster enunciat, quod antea simpliciter posuerat.

كَيْفَ ادَّعَيْتَ الْقَرْلَ

Quomodo professus es claudicationem?ultima vav, vocavit, habet

in 8. ادَّعَى arrogavit sibi, vindicavitque aliquid. assumpsit, professus est, pra se tulit &c. &c. &c. قَرْل

Claudicatio & quidem deformis, monente Teblebio. In principio confessus hujus etiam occurrit.

وَمَا مِثْلُكَ مِنْ هَزَلٍ

Et non similis tui est, qui ita ludat. Id est, haud decet te tam turpis lusus ementitæ claudicationis: ita Schol.

ليس من كان مثلك

وعلي اخلاقك من

يرضي بهذا النقيصة

Non qui similis tui est, tuisque mo-

ribus, placere sibi potest in hoc dedecore.

وَأَسْتَسِرُّ بِشْرَةَ الَّذِي كَانَ

Et condidit se lata facies a-

jus, quæ veniderat. A سِرُّ in

10. existit استسرى se abscondit Luna, occidit altrum, delinquit aliquot noctibus. بِشْرَةٌ exporrecta frontis

solutio & hilaritas. Radix بشر lato nuncio exhilaravit; cui supra aliquid lucis adpersum. قَجَلِي

est 5. a رَجَلِي revelare. Keni-
descere velo discussio.

تَعَارَجْتُ لَا رَغْبَةَ فِي الْعَرَجِ

Claudicationem simulavi, non appetentia claudicationis. A عَرَج Ad-

scendit per scalam, succrevit porro vis claudicandi, unde in 6. تَعَارَجَ

simulavit se claudicare. Thema dignum quod penitius excutiat, atque

تعارجت لا رغبة في العرج ولكن لاقرع باب

العرج *

والقي جبلي علي غاربي واسلك مسلك من

قد مرج *

فان لاسني القوم قلت اعذروا فليس علي الاعرج

من حرج *

atque ad Originem suam reducat-
tur.

وَلَكِنْ لَا قَرَعَ بَابَ الْعَرَجِ

Sed ut pulssem ostium gaudii. Hoc est, ut aditum mihi parem ad gaudium. Crebro usurpant Orientales ostium rei, pro ejus aditu, ingressu. In Epist. Ibn Toph. p. 193. est Querere veritatem من - ن - ad ostium ejus; id est ubi ea querenda et ad eunda. Observandum & hoc Abilphar. P. 350.

انفتح علي ابواب المعالجات
المقتبسة من التجربة ما لا

يوصف Aperta mihi fuere ostia cu-
rationum desumpta ab experientia,
quae numerari non queant.

وَأَلْقَى حَبْلِي عَلَي غَارِبِي

Estprojiciofrenum meum super gibbum
meum. Prius est fut. in 4. ا لقي
occurrit, unde القى occurrere fe-
cit, projecit, conjecit. حبل funis
حبل peregrinator, gibbus

cameli, ut declaratum Conf. 1.
Rem ipsam egregie exposuit Sebo-
liafles, projicio frenum super gibbum
est vado quo, et quomodo, lubet;

وهو مثل مضروب نقول
العرب حبلك علي غاربكي
اي انت مسيئة قوحي حيث
شئت وذلك ان الغارب مقدم
سنام البعير والحبل نرماس
وهم يربطون مركبة البعير
بطرف نرماسه واذا اراد
الرجل ان يسرح بعيره يرعي
حيث شاء جل طرف الحبل
من مركبته ورماسه علي ظهره

Estque hoc proverbium protritum,
dicunt enim Arabes, Funis tuus
supra gibbo tuo, pro, tu manumissa
es, vade quo lubet. Nempe Garib
est anterior pars gibbi camelini,
Habi autem capistrum; ligantque

genu

Claudicationem simulavi non ejusfane captus desiderio,
sed portam solatii pulsaturus.

Et habenis in dorsum rejectis sectam sum ingressus eorum
qui nutant in religione.

Quod si me homines vituperant, parcite inquam, ne-
que enim id claudo crimini dandum est.

genu cameli extremitate capistri e-
jus: at quum quis dimittit camelum
suum, ut pascat ubi velit, solvit ex-
tremitatem capistri a genu ejus, &
conjicit in gibbum ejus.

وَأَسْلَكَ مَسْلَكَ مَنْ قَدْ مَرَجَ

Et viangredior ejus qui vacillat. Ra-
dix مَرَج apud Golium valet pas-

cere sivit jumentum. Vacillavit,
loco motus fuit justo laxior annulus.
miscuit, confudit: turbatum & per-
versum fuit negotium religionis,
fidei &c. &c. Scholiastes miscendi
vim elegit, nostrum مَرَج

déclarans per خلط الجذ بالهزل
miscuit serium joco. Id languet.
Non displiceret mihi prima pote-
stas, ob præcedentem phrasin con-
jecti in gibbum funis, ut se sectam
sequi dicat eorum qui pascere sinunt
jumentum, & discurrere ubi velit;

id est qui sibi habenas laxant, &
cupiditati indulgent. Magis tamen
propendeo in Vacillandi significa-
tionem; quæ & Claudicationem si-
ctam hominis & reliquam ejus ver-
sutiam ac nequitiam commode ex-
primit.

فَلَيْسَ عَلَيَّ الْأَعْرَجُ مَنْ حَرَجَ

Neque enim natura claudus culpan-
dus est. Innuit talem sibi esse indo-
lem a naturæque versutiam hanc
proficisci: ac proinde neutiquam
posse culpari. أَعْرَج Comp. a

مَرَج speciatim signat natura
claudum. Ex ambiguo per Clau-
dum intelligitur versutus, versipellis,
utrumque in latius Claudicans, phrasi
Biblica. حَرَج culpa, delictum.

لَيْسَ مَنْ حَرَجَ Non est de
culpa, nulla est culpa.